

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 1

- Λευ. 1,1 Καὶ ἀνεκάλεσε Μωυσῆν, καὶ ἐλάλησε Κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων·
Λευ. 1,1 Ὁ Κύριος προσεκάλεσε πάλιν τὸν Μωϋσῆν, ὠμίλησε πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου λέγων·
- Λευ. 1,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγῃ δῶρα τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν.
Λευ. 1,2 “λάλησε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄν τις ἀπὸ σας θελήσῃ νὰ προσφέρῃ θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον ἀπὸ τὰ θρέμματά σας, ἐκ τῶν βοῶν καὶ τῶν προβάτων θὰ προσφέρετε τὰ δῶρα σας ἔχοντες ὑπ’ ὄψιν ταῦτα·
- Λευ. 1,3 ἐὰν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βοῶν, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει· πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον Κυρίου.
Λευ. 1,3 Ἐὰν ἡ προσφορά εἶναι ὀλοκαύτωμα θὰ προσφέρῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀπὸ τὰ βόδια τοῦ μόσχου ἀρσενικόν, ἀρτιμελὴ, χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα. Θὰ τὸν φέρῃ πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου εὐλαβῶς κατὰ τὸν τρόπον εὐπρόσδεκτον πρὸς τὸν Κύριον.
- Λευ. 1,4 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος, δεκτὸν αὐτῷ ἐξιλιάσασθαι περὶ αὐτοῦ.
Λευ. 1,4 Ὁ προσφέρων θὰ θέσῃ τὴν χεῖρα τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ προσφερομένου ζώου, δια νὰ γίνῃ αὐτὸ εὐπρόσδεκτον ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ ἐξιλεωθῶν αἱ ἀμαρτίαι τοῦ προσφέροντος.
- Λευ. 1,5 καὶ σφάξουσιν τὸν μόσχον ἐναντὶ Κυρίου, καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσχεοῦσιν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
Λευ. 1,5 Οἱ προσφέροντες θὰ σφάξουν τὸν μόσχον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, οἱ δὲ ἱερεῖς, οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών, θὰ λάβουν καὶ θὰ χύσουν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου κύκλῳ πρὸς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Λευ. 1,6 καὶ ἐκδείραντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη,
Λευ. 1,6 Ἀφοῦ δὲ ἐκδάρουν τὸ πρὸς ὀλκαύτωσιν ζῶον, θὰ τὸ τεμαχίσουν
- Λευ. 1,7 καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστοιβάσουσιν ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών, οἱ ἱερεῖς, θὰ ἀνάψουν πῦρ ἐπάνω εἰς τὴν εσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου, θὰ στοιβάσουν ξύλα ἐπάνω στο πῦρ,
- Λευ. 1,8 καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου,
Λευ. 1,8 καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών, οἱ ἱερεῖς, θὰ θέσουν τὰ τεμάχια τοῦ ζώου καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ λίπος ἐπάνω εἰς τὰ ἀναμμένα ξύλα, πού εἶναι ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 1,9 τὰ δὲ ἐγκοιλία καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι, θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.
Λευ. 1,9 Τα ἐντόσθια, ὅπως καὶ τοὺς πόδας τοῦ ζώου, θὰ τὰ πλύνουν με νερό καὶ οἱ ἱερεῖς θὰ θέσουν καὶ αὐτὰ ὅλα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον. Ὅλα θὰ τεθοῦν καὶ θὰ καοῦν ἐκεῖ, διότι ἡ θυσία αὕτη εἶναι ὀλοκαύτωμα, εὐχάριστος καὶ εὐπρόσδεκτος ὁσμὴ εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον.
- Λευ. 1,10 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ τε τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων, εἰς ὀλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
Λευ. 1,10 Ἐὰν ἡ προσφορά τοῦ ὀλοκαυτώματος πρὸς τὸν Κύριον εἶναι ἀπὸ τὰ αἰγοπρόβατα, θὰ προσφέρονται ἀπὸ αὐτὰ ἀμνὸς ἡ ἐρίφιον, ἀρσενικόν, χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, καὶ ὁ προσφέρων θὰ θέσῃ τὴν χεῖρα τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου.
- Λευ. 1,11 καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἐναντὶ Κυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
Λευ. 1,11 Θὰ σφάξουν αὐτὸ εἰς τὸ πλάγιον μέρος τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ πρὸς βορρᾶν, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών, θὰ λάβουν τὸ αἷμα καὶ θὰ τὸ χύσουν πλησίον καὶ ὀλόγυρα ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 1,12 καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ, καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.
Λευ. 1,12 Θὰ τεμαχίσουν τὸ προσφερόμενον ζῶον καὶ τὰ τεμάχια, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ λίπος, θὰ τὰ συσσωρεύσουν οἱ ἱερεῖς ἐπάνω εἰς τὰ ἀναμμένα ξύλα, τὰ εὐρισκόμενα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.
- Λευ. 1,13 καὶ τὰ ἐγκοιλία καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι. καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι, θυσία, ὁσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.
Λευ. 1,13 Τα ἐντόσθια καὶ τοὺς πόδας θὰ πλύνουν με νερό, ὁ δὲ ἱερεὺς θὰ προσφέρῃ καὶ θὰ θέσῃ καὶ αὐτὰ ὅλα ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον.

θυσιαστήριον. Θα θέση όλα αυτά εκεί, διότι η θυσία αυτή είναι ολοκαύτωμα, ευχάριστος και ευπρόσδεκτος οσμή ευωδίας στον Κυριον.

- Λευ. 1,14 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρῃ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων, ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ.
- Λευ. 1,14 Ἐὰν δε κανεῖς προσφέρῃ δῶρον προς τον Κυριον, ολοκαύτωμα ἀπὸ τα πτηνά του, θα προσφέρῃ ἀπὸ τας τρυγόνας ἢ ἀπὸ τας περιστεράς του.
- Λευ. 1,15 καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 1,15 Ὁ ἱερεὺς να προσφέρῃ αὐτὸ στο θυσιαστήριον, θα κόψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ πτηνοῦ καὶ ἀφοῦ στραγγίσῃ τὸ αἷμα προς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου, θα θέσῃ τὸ πτηνὸν ἐπάνω εἰς αὐτὸ.
- Λευ. 1,16 καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατὰ ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ.
- Λευ. 1,16 Θα ἀφαιρέσῃ τὸν πρόλοβον τοῦ πτηνοῦ μαζὴ με τα πτερά, τα ὁποῖα θα ἀπορρίψῃ στο μέρος, ὅπου ρίπτεται ἡ στάκτη, εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 1,17 καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερυγῶν καὶ οὐ διελεῖ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός· κάρπωμά ἐστι, θυσία, ὁσμή εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 1,17 Κρατῶν αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τας πτέρυγας θα το σπάσῃ καὶ δὲν θα το διαμελίσῃ, θα το θέσῃ ἐπάνω εἰς τα ἀναμμένα ξύλα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἡ αιματηρὰ αὐτὴ θυσία εἶναι ολοκαύτωμα ευχάριστος καὶ ευπρόσδεκτος οσμή ευωδίας στον Κυριον.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 2

- Λευ. 2,1 Ἐὰν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ Κυρίῳ, σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· θυσία ἐστὶ.
- Λευ. 2,1 Ἐὰν δε κανεῖς προσφέρῃ ὡς δῶρον προς τον Κυριον ἀναίμακτον θυσίαν, ἡ προσφορά του θα εἶναι σημιγδάλι. Θα χύσῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἔλαιον καὶ θα θέσῃ ἐπ' αὐτοῦ λιβάνι. Ἡ προσφορά αὐτὴ εἶναι ἀναίμακτος θυσία.
- Λευ. 2,2 καὶ οἶσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς ἱερεῖς, καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· θυσία, ὁσμή εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 2,2 Θα φέρῃ τα προς θυσίαν δῶρα του προς τους ιερεῖς, τους υἱοὺς τοῦ Ααρών. Ἐνας δε ἀπὸ αὐτοὺς θα πάρῃ ἀπὸ τὴν προσφορὰν αὐτὴν τοῦ σημιγδαλιοῦ μίαν χούφταν, ὅλον τὸ ἔλαιον καὶ ὅλον τὸ λιβάνι, θα θέσῃ αὐτὰ στο θυσιαστήριον τῶν ολοκαυμάτων, δια να ἐνθυμηθῇ ὁ Θεὸς τὸν προσφέροντα. Εἶναι ἡ προσφορά αὐτὴ θυσία, οσμή ευωδίας ευχάριστος καὶ ευπρόσδεκτος ἀπὸ τὸν Κυριον.
- Λευ. 2,3 καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν Κυρίου.
- Λευ. 2,3 Το ὑπολειφθὲν ἀπὸ τὴν χούφταν τῆς προσφορᾶς σημιγδάλι θα ἀνήκῃ στον Ααρών καὶ στους υἱοὺς του. Εἶναι αὐτὴ προσφορά ἁγιωτάτη ἀπὸ τας προσφερομένας στον Κυριον θυσίας.
- Λευ. 2,4 ἐὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ, δῶρον Κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ.
- Λευ. 2,4 Ἐὰν προσφέρῃ θυσίαν ἀναίμακτον, ζυμωμένην καὶ ψημένην στον φούρνον, τὸ προς τον Κυριον τοῦτο δῶρον θα εἶναι χωρὶς προζύμι ἄρτοι ἀπὸ σημιγδάλι ζυμωμένοι με λάδι, καὶ λαγάνες χωρὶς προζύμι ἀλειμμένες με λάδι.
- Λευ. 2,5 ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ, ἄζυμά ἐστι.
- Λευ. 2,5 Ἐὰν δε ἡ ἀναίμακτος προσφορά σου εἶναι ἀπὸ τηγάνι (τηγανόψωμο) καὶ αὐτὴ θα εἶναι σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, χωρὶς προζύμι.
- Λευ. 2,6 καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον. θυσία ἐστὶ Κυρίῳ.
- Λευ. 2,6 Αὐτὸ, τὸ χωρὶς προζύμι με σημιγδάλι καὶ λάδι τηγανόψωμο, θα τὸ κόψῃς εἰς τεμάχια, ἐπάνω εἰς τα ὁποῖα θα χύσῃς λάδι. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἀναίμακτος θυσία προς τον Κυριον.
- Λευ. 2,7 ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σεμίδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται.
- Λευ. 2,7 Ἐὰν ἡ ἀναίμακτος θυσία σου, αὐτὸ τὸ δῶρόν σου, εἶναι ἀπὸ ἄλλο εἶδος τηγανιοῦ, θα προσφέρῃς σημιγδάλι ζυμωμένον καὶ βρασμένον στο λάδι.
- Λευ. 2,8 καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν, ἣν ἂν ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον
- Λευ. 2,8 Ὅποιανδήποτε ἀπὸ τας ἀνωτέρω ἀναίμακτους θυσίας θελήσῃ κανεῖς να προσφέρῃ προς τον Κυριον, θα τὴν προσφέρῃ στον ἱερέα· ὁ δε ἱερεὺς, ἀφοῦ τὴν λάβῃ, θα πλησίασῃ προς τὸ θυσιαστήριον,
- Λευ. 2,9 ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον·

- κάρπωμα, όσμή εύωδίας τῷ Κυρίῳ.
Λευ. 2,9 θα αφαιρέση από αυτήν την θυσίαν το δια τον Θεόν προοριζόμενον μέρος εις μνημόσυνον του προσφέροντος και θα θέση αυτό στο θυσιαστήριον. Θα είναι η θυσία αυτή όσμή ευωδίας ευχάριστος και ευπρόσδεκτος στον Κυριον.
- Λευ. 2,10 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου.
- Λευ. 2,10 Το δε υπόλοιπον από την θυσίαν θα ανήκη στον Ααρών και στους υιοὺς του τους ιερεῖς. Από τας προς τον Κυριον θυσίας θα είναι αυτή αγιωτάτη.
- Λευ. 2,11 Πᾶσαν θυσίαν, ἣν ἂν προσφέρητε Κυρίῳ, οὐ ποιήσετε ζυμωτόν· πᾶσαν γὰρ ζύμην καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ, καρπῶσαι Κυρίῳ.
- Λευ. 2,11 Καθε θυσία, που θα προσφέρετε στον Κυριον, θα είναι χωρίς προζύμι. Καμμίαν ἐνζυμον προσφοράν οὐτε και μέλι θα προσφέρετε ως αναίμακτον θυσίαν προς τον Θεόν.
- Λευ. 2,12 δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ Κυρίῳ, ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς όσμὴν εύωδίας Κυρίῳ.
- Λευ. 2,12 Αυτὰ, ἐνζυμον δηλαδή προσφοράν και μέλι, θα προσφέρετε στον Κυριον από τα πρωτογεννήματα των αγρών σας. Εἰς δε το θυσιαστήριον δεν θα προσφερθούν αυτά ως θυσία, δια να τα οσφρανθή ο Θεός ως όσμὴν ευωδίας.
- Λευ. 2,13 καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλί ἀλισθήσεται· οὐ διαπαύσατε ἄλας διαθήκης Κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν, ἐπὶ παντός δώρου ὑμῶν προσοίσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἄλας.
- Λευ. 2,13 Καθε δῶρον σας ως θυσία θα συνοδεύεται και από αλάτι, ουδέποτε θα παύσετε από τας θυσίας σας το ἄλας της συμφωνίας σας μετά του Θεοῦ. Εἰς κάθε θυσίαν σας θα προσφέρετε προς Κυριον τον Θεόν σας και ἄλας.
- Λευ. 2,14 ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων
- Λευ. 2,14 Εἰάν δε προσφέρῃς θυσίαν προς τον Κυριον από τα πρωτογεννήματα, αυτή θα είναι από χλωρά καφαλισμένα στάχυα, χονδροκομμένος σίτος. Θα προσφέρῃς δε προς τον Κυριον την θυσίαν αυτήν από τα πρωτογεννήματα ως εξῆς·
- Λευ. 2,15 καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον· θυσία ἐστί.
- Λευ. 2,15 Θα χύσης ἐπάνω εις αυτήν λάδι και θα θέσης ἐπάνω εις αυτήν λιβάνι. Αυτό είναι θυσία προς τον Κυριον.
- Λευ. 2,16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς· κάρπωμά ἐστί τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 2,16 Ο δε ιερεὺς θα προσφέρῃ προς θυσίαν, εις ανάμνησιν του προσφέροντος μέρος από το χονδροκοπανισμένο αυτό σιτάρι και όλον το ἔλαιον και όλον το λιβάνι. Εἶναι και τούτο θυσία αναίμακτος προς τον Κυριον.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 3

- Λευ. 3,1 Ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτοῦ προσαγάγη, ἐὰν τε ἄρσεν, ἐὰν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 3,1 Εἰάν δε προσφέρῃ κανεῖς προς τον Κυριον αιματηράν θυσίαν ευχαριστήριον δια την διάσωσίν του, δύναται να προσφέρῃ αυτήν από τα βόδια του αρσενικόν η θηλυκόν· θα είναι όμως χωρίς κανένα σωματικόν ελάττωμα εκείνο που θα προσφέρῃ στον Κυριον.
- Λευ. 3,2 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου, καὶ σφάξει αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλω.
- Λευ. 3,2 Ο προσφέρων θα θέση τας χεῖρας του ἐπάνω εις την κεφαλὴν του ζώου και θα σφάξῃ αὐτὸ ἐνώπιον του Κυρίου πλησίον εις την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Οἱ δε ιερεῖς, οἱ υιοὶ του Ααρών, θα χύσουν το αἷμα κύκλω κοντὰ στο θυσιαστήριον των ὀλοκαυτωμάτων.
- Λευ. 3,3 καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα Κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας
- Λευ. 3,3 Από την ευχαριστήριον αυτήν προσφοράν θα προσφέρουν οἱ ιερεῖς στον Κυριον το λίπος, που καλύπτει την κοιλίαν, και όλον το λίπος που υπάρχει εις αυτήν.
- Λευ. 3,4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ.
- Λευ. 3,4 Θα προσφέρουν ἐπίσης τους δύο νεφροὺς και το ἐπάνω εις αυτούς λίπος το οποιον φθάνει μέχρι του ἄνω μέρους των μηρῶν, και τον λοβὸν του ἥπατος μαζί με τους νεφροὺς, τα οποῖα και θα αφαιρέσῃ ο προσφέρων την θυσίαν και θα τα δώσῃ στους ιερεῖς.
- Λευ. 3,5 καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ

- Λευ. 3,5 τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· κάρπωμα, ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
Οι υιοὶ του Ααρών, οι ιερεῖς, θα προσφέρουν αυτά στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, ἐπάνω εἰς τα καίόμενα ξύλα του θυσιαστηρίου. Εἶναι τοῦτο θυσία εἰς ἄσμην ευωδίας πρὸς τον Κυριον.
- Λευ. 3,6 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσία σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσοίσει αὐτό.
Εἴαν ὁμως προσφέρῃ κανεῖς ευχαριστήριον δια την διάσωσιν του θυσίαν πρὸς τον Κυριον ἀπὸ τα πρόβατά του, δύναται το προσφερόμενον ζῶον να εἶναι αρσενικὸν ἢ θηλυκὸν, χωρὶς ὁμως σωματικὸν ελάττωμα.
- Λευ. 3,7 ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἔναντι Κυρίου,
Εἴαν αὐτὴ ἡ προσφερομένη θυσία εἶναι ἀρνί, θα προσφέρῃ τοῦτο εἰς την Σκηνὴν ἐνώπιον του Κυρίου,
Λευ. 3,7 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσχεοῦσιν οἱ υιοὶ Ἀαρών οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω.
Λευ. 3,8 θα θέσῃ τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς την κεφαλὴν του προσφερομένου δώρου καὶ θα σφάξῃ αὐτὸ πλησίον εἰς την θύραν τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Οι δε ιερεῖς, οι υιοὶ του Ααρών, θα πάρουν το αἷμα τῆς θυσίας καὶ θα το χύσουν πλησίον κύκλω του θυσιαστηρίου.
- Λευ. 3,9 καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ Κυρίῳ, τὸ στέαρ καὶ τὴν ὄσφυν ἄμωμον (σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτό) καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας
Λευ. 3,9 Ἀπὸ την αιματηρὰν αὐτὴν ευχαριστήριον θυσίαν ο προσφέρων αὐτὴν θα προσφέρῃ στον Κυριον τυ λίπος καὶ ολύκληρον το κρέας το περιὶ την ὄσφυν μαζὴ με τους μυς, που υπάρχουν ἀπὸ την ὄσφυν μέχρι καὶ τα περιὶ τα νεφρὰ κρέατα καὶ λίπη (τα νεφρομήτορα θα αφαιρέσῃ ὅλα) καὶ ὅλον το λίπος που σκεπάζει την κοιλίαν καὶ το ἐντὸς τῆς κοιλίας λίπος·
- Λευ. 3,10 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών,
Λευ. 3,10 τους δύο νεφροὺς καὶ το ἐπ' αὐτῶν λίπος, το ὁποῖον φθάνει μέχρι του ἄνω μέρους των μηρῶν, τον λοβὸν του ἥπατος μαζὴ με τους νεφροὺς. Ὅλα ἐχῆ τα θα τα αφαιρέσῃ ἀπὸ το θυσιαζόμενον ζῶον καὶ θα τα δώσῃ στον ἱερέα.
- Λευ. 3,11 ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὀσμὴ εὐωδίας, κάρπωμα Κυρίῳ.
Λευ. 3,11 Ὁ δε ἱερεὺς θα προσφέρῃ ὅλα αὐτὰ ἐπάνω στο θασιαστήριον των ολοκαυτωμάτων. Θα εἶναι αὐτὴ θυσία εἰς ὀσμὴν ευωδίας πρὸς τον Κυριον.
- Λευ. 3,12 Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει ἔναντι Κυρίου.
Λευ. 3,12 Εἴαν το δια θυσίαν δῶρον του πρᾶσφερθέντος εἶναι ἀπὸ τὰς αἰγας, θα προσφέρῃ καὶ αὐτὸ στο θυσιαστήριον ἐνώπιον του Κυρίου.
- Λευ. 3,13 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσχεοῦσιν οἱ υιοὶ Ἀαρών οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω.
Λευ. 3,13 Θα θέσῃ τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς την κεφαλὴν του ζῶου. Θα σφάξουν αὐτὸ ἐνώπιον του Κυρίου πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου καὶ οι υιοὶ του Ααρών, οι ιερεῖς, θα λάβουν το αἷμα του σφαζομένου ζῶου καὶ θα χύσουν αὐτὸ πλησίον καὶ κύκλω του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.
- Λευ. 3,14 καὶ ἀνοίσει ἀπ' αὐτοῦ κάρπωμα Κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας
Λευ. 3,14 Ἀπὸ την προσφορὰν αὐτὴν, θα προσφερθῆ ὑπὸ του ἱερέως ὡς θυσία πρὸς τον Κυριον το λίπος, που σκεπάζει την κοιλίαν, καὶ ὅλον γενικῶς το λίπος το ἐντὸς τῆς κοιλίας,
- Λευ. 3,15 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ.
Λευ. 3,15 τους δύο νεφροὺς, το ἐπάνω εἰς αὐτοὺς λίπος, καὶ το στο ἐπάνω μέρος των μηρῶν λίπος, καὶ τον λοβὸν του ἥπατος, ὅλα αὐτὰ μαζὴ με τους νεφροὺς θα τα αφαιρέσῃ,
- Λευ. 3,16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμα, ὀσμὴ εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. πᾶν τὸ στέαρ τῷ Κυρίῳ·
Λευ. 3,16 καὶ ο ἱερεὺς θα τα προσφέρῃ ἐπάνω στο θυσιαστήριον. Εἶναι τοῦτο θυσία εὐάρεστος καὶ ευπρόσδεκτος ὀσμὴ ευωδίας πρὸς τον Κυριον. Ὅλον το λίπος ἀνήκει στον Κυριον.
- Λευ. 3,17 νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν· πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε.
Λευ. 3,17 Νομος ἀπαράβατος καὶ παντοτεινὸς εἰς τὰς γενεὰς σας καὶ εἰς ὅλους τους τύπους τῆς διαμονῆς σας εἶναι τοῦτο· Ουδέποτε θα τρώγετε οὔτε λίπος οὔτε αἷμα.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 4

- Λευ. 4,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

- Λευ. 4,1 Ελάλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 4,2 λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων· ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη ἔναντι Κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ πάντων τῶν προσταγμάτων Κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιήσῃ ἐν τι ἀπ' αὐτῶν·
- Λευ. 4,2 “μίλησε καὶ εἶπέ πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας, ἐὰν κανεῖς ἐξ ἀγνοίας καὶ χωρὶς να το θέλη ἀμαρτήση ἀπέναντι του Κυρίου καὶ παραβῆ μίαν ἀπὸ τὰς θείας ἐντολὰς καὶ διαπράξῃ κάτι, το ὁποῖον ἀπαγορεύεται ἀπὸ αὐτὰς,
- Λευ. 4,3 ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀμάρτη τοῦ τὸν λαὸν ἀμαρτεῖν, καὶ προσάξῃ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτε, μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ Κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας,
- Λευ. 4,3 ἐὰν μὲν ὁ ἀμαρτήσας εἶναι ἀρχιερεὺς, ὁ χρισθεὶς με το ἅγιον ἔλαιον, εἶναι ὡσάν να ἀμαρτάνῃ ὅλος ὁ λαός. Δια τὴν ἀμαρτίαν λουπὸν αὐτήν, που διέπραξε, θα προσφέρῃ στον Κυριον ἕνα μόσχον ἀρτιμελῆ, χωρὶς σωματικὸν ἐλάττωμα.
- Λευ. 4,4 καὶ προσάξῃ τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, καὶ ἐπιθήσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου, καὶ σφάξῃ τὸν μόσχον ἐνώπιον Κυρίου.
- Λευ. 4,4 Θα φέρῃ τὸν μόσχον πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, θα θύσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου καὶ θα σφάξῃ ἐκεῖ τὸν μόσχον.
- Λευ. 4,5 καὶ λαβῶν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ εἰσίοισι αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
- Λευ. 4,5 Θα λάβῃ ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ ὁποῖος ἔχει χρισθῆ ὅταν ἐλάμβανε τὴν ἱερωσύνην με το ἅγιον ἔλαιον, ὁ ἔχων ὡς ἐκ τούτου καθηγιασμένας τὰς χεῖρας, θα λάβῃ ἀπὸ το αἷμα τοῦ θυσιαζομένου μόσχου καὶ θα φέρῃ αὐτὸ ἐντὸς τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Λευ. 4,6 καὶ βάψῃ ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα, καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου, κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον·
- Λευ. 4,6 Θα βυθίσῃ ὁ ἀρχιερεὺς τὸν δάκτυλόν του στο αἷμα καὶ ἀπὸ το αἷμα αὐτὸ θα ραντίσῃ ἐπτά φορές ἐνώπιον τοῦ Κυρίου στο καταπέτασμα, το ὁποῖον χωρίζει τὰ Ἅγια ἀπὸ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.
- Λευ. 4,7 καὶ ἐπιθήσῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον Κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, ὃ ἐστὶ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 4,7 Θα θέσῃ ἀπὸ το αἷμα αὐτὸ τοῦ μόσχου εἰς τὰ ἄκρα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος, το ὁποῖον εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου προσφέρεται το παρεσκευασμένον θυμίαμα. Ὄλον δε το ὑπόλοιπον αἷμα τοῦ μόσχου θα το χύσῃ εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, το ὁποῖον ὑπάρχει πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Λευ. 4,8 καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἀμαρτίας περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδοσθία καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων
- Λευ. 4,8 Ἀπὸ ὅλον δε το λίπος τοῦ θυσιαζομένου δια τὴν ἀμαρτίαν αὐτὴν μόσχου θα ἀφαιρέσῃ το λίπος, που καλύπτει τὰ ἐνδοσθία καὶ το λίπος που εὐρίσκεται ἐντὸς αὐτῶν,
- Λευ. 4,9 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτὸ,
- Λευ. 4,9 τοὺς δύο νεφροὺς καὶ το ἐπάνω εἰς αὐτοὺς λίπος το ὁποῖον φθάνει μέχρι τοῦ ἄνω μέρους τῶν μηρῶν, θα ἀφαιρέσῃ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος μαζὴ με τοὺς νεφροὺς,
- Λευ. 4,10 ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται αὐτὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως.
- Λευ. 4,10 ὅπως αὐτὸ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν μόσχον τὸν προσφερόμενον ὡς εὐχαριστήριος θυσία δια τὴν σωτηρίαν, καὶ θα προσφέρῃ αὐτὰ ὁ ἱερεὺς στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων.
- Λευ. 4,11 καὶ τὸ δῆμα τοῦ μόσχου καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ
- Λευ. 4,11 Καὶ ὅλον το δῆμα τοῦ μόσχου καὶ ὅλην τὴν σάρκα αὐτοῦ μαζὴ με τὰ ὀστά καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὴν κόπρον,
- Λευ. 4,12 καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, οὗ ἐκχεοῦσι τὴν σποδιάν, καὶ κατακάουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ· ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιᾶς καυθήσεται.
- Λευ. 4,12 ὀλόκληρον τὸν μόσχον θα τὸν βγάλουν ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκηνῶσιν, εἰς τόπον καθαρὸν, ὅπου χύνουν τὴν στάκτην καὶ θα καύσουν αὐτὸν ἐπάνω στο πυρ καιομένων ξύλων. Ἐκεῖ ὅπου χύνεται ἡ στάκτη θα καυθῆ ὁ μόσχος.
- Λευ. 4,13 Ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἢ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσωσι,
- Λευ. 4,13 Ἐὰν ὅμως ὅλον το πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἐξ ἀγνοίας καὶ χωρὶς να το θέλη, πλανηθῆ καὶ παραβῆ μίαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, πράγμα το ὁποῖον δεν ἔπρεπε να γίνῃ, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀμαρτήσουν,

- Λευ. 4,14 καὶ γνωσθῆ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία, ἦν ἡμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 4,14 ἀμέσως μόλις το πλήθος γνωρίση τὴν ἁμαρτίαν, τὴν ὁποῖαν διέπραξαν καὶ συναισθανθῆ το σφάλμα τοῦ πρέπει να προσφέρῃ δια τὴν ἁμαρτίαν αὐτὴν μόσχον χωρὶς κανένα σωματικὸν ελάττωμα, να τον οδηγήσῃ πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Λευ. 4,15 καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου
- Λευ. 4,15 Οἱ ἐκ τοῦ πλήθους γεροντότεροι θα ἐπιθέσουν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου καὶ θα σφάξουν τὸν μόσχον ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Κυρίου.
- Λευ. 4,16 καὶ εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου·
- Λευ. 4,16 Ὁ χρισθεὶς με τὸ ἅγιον ἔλαιον ἀρχιερεὺς θα πρᾶσφέρῃ ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μόσχου εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου·
- Λευ. 4,17 καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου, κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγίου·
- Λευ. 4,17 θα βάψῃ τὸν δάκτυλόν του στο αἷμα τοῦ μόσχου καὶ θα ῥαντίσῃ ἐπτά φορές ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, δηλαδὴ ἐνώπιον τοῦ καταπετάσματος, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὰ Ἁγία ἀπὸ τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων.
- Λευ. 4,18 καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυσιῶν τῆς συνθέσεως, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον Κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων, τοῦ πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 4,18 Ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτὸ θα θέσῃ ὁ ἱερεὺς εἰς τὰ ἐξέχοντα τέσσερα ἄκρα τοῦ θυσιαστηρίου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου προσφέρεται τὸ παρεσκευασμένον θυμίαμα, καὶ τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐντὸς δηλαδὴ τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Ὅλον δε τὸ υπόλοιπον αἷμα θα τὸ χύσῃ εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ολοκαυτωμάτων, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Λευ. 4,19 καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιελεί ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
- Λευ. 4,19 Ὅλον δε τὸ λίπος θα τὸ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸν μόσχον καὶ θα τὸ προσφέρῃ στο θυσιαστήριον.
- Λευ. 4,20 καὶ ποιήσει τὸν μόσχον, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, οὕτω ποιηθήσεται· καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.
- Λευ. 4,20 Ὅπως δε ἔκαμε δια τὸν μόσχον τὸν προσφερθέντα δια τὴν ἁμαρτίαν ἀρχιερέως, ἔτσι θα κάμῃ καὶ δια τὸν μόσχον αὐτὸν τὸν προσφερόμενον δια τὴν ἁμαρτίαν τοῦ πλήθους. Θα προσφέρῃ ὁ ἀρχιερεὺς τὴν ἐξιλαστικὴν αὐτὴν θυσίαν περὶ τοῦ λαοῦ, καὶ θα συγχωρηθῇ ἡ ἁμαρτία του.
- Λευ. 4,21 καὶ ἐξοίσουσι τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσι τὸν μόσχον, ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον. ἁμαρτία συναγωγῆς ἐστὶν.
- Λευ. 4,21 Ὅλον τὸν μόσχον θα τὸν βγάλουν ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν, καὶ θα τὸν κατακαύσουν, ὅπως κατέκαυσαν τὸν προηγούμενον μόσχον· διότι αὐτὴ ἡ θυσία τοῦ μόσχου προσφέρεται δια τὴν ἐξιλέωσιν ἁμαρτίας ὅλου τοῦ λαοῦ.
- Λευ. 4,22 ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμάρτη, καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἢ οὐ ποιηθήσεται, ἀκουσίως, καὶ ἁμάρτη καὶ πλημμελήσῃ,
- Λευ. 4,22 Ἐὰν δε ἓνας ἀρχων ἁμαρτήσῃ ἀπὸ ἀγνοίας καὶ ἀκουσίως καὶ παραβῇ μία ἀπὸ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ του, τὴν ὁποῖαν δεν ἔπρεπε να παραβῇ, καὶ ἁμαρτήσῃ τοιοῦτοτρόπως κατὰ τρόπον βέβαια συγγνωστόν,
- Λευ. 4,23 καὶ γνωσθῆ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἦν ἡμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χίμαρον ἕξ αἰγῶν, ἄρσεν ἄμωμον.
- Λευ. 4,23 κατανοήσῃ καὶ συναισθανθῆ τὴν ἁμαρτίαν, τὴν ὁποῖαν ἔκαμε, θα πρᾶσφέρῃ θυσίαν ἓνα τράγον ὁ ὁποῖος δεν θα ἔχῃ κανένα σωματικὸν ελάττωμα.
- Λευ. 4,24 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου· ἁμαρτία ἐστὶ.
- Λευ. 4,24 Θα θέσῃ τὴν χεῖρα τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ τράγου καὶ οἱ πρὸς τούτῳ ἐντεταλμένοι θα σφάξουν τὸν τράγον ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου σφάζουν τὰ ζῶα τὰ προοριζόμενα δι' ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Αὐτὴ ἡ θυσία εἶναι θυσία περὶ ἁμαρτίας.
- Λευ. 4,25 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.
- Λευ. 4,25 Ὁ ἱερεὺς με τὸ δάκτυλόν του θα θέσῃ ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ θυσιασθέντος περὶ ἁμαρτίας ζῶου εἰς τὰ ἐξέχοντα τέσσαρα ἄκρα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ὅλον τὸ αἷμα τοῦ θα τὸ χύσῃ εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου αὐτοῦ.
- Λευ. 4,26 καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὡσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.
- Λευ. 4,26 Ὅλον τὸ λίπος αὐτοῦ θα τὸ προσφέρῃ στο θυσιαστήριον, ὅπως προσφέρεται τὸ λίπος τῆς ευχαριστηρίου θυσίας δια σωτηρίαν. Ἐτσι δε ὁ ἱερεὺς θα προσφέρῃ τὴν θυσίαν δια τὴν ἐξιλέωσιν τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀρχοντος. Καὶ θα του

συγχωρηθή αυτή η αμαρτία.

- Λευ. 4,27 ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἀμάρτη ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἢ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ,
- Λευ. 4,27 Ἐάν ένας ἄνθρωπος ἀπὸ το πολὺ πλῆθος αμαρτήσῃ ἀκουσίως καὶ ἐξ ἀγνοίας καὶ παραβῆ μίαν ἀπὸ τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποῖαν δὲν ἔπρεπε νὰ παραβῆ, καὶ διαπράξῃ αμαρτίαν, ὄχι βέβαια βαρεῖαν,
- Λευ. 4,28 καὶ γνωσθῆ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία, ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἷσι χίμαιραν ἐξ αἰγῶν, θήλειαν ἄμωμον οἷσι περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἣς ἤμαρτε.
- Λευ. 4,28 κατανοήσῃ δὲ ἔπειτα καὶ συναισθανθῆ τὴν αμαρτίαν, τὴν ὁποῖαν διέπραξε με αὐτὴν τοῦ τὴν παράβασιν, θὰ προσφέρῃ μίαν χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα αἶμα διὰ τὴν αμαρτίαν, τὴν ὁποῖαν διέπραξε.
- Λευ. 4,29 καὶ ἐπιθήσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀμαρτήματος αὐτοῦ καὶ σφάξουσιν τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἀμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα.
- Λευ. 4,29 Ἐὰν θέσῃ τὴν χεῖρα τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς αἰγῆς, ποῦ προσφέρεται διὰ τὴν αμαρτίαν τοῦ, καὶ θὰ σφάξουσιν αὐτὴν οἱ ἐντεταλμένοι στὸν τόπον, ὅπου σφάζουσιν τὰ πρὸς ὀλοκαύτωςιν ζῶα.
- Λευ. 4,30 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιθήσῃ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων· καὶ πᾶν τὸ αἶμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 4,30 Ὁ ἱερεὺς θὰ λάβῃ με τὸ δάκτυλόν τοῦ ἀπὸ το αἶμα τοῦ σφαζομένου ζῶου καὶ θὰ θέσῃ εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων. Ὄλον δὲ τὸ ἄλλο αἶμα τῆς αἰγῆς θὰ τὸ χύσῃ εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 4,31 καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.
- Λευ. 4,31 Ἐὰν ἀφαιρέσῃ ἀπὸ το σφαγῆν ζῶον ὅλον τὸ λίπος, ὅπως αὐτὸ ἀφαιρεῖται καὶ ἀπὸ τὴν εὐχαριστήριον διὰ τὴν σωτηρίαν θυσίαν, καὶ θὰ τὸ φέρῃ ὁ ἱερεὺς ἐπάνω στὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Ἐὰν προσφέρῃ ἔτσι ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξιλαστικὴν δι' αὐτὸν θυσίαν καὶ θὰ τοῦ συγχωρηθῇ ἡ αμαρτία.
- Λευ. 4,32 ἐὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς ἀμαρτίας, θήλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό.
- Λευ. 4,32 Ἐάν δὲ προσφέρῃ πρὸς θυσίαν διὰ τὴν αμαρτίαν τοῦ πρόβατον, αὐτὸ θὰ εἶναι θήλυ, χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα.
- Λευ. 4,33 καὶ ἐπιθήσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἀμαρτίας, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα.
- Λευ. 4,33 Ἐὰν θέσῃ ὁ προσφέρων τὴν χεῖρα τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ προβάτου τοῦ προσφερομένου δι' αμαρτίαν καὶ θὰ σφάξουσιν αὐτὸ οἱ ἐντεταλμένοι στὸν τόπον, ὅπου σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα.
- Λευ. 4,34 καὶ λαβῶν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἀμαρτίας τῷ δακτύλῳ, ἐπιθήσῃ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαρπώσεως. καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἶμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως.
- Λευ. 4,34 Ὁ ἱερεὺς θὰ λάβῃ με τὸ δάκτυλόν τοῦ ἀπὸ το αἶμα τοῦ προβάτου τοῦ θυσιασθέντος διὰ τὴν αμαρτίαν καὶ θὰ θέσῃ αὐτὸ εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων. Ὄλον δὲ τὸ ἄλλο αἶμα θὰ χύσῃ πλησίον εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 4,35 καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐπιθήσῃ αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα Κυρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἣς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.
- Λευ. 4,35 Ἐὰν ἀφαιρέσῃ ὅλον αὐτοῦ τὸ λίπος, ὅπως ἀφαιρεῖται τὸ λίπος προβάτου, τοῦ προσφερομένου ὡς εὐχαριστήριος θυσία διὰ τὴν σωτηρίαν, καὶ θὰ θέσῃ αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπάνω στὸ θυσιαστήριον τοῦ Κυρίου, τὸ διὰ τὰ ὀλοκαυτώματα· ἔτσι δὲ ὁ ἱερεὺς θὰ προσφέρῃ τὴν ἐξιλαστικὴν θυσίαν διὰ τὴν αμαρτίαν τοῦ προσφέροντος καὶ θὰ τοῦ συγχωρηθῇ αὐτή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 5

- Λευ. 5,1 Ἐὰν δὲ ψυχὴ ἀμάρτη, καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὀρκισμοῦ, καὶ οὗτος μάρτυς, ἢ ἑώρακεν, ἢ συνόιδεν, ἐὰν μὴ ἀπαγγεῖλῃ, λήψεται τὴν ἀμαρτίαν.
- Λευ. 5,1 Ἐάν κανεῖς αμαρτήσῃ δι' ἀπόκρυψιν ἀληθείας, ὅταν καλούμενος ὡς αὐτόπτης ἢ ὡς πληροφορημένος ἐξ ἀκοῆς μάρτυς νὰ καταθέσῃ ἐνόρκως, αὐτὸς δὲ ἀρνηθῆ νὰ καταθέσῃ ὅ,τι γνωρίζει, θὰ τοῦ καταλογισθῇ αμαρτία καὶ ἐνοχή.
- Λευ. 5,2 ἢ ψυχὴ ἐκείνη, ἣτις ἐὰν ἄψῃται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ θνησιμαίου, ἢ θηριαλώτου ἀκαθάρτου, ἢ τῶν θνησιμαίων βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων,
- Λευ. 5,2 Ἐάν κανεῖς ἐγγίσῃ οἰονδήποτε ἀκάθαρτον πρᾶγμα, δηλαδὴ θνησιμαῖον ζῶον ἢ ζῶον κατασπαραχθὲν ὑπὸ θηρίου, εἴτε τοῦτο εἶναι ἀπὸ τὰ βδελυκτὰ ἀκάθαρτα ζῶα ἄλλων λαῶν εἴτε ἀπὸ τὰ συνήθη κατοικίδια ζῶα τῶν Ἑβραίων,

- Λευ. 5,3 ἢ ἄφηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, ἧς ἂν ἀπάμενος μίανθῃ, καὶ ἔλαθεν αὐτόν, μετὰ τοῦτο δὲ γινῶ, καὶ πλημμελήσῃ·
- Λευ. 5,3 ἡ ἐγγίση ἀκαθαρσίαν ἀνθρώπου, κάθε εἶδος ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, δια τῆς ὁποίας ὁ ἐγγίσας μολύνεται, καὶ ἐπράξε τούτο ἐξ ἀγνοίας, κατόπιν δὲ κατενόησε καὶ συνησθάνθη τὸν μολυσμὸν, εἶναι ἐνοχος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ Νομοῦ καὶ πρέπει νὰ καθαρισθῇ.
- Λευ. 5,4 ἡ ψυχὴ, ἢ ἂν ὁμότης διαστέλλουσα τοῖς χεῖλεσι κακοποιήσῃ ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα, ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὄρκου, καὶ λάθῃ αὐτόν πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γινῶ, καὶ ἀμάρτη ἔν τι τούτων,
- Λευ. 5,4 Ἐὰν κανεῖς ὑποσχεθῇ νὰ κάμῃ τούτο ἢ ἐκεῖνο καὶ βεβαιώσῃ τὴν ὑπόσχεσίν σου με προφορικὸν ὄρκον οἰονδήποτε καὶ ἂν εἶναι αὐτὸ ἐν ὄρκῳ ὑπεσχέθῃ νὰ κάμῃ, τοῦ διαφύγῃ ὁμως ἀπὸ τὸν νοῦν καὶ τὸ ἐνθυμηθῇ κατόπιν, εἶναι ἐνοχος δι' αὐτὸ που ὠρκίσθη νὰ κάμῃ καὶ δὲν τὸ ἔκαμε.
- Λευ. 5,5 καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν, περὶ ὧν ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς,
- Λευ. 5,5 Αὐτὸς πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀμαρτίαν αὐτὴν, τὴν ὁποῖαν ἔκαμε λησιμονήσας τὸν ὄρκον τοῦ.
- Λευ. 5,6 καὶ οἶσει περὶ ὧν ἐπλημμέλησε Κυρίῳ, περὶ τῆς ἀμαρτίας ἧς ἤμαρτε, θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν, περὶ ἀμαρτίας· καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἀμαρτία.
- Λευ. 5,6 Θα φέρῃ εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου δια τὴν διαπραχθεῖσαν ἀμαρτίαν τοῦ ἀμνάδα ἢ αἶγα δια τὴν συγχώρησιν τῆς ἀμαρτίας. Ὁ ἱερεὺς θα προσφέρῃ τὴν περὶ ἀμαρτίας ἐξιλιαστήριον αὐτὴν θυσίαν, καὶ θα τοῦ συγχωρηθῇ αὐτὴ ἡ ἀμαρτία τοῦ.
- Λευ. 5,7 Ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἢ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, οἶσει περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτε, δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν Κυρίῳ, ἓνα περὶ ἀμαρτίας καὶ ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα.
- Λευ. 5,7 Ἐὰν ὁμως ὁ παραβάτης δὲν ἔχῃ τὴν δυνατότητα καὶ τὴν οικονομικὴν ευχέριαν νὰ δώσῃ πρόβατον, θα προσφέρῃ δια τὴν ἀμαρτίαν, τὴν ὁποῖαν διέπραξε, δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν. Τὸ ἓνα ὡς θυσίαν δια τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὸ ἄλλο ὡς ὀλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον.
- Λευ. 5,8 καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας πρότερον· καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου, καὶ οὐ διελεῖ·
- Λευ. 5,8 Θα φέρῃ αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ὁ ὁποῖος θα προσφέρῃ θυσίαν πρῶτον τὸ περὶ ἀμαρτίας. Θα ἀποκόψῃ με τὰ νύχια τοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ πτηνοῦ ἀπὸ τὸν σπόνδυλον, χωρὶς νὰ τὴν ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὸν κορμὸν.
- Λευ. 5,9 καὶ ρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγίει ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου· ἀμαρτία γὰρ ἐστὶ.
- Λευ. 5,9 Θα ραντίσῃ ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ προσφερομένου πτηνοῦ περὶ ἀμαρτίας εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον αἷμα θα τὸ στραγγίσῃ εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου. Τούτο δὲ, διότι ἡ θυσία αὐτὴ προσφέρεται δι' ἄφεσιν ἀμαρτίας.
- Λευ. 5,10 καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὀλοκάθρωμα, ὡς καθήκει. καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.
- Λευ. 5,10 Τὸ δεύτερον πτηνὸν θα τὸ προσφέρῃ ὀλοκαύτωμα, ὅπως εἶναι καθωρισμένον καὶ πρέπον. Καὶ με τὸν τρόπον αὐτόν θα ἐξιλιάσῃ ὁ ἱερεὺς τὸν Θεόν δια τὴν ἀμαρτίαν, τὴν ὁποῖαν ὁ προσφέρων καὶ θα τοῦ συγχωρηθῇ αὐτῇ.
- Λευ. 5,11 ἐὰν δὲ μὴ εὐρίσκῃ ἢ χεὶρ αὐτοῦ ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ, περὶ οὗ ἤμαρτε, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως περὶ ἀμαρτίας· οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι περὶ ἀμαρτίας ἐστὶ·
- Λευ. 5,11 Ἐὰν ὁμως δὲν ἔχῃ τὴν οικονομικὴν δυνατότητα νὰ ἀγοράσῃ καὶ προσφέρῃ ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, θα προσφέρῃ ὡς θυσίαν δια τὴν ἀμαρτίαν, που διέπραξε τὸ ἐν δέκατον τοῦ οἴφι σημιγάδι (δύο περίπου χιλιόγραμμα). Δὲν θα χύσῃ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἔλαιον οὔτε θα θέσῃ λίβανον, διότι πρόκειται περὶ θυσίας εἰς ἐξιλίωσιν ἀμαρτίας.
- Λευ. 5,12 καὶ οἶσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων Κυρίῳ· ἀμαρτία ἐστὶ.
- Λευ. 5,12 Θα φέρῃ αὐτὸ στὸν ἱερέα. Ὁ δὲ ἱερεὺς, εἰς ἀνάμνησιν ὑπὲρ τοῦ προσφέροντος θα πάρῃ ἀπὸ αὐτὸ μίαν γεμάτην χούφταν καὶ θα τὴν βάλῃ ἐπάνω στὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων δια τὸν Κύριον. Τούτο, ἐπειδὴ ἡ θυσία αὐτὴ εἶναι περὶ ἀμαρτίας.
- Λευ. 5,13 καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἤμαρτε, ἀφ' ἑνὸς τούτων, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ, ὡς ἡ θυσία τῆς σεμιδάλεως.
- Λευ. 5,13 Ἐτσι δὲ ὁ ἱερεὺς θα ἐξιλιάσῃ αὐτόν δια τὴν ἀμαρτίαν, τὴν ὁποῖαν διέπραξε καὶ ἡ ὁποία θα τοῦ συγχωρηθῇ. Τὸ ὑπόλοιπον ἀπὸ τὴν θυσίαν ἀλεύρι θα ἀνήκῃ στὸν ἱερέα, ὅπως ἡ θυσία τοῦ σημιγαλιού”.
- Λευ. 5,14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων·
- Λευ. 5,14 Ὡμίλησεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·

- Λευ. 5,15 ψυχή ἢ ἂν λάθῃ αὐτὸν λήθῃ καὶ ἀμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων Κυρίου, καὶ οἴσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου σίκλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε.
- Λευ. 5,15 “ἐὰν κανεὶς ἀκουσίως καὶ ἐξ ἀγνοίας ἀμαρτήσῃ ἀσυναίσθητως εἰς τὰ ἅγια τοῦ Κυρίου πράγματα, θα προσφέρῃ θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον διὰ τὸ ἐξ ἀγνοίας αὐτὸ πλημμέλημά του ἓνα κριὸν ἀπὸ τὰ πρόβατά του, χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, ἀξίας δύο τουλάχιστον ἀργυρῶν σίκλων ἀπὸ τοὺς σίκλους τοὺς κυκλοφοροῦντας ὡς νόμισμα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου (τέσσαρες αττικά δραχμαί).
- Λευ. 5,16 καὶ ὃ ἤμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει αὐτό. καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ’ αὐτό καὶ δώσει αὐτό τῷ ἱερεῖ· καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.
- Λευ. 5,16 Θα πληρώσῃ δε καὶ τὴν ζημίαν, που ἐπροξένησεν εἰς τὰ ἅγια πράγματα, θα προσθέσῃ ἐπὶ πλέον καὶ τὸ ἐν πέμπτον τῆς ἀξίας, αὐτὰ δε θα τα δώσει στὸν ἱερέα. Ὁ ἱερεὺς προσφέρων τὸν κριὸν θυσίαν θα ἐξιλεώσῃ αὐτὸν διὰ τὴν ἀμαρτίαν του καὶ θα του συγχωρηθῇ αὐτὴ ἡ ἀμαρτία.
- Λευ. 5,17 Καὶ ἡ ψυχή ἢ ἂν ἀμάρτη καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμέλησῃ καὶ λάβῃ τὴν ἀμαρτίαν,
- Λευ. 5,17 Ἐὰν κανεὶς ἀπὸ ἀγνοίας ἀμαρτήσῃ παραβαίνων μίαν ἀπὸ ὅλας τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποῖαν δὲν θα ἔπρεπε νὰ παραβῇ, εἶναι ἐνοχὸς διὰ τὴν ἀμαρτίαν αὐτήν.
- Λευ. 5,18 καὶ οἴσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ, ἧς ἠγνόησε, καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ·
- Λευ. 5,18 Διὰ τὴν συγχώρησιν τῆς ἀμαρτίας του θα προσφέρῃ ἀπὸ τὰ πρόβατά του ἀρτιμελὴ κριὸν ἀξίας ἐνὸς ἀργυροῦ σίκλου, πρὸς τὸν ἱερέα· ὁ δὲ ἱερεὺς προσφέρων αὐτὴν τὴν θυσίαν θα ἐξιλεώσῃ αὐτὸν διὰ τὴν ἀμαρτίαν, τὴν ὁποῖαν αὐτὸς ἐξ ἀγνοίας καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ διέπραξε, ἡ ὁποῖα καὶ θα του συγχωρηθῇ.
- Λευ. 5,19 ἐπλημμέλησε γὰρ πλημμελεῖα ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 5,19 Ἡμάρτησε, διότι ἐφάνη τόσον ἐπιλόλαιος καὶ ἀμελής ἐνώπιον τοῦ Κυρίου”.
- Λευ. 5,20 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 5,20 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν
- Λευ. 5,21 ψυχή ἢ ἐὰν ἀμάρτη καὶ παριδῶν παρίδῃ τὰς ἐντολάς Κυρίου καὶ ψεύσῃται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ ἢ περὶ κοινωνίας ἢ περὶ ἀρπαγῆς ἢ ἠδίκησέ τι τὸν πλησίον
- Λευ. 5,21 “ἐὰν κανεὶς ἀμαρτήσῃ παραβλέπων καὶ παραβαίνων τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου, καὶ εἴπῃ ψέματα πρὸς τὸν πλησίον του διὰ πρᾶγμα που ἔχει κατατεθῆ εἰς αὐτὸν πρὸς φύλαξιν ἢ δι’ ἐνέχυρον ἢ δι’ ἀρπαγὴν ἢ δι’ ἄλλην τινὰ ἀδικίαν ἐναντίον τοῦ πλησίον,
- Λευ. 5,22 ἢ εὗρεν ἀπώλειαν καὶ ψεύσῃται περὶ αὐτῆς καὶ ὁμῶς ἀδικῶς περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων, ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος, ὥστε ἀμαρτεῖν ἐν τούτοις,
- Λευ. 5,22 ἢ εὗρε χαμένον πρᾶγμα καὶ εἴπῃ ψέματα δι’ αὐτό καὶ ὀρκισθῇ ψευδῶς, καὶ γενικῶς ἀν διαπράξῃ ἄλλην τινὰ ἀμαρτίαν παραβαίνων τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ γίνῃ παραβάτης αὐτῶν,
- Λευ. 5,23 καὶ ἔσται ἠνίκα ἐὰν ἀμάρτη καὶ πλημμέλησῃ, καὶ ἀποδῷ τὸ ἀρπαγμα, ὃ ἤρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκημα, ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν παραθήκην, ἢ τὴν ἀρπαγὴν αὐτῷ, ἢ τὴν ἀπώλειαν, ἢν εὗρεν,
- Λευ. 5,23 ἐὰν λοιπὸν ἀμαρτήσῃ καὶ κατόπιν συναισθανθῇ τὸ ἀμάρτημά του, θα ἀποδώσῃ αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἤρπασεν ἢ θα ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀδικίαν που διέπραξεν ἢ θα ἐπιστρέψῃ τὴν παρακαταθήκην που του εἶχαν ἐμπιστευθῆ ἢ θα ἀποδώσῃ τὸ χαμένον πρᾶγμα που εὗρεν στὸν κύριόν του,
- Λευ. 5,24 ἀπὸ παντὸς πράγματος, οὗ ὥμοσε περὶ αὐτοῦ ἀδικῶς, καὶ ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ’ αὐτό· τίνος ἐστίν, αὐτῷ ἀποδώσει ἢ ἡμέρα ἐλεγχθῆ.
- Λευ. 5,24 διὰ κάθε γενικῶς πρᾶγμα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐψευσθῆσθεθα δώσει ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον καὶ ἐπὶ πλέον τὸ ἐν πέμπτον τοῦ κεφαλαίου ὡς πρόστιμον. Θα ἐπιστρέψῃ αὐτὸ στὸν ἰδιοκτήτην του, ὅταν συναισθανθῇ καὶ κατανοήσῃ τὸ σφάλμα του.
- Λευ. 5,25 καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἴσει τῷ Κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἄμωμον, τιμῆς, εἰς ὃ ἐπλημμέλησε.
- Λευ. 5,25 Διὰ τὴν ἀδικίαν αὐτήν, που διέπραξε, θα προσφέρῃ πρὸς τὸν Κύριον ἀπὸ τὰ πρόβατά του πρὸς θυσίαν κριὸν ἀρτιμελὴ ἀξίας ἀναλόγου πρὸς τὴν ἀδικίαν, που διέπραξε.
- Λευ. 5,26 καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων, ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ.
- Λευ. 5,26 Ὁ ἱερεὺς διὰ τῆς θυσίας τοῦ κριου θα ἐξιλεώσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν Κύριον διὰ τὴν παράβασιν καὶ θα του συγχωρηθῇ ἡ οἰαδήποτε ἀμαρτία, τὴν ὁποῖαν διέπραξε.

- Λευ. 6,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 6,1 Ομίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·
- Λευ. 6,2 ἔντειλαι Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων· οὗτος ὁ νόμος τῆς ὀλοκαυτώσεως· αὐτὴ ἡ ὀλοκαύτωσις ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωῒ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ’ αὐτοῦ, οὐ σβεσθήσεται.
- Λευ. 6,2 “Δώσε τας ἀκολουθους ἐντολάς στον Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του· Αὐτὸς εἶναι ὁ Νόμος δια τὴν θυσίαν τῶν ὀλοκαυτωμάτων. Το ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς ὀλοκαύτωσιν προσφερόμενον ζῶον θα μείνῃ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καθ’ ὅλην τὴν νύκτα μέχρι τῆς πρωΐας καὶ καθ’ ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου θα εἶναι ἀναμμένον καὶ δὲν θα σβῆσῃ.
- Λευ. 6,3 καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν καὶ περισκελὲς λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν, ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὀλοκαύτωσιν, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ παραθήσῃ αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 6,3 Τὴν πρωΐαν ὁ ἱερεὺς θα φορέσῃ τὸν λινὸν χιτῶνα καὶ ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ θα φορέσῃ τὴν λινὴν περισκελίδα. Θα ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ θυσιαστήριου τὴν στάκτην τοῦ καέντος ὀλοκαυτώματος καὶ θα θέσῃ αὐτὴν πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου.
- Λευ. 6,4 καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην, καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάρπωσιν ἕξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν.
- Λευ. 6,4 Κατόπιν θα ἀφαιρέσῃ τὴν ἱερατικὴν αὐτὴν στολὴν καὶ θα ἐνδυθῆ τὴν ἄλλην, τὴν καθημερινήν, καὶ θα φέρῃ τὴν στάκτην ἕξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν εἰς καθαρὸν ὠρισμένον τόπον.
- Λευ. 6,5 καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ καὶ οὐ σβεσθήσεται, καὶ καύσει ἐπ’ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ξύλα τὸ πρωῒ πρωῒ· καὶ στοιβάσει ἐπ’ αὐτοῦ τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ ἐπιθήσει ἐπ’ αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου·
- Λευ. 6,5 Το πῦρ ἐπάνω στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων θα διατηρῆται ἀσβεστον καὶ δὲν θα σβῆσῃ ποτέ. Πρὸς τὸ σκοπὸν τούτον ὁ ἱερεὺς κάθε πρωῒ καὶ ἐν συνεχείᾳ θα στοιβάξῃ ξύλα καὶ θα θέσῃ ἐπάνω εἰς τὰ καίόμενα ξύλα τὸ πρὸς ὀλοκαύτωσιν προσφερθὲν ζῶον ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ λίπος τοῦ ζώου, ὅταν πρόκειται περὶ εὐχαριστηρίου θυσίας.
- Λευ. 6,6 καὶ πῦρ διὰ παντὸς καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται.
- Λευ. 6,6 Το πῦρ θα καίῃ πάντοτε νυκθήμερόν ἐπάνω στο θυσιαστήριον. Δὲν θα σβησθῆ ποτέ.
- Λευ. 6,7 Οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας, ἣν προσάξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἔναντι Κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου·
- Λευ. 6,7 Ἡ τυπικὴ διάταξις δια τὴν θυσίαν, τὴν ὁποῖαν θα προσφέρουν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρὼν, οἱ ἱερεῖς, εἶναι ἡ ἐξῆς·
- Λευ. 6,8 καὶ ἀφελεῖ ἀπ’ αὐτοῦ τῆ ἄρακι ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς καὶ σὺν παντὶ τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα, ὁσμὴν εὐωδίας, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 6,8 Θα ἀφαιρέσῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὸ πρὸς θυσίαν προσφερθὲν μίαν χούφταν ἀπὸ τὸ σημιγδάλι τὸ ἀναμειγμένον με τὸ προσφερθὲν ἐλαιον, θα πάρῃ ἀκόμη ὅλο τὸ λιβάνι τὸ προσφερθὲν πρὸς θυσίαν, καὶ ὅλα αὐτὰ θα τα φέρῃ ὡς ὀλοκαύτωσιν πρὸς τὸν Κύριον. Αὐτὴ θα εἶναι εὐάρεστος καὶ εὐπρόσδεκτος ὁσμὴ πρὸς τὸν Κύριον εἰς μνήμην τοῦ προσφέροντος.
- Λευ. 6,9 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ’ αὐτῆς ἔδεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτῆν.
- Λευ. 6,9 Το ὑπόλοιπον τῆς θυσίας αὐτῆς θα φάγουν ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ του. Τα ἄζυμα αὐτὰ θα φαγωθῶν ἐν ἁγίῳ τόπον, δηλαδὴ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Ἐκεῖ θα τα φάγουν.
- Λευ. 6,10 οὐ πεφθήσεται ἐζυμωμένη· μερίδα αὐτῆν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· ἅγια ἁγίων ἐστίν, ὥσπερ τὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας.
- Λευ. 6,10 Το σημιγδάλι, πού προσφέρεται πρὸς θυσίαν, δὲν θα ψηθῆ ζυμωμένον με προζύμι. Το φύραμα θα εἶναι ἄζυμον. Αὐτὸ τὸ ὑπόλοιπον σημιγδάλι τὸ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς ὡς μερίδιόν των ἀπὸ τὴν πρὸς τὸν Κύριον θυσίαν. Εἶναι ἁγιώτατον· τὸ ἴδιο θα γίνεται καὶ ὅταν πρόκειται εἴτε περὶ θυσίας προσφερομένης ὑπὲρ ἀμαρτίας ελαφράς εἴτε περὶ θυσίας προσφερομένης δια βαρυτέραν ἀμαρτίαν.
- Λευ. 6,11 πᾶν ἄρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτῆν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου. πᾶς ὃς ἐὰν ἄψῃται αὐτῶν, ἁγιασθήσεται.
- Λευ. 6,11 Καθε ἄρρεν μέλος τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἱερέων θα τρώγουν αὐτὴν. Αὐτὸ εἶναι νόμος παντοτεινός εἰς ὅλας τὰς γενεὰς σας σχετικῶς με τὰς θυσίας τὰς προσφερομένας πρὸς τὸν Κύριον. Καθε ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἠθέλην ἐγγίσει τὰς θυσίας αὐτάς, εἶναι υπεύθυνος καὶ πρέπει νὰ καθαρῆ, νὰ ἁγιασθῆ”.
- Λευ. 6,12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

- Λευ. 6,12 Ελάλησεν ἀκομή ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και εἶπεν·
- Λευ. 6,13 τοῦτο τὸ δῶρον Ἀαρὼν και τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃ προσοῖσουσι Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἧ ἂν χρίσης αὐτόν· τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ παντός, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρῶν, και τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ δευτερόν.
- Λευ. 6,13 “αὐτὴ θα εἶναι ἡ προς θυσίαν προσφορά του Ααρών και των υἱῶν του, που θα προσφέρουν αυτοὶ προς τον Κυριον την ἡμέραν κατὰ την οποῖαν θα χρίσης ἕνα ἀπὸ αυτοὺς ὡς ἀρχιερέα. Θα προσφέρῃ αὐτός το ἐν δέκατον του οἴφι (δύο περίπου κιλὰ σημιγδάλι ὡς καθημερινὴν θυσίαν, το ἥμισυ ἀπὸ αὐτὸ θα το προσφέρῃ το πρῶν και το ἄλλο ἥμισυ το δευτερόν.
- Λευ. 6,14 ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται, πεφυραμένην οἶσει αὐτήν, ἐλικτὰ, θυσίαν ἐκ κλασμάτων, θυσίαν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.
- Λευ. 6,14 Ἡ θυσία αὐτὴ ζυμωμένη με λάδι θα κατασκευασθῇ στο τηγάνι και θα την προσφέρῃς διπλωμένην εἰς τεμάχια χωριστὰ το καθένα. Αὐτὴ εἶναι θυσία εἰς ὀσμὴν εὐωδίας προς τον Κυριον.
- Λευ. 6,15 ὁ ἱερεὺς ὁ χριστός ἀντ’ αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτήν· νόμος αἰώνιος, ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται.
- Λευ. 6,15 Αὐτήν την καθημερινὴν θυσίαν θα την προσφέρῃ και ο υἱὸς του Ααρών, ὁ διάδοχός του στο λειτουργηματα της ιερωσύνης. Ο νόμος οὗτος θα εἶναι παντοτεινός και ἀπαραβάτος και ἡ θυσία αὐτὴ θα προσφέρεται ἐξ ολοκλήρου στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.
- Λευ. 6,16 και πᾶσα θυσία ἱερέως ὀλόκαυτος ἔσται και οὐ βρωθήσεται.
- Λευ. 6,16 Καθε θυσία του ιερέως θα εἶναι ὀλοκαύτωμα στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων. Θα καίεται ἐξ ολοκλήρου και κανένα μέρος αὐτῆς δεν θα τρώγεται”.
- Λευ. 6,17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 6,17 Ο Κυριος ἐλάλησε προς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
- Λευ. 6,18 λάλησον Ἀαρὼν και τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων· οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀμαρτίας· ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάξουσι τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἔναντι Κυρίου· ἅγια ἁγίων ἐστίν.
- Λευ. 6,18 “Εἰπέ στον Ααρών και τους υἱοὺς του αὐτά· Οὗτος εἶναι ὁ νόμος, το τυπικόν, σύμφωνα με το ὁποῖον θα προσφέρεται ἡ θυσία δια την ἀμαρτίαν. Εκεί, ὅπου σφάζουν το προς ὀλοκαύτωσιν ζῶον, θα σφάξουν και τα ζῶα, που προσφέρονται ὡς θυσία περὶ ἀμαρτίας, δηλαδή εἰς την αὐλὴν ἐνώπιον της Σκηνῆς του Κυρίου· εἶναι αὐτὰ ἀγιώτατα.
- Λευ. 6,19 ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτήν ἔδεται αὐτήν· ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 6,19 Ο ἱερεὺς, που προσφέρει την θυσίαν, θα φάγῃ αὐτήν. Θα φαγοθῇ στον τόπον τον ἅγιον δηλαδή εἰς την αὐλὴν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Λευ. 6,20 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἀγιασθήσεται· και ὧ ἔὰν ἐπιβραντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον, ὃς ἔὰν βραντισθῇ ἐπ’ αὐτό, πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ.
- Λευ. 6,20 Καθε ἄλλος, που ἐγγίζει τα κρέατα αὐτά, εἶναι υπεύθυνος και πρέπει να καθαρθῇ, να ἀγιασθῇ. Και ἐκεῖνός που θα βραντισθῇ με το αἷμα αὐτὸ της θυσίας, πρέπει να πλύνῃ το ἱμάτιόν του στον ἱερόν τόπον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Λευ. 6,21 και σκεῦος ὀστράκινον, οὗ ἔὰν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ, συντριβήσεται· ἔὰν δὲ ἐν σκεύει χαλκῷ ἐψηθῇ, ἐκτρίψει αὐτό και ἐκκλύσει ὕδατι.
- Λευ. 6,21 πῆλινον σκεῦος, ἐπὶ του ὁποῖου θα ψηθῇ κάποια θυσία, πρέπει να συντριβῆται. Ἐὰν δε το δοχεῖον, ὅπου θα ψηθῇ ἡ θυσία, εἶναι χάλκινον, πρέπει να το τρίψῃς καλὰ και να το πλύνῃς με πολὺ νερό.
- Λευ. 6,22 πᾶς ἄρσῃ ἐν τοῖς ἱερεῦσι φάγεται αὐτά· ἅγια ἁγίων ἐστὶ Κυρίῳ.
- Λευ. 6,22 Μονον ἀρσενικόν μέλος ἀπὸ την οικογένειαν των ἱερέων θα φάγῃ αὐτά, διότι εἶναι ἀγιώτατα, ἀφιερωμένα στον Κυριον.
- Λευ. 6,23 και πάντα τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας, ὧν ἔὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιλιάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, οὐ βρωθήσεται· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.
- Λευ. 6,23 Ἀπὸ θυσίας, αἱ οποῖαι προσφέρονται περὶ ἀμαρτίας και ἀπὸ το αἷμα των ζῶων, που φέρετε ἐμπρὸς εἰς τα ἅγια της Σκηνῆς του Μαρτυρίου προς ἐξιλιασμόν, δεν θα φάγετε. Θα καίονται ἐξ ολοκλήρου στο θυσιαστήριον.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 7

- Λευ. 7,1 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας· ἅγια ἁγίων ἐστίν.
- Λευ. 7,1 Αὐτός εἶναι ὁ νόμος, ἡ τυπικὴ διάταξις, περὶ της προσφοράς θυσίας κριου δια βαρύτερον ἀμάρτημα. Ἡ θυσία αὐτὴ εἶναι ἀγιωτάτη.
- Λευ. 7,2 ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάξουσι τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου, και τὸ αἷμα προσχεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλω.

- Λευ. 7,2 Εκεί όπου σφάζουν τα ολοκαυτώματα, εις την αυλήν της Σκηνης του Μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου, θα σφάξουν και τον κριον τον πρασφερόμενον δια σοβαρωτέραν τινα αμαρτίαν. Το αίμα τούτου θα χυθῆ ὑπὸ του ιερέως κύκλω περί την βάσιν του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.
- Λευ. 7,3 καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ὄσφυν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδοσθία καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων
- Λευ. 7,3 Ἐπάνω στο θυσιαστήριον θα προσφέρῃ ο ιερεὺς ὅλον το λίπος του κριου, το περί την οσφύν κρέας, το λίπος το οποίον καλύπτει τα εντόσθια και ὅλον το λίπος το οποίον ὑπάρχει εσωτερικῶς μεταξύ των εντοσθίων.
- Λευ. 7,4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς, περιελεῖ αὐτά,
- Λευ. 7,4 Θα αφαιρέσῃ προηγουμένως ο ιερεὺς τους νεφρούς και το λίπος, που ὑπάρχει ἐπάνω εις αυτούς και το οποίον φθάνει ἕως εις τα ἐπάνω μέρη του μηροῦ. Θα προσφέρῃ τον λοβὸν του συκωτιοῦ μαζῆ με τα νεφρά.
- Λευ. 7,5 καὶ ἀνοίσει αὐτά ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα τῷ Κυρίῳ· περὶ πλημμελείας ἐστί.
- Λευ. 7,5 Ὅλα αὐτά θα τα προσφέρῃ ο ιερεὺς θυσίαν προς τον Κυριον στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων. Αὐτὴ προσφέρεται δια βαρυτέραν αμαρτίαν.
- Λευ. 7,6 πᾶς ἄρσῃ ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτά, ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται αὐτά· ἅγια ἁγίων ἐστί.
- Λευ. 7,6 Μονον οι ἄρρες εκ των μελών της ιερατικής οικογενείας θα φάγουν αὐτά και στον ἅγιον τόπον, διότι εἶναι αγιώτατα.
- Λευ. 7,7 ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας, οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας, νόμος εἶς αὐτῶν· ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξήλασσεταί ἐν αὐτῷ, αὐτῷ ἔσται.
- Λευ. 7,7 Ὅπως γίνεται η προσφορὰ θυσίας δι' ελαφρόν αμάρτημα, ἔτσι θα γίνεται και δια βαρυτέραν αμαρτίαν. Ἐνα τυπικόν θα διέπη αὐτά. Ὁ ιερεὺς δε ο οποίος θα προσφέρῃ προς ἐξiléωσιν τας θυσίας αὐτάς, θα παίρνη ως ιδικά του τα υπόλοιπα ἀπὸ αὐτάς τας θυσίας.
- Λευ. 7,8 καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὀλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέρμα τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἧς προσφέρει αὐτός, αὐτῷ ἔσται.
- Λευ. 7,8 Ὁ ιερεὺς ἐπίσης ο οποίος προσφέρει θυσίαν ὀλοκαυτώματος, προσφορὰν Ἰσραηλίτου τινός, θα λαμβάνη το δέρμα του θυσιασθέντος ζώου.
- Λευ. 7,9 καὶ πᾶσα θυσία, ἣτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ πᾶσα, ἣτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τηγάνου, τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν, αὐτῷ ἔσται.
- Λευ. 7,9 Ἀλλὰ και τα υπολείμματα πάσης ἄλλης θυσίας, η οποία θα γίνῃ στον κλίβανον και ἐκείνης η οποία θα γίνῃ εις την ἐσχάραν η το τηγάνι, ἀνήκουν στον ιερέα, ο οποίος τα προσέφερε.
- Λευ. 7,10 καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ ἀναπεποιημένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται, ἐκάστῳ τὸ ἴσον.
- Λευ. 7,10 Τα υπόλοιπα ὁμως πάσης ἄλλης θυσίας, η οποία εἶναι ἀναμειγμένη με ἐλαίον, η και δεν εἶναι ἀναμειγμένη με ἐλαίον, θα ἀνήκῃ εις ὅλους τους ιερεῖς τους υἱούς του ' Ααρὼν, κατὰ ἴσον μεριδιον εις καθένα ἀπὸ αυτούς.
- Λευ. 7,11 Οὗτος ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου, ἦν προσοίσει Κυρίῳ.
- Λευ. 7,11 Ὁ κατωτέρω νόμος θα κανονίζῃ ευχαριστήριον δια σωτηρίαν θυσίαν, την οποίαν οι Ἰσραηλίται εις ἐνδειξιν ευγνωμοσύνης θα προσφέρουν στον Κυριον.
- Λευ. 7,12 ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ·
- Λευ. 7,12 Ἐὰν μὲν προσφέρῃ κανεῖς αὐτήν εις δοξολογίαν προς τον Θεόν, θα προσφέρῃ εις ἀπαρτισμόν αὐτῆς ἄρτους ἀπὸ σημιγδάλι ἀναμειγμένους με λάδι, λαγάνες χωρὶς προζύμι ἀλειμμένες με λάδι και σημιγδάλι ζυμωμένον και ψημένον με λάδι.
- Λευ. 7,13 ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως σωτηρίου.
- Λευ. 7,13 Μαζῆ με ἐνζύμους ἄρτους θα προσφέρῃ αὐτά τα δῶρα του προς θυσίαν δοξολογίας στον Θεόν δια την σωτηρίαν.
- Λευ. 7,14 καὶ προσάξει ἐν ἀπὸ πάντων τῶν δῶρων αὐτοῦ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ. τῷ ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται.
- Λευ. 7,14 Ἐνα μέρος ἀπὸ τα δῶρα, που θα προσφέρῃ προς τον Κυριον, θα ἀνήκῃ στον ιερέα, ο οποίος θα χύσῃ το αἷμα, της δια την σωτηρίαν αὐτῆς θυσίας γύρω ἀπὸ την βάσιν του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.
- Λευ. 7,15 καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου αὐτῷ ἔσται, καὶ ἐν ἧ ἡμέρᾳ δωρεῖται, βρωθήσεται· οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν.
- Λευ. 7,15 Τα κρέατα της θυσίας προς δοξολογίαν του Κυρίου δια την σωτηρίαν θα ἀνήκουν στον ιερέα, που τα προσφέρει. Θα φαγωθούν δε κατὰ την ἡμέραν, κατὰ την οποίαν προσφέρονται και δεν θα ἀφεθῆ τίποτε ἀπὸ αὐτά δια την ἐπομένην ἡμέραν.
- Λευ. 7,16 καὶ ἐὰν εὐχῆ ἦ, ἢ ἐκούσιον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἢ ἂν ἡμέρα προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, βρωθήσεται, καὶ τῆ αὔριον·

- Λευ. 7,16 Εάν προσφέρη κανείς θυσίαν, την οποίαν έκαμε τάμα η άλλην αυτοπροαίρετον, θα φαγωθή το προς βρώσιν μέρος της θυσίας κατά την ημέραν της προσφοράς και κατά την επομένην.
- Λευ. 7,17 καί τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.
- Λευ. 7,17 Το υπόλοιπον, το οποίον τυχόν θα μείνη ἀπὸ τα κρέατα της θυσίας δια την τρίτην ημέραν, θα καή εξ ολοκλήρου.
- Λευ. 7,18 ἐὰν δὲ φαγὼν φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς ἡμέρας τῆς τρίτης, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό, οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μίασμά ἐστίν· ἡ δὲ ψυχὴ, ἣτις ἐὰν φάγη ἀπ’ αὐτοῦ, τὴν ἁμαρτίαν λήψεται.
- Λευ. 7,18 Εάν δε κανείς φάγη ἀπὸ τα κρέατα της θυσίας αυτής κατά την τρίτην ημέραν, δεν θα γίνη δεκτὴ ἀπὸ τον Θεόν η θυσία αυτή και δεν θα του φέρη καμμίαν χάριν, δεν θα ληφθῆ υπ’ ὄψει υπέρ αυτού, διότι ἐγένεν αυτή μολυσμὸς. Ο ἄνθρωπος, που θα φάγη ἀπὸ αυτήν κατά την τρίτην ημέραν, θα ἔχει ενοχὴν ἐνώπιον του Θεοῦ.
- Λευ. 7,19 καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ἄψηται παντὸς ἀκαθάρτου, οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα.
- Λευ. 7,19 Κρέας, το οποίον θα ἤρχετο εἰς ἐπαφήν με κάποιον ἀκάθαρτον ἀντικείμενον, δεν θα φαγωθῆ ἀλλὰ θα καὶ ἐξ ολοκλήρου. Μονον ο καθαρὸς, ο εξαγνισθεὶς, θα φάγη ἀπὸ τα κρέατα των προσφερομένων θυσιών.
- Λευ. 7,20 ἡ δὲ ψυχὴ, ἣτις ἐὰν φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστὶ Κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ’ αὐτῷ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Λευ. 7,20 Εάν δε κανείς εἶναι ἀκάθαρτος, και δεν ἔχη φροντίσει προηγουμένως να εξαγνισθῆ, φάγη δε ἀπὸ κρέας ευχαριστηρίου θυσίας προσφερθείσης στον Κυριον, αὐτὸς ο ἄνθρωπος θα χαθῆ εκ μέσου του λαοῦ του.
- Λευ. 7,21 καὶ ψυχὴ, ἣ ἂν ἄψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστὶ Κυρίου, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Λευ. 7,21 Καθένας ο οποίος θα ἐγγίσῃ ἀκάθαρτον πράγμα, ἀκαθαρσίαν ἀνθρώπου η ἀκάθαρτον τετράποδον η κάθε ἄλλο βδελυκτὸν και ἀκάθαρτον, και φάγη ἀπὸ το κρέας της εἰρηνικῆς θυσίας, η οποία προσεφέρθη και ἀνήκει στον Κυριον, θα ἐξολοθρευθῆ εκ μέσου του λαοῦ του”.
- Λευ. 7,22 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 7,22 Ὡμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
- Λευ. 7,23 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· πᾶν στέαρ βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε.
- Λευ. 7,23 “λάλησε προς τους Ἰσραηλίτας και εἶπε· Το λίπος των βοῶν και των προβάτων και των αἰγῶν δεν θα το φάγετε.
- Λευ. 7,24 καὶ στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριαλώτων ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται.
- Λευ. 7,24 Λίπος ἀπὸ σώματα θνησιμαίων η ὑπὸ θηρίων σπαραχθέντων ζῶων θα το χρησιμοποιήτε εἰς ἄλλας χρήσεις, ποτέ ὁμως δια φαγητόν.
- Λευ. 7,25 πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ὧν προσάξει ἀπ’ αὐτῶν κάρπωμα Κυρίῳ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Λευ. 7,25 Εκείνος που θα φάγη λίπος ἀπὸ τα θρέμματα, τα οποία θα προσφέρῃ ως θυσίαν ολοκαυτώματος προς τον Κυριον, αὐτὸς θα ἐξολοθρευθῆ εκ μέσου του λαοῦ.
- Λευ. 7,26 πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τε τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν.
- Λευ. 7,26 Ποτέ και εἰς καμμίαν ἀπὸ τας κατοικίας σας δεν θα φάγετε αἷμα ἀπὸ τα κατοικίδια ζῶα και ἀπὸ τα πτηνά.
- Λευ. 7,27 πᾶσα ψυχὴ, ἣ ἂν φάγη αἷμα, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Λευ. 7,27 Εκείνος που θα φάγη αἷμα, θα καταστραφῆ εκ μέσου του λαοῦ του”.
- Λευ. 7,28 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 7,28 Ὡμίλησεν ἀκόμη ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
- Λευ. 7,29 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων· ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου, οἶσει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ και ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου.
- Λευ. 7,29 “στους Ἰσραηλίτας θα εἴπης και τα ἐξῆς· Εκείνος που προσφέρει ευχαριστήριον εἰρηνικὴν θυσίαν, θα προσφέρῃ ἀπὸ την θυσίαν του αυτήν ως δῶρον προς τον Κυριον ἕνα μέρος αυτής.
- Λευ. 7,30 αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσι τὰ καρπώματα Κυρίῳ· τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στήθινου, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, προσοίσει αὐτά, ὥστε ἐπιθῆναι δῶμα ἐναντι Κυρίου.
- Λευ. 7,30 Με τα ἴδια του τα χέρια θα προσφέρῃ το μίριδιον τούτο ἴστον Κυριον. Το λίπος ὁμως του στήθους και τον λοβὸν του συκωτιοῦ θα προσφέρῃ στον ιερέα, δια να τα θέσῃ εκείνος ἐπὶ του θυσιαστηρίου θυσίαν προς τον Κυριον.
- Λευ. 7,31 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔσται τὸ στήθινον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ.
- Λευ. 7,31 Ο ἱερεὺς, δηλαδή, θα λάβῃ και θα προσφέρῃ το λίπος τούτο ἐπάνω στο θυσιαστήριον, το δε στήθος ἀφοῦ αγιασθῆ θα ἀνήκη στον Ααρὼν και τους υἱοὺς του.
- Λευ. 7,32 καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν·
- Λευ. 7,32 Εκτός δε του στήθους και η δεξιὰ ὠμοπλάτη του ζῶου, του προς εἰρηνικὴν θυσίαν σφαγέντος, θα δοθῆ στον ιερέα.
- Λευ. 7,33 ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου και τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἰῶν Ἀαρὼν, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίον ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι·

- Λευ. 7,33 Εἰς τὸν ἱερέα, τὸν προσφέροντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τὸ αἷμα καὶ τὸ λίπος τοῦ πρὸς εἰρηνικὴν θυσίαν σφαγέντος ζώου, θὰ ἀνήκη ὁ δεξιὸς εμπρόσθιος πούς, ἡ δεξιὰ ὠμοπλάτη.
- Λευ. 7,34 τὸ γὰρ στηθύνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Λευ. 7,34 Διότι τὸ στήθος καὶ ἡ δεξιὰ ὠμοπλάτη ἀπὸ τοῦ προσφερθέντος ὡς θυσία ζῶον ἔλαβα, λέγει ὁ Θεός, ἀπὸ τὰς εἰρηνικὰς θυσίας τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἔδωκα αὐτὰ εἰς τὸν Ααρὼν τὸν ἀρχιερέα καὶ τοὺς υἱοὺς του. Αὐτὸ θὰ εἶναι νόμος παντοτεινός καὶ ἀπαραβάτος δι' ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας”.
- Λευ. 7,35 Αὕτη ἡ χρῖσις Ἀαρὼν καὶ ἡ χρῖσις τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, ἐν ἧ ἡμέρᾳ προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεῦν τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 7,35 Τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὠδήγησε τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐχρῖσεν αὐτούς, ὥστε νὰ ἀσκούν τὰ ἱερατικά τῶν καθήκοντα, τοὺς ἔδωκε καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα, τὸ ἀπορρέον ἀπὸ τὴν χρῖσιν τῶν μετὰ τὸ ἅγιον ἔλαιον, νὰ λαμβάνουν, δηλαδὴ, ἓνα μέρος ἀπὸ τὰς προσφερομένας εἰρηνικὰς θυσίας.
- Λευ. 7,36 καθὰ ἐνετείλατο Κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἧ ἡμέρᾳ ἐχρῖσεν αὐτούς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
- Λευ. 7,36 Ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος νὰ δώσουν εἰς αὐτοὺς προσφοράς κατὰ τὴν ἡμέραν, πού τοὺς ἐξέλεξεν ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ τοὺς ἐχρῖσεν ἱερεῖς, ἔτσι καὶ ἐγένε. Αὐτὸ ἐγένε καὶ μένει νόμος παντοτεινός καὶ ἀπαραβάτος εἰς τὰς γενεὰς τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Λευ. 7,37 οὗτος ὁ νόμος τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περὶ ἁμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου,
- Λευ. 7,37 Αὐτοὶ εἶναι ὁ νόμος ὁ ὁποῖος κανονίζει τὰ ὀλοκαυτώματα, τὰς θυσίας περὶ ἐλαφρῶν καὶ βαρέων ἁμαρτημάτων, τὰς τῆς χειροτονίας καὶ καθιερώσεως τῶν ἱερέων καὶ τὰς εὐχαριστηρίους διὰ τὴν σωτηρίαν,
- Λευ. 7,38 ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ ἐν τῷ ὄρει Σινά, ἧ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά.
- Λευ. 7,38 Ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν στὸ ὄρος Σινά, τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἐντολὰς τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ προσφέρουν τὰ θυσίας τῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ἐρήμον Σινά, ἔτσι καὶ ἐγένε.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 8

- Λευ. 8,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 8,1 Ὁ Κύριος ὁμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆ λέγων·
- Λευ. 8,2 λάβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων,
- Λευ. 8,2 “λάβε τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του, τὰς ἱερατικάς ,στολὰς του, τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, τὸν μόσχον, ὁ ὁποῖος θὰ προσφερθῆ θυσία περὶ ἁμαρτίας, τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κανίστρον μετὰ τὰ ἀζύμα.
- Λευ. 8,3 καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 8,3 Συγκέντρωσε δε ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου”.
- Λευ. 8,4 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 8,4 Ὁ Μωϋσῆς, σύμφωνα μετὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου, συνήθροισε ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Λευ. 8,5 καὶ εἶπε Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ· τοῦτό ἐστι τὸ ῥῆμα, ὃ ἐνετείλατο Κύριος ποιῆσαι.
- Λευ. 8,5 Εἶπε δε στὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν· “αὕτη εἶναι ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου, ἡ κανονίζουσα τὴν χειροτονίαν τῶν ἱερέων, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς διέταξε νὰ κάμωμεν”.
- Λευ. 8,6 καὶ προσήνεγκε Μωυσῆς τὸν Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλουσεν αὐτούς ὕδατι·
- Λευ. 8,6 Ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του, ὠδήγησεν αὐτοὺς στὸν λουτήρα τῆς αὐλῆς τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ ἔλουσεν αὐτούς δι' ὕδατος.
- Λευ. 8,7 καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδύτην καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιξε αὐτὸν ἐν αὐτῇ,
- Λευ. 8,7 Ἐπειτα ἐνέδυσεν τὸν Ααρὼν μετὰ τὸν χιτῶνα καὶ τὸν ἐζώσε μετὰ τὴν ζώνην. Ἐνέδυσεν αὐτὸν μετὰ τὸν ὑποδύτην καὶ ἐθέσεν ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἐπωμίδα, ἐζώσεν αὐτὸν διὰ τῆς ζώνης τῆς ἐπωμίδος καὶ τὸν ἐσφίξε μετὰ αὐτήν.
- Λευ. 8,8 καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν·
- Λευ. 8,8 Ἐπάνω στὸ ἐπίσημον αὐτὸ ἐνδύμα τῆς ἐπωμίδος ἐθέσε τὸ ἀρχιερατικὸν ἐνδύμα, τὸ Λογεῖον, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὴν

φράσιν “Δηλωσις και Αλήθεια”.

- Λευ. 8,9 και επέθηκε την μίτραν επί την κεφαλήν αὐτοῦ και επέθηκεν επί την μίτραν κατά πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἅγιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Λευ. 8,9 Ἔθεσεν εἰς την κεφαλήν του Ααρών την μίτραν, ἐπάνω δε και στο ἔμπροσθεν μέρος της μίτρας ετοποθέτησε το χρυσοῦν πέταλον, το καθηγιασμένον στον Κυριον, ὅπως εἶχε διατάξει αὐτὸν ο Θεός.
- Λευ. 8,10 και ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως
- Λευ. 8,10 Ἐλαβεν ο Μωϋσῆς ἀπὸ το ἐλαιον της χρίσεως,
- Λευ. 8,11 και ἔρβανεν ἀπ’ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπτάκις και ἔχρισε τὸ θυσιαστήριον και ἡγίασεν αὐτὸ και πάντα τὰ ἐν αὐτῷ και τὸν λουτήρα και τὴν βάσιν αὐτοῦ, και ἡγίασεν αὐτά· και ἔχρισε τὴν σκηνὴν και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς και ἡγίασεν αὐτήν.
- Λευ. 8,11 και ἐρράντισε με αὐτὸ το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων ἐπτὰ φορές, το ἔχρισε και ἔτσι ἡγίασε και καθιέρωσεν αὐτὸ και ὅλα τα ἐπ’ αὐτοῦ σκεύη. Με τον ἴδιον τρόπον ἡγίασε και καθιέρωσε τον λουτήρα και την βάσιν του. Ἐχρισε την Σκηνὴν του Μαρτυρίου και ὅλα τα σκεύη αὐτῆς και ἔτσι καθιγίασε και ἀφιέρωσεν αὐτήν και τα σκεύη της στον Κυριον.
- Λευ. 8,12 και ἐπέχεε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ την κεφαλήν Ἀαρών και ἔχρισεν αὐτὸν και ἡγίασεν αὐτόν.
- Λευ. 8,12 Ἐχυσεν ἀπὸ το ἐλαιον τοῦτο της χρίσεως εἰς την κεφαλήν του Ααρών, και ἔτσι τον ἔχρισε και τον καθηγιασεν.
- Λευ. 8,13 και προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρών και ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας και ἔζωσεν αὐτοὺς ζῶνας και περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρεις, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Λευ. 8,13 Ἐδωσεν ἐντολὴν ο Μωϋσῆς και ἦλθον ἐνώπιόν του οἱ υἱοὶ του Ααρών. Ἐνέδυσεν αὐτοὺς με τους χιτῶνας, τους ἔζωσε με τας ζῶνας και ἐφόρεσεν εἰς τας κεφαλὰς των τας κιδάρεις, ὅπως τον εἶχε διατάξει ο Κυριος.
- Λευ. 8,14 και προσήγαγε Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, και ἐπέθηκεν Ἀαρών και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ την κεφαλήν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας.
- Λευ. 8,14 Διέταξε και ἔφεραν τον μόσχον, ο ὁποῖος θα εθυσιάζετο δια τας ἁμαρτίας, και ο Ααρών και οἱ υἱοὶ του ἔθεσαν τας χεῖρας των ἐπάνω στον μόσχον αὐτόν.
- Λευ. 8,15 και ἔσφαξεν αὐτόν, και ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος και ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλω τῷ δακτύλῳ και ἔκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον· και τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου και ἡγίασεν αὐτὸ, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ’ αὐτοῦ.
- Λευ. 8,15 Ο ἐντεταλμένος ἔσφαξε τον μόσχον και ἐπῆρεν ο Μωϋσῆς ἀπὸ το αἷμα αὐτοῦ και ἔθεσε κύκλω δια του δακτύλου του εἰς τὰ κέρατα του θυσιαστηρίου και ἔτσι ἐκαθάρισε και καθιέρωσεν αὐτὸ δια τας θυσίας. Το υπόλοιπον αἷμα ἔχυσεν εἰς την βάσιν του θυσιαστηρίου, και ἔτσι το καθηγιασε και το καθιέρωσε, ὥστε ἐπάνω εἰς αὐτὸ να προσφέρονται αἱ θυσίαι δια την ἐξιλέωσιν των ἁμαρτιῶν.
- Λευ. 8,16 και ἔλαβε Μωυσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων και τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος και ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς και τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν, και ἀνήνεγκε Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
- Λευ. 8,16 Ἐπῆρεν ο Μωϋσῆς ὅλον το λίπος, που υπῆρχεν εἰς τὰ ἐντόσθια, τον λοβὸν του ἥπατος και τους δύο νεφροὺς με το λίπος που τους ἐσκέπαζε, και προσέφερεν αὐτὰ θυσίαν στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.
- Λευ. 8,17 και τὸν μόσχον και τὴν βύρσαν αὐτοῦ και τὰ κρέα αὐτοῦ και τὴν κόπρον αὐτοῦ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἕξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Λευ. 8,17 Το υπόλοιπον μέρος του μόσχου, δηλαδή, το δέρμα, τας σάρκας και την κόπρον ἔκαυσαν ἐξ ολοκλήρου ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν, ὅπως εἶχε διατάξει ο Κυριος τον Μωϋσῆν.
- Λευ. 8,18 και προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὀλοκαύτωμα, και ἐπέθηκεν Ἀαρών και υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ την κεφαλήν τοῦ κριοῦ.
- Λευ. 8,18 Ἐδωσεν ἐντολὴν ο Μωϋσῆς και ἔφεραν τον κριὸν, τον προωρισμένον δι’ ὀλοκαύτωσιν. Ο Ααρών και οἱ υἱοὶ του, κατόπιν ἐντολῆς του Μωϋσέως, ἔθεσαν τας χεῖρας των ἐπάνω εἰς την κεφαλήν του κριου.
- Λευ. 8,19 και ἔσφαξε Μωυσῆς τὸν κριὸν, και προσέχεε Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω.
- Λευ. 8,19 Ἐσφαξεν ο Μωϋσῆς τον κριον και ἔχυσε το αἷμα αὐτοῦ κύκλω στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.
- Λευ. 8,20 και τὸν κριὸν ἐκρεανόμησε κατά μέλη και ἀνήνεγκε Μωυσῆς τὴν κεφαλήν και τὰ μέλη και τὸ στέαρ·
- Λευ. 8,20 Τον δε κριον ἐκοψεν εἰς τεμάχια και ο ἴδιος ο Μωϋσῆς προσέφερε την κεφαλήν, τα τεμάχια και το λίπος στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.
- Λευ. 8,21 και τὴν κοιλίαν και τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι, και ἀνήνεγκε Μωυσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὀλοκαύτωμά ἐστιν εἰς ὄσμην εὐωδίας, κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Λευ. 8,21 Την κοιλίαν και τους πόδας, ἀφοῦ τα ἔπλυνε με νερό, τα προσέφερε και αὐτὰ στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων. Ὀλον τον κριον τον προσέφερε. Εἶναι αὐτὸς ὀλοκαύτωμα, εὐωδία εὐάρεστος στον Κυριον, θυσία προς αὐτόν, ὅπως εἶχε διατάξει ο Κυριος τον Μωϋσῆν.
- Λευ. 8,22 και προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν δεῦτερον, κριὸν τελειώσεως· και ἐπέθηκεν Ἀαρών και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ

τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ.

Λευ. 8,22

Διέταξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ ἔφεραν καὶ τὸν δευτέρου κριόν, δια να ολοκληρωθῆ ἡ χειροτονία καὶ καθιέρωσις τῶν ιερέων. Ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ἔθεσαν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ δευτέρου αὐτοῦ κριοῦ.

Λευ. 8,23

καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ααρὼν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.

Λευ. 8,23

Ὁ εντεταλμένος ἔσφαξεν αὐτὸν, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπῆρε ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτοῦ καὶ ἔθεσε στο κάτω ἄκρον τοῦ δεξιοῦ ὠτίου τοῦ Ααρὼν, στο ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ καὶ στο ἄκρον τοῦ δεξιοῦ ποδὸς τοῦ.

Λευ. 8,24

καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ααρὼν, καὶ ἐπέθηκε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβούς τῶν ὠτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ προσέχεε Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω.

Λευ. 8,24

Διέταξεν ὁ Μωϋσῆς καὶ προσήλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρὼν καὶ ἔθεσεν ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ κριοῦ στους λοβούς τῶν δεξιῶν αὐτῶν τῶν, εἰς τὰ ἄκρα τῶν δεξιῶν χειρῶν καὶ εἰς τὰ ἄκρα τῶν δεξιῶν ποδῶν τῶν, τὸ δευτερευόντως αἷμα ἔχυσεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν βάσιν κύκλω τοῦ θυσιαστηρίου.

Λευ. 8,25

καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ καὶ τὴν ὄσφυν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

Λευ. 8,25

Ἐπῆρε τὸ λίπος, τὸ κρέας τὸ περὶ τὴν ὄσφυν, τὸ λίπος τῆς κοιλίας, τὸν λοβὸν τοῦ συκωτιοῦ, τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ ἐπάνω εἰς αὐτοὺς λίπος καὶ τὸν δεξιὸν εμπρόσθιον πόδα.

Λευ. 8,26

καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως, τοῦ ὄντος ἔναντι Κυρίου, ἔλαβεν ἄρτον ἓνα ἄζυμον καὶ ἄρτον ἕξ ἐλαίου ἓνα καὶ λάγανον ἓν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν·

Λευ. 8,26

Ἀπὸ δε το κάνιστρον, ἐντὸς τοῦ οὐλοῦ ὑπῆρχον αἱ ἀναίμακτοι προσφοραὶ δια τὴν καθιέρωσιν τῶν ιερέων καὶ τὸ οὐλοῦ ἐυρίσκετο ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς ἓνα ἄζυμον ἄρτον, ἓνα ἄρτον ζυμωμένον με λάδι καὶ μίαν λαγάναν καὶ ἔθεσαν αὐτὰ ἐπάνω στο λίπος καὶ καὶ στον εμπρόσθιον πόδα τοῦ κριοῦ τοῦ προσφερθέντος ὡς θυσίαν.

Λευ. 8,27

καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ααρὼν καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ· καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα ἔναντι Κυρίου.

Λευ. 8,27

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἔθεσεν εἰς τὰ χέρια τοῦ Ααρὼν καὶ εἰς τὰ χέρια τῶν υἱῶν τοῦ καὶ κατόπιν τὰ προσέφερον ὡς ἀφιέρωμα στον Κυριον.

Λευ. 8,28

καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὃ ἔστιν ὀσμὴ εὐωδίας· κάρπωμά ἐστι τῷ Κυρίῳ.

Λευ. 8,28

Τὰ ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ααρὼν καὶ τῶν παιδῶν τοῦ καὶ τὰ προσέφερον ἐπάνω στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, ὡς ὀλοκαυτώματα δια τὴν χειροτονίαν καὶ καθιέρωσιν τῶν. Τοῦτο ἦτο ἐυάρετος καὶ ἐυπρόσδεκτος ὀσμὴ εὐωδίας, θυσία δεκτὴ στον Κυριον.

Λευ. 8,29

καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφείλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως, καὶ ἐγένετο Μωυσῆς ἓν μερίδι, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.

Λευ. 8,29

Ἀφῆρσεν ὁμοῦ ἀπὸ τὸν προσφερόμενον κριον τὸ στήθος καὶ προσέφερον αὐτὸ ὡς ἀφιέρωμα στον Κυριον. Αὐτὸ δε ἐγένετο τὸ ἰδιαιτερον μερίδιον τοῦ Μωϋσέως, ὅπως τὸν εἶχε διατάξει ὁ Κυριος.

Λευ. 8,30

καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ προσέβρανεν ἐπὶ Ααρὼν καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν Ααρὼν καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.

Λευ. 8,30

Ἐπῆρεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τὸ ἐλαίον τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μέλλοντος να χυθῆ κύκλω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἐβράντισε με αὐτὸ τὸν Ααρὼν καὶ τὰς στολὰς τοῦ, τοὺς υἱοὺς τοῦ καὶ τὰς ιερατικὰς στολὰς τῶν υἱῶν τοῦ, καὶ ἔτσι ὁ Μωϋσῆς καθιέρωσε καὶ καθιέρωσε τὸν Ααρὼν καὶ τὰς ἀρχιερατικὰς στολὰς τοῦ καὶ μαζὴ με αὐτὸν τοὺς υἱοὺς τοῦ καὶ τὰς ιερατικὰς στολὰς τῶν.

Λευ. 8,31

καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· ἐψήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῶ τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντέτακται μοι, λέγων· Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτὰ·

Λευ. 8,31

Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· “βράσατε τὰ κρέατα εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, στον ιερὸν αὐτὸν τόπον. Ἐκεῖ θα φάγετε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους, που ὑπάρχουν στο κάνιστρον τῶν προσφορῶν, δια τὴν χειροτονίαν, ὅπως με διέταξεν ὁ Θεὸς λέγων· Ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ θα φάγουν αὐτὰ”.

Λευ. 8,32

καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαύσατε.

Λευ. 8,32

Ὅ,τι ὑπόλοιπον μείνη ἀπὸ τὰ κρέατα καὶ τοὺς ἄρτους δια τὴν ἐπομένην ἡμέραν θα τα καύσετε ἐξ ὀλοκλήρου.

Λευ. 8,33

καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἐπτά ἡμέρας, ἕως ἡμέρα πληρωθῆ, ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν· ἐπτά γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν,

Λευ. 8,33

Σεῖς, δὲν θα ἐξέλθετε ἀπὸ τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου ἐπὶ ἐπτά κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, μέχρι τῆς ἡμέρας κατὰ

την οποίαν θα συμπληρωθή το επταήμερον μετά την χειροτονίαν σας. Διότι επτά ημέραι απαιτούνται δια να τελειωθή η καθιέρωσις σας και γίνετε ικανοί δια τα ιερατικά σας καθήκοντα.

Λευ. 8,34

καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἣ ἐνετείλατο Κύριος τοῦ ποιῆσαι, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν.

Λευ. 8,34

Ὅπως ἐγένετο εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἡ χειροτονία σας, σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου δια τὸν καθαρισμόν σας ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας σας, ἐστὶ θὰ γίνεται πάντοτε κατὰ τὴν χειροτονίαν καὶ καθιέρωσιν ἀρχιερέων καὶ ιερέων.

Λευ. 8,35

καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε ἐπτά ἡμέρας, ἡμέραν καὶ νύκτα· φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα Κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· οὕτω γὰρ ἐνετείλατό μοι Κύριος ὁ Θεός.

Λευ. 8,35

Εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου θὰ καθήσετε ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας, νυχθημερόν. Θὰ φυλάξετε μαζὴ με τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου καὶ αὐτὴν τὴν ἐντολὴν, δια νὰ μὴ τιμωρηθῆτε με θάνατον. Διότι ἐστὶ με διέταξεν ὁ Κύριος νὰ κάνετε”.

Λευ. 8,36

καὶ ἐποίησεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.

Λευ. 8,36

Ὁ Ααρών καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐτήρησαν πιστῶς ὅλας αὐτάς τας ἐντολάς, τὰς οποίας ὁ Κύριος εἶχε δώσει στον Μωϋσῆν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 9

Λευ. 9,1

Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν γερουσίαν Ἰσραὴλ.

Λευ. 9,1

Τὴν ὀγδὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς χειροτονίας πρᾶσεκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Ααρών, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀρχοντας τοῦ Ἰσραὴλ,

Λευ. 9,2

καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών· λάβε σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἀμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα, ἄμωμα, καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι Κυρίου·

Λευ. 9,2

καὶ εἶπεν ἐνώπιον ὄλον πρὸς τὸν Ααρών· “λάβε δια τὸν εαυτὸν σου ἓνα μοσχάριον πρὸς θυσίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ ἓνα κριὸν δι’ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὰ δύο ἀρτιμελῆ χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, καὶ πρόσφερε αὐτὰ θυσίαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου”.

Λευ. 9,3

καὶ τῇ γερουσίᾳ Ἰσραὴλ λάλησον, λέγων· λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας, καὶ μοσχάριον, καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἄμωμα,

Λευ. 9,3

Εἰς τοὺς ἀρχοντας τοῦ Ἰσραὴλ εἶπε· “λάβετε ἀπὸ τὰ γίδια σας ἓνα τράγον πρὸς θυσίαν περὶ ἀμαρτίας, ἓνα μοσχάρι καὶ ἓνα ἀμνὸν ἐνός ἐτους, ἀμφοτέρω χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, δια νὰ τὰ προσφέρετε θυσίαν.

Λευ. 9,4

καὶ μόσχον καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι Κυρίου καὶ σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ· ὅτι σήμερον Κύριος ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν.

Λευ. 9,4

Λαβετε ἀκόμη ἓνα μόσχον καὶ ἓνα κριόν, δια νὰ τὰ προσφέρετε εὐχαριστήριον δια τὴν σωτηρίαν θυσίαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι. Αὐτὰ θὰ προσφερθῶν θυσία, διότι σήμερον θὰ ἐμφανισθῆ πρὸς σας ὁ Κύριος”.

Λευ. 9,5

καὶ ἔλαβον, καθὸ ἐνετείλατο Μωυσῆς, ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ προσῆλθε πᾶσα συναγωγὴ καὶ ἔστησαν ἔναντι Κυρίου.

Λευ. 9,5

Ἐλαβον ἐκεῖνοι ὅ,τι τοὺς εἶχε διατάξει ὁ Μωϋσῆς, ἔφεραν καὶ ἔθεσαν αὐτὰ ἀπέναντι τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, καὶ προσῆλθεν ὄλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἐστάθησαν ἐκεῖ ὄρθιοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

Λευ. 9,6

καὶ εἶπε Μωυσῆς· τοῦτο τὸ ῥῆγμα, ὃ εἶπε Κύριος, ποιήσατε, καὶ ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν ἡ δόξα Κυρίου.

Λευ. 9,6

Ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τὸ πλῆθος· “κάμετε αὐτὸ τὸ ὅποιον σας διέταξεν ὁ Κύριος καὶ θὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιόν σας ἡ δόξα Κυρίου”.

Λευ. 9,7

καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρών· πρόσσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ποιήσον τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου καὶ ἐξιλάσαι περὶ σεαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ ποιήσον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξιλάσαι περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.

Λευ. 9,7

Πρὸς τὸν Ααρών ἐδικώτερα εἶπεν ὁ Μωϋσῆς· “πλησίασε στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ πρόσφερε ἐκεῖ τὴν θυσίαν δια τὴν ἀμαρτίαν σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου δια τὴν ἐξιλέωσιν τὴν ἰδικὴν σου καὶ τοῦ οἴκου σου. Ἐπειτα πρόσφερε τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξιλέωσε αὐτούς, ὅπως ὁ Κύριος διέταξεν ἐμὲ, τὸν Μωϋσῆν”.

Λευ. 9,8

καὶ προσῆλθεν Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ.

Λευ. 9,8

Ὁ Ααρών προσῆλθεν στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἔσφαξεν ἰδιοχείρως τὸ μοσχάριον δια τὰς ἀμαρτίας του.

Λευ. 9,9

καὶ προσῆνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρών τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ ἔβαψε τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου·

Λευ. 9,9

Οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρών προσέφεραν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου πρὸς αὐτόν, ἔβαψεν ὁ Ααρών τὸν δάκτυλόν του στο αἷμα καὶ ἤλειψε τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων. Τὸ δευτερεύον αἷμα ἐχύσεν εἰς τὴν βᾶσιν γύρω ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον.

- Λευ. 9,10 και τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφρούς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆι.
- Λευ. 9,10 Το λίπος, τους νεφρούς και τον λοβόν του συκωτιού του μόσχου του θυσιασθέντος περὶ ἁμαρτίας, ἔφερεν ὁ Ααρὼν ἐπάνω στο θυσιαστήριον και ἔκαυσεν αὐτά, ὡς εἶχε διατάξει ὁ Κύριος τὸν Μωυσῆν.
- Λευ. 9,11 καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ, ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
- Λευ. 9,11 Τα δε ἀλλὰ κρέατα και το δέρμα του μόσχου διέταξε και ἔκαυσαν αὐτὰ ἐξ ολοκλήρου ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκίησιν.
- Λευ. 9,12 καὶ ἔσφαξε τὸ ὀλοκαύτωμα· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν. καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω·
- Λευ. 9,12 Κατόπιν ἔσφαξε τὸ ζῶον, τὸ προοριζόμενον πρὸς ὀλοκαύτωσιν. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρὼν προσέφεραν πρὸς αὐτόν τὸ αἷμα τοῦ σφαγέντος ζῶου και αὐτὸς τὸ ἔχυσε γύρω εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.
- Λευ. 9,13 καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα προσήνεγκαν αὐτὸ κατὰ μέλη, αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον·
- Λευ. 9,13 Ἐφεραν κατόπιν πρὸς τὸν Ααρὼν τεμαχισμένον τούτο τὸ ζῶον εἰς κομμάτια, τα ὁποῖα ἐκεῖνος ἔθεσε μαζὴ με τὴν κεφαλὴν ἐπάνω στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων.
- Λευ. 9,14 καὶ ἔπλυνε τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
- Λευ. 9,14 Διέταξε και ἔπλυναν τὴν κοιλίαν και τοὺς πόδας με νερό και ἔθεσεν ἐπίσης αὐτὰ μαζὴ με τὸ τεμαχισμένον ὀλοκαύτωμα ἐπάνω στο θυσιαστήριον.
- Λευ. 9,15 καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ· καὶ ἔλαβε τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἔκαθάρισεν αὐτόν, καθὰ καὶ τὸν πρῶτον.
- Λευ. 9,15 Κατόπιν προσέφερον ὁ Ααρὼν τα πρὸς θυσίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ζῶα. Ἐλαβε τὸν τράγον, ὁ ὁποῖος θα προσεφέρετο θυσία δια τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, τὸν ἔσφαξε, τὸν ἐκαθάρισε και τὸν προσέφερε θυσίαν, ὡς και τὸν πρῶτον.
- Λευ. 9,16 καὶ προσήνεγκε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐποίησεν αὐτό, ὡς καθήκει.
- Λευ. 9,16 Προσέφερον ἐπίσης ὑπὲρ τοῦ λαοῦ και τὸ πρὸς ὀλοκαύτωσιν ζῶον και ἔκαμε δι' αὐτὸ ὅ,τι ἐπρεπε.
- Λευ. 9,17 καὶ προσήνεγκε τὴν θυσίαν, καὶ ἔπλησε τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ πρωϊνοῦ.
- Λευ. 9,17 Προσέφερον ἀκόμη τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, ἐγέμισεν ἀπὸ αὐτὴν τα χέρια του και τὴν ἔθεσεν στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων. Ὅλαι αὐταὶ αἱ θυσίαι ἔγιναν ἔκτος τοῦ καθιερωμένου καθημερινοῦ ὀλοκαυτώματος.
- Λευ. 9,18 καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον, καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ· καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω·
- Λευ. 9,18 Ἐσφαξεν ὁ Ααρὼν και προσέφερον ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἓνα μόσχον και ἓνα κριον ὡς ευχαριστήριον πρὸς τὸν Θεόν θυσίαν δια τὴν σωτηρίαν. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ααρὼν προσέφεραν πρὸς αὐτόν τὸ αἷμα τῶν θυσιασθέντων, τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ἔχυσε κύκλω εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.
- Λευ. 9,19 καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου καὶ τοῦ κριοῦ, τὴν ὀσφύν καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο νεφρούς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος,
- Λευ. 9,19 Ἐπίσης προσέφερε τὸ καθωρισμένον λίπος ἀπὸ τὸν μόσχον και τὸν κριόν, τα κρέατα τῆς ὀσφύος, τὸ λίπος που καλύπτει τὴν κοιλίαν, τοὺς δύο νεφρούς και τὸ ἐπάνω εἰς αὐτοὺς λίπος και τὸν λοβόν του συκωτιού.
- Λευ. 9,20 καὶ ἐπέθηκε τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στηθύνια, καὶ ἀνήνεγκε τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
- Λευ. 9,20 Ἐθεσεν ὅλα αὐτὰ τα λίπη εἰς τὰ στήθη τῶν ζῶων, και τα μεν λίπη τα προσέφερον στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων,
- Λευ. 9,21 καὶ τὸ στηθύνιον, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφείλεν Ααρὼν ἀφαίρεμα ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆι.
- Λευ. 9,21 τὸ δε στήθος και τὴν δεξιάν ὠμοπλάτην τα ἀφήρεσεν ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν ζῶων και τα προσέφερε θυσίαν ὑψώσεως ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὡς εἶχε διατάξει ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.
- Λευ. 9,22 καὶ ἐξάρας Ααρὼν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν λαόν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέβη ποιήσας τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου.
- Λευ. 9,22 Ἐπειτα ἀπὸ τὰς θυσίας αὐτὰς ὑψώσεν ὁ Ααρὼν τὰς χεῖρας του στον λαόν και εὐλόγησεν αὐτόν. Ἀφοῦ δε ἐτελείωσε τὴν προσφορὰν τῶν θυσιῶν περὶ ἁμαρτίας, τὴν προσφορὰν τῆς ὀλοκαυτώσεως και τὴν εἰρηνικὴν προσφορὰν, κατέβη ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον.
- Λευ. 9,23 καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ααρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξελθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν, καὶ ὤφθη ἡ δόξα Κυρίου παντὶ τῷ λαῷ.
- Λευ. 9,23 Ὁ Μωϋσῆς και ὁ Ααρὼν εἰσῆλθον εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, και ἐξελθόντες εὐλόγησαν ὅλον τὸν λαόν. Τότε ἐφάνη ἡ θεία λάμπις εἰς ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν.
- Λευ. 9,24 καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγε τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τὰ τε ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα, καὶ εἶδε πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐξέστη καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον.
- Λευ. 9,24 Ἐξῆλθε πῦρ παρὰ τοῦ Κυρίου και ἔκαυσεν ὅ,τι ὑπῆρχεν ἐπάνω στο θυσιαστήριον, τα ὀλοκαυτώματα και τα λίπη. Ὅλος ὁ λαὸς κατεπλάγη ἀπὸ τὸ υπερφυές αὐτὸ ὄραμα και ἔπεσαν πρηνεῖς ἐπὶ τοῦ εδάφους εἰς προσκύνῃσιν του

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 10

- Λευ. 10,1 Καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ἀαρὼν Ναδάβ καὶ Ἀβιουὸς ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ προσήνεγκαν ἔναντι Κυρίου πῦρ ἀλλότριον, ὃ οὐ προσέταξε Κύριος αὐτοῖς.
- Λευ. 10,1 Οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ααρών, ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Αβιουὸς, ἔλαβον ὁ καθένας τὸ θυμιατήριόν του, ἔθεσαν εἰς αὐτὸ πῦρ ἄλλο καὶ ὄχι ἀπὸ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου, ἐθήκαν ἐπάνω εἰς αὐτὸ θυμίαμα καὶ με τὸν τρόπον τῶν αὐτῶν προσέφεραν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πῦρ ξένον, κοσμικόν, πράγμα το ὁποῖον εἶχεν ἀπαγαρεῦσαι εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος.
- Λευ. 10,2 καὶ ἐξήλθε πῦρ παρὰ Κυρίου καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ ἀπέθανον ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 10,2 Εἰς τιμωρίαν τῶν δια τὴν βεβήλωσιν ἐξήλθε πῦρ πάρα Κυρίου, κατέφαγεν αὐτοὺς καὶ ἀπέθανον αυτοστιγμῆ ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Λευ. 10,3 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν· τοῦτό ἐστιν, ὃ εἶπε Κύριος λέγων· ἐν τοῖς ἐγγίζουσί μοι ἁγιασθήσομαι καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι. καὶ κατενύχθη Ἀαρὼν.
- Λευ. 10,3 Εἶπε τότε ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ααρών· “αὐτὴ ἡ τιμωρία ἐπεβλήθη, διότι ὁ Κύριος ἐφήρμοσεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ρητῶς εἶχε προαναγγεῖλει· Εἰς αὐτούς καὶ δι' αὐτῶν που με πλησιάζουν με εὐλάβειαν καὶ σεβασμόν, θὰ δεῖξω τὴν ἀγιότητά μου καὶ θὰ δοξασθῶ ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ”. Ἐπόνεσεν ὁ Ααρών βαθύτατα, ἀλλὰ καὶ ἐσιώπησεν.
- Λευ. 10,4 καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς τὸν Μισαδάη καὶ τὸν Ἐλισταφάν, υἱοὺς Ὀζιήλ, υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· προσέλθατε καὶ ἄρατε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
- Λευ. 10,4 Ἐκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς τὸν Μισαδάη καὶ τὸν Ἐλισταφάν, παιδιὰ τοῦ Ὀζιήλ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀδελφός τοῦ πατρὸς τοῦ Ααρών, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· “πηγαίνετε καὶ πάρετε τοὺς ἀδελφούς σας ἀπὸ τὸν τόπον τῶν ἁγίων καὶ βγάλτε τοὺς ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν”.
- Λευ. 10,5 καὶ προσήλθον καὶ ἦραν αὐτούς ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωυσῆς.
- Λευ. 10,5 Ἐπήγαν αὐτοὶ καὶ ἐσήκωσαν αὐτούς με τοὺς χιτῶνας τῶν καὶ τοὺς ἔφεραν ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Μωϋσῆς καὶ τοὺς ἔθαιψαν ἐκεῖ.
- Λευ. 10,6 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλειμμένους· τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδάρωσθε καὶ τὰ ἰμάτια ὑμῶν οὐ διαρρήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμὸς· οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμόν, ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ Κυρίου.
- Λευ. 10,6 Εἶπε δε ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ααρών καὶ πρὸς τοὺς δύο υπαλειφθέντας υἱοὺς του, τὸν Ἐλεάζαρ καὶ τὸν Ἰθάμαρ· “δια τὸν θάνατον τῶν δύο πληγέντων ὑπὸ τοῦ Κυρίου δεν θὰ ἀποβάλετε τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς σας καὶ δεν θὰ σχίσετε τὰ ἱμάτιά σας εἰς ἐνδειξιν πένθους, δια νὰ μὴ τιμωρηθῆτε καὶ σεις με θάνατον, καὶ στραφῆ ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου καὶ πέσῃ τιμωρία πρὸς ὅλον τὸ πλῆθος. Οἱ ἀδελφοὶ σας, ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, ἀς κλαύσουν αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἐξ αἰτίας τῆς παραβάσεως τῶν ἐθανατώθησαν δια πυρός.
- Λευ. 10,7 καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ παρὰ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν. καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωυσῆ.
- Λευ. 10,7 Ἐπίσης ἀπὸ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου σεις δεν θὰ ἐξέλθετε, δια νὰ παρακολουθήσετε τὴν κηδεῖαν, διότι ἄλλως θὰ τιμωρηθῆτε με θάνατον. Τὸ ἔλαιον τοῦ Κυρίου, με τὸ ὁποῖον ἐχρίσθητε δια τὰ ἱερατικά σας καθήκοντα, εἶναι νωπὸν ἀκόμη ἐπάνω στο σῶμα σας”. Ἐκεῖνοι ἔκαμαν σύμφωνα με τὰ λόγια τοῦ Μωϋσέως.
- Λευ. 10,8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἀαρὼν, λέγων·
- Λευ. 10,8 Ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ααρών καὶ εἶπεν·
- Λευ. 10,9 οἶνον καὶ σίκερα οὐ πίεσθε, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ, ἡνίκα ἐὰν εἰσπορευῆσθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε (νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν)
- Λευ. 10,9 “οἶνον καὶ οἰνοπνευματώδη ποτὰ δεν θὰ πῖετε συ καὶ οἱ υἱοὶ σου, ὅταν εἰσέρχεσθε εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, δια νὰ προσφέρετε τὰς ἱεράς υπηρεσίας σας ἢ ὅταν πηγαίνετε πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ἵνα μὴ τιμωρηθῆτε δια θανάτου. Ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὰ ποτὰ καὶ ἡ νηφαλιότης θὰ εἶναι νόμος ἀπαράβατος εἰς ὅλας τὰς γενεὰς σας.
- Λευ. 10,10 διαστῆλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν.
- Λευ. 10,10 Ὅταν εἰσθε νηφάλιοι, τότε καὶ θὰ ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ διακρίνετε καὶ νὰ ξεχωρίζετε τὰ ἅγια ἀπὸ τὰ μολυσμένα πράγματα, τὰ ἀκάθαρτα ζῶα ἀπὸ τὰ καθάρα.
- Λευ. 10,11 καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτούς διὰ χειρὸς Μωυσῆ.
- Λευ. 10,11 Ἐὰν εἰσθε εἰς θέσιν νὰ διδάξετε τοὺς Ἰσραηλίτας ὅλους τοὺς νόμους, τοὺς ὁποῖους παρέδωκεν ὁ Κύριος πρὸς

αυτούς δια χειρός του Μωϋσέως”.

- Λευ. 10,12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθέντας· λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον· ἅγια ἁγίων ἐστί.
- Λευ. 10,12 Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Ααρὼν, πρὸς τὸν Ελεάζαρ καὶ τὸν Ἰθάμαρ, τοὺς, υπολειφθέντας υἱοὺς τοῦ Ααρὼν· “πάρετε τὰ υπόλοιπα ἀπὸ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῶν ἀζύμων πρὸς τὸν Κύριον καὶ φάγετε αὐτὰ πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ολοκαυτωμάτων, διότι αὐτὰ εἶναι ἁγιώτατα.
- Λευ. 10,13 καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· νόμιμον γὰρ σοὶ ἐστί, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων Κυρίου· οὕτω γὰρ ἐντέταλται μοι.
- Λευ. 10,13 Αὐτὰ θὰ τὰ τρώγετε πάντοτε στὸν ἅγιον τοῦτον τόπον· διότι τοῦτο εἶναι νόμος διὰ σε καὶ νόμος διὰ τοὺς υἱοὺς σου· νὰ τρέφεσθε ἀπὸ τὰς θυσίας, πού ποσοφύρονται στὸν Κύριον. Ἔτσι με διέταξεν ὁ Κύριος.
- Λευ. 10,14 καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ· νόμιμον γὰρ σοὶ καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Λευ. 10,14 Τὸ στήθος τοῦ προσφερομένου ὡς θυσία ζώου καὶ τὴν δεξιὰν ὠμοπλάτην, μετὰ τὴν προσφερθεῖσαν θυσίαν, θὰ τὰ φάγετε στὸν ἱερόν τόπον τῆς αὐλῆς σου καὶ οἱ υἱοὶ σου, ἡ οἰκογένειά σου καὶ οἱ ἀπόγονοί σου ἔπειτα ἀπὸ σ. Τοῦτο εἶναι νόμος πάρα τοῦ Θεοῦ διὰ σε καὶ διὰ τοὺς υἱοὺς σου, διὰ τοὺς οὐσίους ἐπετρέπη νὰ τρώγετε ἀπὸ τὰς θυσίας εὐχαριστίας, τὰς ὁποίας θὰ προσφέρουν οἱ Ἰσραηλίται.
- Λευ. 10,15 τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν, ἀφορίσμα ἀφορίσαι ἔναντι Κυρίου· καὶ ἔσται σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.
- Λευ. 10,15 Αὐτὸ δε τὸ δεξιὸν πρόσθιον μέρος τοῦ προσφερομένου ζώου καὶ τὸ κατὰ μέρος τεθὲν στήθος αὐτοῦ θὰ προσφερθῶν μαζί με τὰ λίπη καὶ με τὰ ἄλλα μέρη τοῦ ζώου στὸ θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων, θὰ τεθῶν ἔπειτα κατὰ μέρος ὡς προσφορά ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Αὐτὰ ἐστὶ ἁγιαζόμενα θὰ ἀνήκουν εἰς σέ, στοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας σου ὡς παντοτεινὸς νόμος, τὸν ὁποῖον ἐθέσπισεν ὁ Κύριος εἰς ἐμέ, τὸν Μωϋσῆν”.
- Λευ. 10,16 Καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησε Μωυσῆς, καὶ ὅδε ἐνεπεύριστο· καὶ ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειμμένους, λέγων·
- Λευ. 10,16 Ὁ Μωϋσῆς ἐποπτεύων καὶ ἐρευνῶν τὰ τῆς προσφοράς τῶν θυσιῶν εὗρεν ὅτι τὸ υπόλοιπον τοῦ τράγου, πού εἶχε προσφερθῆ ὡς θυσία περὶ ἁμαρτίας καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε φαγωθῆ, εἶχε παρατύπως καῆ. Διὰ τὴν παρανομίαν αὐτὴν ὠργίσθη ὁ Μωϋσῆς ἐναντίον τοῦ Ελεάζαρ καὶ τοῦ Ἰθάμαρ, τῶν υπολειφθέντων υἱῶν τοῦ Ααρὼν, καὶ εἶπεν ἐναντίον αὐτῶν καὶ τοῦ πατρὸς τῶν·
- Λευ. 10,17 διὰτί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστί, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν ἔναντι Κυρίου·
- Λευ. 10,17 “διὰτί δὲν ἐφάγατε στὸν ἅγιον τόπον τὸ υπόλοιπον τῆς θυσίας, ἡ ὁποία εἶχε προσφερθῆ περὶ ἁμαρτίας; Ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ θυσία εἶναι ἁγιωτάτη, διὰ τοῦτο σας διέταξεν ὁ Θεὸς νὰ φάγετε αὐτὴν, διὰ νὰ ἐξαλείψετε με τὴν βρώσιν σας τὰς ἁμαρτίας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ τοὺς ἐξιλεώσετε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Λευ. 10,18 οὐ γὰρ εἰσῆχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον· κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε Κύριος.
- Λευ. 10,18 Ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς θυσίας αὐτῆς δὲν εἰσῆχθη εἰς τὰ ἅγια, ὥστε αὐτὴ νὰ καῆ ὡς ολοκαύτωμα ἐπάνω στὸ θυσιαστήριον, ἔπρεπε νὰ φάγετε αὐτὴν στὸν ἱερόν τόπον, ὅπως με διέταξεν ὁ Κύριος”.
- Λευ. 10,19 καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν, λέγων· εἰ σήμερον προσαγῆρόχασι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ συμβέβηκέ μοι τοιαῦτα· καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας σήμερον, μὴ ἄρεστον ἔσται Κυρίῳ;
- Λευ. 10,19 Ὁ Ααρὼν ἀπήντησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε· “σήμερον προσεφέρθησαν αἱ περὶ ἁμαρτίας θυσίαι, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, σήμερον πού μου συνέβησαν τὰ θλιβερά αὐτὰ γεγονότα. Ἐὰν ἐτρώγα ἀπὸ τὰς περὶ ἁμαρτίας θυσίας, ἐφοβούμην, μήπως αὐτὸ δὲν ἦτο ἐν ἄρεστον στὸν Κύριον”.
- Λευ. 10,20 καὶ ἤκουσε Μωυσῆς, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ.
- Λευ. 10,20 Ἦκουσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν δικαιολογίαν αὐτὴν, τὸν ἤρεσε καὶ ἐμείνεν ἰκανοποιημένος.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 11

- Λευ. 11,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
- Λευ. 11,1 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν λέγων·
- Λευ. 11,2 λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες· ταῦτα τὰ κτήνη, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς

- Λευ. 11,2 γῆς·
“είπατε στους Ισραηλίτας τα εξής· Αυτά είναι τα ζώα, τα οποία θα έχετε το δικαίωμα να τρώγετε από όλα τα επί της γης ζώα.
- Λευ. 11,3 πᾶν κτήνος διχλοῦν ὀπλήν καὶ ὄνουχιστήρας ὄνουχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε.
- Λευ. 11,3 Καθε ζῶον διχληλον, αυτό που έχει σχισμένην εἰς δύο την ὀπλήν, και το ὁποῖον μηρυκάζει, αυτά θα τρώγετε.
- Λευ. 11,4 πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχλούντων τὰς ὀπλὰς καὶ ὄνουχίζοντων ὄνουχιστήρας· τὸν κάμηλον, ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο, ὀπλήν δὲ οὐ διχλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·
- Λευ. 11,4 Δεν θα τρώγετε ἀπὸ τα ζῶα ἐκεῖνα, τα ὁποῖα εἶναι μηρυκαστικά, χωρὶς να εἶναι διχληλα, ὅπως εἶναι ἡ κάμηλος, διότι αὐτὴ εἶναι μὲν μηρυκαστικόν, ἀλλὰ δεν ἔχει τα νύχια της διχληλα. Αυτό εἶναι ζῶον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 11,5 καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο, καὶ ὀπλήν οὐ διχλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·
- Λευ. 11,5 Ἐπίσης δεν θα τρώγετε τον λαγῶν, διότι αὐτός δεν εἶναι μηρυκαστικόν και δεν ἔχει διχληλον ὀπλήν. Αὐτός εἶναι ἀκάθαρτος δια σας.
- Λευ. 11,6 καὶ τὸν χοιρογρύλλιον, ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο, καὶ ὀπλήν οὐ διχλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·
- Λευ. 11,6 Δεν θα τρώγετε τον ακανθόχοιρον, διότι δεν εἶναι μηρυκαστικόν και δεν εἶναι διχληλον. Ακάθαρτον θα εἶναι και τούτο δια σας.
- Λευ. 11,7 καὶ τὸν ὄν, ὅτι διχλεῖ ὀπλήν τοῦτο, καὶ ὄνουχίζει ὄνουχας ὀπλής, καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν·
- Λευ. 11,7 Δεν θα τρώγετε τον χοῖρον, διότι εἶναι μὲν διχληλον καθ' ὃ ἔχον δύο σχιστά νύχια, δεν εἶναι ὁμως μηρυκαστικόν. Και τούτο θα εἶναι ἀκάθαρτον δια σας.
- Λευ. 11,8 ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν.
- Λευ. 11,8 Οὔτε το κρέας αὐτῶν θα φάγετε οὔτε τα πτώματά των θα ἐγγίσετε. Αυτά θα εἶναι ἀκάθαρτα δια σας.
- Λευ. 11,9 Καὶ ταῦτα, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις, ταῦτα φάγεσθε.
- Λευ. 11,9 Αυτά τα ὁποῖα θα φάγετε ἀπὸ τα ζῶα των υδάτων εἶναι τα ἐξῆς· Ὅλα ὅσα εὐρίσκονται, εἰς τας θαλάσσας και στους χειμάρρους και τα ὁποῖα ἔχουν πτερύγια και λέπια· αὐτὰ ἠμπορεῖτε να τα τρώγετε.
- Λευ. 11,10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις, ἀπὸ πάντων, ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα, καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζωῆς ἐν τῷ ὕδατι, βδέλυγμά ἐστι·
- Λευ. 11,10 Ὅλα ὁμως ὅσα δεν ἔχουν πτερύγια οὔτε λέπια και ζουν εἰς τα ὕδατα, εἰς τας θαλάσσας και τους χειμάρρους, κάθε ζωντανόν, που προέρχεται ἀπὸ τα ὕδατα ἀλλὰ δεν ἔχει πτερύγια και λέπια εἶναι ἀκάθαρτον.
- Λευ. 11,11 καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε·
- Λευ. 11,11 Ακάθαρτα θα εἶναι για σας· τα κρέατά των δεν θα τα τρώγετε και τα πτώματά των δεν θα τα ἐγγίζετε, καθ' ὃ μολυσμένα.
- Λευ. 11,12 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες, τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, βδέλυγμα τοῦτο ἐστὶν ὑμῖν.
- Λευ. 11,12 Ὅλα ὅσα ζουν εἰς τα ὕδατα, ἀλλὰ δεν ἔχουν πτερύγια και λέπια, θα εἶναι ἀκάθαρτα και βδελυκτά δια σας.
- Λευ. 11,13 Καὶ ταῦτα, ἃ βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται, βδέλυγμά ἐστι· τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλκίαιετον
- Λευ. 11,13 Αυτά δε εἶναι τα πτηνά, τα ὁποῖα θα αποστρέψετε, διότι εἶναι ἀκάθαρτα και δεν θα τα τρώγετε ὡς σχαμερά· Ὁ αετός, ὁ γρυπάετος, ὁ θαλάσσιος αετός,
- Λευ. 11,14 καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν ἴκτινον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ
- Λευ. 11,14 ὁ γυψ, ὁ ἰέραξ και οἱ ὅμοιοι προς αὐτὸν ἰέρακες.
- Λευ. 11,15 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρων καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ
- Λευ. 11,15 Δεν θα τρώγετε το στρουθίον, την γλαῦκα, τον γλάρων και τα ὁμοία προς αὐτόν·
- Λευ. 11,16 καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ
- Λευ. 11,16 κάθε εἶδος κόρακος και τα ὁμοία προς αὐτόν, τον ἰέρακα και τα ὁμοία προς αὐτόν,
- Λευ. 11,17 καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην καὶ ἴβιν
- Λευ. 11,17 τον νυκτοκόρακα, τον καταρράκτην και την ἴβιν.
- Λευ. 11,18 καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον
- Λευ. 11,18 Τον πορφυρίωνα, τον πελεκάνων και τον κύκνον.
- Λευ. 11,19 καὶ ἐρωδιὸν καὶ χαραδριὸν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα
- Λευ. 11,19 Τον ἐρωδιόν, τον χαραδριόν και τα ὁμοία προς αὐτόν, ὅπως ἐπίσης τον τσαλαπετεινόν και την νυκτερίδα,
- Λευ. 11,20 καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, βδελύγματά ἐστὶν ὑμῖν.
- Λευ. 11,20 ὅλα τα ἐρπετά που πετοῦν και βαδίζουν ἐπίσης με τα τέσσαρα θα εἶναι σχαμερά και δεν θα τα τρώγετε.

- Λευ. 11,21 ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἔρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς.
- Λευ. 11,21 Επιτρέπεται να τρώγετε ἀπὸ τα ἐρπετά-πτηνά ἐκεῖνα, τα ὁποῖα βαδίζουν με τα τέσσερα πόδια και ἔχουν τα πίσω πόδια μεγαλύτερα ἀπὸ τα εμπρόσθια, δια να πηδοῦν στο ἔδαφος.
- Λευ. 11,22 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν βροῦχον και τὰ ὅμοια αὐτῶ και τὸν ἀπτάκην και τὰ ὅμοια αὐτῶ και ὀφιομάχην και τὰ ὅμοια αὐτῶ και τὴν ἀκρίδα και τὰ ὅμοια αὐτῆ.
- Λευ. 11,22 Ἡμπορεῖτε να τρώγετε ἀπὸ αὐτὰ τα ἐξῆς εἶδη των ἀκρίδων· Τον βροῦχον και τα ὅμοια με αὐτὸν, τον ἀπτάκην και τα ὅμοια πρὸς αὐτὸν, τον ὀφιομάχην και τα ὅμοια πρὸς αὐτὸν, την κυρίως ἀκρίδα και τα ὅμοια πρὸς αὐτήν.
- Λευ. 11,23 πᾶν ἔρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν, οἷς εἰσι τέσσαρες πόδες, βδελύγματα ἔστιν ὑμῖν,
- Λευ. 11,23 Καθε ἄλλο ἐρπετόν, που πετά και το ὁποῖον ἔχει τέσσερα πόδια, θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτον.
- Λευ. 11,24 καὶ ἐν τούτοις μίανθήσεσθε, πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας,
- Λευ. 11,24 Με αὐτὰ μολύνεται ο ἄνθρωπος. Μολύνεται ἐπίσης και ἐκεῖνος, που ἐγγίζει τα θνησιμαία αὐτῶν· θα εἶναι ἀκάθαρτος μέχρις ἐσπέρας.
- Λευ. 11,25 καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 11,25 Ἐάν ὁμως εὐρεθῆ κανεῖς εἰς την ἀνάγκην να σηκώση και να πετάξῃ ἓνα πτώμα ἀπὸ τα ἀκάθαρτα αὐτὰ ζῶα, θα πλύνῃ τα ἱμάτιά του και θα εἶναι ἀκάθαρτος μέχρις ἐσπέρας.
- Λευ. 11,26 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κτήνεσιν, ὃ ἔστι διχλοῦν ὀπλήν, και ὄνουχιστῆρας ὄνουχίζει και μηρυκισμὸν οὐ μηρυκᾶται, ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 11,26 Μεταξὺ των κτηνῶν καθένα, το ὁποῖον εἶναι διχλον, ἔχει δηλαδὴ δύο νύχια σχιστά, δεν μηρυκάζει ὁμως, θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτον. Και καθένας που ἐγγίζει τα πτώματα αὐτῶν θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την ἐσπέραν.
- Λευ. 11,27 καὶ πᾶς ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἀκάθαρτά ἔστιν ὑμῖν· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας,
- Λευ. 11,27 Καθε ἀγρίον ζῶον το ὁποῖον βαδίζει με τα τέσσερα, ἀλλὰ χρησιμοποιεῖ τους εμπροσθίους πόδας και ὡς χέρια θα εἶναι ἀκάθαρτον δια σας και ὁποῖος ἐγγίζει τα πτώματα αὐτῶν θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την ἐσπέραν.
- Λευ. 11,28 καὶ ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, και ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· ἀκάθαρτα ταῦτά ἔστιν ὑμῖν.
- Λευ. 11,28 Ἐκεῖνος που θα σηκώσῃ ἐξ ἀνάγκης ἓνα πτώμα ἀπὸ τα ζῶα αὐτὰ, δια να το πετάξῃ, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, και θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτος ἕως την ἐσπέραν. Αὐτὰ εἶναι ἀκάθαρτα δια σας.
- Λευ. 11,29 Καὶ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ γαλῆ και ὁ μῦς και ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος,
- Λευ. 11,29 Ἀπὸ τα ζῶα, τα ὁποῖα περιπατοῦν στο ἔδαφος, αὐτὰ εἶναι τα ἀκάθαρτα. Ἡ γάτα, ο ποντικός, ο χερσαῖος κροκόδειλος.
- Λευ. 11,30 μυγᾶλη και χαμαιλέον, και χαλαβώτης και σαῦρα και ἀσπάλαξ,
- Λευ. 11,30 Ο αρουραῖος, ο χαμαιλέον, η παρδαλὴ σαῦρα, η σαῦρα και ο τυφλοπόντικας.
- Λευ. 11,31 ταῦτα ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 11,31 Αὐτὰ εἶναι ἀκάθαρτα ἀπὸ τα ἄλλα ζῶα, που περιπατοῦν στο ἔδαφος. Και καθένας που ἐγγίζει τα πτώματά των, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την ἐσπέραν.
- Λευ. 11,32 καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ τεθνηκότων αὐτῶν, ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου· πᾶν σκεῦος, ὃ ἂν ποιηθῆ ἔργον ἐν αὐτῶ, εἰς ὕδωρ βαφήσεται και ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἐσπέρας· και καθαρὸν ἔσται.
- Λευ. 11,32 Καθε πράγμα, ἐπάνω στο ὁποῖον θα πέσῃ το πτώμα ἐνὸς ἀπὸ αὐτὰ τα ζῶα, θα εἶναι ἀκάθαρτον, εἴτε ξύλινον σκεῦος εἶναι τούτο ἢ ἐνδυμα ἢ δέρμα ἢ σάκκος. Καθε σκεῦος, στο ὁποῖον θα συμβῆ να πέσῃ ἓνα τέτοιο ζῶον, θα πλυθῆ με νερό και θα μείνῃ ἀκάθαρτον ἕως την ἐσπέραν. Κατόπιν θα εἶναι καθαρὸν.
- Λευ. 11,33 καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον, εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἔνδον, ὅσα ἐὰν ἔνδον ᾖ, ἀκάθαρτα ἔσται, και αὐτὸ συντριβήσεται.
- Λευ. 11,33 Και κάθε πήλινον δοχεῖον, μέσα στο ὁποῖον θα πέσῃ ἓνα ἀπὸ τα ἀκάθαρτα αὐτὰ ζῶα, το περιεχόμενον του δοχείου θα εἶναι ἀκάθαρτον και το δοχεῖον πρέπει να συντριβῆ.
- Λευ. 11,34 καὶ πᾶν βρῶμα, ὃ ἔσθεται, εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἔσται· και πᾶν ποτόν, ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγεῖω, ἀκάθαρτον ἔσται.
- Λευ. 11,34 Ἀπὸ τα μολυσμένα αὐτὰ δοχεῖα, ἐντὸς των ὁποῖων ἐπέσεν ἓνα τέτοιο ἀκάθαρτον ζῶον, ἐάν πέσῃ νερό εἰς κάθε φαγώσιμον εἶδος, αὐτὸ θα εἶναι ἀκάθαρτον. Ἐπίσης κάθε ποτόν στο δοχεῖον, ἐντὸς του ὁποῖου εὐρίσκεται, ἐάν πέσῃ ἀκάθαρτον νερό, θα εἶναι και αὐτὸ ἀκάθαρτον.
- Λευ. 11,35 καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται· κλίβανοι και χυτρόποδες καθαιρεθήσονται· ἀκάθαρτα ταῦτά ἔστι και ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔσονται·

- Λευ. 11,35 Αλλά και κάθε αντικείμενον, στο οποίον θα πέση κάποιο από αυτά τα θνησιμαία, θα είναι ακάθαρτον, κλίβανοι, χύτραι με πόδας θα καταστραφούν. Είναι αυτά ακάθαρτα, και ακάθαρτα πρέπει να θεωρούνται από σας.
- Λευ. 11,36 πλήν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὕδατος, ἔσται καθαρὸν· ὁ δὲ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται.
- Λευ. 11,36 Εάν όμως εις πηγὴν ὑδάτων ἢ εις φρέαρ ἢ εις δεξαμένην ὕδατος πέση ἓνα θνησιμαίον, αὐτὰ θα εἶναι καθαρὰ ἀλλὰ ο ἐγγίζων τα πτώματα των ακαθάρτων ζώων, που ἔπεσαν εις αὐτὰ τα ὕδατα, θα εἶναι ἀκάθαρτος.
- Λευ. 11,37 ἐὰν δὲ ἐπιπέση ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἔσται.
- Λευ. 11,37 Εάν πτώμα ἀκάθαρτον ζῶου πέση εις ξηρὸν σπέρμα, που προορίζεται δια σποράν, το σπέρμα αὐτό θα εἶναι καθαρὸν.
- Λευ. 11,38 ἐὰν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα καὶ ἐπιπέση τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔστιν ὑμῖν.
- Λευ. 11,38 Εάν όμως πέση νερό εις αὐτό το σπέρμα, ἐπάνω δε εις αὐτό πέση πτώμα ἀκαθάρτου ζῶου, το σπέρμα αὐτό θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτον.
- Λευ. 11,39 ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν, ὃ ἔστιν ὑμῖν φαγεῖν τοῦτο, ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας·
- Λευ. 11,39 Εάν ἓνα ἀπὸ τα καθαρὰ ζῶα, το οποίον σας επιτρέπεται να φάγετε, ἀποθάνῃ, ο ἐγγίζων το πτώμα αὐτοῦ θα εἶναι ἀκάθαρτος μέχρι την εσπέραν.
- Λευ. 11,40 καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἶρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
- Λευ. 11,40 Εκείνος που τρώγει ἀπὸ το θνησιμαίον, ἔστω καὶ καθαροῦ ζῶου, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, θα λουσθῇ ο ἴδιος με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως εσπέρας.
- Λευ. 11,41 Καὶ πᾶν ἔρπετόν, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδέλυγμα ἔσται τοῦτο ὑμῖν, οὐ βρωθήσεται.
- Λευ. 11,41 Καθε ἔρπετόν, που ἔρπει ἐπὶ του εδάφους, θα εἶναι δια σας ἀκάθαρτον καὶ δεν θα φαγωθῇ.
- Λευ. 11,42 καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διαπαντός, ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδέλυγμα ὑμῖν ἔστι.
- Λευ. 11,42 Καθε ζῶον, το οποίον σύρεται με την κοιλίαν του καὶ κάθε ἓνα το οποίον σύρεται πάντοτε με τα τέσσερα, ὅπως ἐπίσης παν ἔρπετόν το οποίον ἔχει πολυάριθμα πόδια μεταξύ των ἄλλων ἔρπετῶν που ἔρπουν ἐπὶ της γῆς, δεν θα φάγετε αὐτό, διότι εἶναι ἀκάθαρτον.
- Λευ. 11,43 καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς,
- Λευ. 11,43 Τηρήσατε αὐτὰ καὶ μὴ καταστήσετε ἀκαθάρτους τὰς ψυχὰς σας τρώγοντες τα ἔρπετά αὐτὰ, που σύρονται ἐπὶ της γῆς· προσέξτε να μὴ μολυνθῆτε τρώγοντες αὐτὰ καὶ γίνετε ἔτσι, ἐξ αἰτίας των, ἀκάθαρτοι.
- Λευ. 11,44 ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ ἀγιασθήσεσθε καὶ ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς·
- Λευ. 11,44 Εγὼ παραγγέλλω αὐτὰ, διότι ἐγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεός σας· θα ἀγιάζεσθε καὶ θα εἰσθε ἅγιοι, διότι ἐγὼ ο Κυριος καὶ Θεός σας εἰμαι ἅγιος. Μὴ μολύνεσθε με τα ἔρπετά, τα οποία κινούνται ἐπάνω εις την γῆν.
- Λευ. 11,45 ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός, καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ Κύριος.
- Λευ. 11,45 Εγὼ εἰμαι ο Κυριος, ο οποίος σας ἐβγαλα ἐλευθέρους ἀπὸ την χώραν της Αἰγύπτου, δια να εἰμαι πάντοτε ο Θεός σας· να εἰσθε ἅγιοι, διότι ἅγιος εἰμαι ἐγὼ ο Κυριος.
- Λευ. 11,46 Οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς ἔρπουσης ἐπὶ τῆς γῆς,
- Λευ. 11,46 Αὐτός εἶναι ο νόμος ο περὶ των ζώων, καὶ των πτηνῶν καὶ πάσης ζωϊκῆς υπάρξεως, που ζῆ εις τα ὕδατα καὶ παντός ζῶου, που ἔρπει εις την γῆν.
- Λευ. 11,47 διαστῆλαι ἀνὰ μέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα.
- Λευ. 11,47 Αὐτός εἶναι ο νόμος του διαχωρισμοῦ μεταξύ των ἀκαθάρτων καὶ των καθαρῶν, των ζωϊκῶν υπάρξεων που θα τρώγονται, καὶ των ζωϊκῶν υπάρξεων που δεν πρέπει να τρώγονται”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 12

- Λευ. 12,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 12,1 Ὡμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 12,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· γυνή, ἣτις ἐὰν σπερματισθῇ καὶ τέκη ἄρσεν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται·

- Λευ. 12,2 “λάλησε στους Ισραηλίτας και ειπέ λέγων προς αυτούς· Γυνή έγκυος, εάν γεννήση άρρεν, θα είναι ακάθαρτος επί επτά ημέρας· όσας ημέρας είναι ακάθαρτος και κατά την έμμηνον ρύσιν της.
- Λευ. 12,3 καί τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ·
- Λευ. 12,3 Κατά την ογδόην ημέραν από της γεννήσεως θα γίνη η περιτομή της ακροβυστίας του τέκνου της.
- Λευ. 12,4 καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς, παντός ἀγίου οὐχ ἄφεται καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς.
- Λευ. 12,4 Τριάκοντα τρεις ημέρας θα παραμείνη ακόμη αυτή ακάθαρτος λόγω του ακαθάρτου αιματός της. Κανέν άγιον δεν θα εγγίξη αυτή και στον ναόν δεν θα εισέρχεται, μέχρις ότου συμπληρωθουν αι σαράντα ημέραι της καθάρσεώς της.
- Λευ. 12,5 ἐὰν δὲ θῆλυ τέκνη, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δις ἐπτά ἡμέρας, κατὰ τὴν ἄφεδρον αὐτῆς· καὶ ἐξήκοντα ἡμέρας καὶ ἕξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς.
- Λευ. 12,5 Εάν δε γεννήση θήλυ, θα είναι επί δεκατέσσαρας ημέρας ακάθαρτος όπως ακάθαρτος είναι κατά την έμμηνον ρύσιν. Θα παραμείνη δε ακόμη ακάθαρτος, λόγω του ακαθάρτου αιματός της, επί εξήκοντα εξ ημέρας.
- Λευ. 12,6 καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ’ οὐδὲν ἢ ἐπὶ θυγατρὶ, προσοίσει ἄμνόν ἐνιαύσιον ἄμωμον, εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγὸνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα,
- Λευ. 12,6 Όταν δε συμπληρωθουν αι ημέραι, αι οποίαι απαιτούνται προς καθαρισμόν της δια τον υιόν η την θυγατέρα που απέκτησε, θα προσφέρη εις την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου προς τον ιερέα αρνὶ ενός έτους, χωρίς κανένα σωματικόν ελάττωμα, προς ολοκαύτωσιν και ένα νεοσσόν περιστερᾶς η μίαν τρυγόνα, θυσίαν περι άμαρτίας.
- Λευ. 12,7 καὶ προσοίσει αὐτὸν ἔναντι Κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς. οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θήλυ.
- Λευ. 12,7 Ο ιερεὺς θα προσφέρη αυτά θυσίαν ενώπιον του Κυρίου, θα εξιλεώση αυτήν και θα την καθαρίση από την ακαθαρσίαν του ρεύσαντος αιματός της. Αυτός είναι ο νόμος δια την κάθαρσιν της γυναικός, που γεννά άρρεν η θήλυ.
- Λευ. 12,8 ἐὰν δὲ μὴ εὐρίσκη ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἄμνόν, καὶ λήψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται.
- Λευ. 12,8 Εάν όμως δεν έχη αυτή την οικονομικὴν ευχέρειαν να προσφέρη άμνόν, θα λάβη δύο τρυγόνας η δύο νεοσσούς περιστερῶν, την μίαν εις ολοκαύτωσιν και την άλλην ως θυσίαν περι άμαρτίας, και ο ιερεὺς θα προσφέρη την εξιλεωτικὴν αυτήν θυσίαν και οὕτω θα τελεσθῆ ο νόμος περι καθάρσεώς της”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 13

- Λευ. 13,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
- Λευ. 13,1 Ο Κυριος ομίλησε προς τον Μωϋσῆν και Ααρών και είπεν·
- Λευ. 13,2 ἀνθρώπῳ ἐάν τινι γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλή σημασίας τηλαυγῆς, καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφή λέπρας, ἀχθήσεται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, ἢ ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων.
- Λευ. 13,2 “εάν στο δέρμα του σώματος ενός ανθρώπου παρουσιασθῆ πληγὴ εμφανῆ, στίλβουσα, ώστε να φαίνεται ότι πρόκειται περι προσβολῆς λέπρας, θα οδηγηθῆ αυτός προς τον Ααρών τον αρχιερέα η εις ένα από τους υιούς του τους ιερεῖς.
- Λευ. 13,3 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ θριξ ἐν τῇ ἀφῆ μεταβάλη λευκὴ, καὶ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, ἀφή λέπτρας ἐστί· καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ μιανεῖ αὐτόν.
- Λευ. 13,3 Ο ιερεὺς θα παρατηρήση και θα εξετάση την πληγὴν αυτήν του δέρματος, και εάν αι τρίχες στο σημεῖον της πληγῆς είναι λευκαί και το προσβληθέν μέρος είναι χαμηλότερον από το άλλο δέρμα, τότε η πληγὴ αυτή είναι πληγὴ λέπρας. Αφού δε ο ιερεὺς ἴδῃ αυτά, θα χαρακτηρίση και θα κηρύξη αυτόν ακάθαρτον.
- Λευ. 13,4 ἐὰν δὲ τηλαυγῆς λευκὴ ἦ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινὴ μὴ ἦ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θριξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα λευκὴν, αὐτὴ δὲ ἐστὶν ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐπτά ἡμέρας.
- Λευ. 13,4 Εάν όμως η στίλβουσα πληγὴ του δέρματος δεν είναι χαμηλότερα από την επιφάνειαν του άλλου δέρματος, ούτε έχουν μεταβληθῆ αι τρίχες αυτού εις λευκάς, αλλά παραμένουν μαύραι, ο ιερεὺς θα χωρίση αυτόν ως ακάθαρτον επί επτά ημέρας.
- Λευ. 13,5 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἴδου ἡ ἀφή μένει ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφή ἐν τῷ δέρματι, καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας τὸ δεύτερον.

- Λευ. 13,5 Θα εξετάση όμως ο ιερεύς την πληγήν πάλιν κατά την εβδόμην ημέραν και εάν αυτή παραμένη, όπως και πριν και δεν εξηπλώθη επί πλέον επί του δέρματος, θα χωρίση αυτόν δια δευτέραν φοράν επί άλλας επτά ημέρας.
- Λευ. 13,6 και ὄψεται ὁ ἱερεύς αὐτόν τῆ ἡμέρᾳ τῆ ἐβδόμῃ τὸ δεύτερον. καὶ ἰδοὺ ἄμαυρὰ ἢ ἀφή, οὐ μετέπεσεν ἢ ἀφή ἐν τῷ δέρματι· καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεύς· σημασία γάρ ἐστὶ καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καθαρὸς ἔσται.
- Λευ. 13,6 Πάλιν δε ο ιερεύς κατά την εβδόμην ημέραν θα ἴδῃ αὐτόν δια δευτάραν φοράν και εἰάν η πληγή εἶναι θαμβή και ὄχι στίλβουσα, και δεν ἔχη απλωθή περισσότερον ἐπί του δέρματος, ο ιερεύς θα κηρύξῃ αὐτόν καθαρὸν, διότι τα σημεῖα πείθουν ὅτι δεν πρόκειται περὶ λέπρας. Αὐτός δε αφού πλύνῃ τα ἱμάτιά του, θα εἶναι καθαρός.
- Λευ. 13,7 ἐάν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέση ἢ σημασία ἐν τῷ δέρματι, μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτόν τὸν ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτόν, καὶ ὀφθήσεται τὸ δεύτερον τῷ ἱερεῖ.
- Λευ. 13,7 Εἰάν ὁμως κατόπιν αὐτῶν η πληγή μεταδοθῆ στο ἄλλο δέρμα, θα παρουσιασθῆ και πάλιν αὐτός στον ἱερέα.
- Λευ. 13,8 καὶ ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἢ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μινανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεύς· λέπρα ἐστὶ.
- Λευ. 13,8 Ο ιερεύς θα τον εξετάση και εἰάν ἴδῃ ὅτι η πληγή εξηπλώθη στο ἄλλο δέρμα, θα τον κηρύξῃ ἀκάθαρτον, διότι πρόκειται πλέον περὶ λέπρας.
- Λευ. 13,9 καὶ ἀφή λέπρας ἐάν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἦξει πρὸς τὸν ἱερέα·
- Λευ. 13,9 Εἰάν λοιπὸν παρουσιασθῆ εἰς κάποιον ἀνθρώπον πληγὴ λέπρας, θα ἔλθῃ αὐτός πρὸς τὸν ἱερέα·
- Λευ. 13,10 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς τῆς σαρκὸς τῆς ζωσῆς ἐν τῇ οὐλῇ,
- Λευ. 13,10 ο ιερεύς θα τον εξετάση μετὰ προσοχῆς και εἰάν ἴδῃ ὅτι η στο δέρμα πληγὴ εἶναι λευκὴ, ἔχη δε μεταβάλλει τας τρίχας εἰς λευκάς και υπάρχουν σημεῖα τινὰ υγιῶς σαρκὸς ἐν τῇ πληγῇ,
- Λευ. 13,11 λέπρα παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτός, καὶ μινανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεύς καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστίν.
- Λευ. 13,11 τότε η λέπρα εἶναι παλαιά στο δέρμα του. Ο δε ιερεύς θα κηρύξῃ αὐτόν ἀκάθαρτον και θα τον χωρίση μακράν ἀπὸ τὸν λαόν, διότι εἶναι ἀκάθαρτος.
- Λευ. 13,12 ἐάν δὲ ἀνθοῦσα ἐξανθήσῃ ἢ λέπρα ἐν τῷ δέρματι, καὶ καλύψῃ ἢ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, καθ' ὅλην τὴν ὄρασιν τοῦ ἱερέως,
- Λευ. 13,12 Εἰάν η λέπρα, προοδεύουσα συνεχῶς, καλύψῃ ὅλον τὸ δέρμα ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν,
- Λευ. 13,13 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς καὶ ἰδοὺ ἐκάλυπεν ἢ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτός, καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεύς τὴν ἀφήν, ὅτι πᾶν μετέβαλε λευκόν, καθαρὸν ἐστὶ.
- Λευ. 13,13 ἴδῃ δε αὐτόν ο ιερεύς και διαπιστώση ὅτι η λέπρα ἐκάλυπεν ὅλον αὐτοῦ τὸ δέρμα, θα κηρύξῃ ο ιερεύς καθαρὰν τὴν ασθένειαν και αὐτόν καθαρὸν διότι ὅλον του τὸ σῶμα ἐγένε λευκόν (ἀρα δεν πρόκειται περὶ λέπρας ἀλλὰ περὶ λευκοπλασίας).
- Λευ. 13,14 καὶ ἢ ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῆ ἐν αὐτῷ χρώς ζῶν, μινανθήσεται,
- Λευ. 13,14 Κατὰ τὴν ἡμέραν ὁμως, κατὰ τὴν ὁποῖαν θα φανῆ στο λευκόν αὐτοῦ δέρμα σαρξ υγιῆς με τὸ προηγούμενον φυσικόν αὐτῆς χρώμα, ο ἀνθρώπος αὐτός θα εἶναι ἀκάθαρτος.
- Λευ. 13,15 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς τὸν χρωῖτα τὸν ὑγιῆ, καὶ μινανεῖ αὐτόν ὁ χρωῖς ὁ ὑγιῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστὶ· λέπρα ἐστὶ.
- Λευ. 13,15 Ο ιερεύς θα ἴδῃ τα υγιὰ μέρη του δέρματος ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τα ἀσθενῆ και θα κηρύξῃ αὐτόν ἀκάθαρτον, διότι πρόκειται περὶ λέπρας.
- Λευ. 13,16 ἐάν δὲ ἀποκαταστῆ ὁ χρωῖς ὁ ὑγιῆς, καὶ μεταβάλλῃ λευκὴ, καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα,
- Λευ. 13,16 Εἰάν ἕως μεταβληθῆ και πάλιν τὸ υγιές μέρος του δέρματος και γίνῃ πάλιν λευκόν, ο ἀσθενῆς θα μεταβῆ πρὸς τὸν ἱερέα·
- Λευ. 13,17 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἢ ἀφή εἰς τὸ λευκόν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεύς τὴν ἀφήν· καθαρὸς ἐστὶ.
- Λευ. 13,17 θα τον εξετάση ο ιερεύς και εἰάν ἴδῃ ὅτι η νόσος ἐγένε λευκὴ, θα κηρύξῃ αὐτὴν καθαρὰν και ο ἀσθενῆς θα εἶναι καθαρός.
- Λευ. 13,18 Καὶ σὰρξ ἐάν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἔλκος καὶ ὑγιασθῆ,
- Λευ. 13,18 Εἰάν δε δημιουργηθῆ ἔλκος στο δέρμα ἐνός ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον ἔλκος εθεραπεύθη,
- Λευ. 13,19 καὶ γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἔλκους οὐλὴ λευκὴ, ἢ τηλαυγῆς λευκαίνουσα, ἢ πυρρὶζουσα, καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ,
- Λευ. 13,19 ἀλλὰ εἰς τὴν περιοχὴν του ἔλκους αὐτοῦ παρουσιασθῆ πληγὴ λευκὴ η στίλβουσα η ξανθὴ, ο ἀσθενῆς θα παρουσιασθῆ εἰς τὸν ἱερέα.
- Λευ. 13,20 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς, καὶ ἰδοὺ ἢ ὄψις ταπεινότερα τοῦ δέρματος, καὶ ἢ θριξ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκὴν, καὶ μινανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεύς, ὅτι λέπρα ἐστὶν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξήνθησεν.
- Λευ. 13,20 Ο ιερεύς θα τον εξετάση και εἰάν ἴδῃ ὅτι η ἐπιφάνεια τῆς πληγῆς εἶναι χαμηλοτέρα ἀπὸ τὸ ἄλλο δέρμα και ὅτι αἰ

εκεί τρίχες μετεβλήθησαν εις λευκάς, θα κηρύξη αυτόν ο ιερεύς λεπρόν, διότι πρόκειται περί λέπρας, η οποία εφυτρώσεν στο έλκος.

- Λευ. 13,21 **ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ἴδου οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θριξ λευκή, καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός, καὶ αὐτὴ ἦ ἀμαυρά, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς ἐπτά ἡμέρας,**
- Λευ. 13,21 **Εάν όμως ο ιερεύς ιδῆ ότι δεν υπάρχει εις την περιοχὴν του ἔλκουσ λευκὴ τρίχα, ἀλλὰ ἀμαυρά, ὅπως καὶ προηγουμένως, το δε προσβληθέν μέρος δεν εἶναι χαμηλότερον του ἄλλου δέρματος, θα χωρίσῃ αὐτὸν ο ιερεύς ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας.**
- Λευ. 13,22 **ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μianεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, ἀφή λέπρας ἐστίν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξήνηθησεν.**
- Λευ. 13,22 **Εάν δε διαχυθῆ καὶ μεταδοθῆ καὶ εις ἄλλα μέρη του δέρματος ἡ πληγὴ αὐτή, θα κηρύξη ο ιερεύς αὐτὸν ἀκάθαρτον, διότι πρόκειται πλέον περί λέπρας, ἡ ὁποία ἐβγήκεν ἀπὸ το ἔλκος.**
- Λευ. 13,23 **ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνη τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέηται, οὐλή τοῦ ἔλκουσ ἐστὶ, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς.**
- Λευ. 13,23 **Εάν όμως ἡ γυαλιζουσα αὐτὴ πληγὴ μείνη στάσιμος καὶ δεν μεταδοθῆ, εἶναι πληγὴ ἔλκουσ. Ο ιερεύς θα κηρύξη τὸν ασθενὴ καθαρὸν.**
- Λευ. 13,24 **Καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατάκαυμα πυρός, καὶ γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος αὐγάζον τηλαυγὲς λευκόν, ὑποπυρρίζον ἢ ἔκλευκον,**
- Λευ. 13,24 **Εάν στο δέρμα κάποιου ἀνθρώπου γίνῃ ἐγκαυμα ἀπὸ πυρ, θεραπευθῆ δε το ἐγκαυμα, μείνη όμως στο θεραπευθέν μέρος ἐμφανὲς γυαλιστερόν λευκόν σημεῖον, ὑπέρυθρον ἢ ολόλευκον,**
- Λευ. 13,25 **καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς, καὶ ἴδου μετέβαλε θριξ λευκή εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρα ἐστίν, ἐν τῷ κατακαύματι ἐξήνηθησεν· καὶ μianεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς, ἀφή λέπρας ἐστίν.**
- Λευ. 13,25 **θα τον ιδῆ ο ιερεύς καὶ ἐὰν διαπιστώσῃ ὅτι στο γυαλιστερόν αὐτὸ σημεῖον αὶ τρίχες μετεβλήθησαν εις λευκάς καὶ ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ εἶναι χαμηλότερα ἀπὸ τὴν του δέρματος, πρόκειται περί λέπρας, ἡ ὁποία ἐφυτρώσεν ἀπὸ το ἐγκαυμα. Ο ιερεύς θα κηρύξη τὸν ασθενὴ ἀκάθαρτον, διότι ἡ ἀσθένειά του εἶναι λέπρα.**
- Λευ. 13,26 **ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεύς, καὶ ἴδου οὐκ ἔστιν ἐν τῷ αὐγάζοντι θριξ λευκή, καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἀμαυρόν, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς ἐπτά ἡμέρας.**
- Λευ. 13,26 **Εάν όμως ο ιερεύς ιδῆ ὅτι στο ἀσθενούν μέρος δεν υπάρχει λευκὴ τρίχα, ὅτι τούτο δεν εἶναι χαμηλότερον ἀπὸ το ἄλλο δέρμα, ὅτι το χρῶμα του εἶναι θαμβόν, ο ιερεύς θα τον χωρίσῃ ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας.**
- Λευ. 13,27 **καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεύς τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι, καὶ μianεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ἀφή λέπρας ἐστίν, ἐν τῷ ἔλκει ἐξήνηθησεν.**
- Λευ. 13,27 **Κατὰ τὴν ἐβδόμῃν ἡμέραν θα τον ἐξετάσῃ καὶ πάλιν καὶ ἐὰν ιδῆ ὅτι ἡ πληγὴ ἐξηπλώθη καὶ στο ἄλλο δέρμα, θα κηρύξη αὐτὸν ἀκάθαρτον, διότι πρόκειται περί λέπρας, ἡ ὁποία ἀνεφάνη στο ἔλκος.**
- Λευ. 13,28 **ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνη τὸ αὐγάζον, καὶ μὴ διαχυθῆ ἐν τῷ δέρματι, αὐτὴ δὲ ἀμαυρὰ ἦ, οὐλή τοῦ κατακαύμαστος ἐστὶ, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· ὁ γὰρ χαρακτήρ τοῦ κατακαύμαστος ἐστὶ.**
- Λευ. 13,28 **Εάν ἡ ἀναφανείσα πληγὴ μείνη στο σημεῖον, που ὑπήρχε, καὶ δεν ἀπλωθῆ στο ἄλλο δέρμα, ἔχει δε χρῶμα θαμβόν, ἡ πληγὴ αὐτὴ εἶναι ἀπὸ το ἐγκαυμα, καὶ θα κηρύξη αὐτὸν ο ιερεύς καθαρὸν, διότι ἡ πληγὴ ἔχει το χαρακτηριστικόν γνώρισμα του ἐγκαύματος μόνον.**
- Λευ. 13,29 **Καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφή λέπρας ἐν τῆ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι,**
- Λευ. 13,29 **Εάν εις τὴν κεφαλὴν ἢ στοῦ πώγωνα ἀνδρός ἢ γυναικός παρουσιασθῇ πληγὴ λέπρας,**
- Λευ. 13,30 **καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς τὴν ἀφήν, καὶ ἴδου ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, ἐν αὐτῇ δὲ θριξ ξανθίζουσα λεπτή, καὶ μianεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεύς· θραῦσμά ἐστὶ, λέπρα τῆς κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνός ἐστὶ.**
- Λευ. 13,30 **ο ιερεύς θα ἐξετάσῃ αὐτήν. Καὶ ἐὰν ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς εἶναι χαμηλότερα ἀπὸ τὴν του ἄλλου δέρματος καὶ αὶ ἐντὸς αὐτῆς τρίχες εἶναι ξανθαὶ καὶ λεπταὶ, θα κηρύξη τὸν ἀνθρώπον αὐτὸν ο ιερεύς ἀκάθαρτον, διότι πρόκειται περί προσβολῆς λέπρας τῆς κεφαλῆς ἢ λέπρας του πώγωνος.**
- Λευ. 13,31 **καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεύς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος, καὶ ἴδου οὐχ ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος, καὶ θριξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεύς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος ἐπτά ἡμέρας.**
- Λευ. 13,31 **Εάν ο ιερεύς ἐξετάσῃ τὴν προσβολὴν καὶ ιδῆ ὅτι ἡ ἐκεῖ ἐπιφάνεια του δέρματος δεν εἶναι χαμηλότερα καὶ τρίχα ξανθὴ δεν υπάρχει εις αὐτήν, θα ξεχωρίσῃ ο ιερεύς τὸν ἔχοντα τὴν προσβολὴν αὐτὴν ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας.**
- Λευ. 13,32 **καὶ ὄψεται ὁ ἱερεύς τὴν ἀφήν τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμῃ, καὶ ἴδου οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα, καὶ θριξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστι κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος.**
- Λευ. 13,32 **Τὴν ἐβδόμῃν ἡμέραν θα ἐξετάσῃ καὶ πάλιν ο ιερεύς τὴν πληγὴν καὶ ἐὰν ιδῆ ὅτι ἡ πληγὴ δεν ἐξηπλώθη καὶ ὅτι δεν υπάρχει ἐκεῖ τρίχα χρώματος ξανθοῦ, ἡ δε ἐπιφάνεια του ἀσθενούντος δέρματος δεν εἶναι χαμηλότερα ἀπὸ τὴν του ἄλλου δέρματος,**
- Λευ. 13,33 **καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα, τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεύς τὸ θραῦσμα ἐπτά ἡμέρας**

τὸ δεῦτερον.

- Λευ. 13,33   θα δώση εντολήν ο ιερεύς να ξυρισθῆ το υγιές δέρμα, το δε προσβεβλημένον να μείνη αξύριστον. Και πάλιν θα απομονώση ο ιερεύς τον ασθενή ἐπὶ ἄλλας ἐπτὰ ἡμέρας.
- Λευ. 13,34   καὶ ὄψεται ὁ ιερεύς τὸ θραῦσμα τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη, καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ξυρηθῆναι αὐτόν, καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστι κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ καθαριεῖ αὐτήν ὁ ιερεύς, καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται.
- Λευ. 13,34   Ὁ ιερεύς θα εξετάσῃ την πληγὴν κατὰ την ἐβδόμην ἡμέραν και εἰάν ἴδῃ ὅτι ἡ βλάβη δεν ἠπλώθη στο ἄλλο δέρμα μετὰ το ξύρισμα, που εἶχε γίνει εἰς αὐτό, ἡ δε ἐπιφάνεια τῆς πληγῆς δεν εἶναι χαμηλοτέρα ἀπὸ την του ἄλλου δέρματος, θα κηρύξῃ αὐτήν ο ιερεύς καθαρὰν, και ὁ ασθενής, ἀφοῦ πλύνῃ τα ἱμάτιά του, θα εἶναι καθαρὸς.
- Λευ. 13,35   ἐάν δὲ διαχύσει διαχέεται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν,
- Λευ. 13,35   Ἐάν ὅμως ἡ πληγὴ μετὰ την ἀνακήρυξιν αὐτοῦ ὡς καθαρὸς ἀρχίσῃ να ἐπεκτείνεται και στο ἄλλο δέρμα,
- Λευ. 13,36   καὶ ὄψεται ὁ ιερεύς, καὶ ἰδοὺ διακέχεται τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι, οὐκ ἐπισκέπεται ὁ ιερεύς περὶ τῆς τριχὸς τῆς ξανθῆς, ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν.
- Λευ. 13,36   θα ἴδῃ ο ιερεύς ὅτι ἔχει ἀπλωθῆ ἡ βλάβη στο δέρμα και δεν θα εξετάσῃ πλέον αν ἡ τρίχα εἶναι ξανθὴ, διότι ὁ ασθενής εἶναι πλέον λεπρός, ἀκάθαρτος.
- Λευ. 13,37   ἐάν δὲ ἐνώπιον μείνη ἐπὶ χώρας τὸ θραῦσμα, καὶ θριξὶ μέλαινα ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ, ὑγίακε τὸ θραῦσμα· καθαρὸς ἐστί, καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ιερεύς,
- Λευ. 13,37   Ἐάν ὅμως ἡ πληγὴ μείνη ἐπὶ του αὐτοῦ σημείου, φυτρώσουν δε ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς μαύρες τρίχες, ἡ ἀσθένεια ἔχει θεραπευθῆ, ὁ ασθενής εἶναι καθαρὸς ἀπὸ τῆς λέπρας και ὁ ιερεύς θα τον κηρύξῃ καθαρὸν.
- Λευ. 13,38   Καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικί, ἐάν γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα,
- Λευ. 13,38   Ἐάν στο δέρμα ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς παρουσιασθῶν φανερά νοσηρά συμπτώματα στίλβοντα ὑπόλευκα,
- Λευ. 13,39   καὶ ὄψεται ὁ ιερεύς, καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα αὐγάζοντα λευκανθίζοντα, ἀλφὸς ἐστὶν ἔξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καθαρὸς ἐστί.
- Λευ. 13,39   θα εξετάσῃ αὐτόν ο ιερεύς και εἰάν ἴδῃ τα στίλβοντα και λεακάζοντα αὐτὰ συμπτώματα, ὁ ασθενής εἶναι ὑπόλευκος, ἔχει στο δέρμα του λευκὴν μη μεταδοτικὴν λεπτράν. Ὁ ασθενής αὐτὸς εἶναι καθαρὸς.
- Λευ. 13,40   Ἐάν δὲ τινι μαδῆση ἢ κεφαλὴ αὐτοῦ, φαλακρὸς ἐστί, καθαρὸς ἐστί.
- Λευ. 13,40   Ἐάν κανενὸς μαδῆση ἢ κεφαλὴ, αὐτὸς εἶναι φαλακρὸς και ὄχι λεπρός. Εἶναι καθαρὸς.
- Λευ. 13,41   ἐάν δὲ κατὰ πρόσωπον μαδῆση ἢ κεφαλὴ αὐτοῦ, ἀναφάλαντός ἐστί, καθαρὸς ἐστί.
- Λευ. 13,41   Ἐάν στο ἄνω μέρος του προσώπου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πέσουν αἱ τρίχες, αὐτὸς εἶναι φαλακρὸς στο σημεῖον ἐκεῖνο. Εἶναι καθαρὸς.
- Λευ. 13,42   ἐάν δὲ γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ἀναφаланτώματι αὐτοῦ ἀφή λευκὴ ἢ πυρρρίζουσα, λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ ἀναφаланτώματι αὐτοῦ.
- Λευ. 13,42   Ἐάν ὅμως στο φαλάκρωμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἢ του προσώπου παρουσιασθῆ λευκὴ πληγὴ ἢ ὑπέρυθρος, εἶναι λέπρα στο φαλάκρωμα του κρανίου του ἢ, του προσώπου του.
- Λευ. 13,43   καὶ ὄψεται αὐτόν ὁ ιερεύς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς λευκὴ ἢ πυρρρίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ φаланτώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδος λέπρας ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
- Λευ. 13,43   Ὁ ιερεύς θα εξετάσῃ αὐτόν και εἰάν ἡ ἐμφάνισις τῆς πληγῆς εἶναι λευκὴ ἢ ὑπέρυθρος εἰς την φαλάκραν του κρανίου ἢ του προσώπου, ὡσάν εἶδος λέπρας στο δέρμα του,
- Λευ. 13,44   ἄνθρωπος λεπρός ἐστί· μιάνσει μιανεῖ αὐτόν ὁ ιερεύς, ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἢ ἀφῇ αὐτοῦ.
- Λευ. 13,44   ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι λεπρός. Ὁ ιερεύς θα τον κηρύξῃ ἀκάθαρτον, διότι ἡ λέπρα εὐρίσκεται εἰς την κεφαλὴν του.
- Λευ. 13,45   Καὶ ὁ λεπρός ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀφή, τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα και ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκάλυπτος, και περὶ τὸ στόμα αὐτοῦ περιβαλέσθω, καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται·
- Λευ. 13,45   Καθε λεπρός, ὁ ὁποῖος ἔχει τα συμπτώματα τῆς λέπρας, θα φορῆ τα ἱμάτια αὐτοῦ σχισμένα, θα ἔχῃ την κεφαλὴν ἀκάλυπτον με λυμένην την κόμην, το στόμα σκεπασμένον, δια να ἀναγνωρίζεται και να λέγεται “ἀκάθαρτος”.
- Λευ. 13,46   πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας ἐάν ἦ ἐπ’ αὐτόν ἡ ἀφή, ἀκάθαρτος ὢν ἀκάθαρτος ἔσται, κεχωρισμένος καθήσεται, ἔξω τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ ἔσται ἢ διατριβῆ.
- Λευ. 13,46   Καθ’ ὅλον το διάστημα, κατὰ το ὁποῖον, καθ’ ὃν λεπρός, θα εἶναι ἀκάθαρτος, θα μὲνη ἀπομονωμένος και θα ζῆ ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν.
- Λευ. 13,47   Καὶ ἱματίῳ ἐάν γένηται ἀφή ἐν αὐτῷ λέπρας ἐν ἱματίῳ ἐρέω, ἢ ἐν ἱματίῳ στυππιῶν,
- Λευ. 13,47   Ἐάν πληγὴ λέπρας παρατηρηθῆ εἰς ἐνδυμα μάλλινον ἢ λινόν,
- Λευ. 13,48   ἢ ἐν στήμονι, ἢ ἐν κρόκῃ, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς, ἢ ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν δέρματι, ἢ ἐν παντὶ ἐργασίῳ δέρματι,
- Λευ. 13,48   στο στήμονι ἢ το υφάδι, εἰς λινὰ ἢ μάλλινα, εἰς δέρμα ἀκατέργαστον ἢ κατειργασμένον χρησιμοποιοῦμενον ὡς ἐνδυμα
- Λευ. 13,49   καὶ γένηται ἡ ἀφή χλωρίζουσα ἢ πυρρρίζουσα ἐν τῷ δέρματι, ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ

- κρόκη, ἢ ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμω δέρματος, ἀφή λέπρας ἐστί, καὶ δεῖξει τῷ ἱερεῖ.
 Λευ. 13,49 καὶ η προσβολή εἶναι κιτρίνη η υπέρυθρος στο δέρμα η στο ἱμάτιον η στο στημόνι η στο υφάδι η εἰς κάθε εἶδος κατειργασμένου δέρματος, εἶναι προσβολή λέπρας καὶ ὁ κάτοχος τοῦ ἐνδύματος θα δεῖξη αὐτὸ στον ἱερέα.
- Λευ. 13,50 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἑπτὰ ἡμέρας.
 Λευ. 13,50 Ὁ ἱερεὺς θα ἴδῃ τα συμπτώματα αὐτὰ καὶ θα ἀπομονώσῃ το ἐνδυμα αὐτὸ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.
 Λευ. 13,51 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· ἐὰν δὲ διαχέηται ἡ ἀφή ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στημόνι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν τῷ δέρματι, κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἡ ἀφή, ἀκάθαρτός ἐστι.
 Λευ. 13,51 Κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θα ἴδῃ πάλιν ὁ ἱερεὺς αὐτὸ το σύμπτωμα. Ἐὰν ἡ προσβολή ἔχῃ ἐξαπλωθῇ στο ἱμάτιον η στο στημόνι η στο υφάδι η στο ἀκατέργαστον δέρμα η εἰς κάθε τι ποῦ ἔχει κατασκευασθῇ με κατειργασμένον δέρμα, ἡ προσβολή αὐτὴ εἶναι μόνιμος λέπρα, καὶ το ἐνδυμα εἶναι ἀκάθαρτον.
- Λευ. 13,52 κατακαύσει τὸ ἱμάτιον, ἢ τὸν στήμονα, ἢ τὴν κρόκην ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν τοῖς λινόις, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, ἐν ᾧ ἂν ᾖ ἡ ἀφή, ὅτι λέπρα ἔμμονός ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.
 Λευ. 13,52 Αὐτὸ δε το ἐνδυμα, το στημόνι η το υφάδι, ἀπὸ το ὁποῖον ἔχει υφανθῇ το μάλλινον η τα λινόν, καὶ κάθε δερμάτινον εἶδος ἐπάνω εἰς το ὁποῖον ἠθέλε παρουσιασθῇ αὐτὴ ἡ προσβολή, ἐπειδὴ εἶναι λέπρα μόνιμος καὶ ἀθεράπευτος, θα κατακαοῦν στο πυρ ὅλα αὐτὰ τα ἀντικείμενα.
- Λευ. 13,53 ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ μὴ διαχέηται ἡ ἀφή ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στημόνι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ,
 Λευ. 13,53 Ἐὰν ὁ ἱερεὺς ἴδῃ ὅτι ἡ προσβολή αὐτὴ δεν μετεδόθη εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ ἱματίου, τοῦ στημονίου, τοῦ υφαδιου καὶ εἰς κάθε δερμάτινον εἶδος,
 Λευ. 13,54 καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνεῖ ἐφ' οὗ ἐὰν ᾖ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον·
 Λευ. 13,54 θα διατάξῃ να πλυθῇ το ἱμάτιον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου παρατηρήθη ἡ προσβολή, καὶ θα ἀπομονώσῃ αὐτὸ ἐπὶ ἄλλας ἑπτὰ ἡμέρας.
 Λευ. 13,55 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ τὴν ἀφήν, καὶ ἤδε οὐ μὴ μετέβαλεν ἡ ἀφή τὴν ὄψιν, καὶ ἡ ἀφή οὐ διαχεῖται, ἀκάθαρτόν ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ἐστήρικται ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στημόνι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ.
 Λευ. 13,55 Ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλύσιμον τοῦ ἱματίου θα ἐξετάσῃ καὶ πάλιν τὴν προσβολήν καὶ ἐὰν αὐτὴ δεν μετεβλήθη πρὸς το καλύτερον ὡς πρὸς τὴν ἐμφάνισιν, ἐστὼ καὶ ἀν δεν ἔχῃ ἐπεκταθῇ, το ἐνδυμα εἶναι ἀκάθαρτον καὶ πρέπει να κατακαῖ στο πυρ· ἡ προσβολή στο ἱμάτιον η στο στημόνι η στο υφάδι εἶναι πλέον μόνιμος.
 Λευ. 13,56 καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ᾖ ἀμαυρὰ ἡ ἀφή μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ, ἀποβόρῃξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, ἢ ἀπὸ τοῦ στημόνος, ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης, ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος.
 Λευ. 13,56 Ἐὰν ὁμως ὁ ἱερεὺς παρατηρήσῃ ὅτι ἡ προσβολή ἐπῆρε σκοῦρο χρῶμα μετὰ το πλύσιμο τοῦ ἱματίου, θα ἀποκόψῃ το προσβληθέν μέρος τοῦ ἱματίου η τοῦ στημονίου η τοῦ υφαδιου η παντός δερματίνου εἶδους.
 Λευ. 13,57 ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στημόνι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ, λέπρα ἔξανθοῦσά ἐστιν· ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἀφή.
 Λευ. 13,57 Ἐὰν ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν στο ἐνδυμα η στο στημόνι η στο υφάδι η εἰς κάθε δερμάτινον εἶδος νέα προσβολή, τότε πρόκειται περὶ λέπρας ἡ ὁποία ἀναπτύσσεται. Το ἀντικείμενον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει αὐτὴ ἡ λέπρα, πρέπει να καῖ.
 Λευ. 13,58 καὶ τὸ ἱμάτιον, ἢ ὁ στήμων, ἢ ἡ κρόκη, ἢ πᾶν σκεῦος δερματίνον, ὃ πλυθήσεται, καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή, καὶ πλυθήσεται τὸ δεύτερον, καὶ καθαρὸν ἔσται.
 Λευ. 13,58 Το ἱμάτιον ὁμως ἡ το στημόνι η το υφάδι ἡ κάθε δερμάτινον εἶδος, το ὁποῖον θα πλυθῇ καὶ ἀπὸ το ὁποῖον θα ἐκλείψῃ ἡ προσβολή, θα πλυθῇ δευτέραν φορὰν καὶ τότε θα εἶναι καθαρόν.
 Λευ. 13,59 οὗτος ὁ νόμος ἀφῆς λέπρας ἱματίου ἐρέου, ἢ στυππιίνου, ἢ στήμονος, ἢ κρόκης, ἢ παντός σκεύους δερματίνου, εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτό, ἢ μιᾶναι αὐτό.
 Λευ. 13,59 Αὐτός εἶναι ὁ νόμος τῆς λέπρας μαλλίνου η, λινού ἱματίου, στημονίου η υφαδιου καὶ κάθε εἶδους δερματίνου ἀντικειμένου, δια να κηρυχθῇ τοῦτο καθαρὸν ἡ ἀκάθαρτον”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 14

- Λευ. 14,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
 Λευ. 14,1 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
 Λευ. 14,2 οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ, ᾧ ἂν ἡμέρᾳ καθαρισθῇ· καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα,
 Λευ. 14,2 “αὐτὴ εἶναι ἡ νομικὴ διάταξις δια τὸν λεπρόν, ἡ ὁποία θα τηρηθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν ποῦ αὐτός θα ἔχῃ θεραπευθῇ

- από την λέπραν· θα οδηγηθῆ αὐτός προς τον ιερέα,
- Λευ. 14,3 καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἴδου ἰᾶται ἢ ἀφή τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ.
- Λευ. 14,3 ὁ ὁποῖος θα ἐξέλθῃ ἀπὸ την κατασκήνωσιν προς το μέρος, στο ὁποῖον εὐρίσκεται ὁ λεπρός. Θα ἐξετάσῃ αὐτὸν καὶ θα πεισθῆ ὅτι ἔχει θεραπευθῆ πλέον ἢ λέπρα.
- Λευ. 14,4 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ λήψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον·
- Λευ. 14,4 Θα διατάξῃ κατόπιν ὁ ἱερεὺς νὰ φέρουν δια τον θεραπευθέντα λεπρὸν δύο μικρὰ ζωντανὰ πτηνά, ἀπὸ τα καθαρὰ, δηλ. ἀπὸ ἐκεῖνα των ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ βρώσις, ἓνα κέδρινον ξύλον, ταινίαν ἀπὸ στριμμένον κόκκινον νῆμα καὶ κλωναράκι υσσώπου.
- Λευ. 14,5 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ σφάξουσι τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι.
- Λευ. 14,5 Θα διατάξῃ ἔπειτα ὁ ἱερεὺς νὰ σφάξουν τὸ ἓνα μικρὸν πτηνὸν εἰς πῆλινον δοχεῖον, ἐντὸς του ὁποῖου ὑπάρχει ὕδωρ πηγαῖον.
- Λευ. 14,6 καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ βάψῃ αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι·
- Λευ. 14,6 Θα λάβῃ κατόπιν τὸ ζωντανὸν πτηνὸν, τὸ κέδρινον ξύλον, τὴν ἐρυθρὰν κλωστήν καὶ τὸν ὕσσωπον, θα βυθίσῃ αὐτὰ καὶ τὸ ζῶν πτηνὸν στο αἷμα του σφαγέντος πτηνοῦ ἐπάνω ἀπὸ τὸ πηγαῖον ὕδωρ.
- Λευ. 14,7 καὶ περιβράνῃ ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτάκις, καὶ καθαρὸς ἔσται· καὶ ἔξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδίον.
- Λευ. 14,7 Με αὐτὸ θα ραντίσῃ τον θεραπευθέντα λεπρὸν ἐπτὰ φορές καὶ αὐτὸς θα εἶναι τότε καθαρὸς. Ὁ ἱερεὺς θα ἀφήσῃ κατόπιν ἐλεύθερον τὸ ζωντανὸν πτηνὸν νὰ πετάξῃ εἰς τὴν πεδιάδα.
- Λευ. 14,8 καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα, καὶ λούσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας.
- Λευ. 14,8 Ὁ θεραπευθεὶς λεπρός θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, θα ξυρίσῃ ὅλας τὰς τρίχας του σώματός του, θα λουσθῆ στο νερὸ καὶ θα εἶναι πλέον καθαρὸς ἀπὸ τὴν λέπραν. Κατόπιν θα εἰσέλθῃ εἰς τὴν κατασκήνωσιν, ἀλλὰ ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας θα ζῇ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του.
- Λευ. 14,9 καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγωνα καὶ τὰς ὀφρῦς καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθήσεται· καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται.
- Λευ. 14,9 Κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θα ξυρίσῃ καὶ πάλιν ὁ θεραπευθεὶς ὅλας τὰς τρίχας του σώματός του, τὴν κεφαλὴν, τὸν πώγωνά του, τὰ φρύδια του καὶ κάθε τρίχα που ὑπάρχει στο σῶμα του, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, θα λούσῃ τὸ σῶμα του με νερὸ καὶ θα εἶναι πλέον καθαρὸς ἐνώπιον ὅλων με τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως πλέον ἐπικοινωνίας.
- Λευ. 14,10 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται δύο ἀμνοὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν.
- Λευ. 14,10 Κατὰ τὴν ὀγδὴν ἡμέραν θα πάρῃ ὁ θεραπευθεὶς δύο ἀμνοὺς ἐνός ἔτους χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, ἓνα πρόβατον ἐνός ἔτους, ἀρτιμελές καὶ τρία δέκατα (εξ περίπου κλά) σημιγδάλι ζυμωμένο με λάδι δι' ἀναίμακτον θυσίαν καὶ μίαν κοτύλην (διακόσια ὀγδόντα περίπου γραμ.) λάδι.
- Λευ. 14,11 καὶ στήσῃ ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ ταῦτα ἔναντι Κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 14,11 Ὁ ἱερεὺς, ὁ ὁποῖος θα ἐπιτελέσῃ τον νομικὸν καθαρισμόν, θα θέσῃ τον ἄνθρωπον αὐτὸν καὶ αὐτὰς τὰς προσφορὰς ἀέναντι του Κυρίου εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Λευ. 14,12 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τὸν ἓνα, καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου·
- Λευ. 14,12 Θα λάβῃ τον ἓνα ἀμνὸν, τον ὁποῖον θα θυσιάσῃ εἰς ἐξάλειψιν ἀμαρτίας καὶ τὴν κοτύλην του ἐλαίου. Θα προσφέρῃ δε αὐτὰ ὡς θυσίαν ἀναφερομένην στον Κυριον.
- Λευ. 14,13 καὶ σφάξουσι τὸν ἀμνὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάξουσι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἀμαρτίας, ὡσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστὶ τῷ ἱερεῖ, ἅγια ἁγίων ἐστὶ.
- Λευ. 14,13 Θα σφάξουν τον ἀμνὸν στον τόπον, ὅπου σφάζονται τα προς ὀλοκαύτωσιν καὶ τα περὶ ἀμαρτίας ζῶα, εἰς τόπον δηλαδὴ ἅγιον. Τα υπολειφθέντα ἀπὸ τὴν ὑπὲρ ἀμαρτίας θυσίαν, ὅπως καὶ τα υπολειφθέντα ἀπὸ τὴν θυσίαν περὶ βαρυτέρας ἐνοχής, θα ἀνήκουν στον ἱερέα· εἶναι ἁγιώτατα.
- Λευ. 14,14 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσῃ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.
- Λευ. 14,14 Θα πάρῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τὸ αἷμα τῆς θυσίας περὶ πλημμελείας καὶ θα θέσῃ στο κάτω ἄκρον του δεξιοῦ ὠτός του

- καθοριζομένου, εις τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς του καὶ στο ἄκρον του δεξιῦ ποδὸς του.
- Λευ. 14,15 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστερὰν
- Λευ. 14,15 Λαβὼν δε ἀπὸ το ἐλαίου τῆς κοτύλης θα θέσῃ εις τὴν χούφταν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς του,
- Λευ. 14,16 καὶ βᾶσει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου·
- Λευ. 14,16 θα βουτήξῃ τὸν δεξιὸν δάκτυλόν του στο ἐλαίου που εὐρίσκεται εις τὴν ἀριστερὰν του χεῖρα καὶ θα ῥαντίσῃ δια το δακτύλου του ἐπτά φορές ἐνώπιον του Κυρίου.
- Λευ. 14,17 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὄν ἐν τῇ χειρὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθοριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας·
- Λευ. 14,17 Ἀπὸ δε το υπολειφθὲν ἔλαιον εις τὴν ἀριστερὰν του χεῖρα θα θέσῃ ὁ ἱερεὺς στο κάτω μέρος του δεξιοῦ ὠτός του καθοριζομένου, στο ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς του, στο ἄκρον του δεξιῦ ποδὸς του, στον τόπον ὅπου τίθεται το αἷμα τῆς θυσίας περὶ πλημμελείας.
- Λευ. 14,18 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθορισθέντος, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 14,18 Το στο χεῖρι του ὑπόλοιπον ἔλαιον θα θέσῃ ὁ ἱερεὺς εις τὴν κεφαλὴν του καθοριζομένου λεπρού καὶ ἔτσι θα τον ἐξιλεώσῃ ἐνώπιον του Κυρίου.
- Λευ. 14,19 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθοριζομένου ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα.
- Λευ. 14,19 Θα προσφέρῃ ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ θα ἐξιλεώσῃ τὰς ἀμαρτίας του καθοριζομένου· κατόπιν δε θα σφάξῃ ὁ ἱερεὺς τὸ ζῶον, τὸ προοριζόμενον δι' ὀλοκαύτωσιν.
- Λευ. 14,20 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι Κυρίου· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ καθορισθῆσεται.
- Λευ. 14,20 Θα προσφέρῃ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπάνω στο θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων ἐνώπιον του Κυρίου. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θα ἐξιλεώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας του καὶ ἔτσι θα καθορισθῇ οὗτος σύμφωνα με τὴν νομικὴν διάταξιν.
- Λευ. 14,21 Ἐὰν δὲ πένηται καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὕρισκῃ, λήψεται ἀμνὸν ἕνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν,
- Λευ. 14,21 Ἐὰν ὁμῶς εἶναι πτωχὸς καὶ δὲν ἔχῃ τὴν οικονομικὴν δυνατότητα νὰ προσφέρῃ ὅλα αὐτὰ, θα πάρῃ ἕνα μόνον ἀμνόν, τὸν ὁποῖον θα θυσιάσῃ κατὰ τὸν καθοριζόμενον τρόπον ὡς θυσίαν πλημμελείας, ὥστε νὰ ἐξιλεωθῇ ἡ ἀμαρτία του. Ἐπίσης θα προσφέρῃ σημιγδάλι τέσσερα περίπου χιλιόγραμμα ζυμωμένο με λάδι καὶ διακόσια ογδοήκοντα περίπου γραμ. ἐλαίου.
- Λευ. 14,22 καὶ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, ὅσα εὔρεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἢ μία περὶ ἀμαρτίας καὶ ἢ μία εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Λευ. 14,22 Θα προσφέρῃ μαζὴ με αὐτὰ καὶ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν, αὐτὰ που ἀντέχει οικονομικῶς. Το ἕνα θα το προσφέρῃ περὶ ἀμαρτίας καὶ τὸ ἄλλο πρὸς ὀλοκαύτωσιν.
- Λευ. 14,23 καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῶν εἰς τὸ καθορίσαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 14,23 Θα προσφέρῃ αὐτὰ στον ἱερέα κατὰ τὴν ογδὴν ἡμέραν, δια νὰ καθορισθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου, ἀπέναντι του Κυρίου.
- Λευ. 14,24 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνόν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 14,24 Ὁ ἱερεὺς θα πάρῃ τὸν ἀμνόν περὶ τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου καὶ θα τα προσφέρῃ κατὰ ἐιδικὸν τρόπον, που λέγεται “ἐπίθεμα ἐνώπιον του Κυρίου”.
- Λευ. 14,25 καὶ σφάξει τὸν ἀμνόν τὸν τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθοριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ.
- Λευ. 14,25 Θα σφάξῃ τὸν ἀμνόν τῆς πλημμελείας ὁ ἱερεὺς, θα πάρῃ ἀπὸ τὸ αἷμα του σφαγέντος ζῶου καὶ θα θέσῃ στο δεξιὸν κάτω ἄκρον του ὠτός του καθοριζομένου, στο ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς του, καὶ στο ἄκρον του δεξιῦ ποδὸς του.
- Λευ. 14,26 καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστερὰν,
- Λευ. 14,26 Ἀπὸ το ἐλαίου θα χύσῃ ὁ ἱερεὺς εις τὴν χούφταν του ἀριστεροῦ χεριοῦ του,
- Λευ. 14,27 καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἐπτάκις ἔναντι Κυρίου·
- Λευ. 14,27 θα ῥαντίσῃ με τὸ δάκτυλόν του τὸ δεξιὸν ἀπὸ το ἐλαίου τούτο ἐπτά φορές ἐνώπιον του Κυρίου,

- Λευ. 14,28 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας·
- Λευ. 14,28 θα θέσῃ ἀπὸ το ἐλαϊον αὐτό, που ὑπάρχει στο χέρι του, στο κάτω ἄκρον του δεξιοῦ αὐτοῦ του καθαριζομένου, στο ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς του, στο ἄκρον του δεξιοῦ ποδὸς του, στον τόπον ὅπου τίθεται και το αἶμα τῆς περὶ πλημμελείας θυσίας.
- Λευ. 14,29 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὄν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 14,29 Το δε ὑπόλοιπον ἐλαϊον, που ἔχει ο ἱερεὺς στο χέρι του, θα το θέσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν του καθορισθέντος και θα ἐξιλεώσῃ αὐτὸν ἐνώπιον του Κυρίου.
- Λευ. 14,30 καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νεοσσῶν τῶν περιστερῶν, καθότι εὔρεν αὐτοῦ ἡ χεὶρ,
- Λευ. 14,30 Θα προσφέρῃ ο τέως λεπρός, εἴν εἶναι πτωχός, μίαν ἀπὸ τας τρυγόνας, η ἀπὸ τους νεοσσούς των περιστερῶν, κατὰ τὴν οικονομικὴν του δυνατότητα·
- Λευ. 14,31 τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι Κυρίου.
- Λευ. 14,31 τὴν μεν μίαν περὶ ἁμαρτίας, και τὴν ἄλλην δι' ὀλοκαύτωμα μαζί με τὴν ἀναίμακτον θυσίαν. Ἐτσι δε ο ἱερεὺς θα ἐξιλεώσῃ ἐνώπιον του Κυρίου τον καθαριζόμενον τέως λεπρόν.
- Λευ. 14,32 οὗτος ὁ νόμος, ἐν ᾧ ἔστιν ἡ ἀφή τῆς λέπρας, καὶ τοῦ μὴ εὐρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ.
- Λευ. 14,32 Ἀυτὴ εἶναι ἡ νομικὴ διάταξις δια τον καθαρισμὸν του λεπρού, ο ὁποῖος δεν ἔχει οικονομικὰς δυνατότητας”.
- Λευ. 14,33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
- Λευ. 14,33 Ἐλάλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και τον Ααρὼν λέγων·
- Λευ. 14,34 ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἢν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει, καὶ δώσω ἀφήν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν,
- Λευ. 14,34 “ὅταν εἰσέλθετε εἰς τὴν χώραν των Χαναναίων, τὴν ὁποῖαν ἐγὼ θα σας δώσω ὡς ἰδικὴν σας, και παραχωρήσω να ἐμφανισθῇ λέπρα εἰς τας οἰκίας τῆς χώρας, που θα κατακτήσετε,
- Λευ. 14,35 καὶ ἦξι τινὸς αὐτοῦ ἡ οἰκία, καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ λέγων· ὥσπερ ἀφή ἐώραταί μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ.
- Λευ. 14,35 ἐκεῖνος του ὁποῖου ἡ οἰκία θα ἔχῃ προσβληθῇ ἀπὸ λέπραν θα ἐλθῇ στον ἱερέα και θα το ἀναγγεῖλῃ λέγων· “κάτι σαν πληγὴ λέπρας ἔχει φανῆ εἰς τὴν οἰκίαν μου”.
- Λευ. 14,36 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν, πρὸ τοῦ εἰσελθόντα τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἀφήν, καὶ οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἂν ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν.
- Λευ. 14,36 Θα διατάξῃ ο ἱερεὺς να ἐκκενωθῇ ἡ οἰκία ἀπὸ ὅλα τα σκεῦη και ἐπιπλα, πρὶν εἰσέλθῃ αὐτός (ο ἱερεὺς) και ἰδῇ τὴν προσβολὴν τῆς λέπρας· ἐτσι δε εἴναι ἡ οἰκία εἶναι ἀκάθαρος δεν θα θεωρηθούν ἀκάθαρτα και ὅσα πράγματα θα εὐρίσκωνται εἰς αὐτὴν. Ἀφού ἀδειάσῃ ἡ οἰκία, θα εἰσέλθῃ ο ἱερεὺς, δια να τὴν ἐξετάσῃ.
- Λευ. 14,37 καὶ ὄψεται τὴν ἀφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοιλάδας χλωρίζουσας, ἢ πυρρίζουσας, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινότερα τῶν τοίχων,
- Λευ. 14,37 Θα ἰδῇ τα συμπτώματα στους τοίχους τῆς οἰκίας και εἴναι κατὰ τὸν τύπον αὐτὰ εἶναι πρασινοκίτρινα ἢ ἐρυθροπά και ἡ ἐπιφάνεια αὐτῶν χαμηλότερα ἀπὸ τὴν ἄλλην ἐπιφάνειαν των τοίχων,
- Λευ. 14,38 καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἐπτὰ ἡμέρας.
- Λευ. 14,38 θα ἐξέλθῃ ο ἱερεὺς ἀπὸ τὴν οἰκίαν αὐτὴν, θα κλείσῃ τὴν θύραν τῆς και θα ἀπομονώσῃ αὐτὴν ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας.
- Λευ. 14,39 καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἐβδόμῃ καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ διεχύθη ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας,
- Λευ. 14,39 Θα ἐπανέλθῃ κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, θα ἐξετάσῃ πάλιν τὴν οἰκίαν και εἴναι ἰδῇ ὅτι ἡ προσβολὴ ἔχει ἀπλωθῇ και εἰς ἄλλα μέρη των τοίχων,
- Λευ. 14,40 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐξελοῦσι τοὺς λίθους, ἐν οἷς ἔστιν ἡ ἀφή, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 14,40 θα διατάξῃ ο ἱερεὺς να ἀποσπάσουν τους λίθους, ὅπου ἔχει παρουσιασθῇ ἡ προσβολὴ, και να τους βγάλουν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 14,41 καὶ τὴν οἰκίαν ἀποξύσουσιν ἔσωθεν κύκλῳ καὶ ἐκχεοῦσι τὸν χοῦν τὸν ἀπεξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 14,41 Θα ξύσουν τὴν οἰκίαν ἐσωτερικῶς ὀλόγυρα ἀπὸ το προσβληθὲν μέρος, και το ἀποξεσθὲν χῶμα θα το πετάξουν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 14,42 καὶ λήψονται λίθους ἀπεξυσμένους ἑτέρους, καὶ ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων καὶ χοῦν ἕτερον λήψονται καὶ ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν.
- Λευ. 14,42 Θα πάρουν ἐπειτα ἄλλους λίθους ξυσμένους, καθαρούς και θα τους θέσουν εἰς ἀντικατάστασιν των ἀφαιρεθέντων λίθων, θα πάρουν ἐπίσης ἄλλο χῶμα και θα κάμουν πηλόν, δια να ἀλείψουν ἐκ νέου τὴν οἰκίαν.
- Λευ. 14,43 ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἀφή καὶ ἀνατεῖλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι

- Λευ. 14,43 τὴν οἰκίαν καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι,
Εάν όμως παρουσιασθῆ πάλιν προσβολή της λέπρας και αναφανή εις την οικίαν μετά την αφαίρεσιν του λίθου και την ἀπόξεσιν της οικίας και μετὰ την ἐπάλειψιν αὐτῆς,
- Λευ. 14,44 καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καὶ ὄψεται· εἰ διακέχυται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτός ἐστι.
- Λευ. 14,44 θα εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς και θα ἐξετάσῃ πάλιν την οικίαν ἐάν η προσβολή διεδόθη εις την οικίαν, τότε η λέπρα εἶναι μόνιμος εις την οικίαν και αὐτὴ εἶναι ἀκάθαρτος.
- Λευ. 14,45 καὶ καθελούσιν τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ πάντα τὸν χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 14,45 Θα κρημνίσουν την οικίαν και τα ξύλα της και τους λίθους της και ὅλον το χῶμα της και θα μεταφέρουν αὐτὰ ἔξω ἀπὸ την πόλιν εις τόπον ἀκάθαρτον.
- Λευ. 14,46 καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἀφωρισμένη ἐστίν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 14,46 Εκείνος δὲ που θα εἰσέλθῃ εις την οικίαν κατὰ τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας αὐτὴ εἶναι ἀπομονωμένη, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν.
- Λευ. 14,47 καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἰμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἰμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 14,47 Εκείνος που θα κοιμηθῆ εις αὐτὴν την οικίαν, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του και θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν. Εκείνος ἐπίσης που θα φάγῃ εις την οικίαν αὐτὴν, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του και θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την εσπέραν.
- Λευ. 14,48 ἐάν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ, καὶ ἴδου διαχύσει οὐ διαχεῖται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἀφή.
- Λευ. 14,48 Εάν δε εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς εις την οικίαν και ἴδῃ ὅτι δεν ἔχει διαδοθῆ η προσβολή εις αὐτὴν μετὰ την μερικὴν κάθαρσιν που εἶχε γίνῃ, θα κηρύξῃ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καθαρὰν, διότι η προσβολή ἔχει πλέον θεραπευθῆ.
- Λευ. 14,49 καὶ λήψεται ἀφαγίσαι τὴν οἰκίαν δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον·
- Λευ. 14,49 Δια τον ἀγνισμόν δε της οικίας θα πάρῃ ὁ ἱερεὺς δύο μικρὰ ζῶντα πτηνὰ καθαρὰ, των ὁποίων ἐπιτρέπεται η βρώσις, ἓνα κέδρινον ξύλον, σχοινί ἀπὸ στριμμένην κοκκίνην κλωστήν και ἓνα κλωναράκι υσσώπου.
- Λευ. 14,50 καὶ σφάξει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς σκεῦος ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι,
- Λευ. 14,50 Θα σφάξῃ τὸ ἓνα μικρὸν πτηνὸν εις ἓνα πῆλινον δοχεῖον που περιέχει πηγαῖον ὕδωρ.
- Λευ. 14,51 καὶ λήψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν, καὶ βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι, καὶ περιβράνει ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπτὰκις,
- Λευ. 14,51 Θα πάρῃ τὸ κέδρινον ξύλον και τὸ σχοινί τὸ καμωμένον με την κοκκίνην στρυμμένην κλωστήν, τὸ κλωναράκι του υσσώπου, και τὸ ζωντανὸν μικρὸν πτηνὸν, θα βυθίσῃ αὐτὰ στο αἷμα του μικροῦ πτηνοῦ, που ἐσφάγῃ ἐπάνω ἀπὸ τὸ πηγαῖον ὕδωρ, και θα ραντίσῃ με τὸ ὕδωρ αὐτὸ την οικίαν ἐπτὰ φορές.
- Λευ. 14,52 καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ καὶ ἐν τῷ ὕσσωπῳ καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ.
- Λευ. 14,52 Θα ἐξαγνίσῃ ἔτσι την οικίαν με τὸ αἷμα του σφαγέντος μικροῦ πτηνοῦ και με τὸ πηγαῖον ὕδωρ, με τὸ ζων μικρὸν πτηνὸν, με τὸ κέδρινον ξύλον και με τὸ σχοινί τὸ καμωμένον ἀπὸ κοκκίνην στρυμμένην κλωστήν.
- Λευ. 14,53 καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον καὶ ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἔσται.
- Λευ. 14,53 Θα ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸ ζωντανὸν μικρὸν πτηνὸν ἔξω ἀπὸ την πόλιν εις την πεδιάδα, θα ἐξιλεύσῃ ἔτσι την οικίαν και θα εἶναι αὐτὴ καθαρὰ.
- Λευ. 14,54 Οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφήν λέπρας καὶ θραύσματος
- Λευ. 14,54 Αὐτὴ η νομικὴ διάταξις, που θα ἐφαρμόζεται κάθε φοράν κατὰ την ὁποίαν ἠθέλε παρουσιασθῆ προσβολή λέπρας,
- Λευ. 14,55 καὶ τῆς λέπρας ἰματίου καὶ οἰκίας
- Λευ. 14,55 ὅπως ἐπίσης και ἐπὶ της λέπρας, που ἠθέλε παρουσιασθῆ εις ἐνδύμα η εις οικίαν.
- Λευ. 14,56 καὶ οὐλῆς καὶ σημασίας καὶ τοῦ αὐγάζοντος
- Λευ. 14,56 Αὐτὴ εἶναι ἐπίσης η νομικὴ διάταξις και δια τὰς υποτιθεμένας πληγὰς λέπρας, ὅπως ἐπίσης και δια τὰ λευκάζοντα σημεῖα του δέρματος ἐξ αἰτίας της λευκοπλασίας.
- Λευ. 14,57 καὶ τοῦ ἐξηγησασθαι ἡ ἡμέρα ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρισθήσεται. οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.
- Λευ. 14,57 Αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος, δια του ὁποίου καθορίζεται πότε εἶναι κάποιος ἀκάθαρτος και πότε εἶναι οὗτος καθαρὸς. Αὐτὸς γενικῶς εἶναι ὁ νόμος της λέπρας των ἀνθρώπων, των ἐνδυμάτων και των οἰκίων”.

- Λευ. 15,1 Και ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
- Λευ. 15,1 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν καὶ εἶπε·
- Λευ. 15,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀνδρὶ ἀνδρὶ, ὃ ἐὰν γένηται ρύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἡ ρύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός ἐστι.
- Λευ. 15,2 “μίλησε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε εἰς αὐτούς· εἰς κάθε ἀνδρα, στον ὁποῖον θα γίνη ρεύσις ἐκ τοῦ σώματός του, ἡ ρεύσις αὐτὴ εἶναι ἀκάθαρτος.
- Λευ. 15,3 καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς ρύσεως, ἣς συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ρύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· πᾶσαι αἱ ἡμέραι ρύσεως σώματος αὐτοῦ, ἢ συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ρύσεως, ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστὶ.
- Λευ. 15,3 Αὐτός εἶναι ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας του· ὅταν ἐκ τοῦ σώματός του ἐξέλθῃ τὸ σπέρμα, ἐκ τοῦ ὁποῖου λαμβάνει σύστασιν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ἡ ρεύσις αὐτὴ εἶναι ἀκάθαρτος εἰς αὐτόν. Ὅλοι αἱ ἡμέραι τῆς ἐκ τοῦ σώματος ρύσεως, ἐκ τῆς ὁποίας λαμβάνει ὑπάρξιν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, εἶναι ἡμέραι ἀκαθαρσίας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.
- Λευ. 15,4 πᾶσα κοίτη, ἐφ’ ἧς ἐὰν κοιμηθῆ ἐπ’ αὐτῆς ὁ γονορροῦής, ἀκάθαρτός ἐστι, καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ’ ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ’ αὐτὸ ὁ γονορροῦής, ἀκάθαρτον ἔσται.
- Λευ. 15,4 Καθε κλίνη ἐπὶ τῆς ὁποίας θα κοιμηθῆ, ὁ πάσχων τὴν ρεύσιν εἶναι ἀκάθαρτος. Καὶ κάθε σκεῦος, ἐπάνω στο ὁποῖον θα καθίσῃ, εἶναι ἀκάθαρτον.
- Λευ. 15,5 καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας·
- Λευ. 15,5 Ὁ δε ἀνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα ἐγγίσῃ τὴν κλίνην ἐκείνου, θα πλύνῃ τὰ ἱμάτιά του, θα λουσθῆ ὁ ἴδιος με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 15,6 καὶ ὁ καθημένος ἐπὶ τοῦ σκεύους, ἐφ’ ὃ ἐὰν καθίσῃ ὁ γονορροῦής, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας·
- Λευ. 15,6 Ἐκεῖνος που θα καθίσῃ εἰς σκεῦος, ἐπάνω στο ὁποῖον ἐκάθισεν ὁ πάσχων τὴν ρεύσιν, θα πλύνῃ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, θα λουσθῆ ὁ ἴδιος με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 15,7 καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονορροῦοῦς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 15,7 Ἐκεῖνος, που θα ἐγγίσῃ τὸ σῶμα τοῦ ἔχοντος τὴν ρεύσιν, θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του, θα λουσθῆ, με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 15,8 ἐὰν δὲ προσειλίσῃ ὁ γονορροῦής ἐπὶ τὸν καθαρὸν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 15,8 Ἐὰν δε ὁ παθὼν αὐτὴν τὴν ρεύσιν ρίψῃ τὸν σιελόν του εἰς καθαρὸν ἀνθρώπον, αὐτὸς πρέπει νὰ πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του, νὰ λουσθῆ με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 15,9 καὶ πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου, ἐφ’ ὃ ἂν ἐπιβῆ ἐπ’ αὐτὸ ὁ γονορροῦής, ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 15,9 Καὶ τὸ σαμᾶρι τοῦ ὄνου, ἐπάνω στο ὁποῖον θα καθίσῃ ὁ πάσχων τὴν ρεύσιν, θα εἶναι ἀκάθαρτον ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 15,10 καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἂν ᾖ ὑποκάτω αὐτοῦ, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας· καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 15,10 Οἰοσθῆποτε δε ἐγγίσῃ κάθε ἀντικείμενον, που εὐρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ πάσχοντος τὴν ρεύσιν, θα εἶναι ἀκάθαρτος μέχρι τὴν ἐσπέραν. Καὶ ἐκεῖνος που θα σηκώσῃ αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα, θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του, θα λουσθῆ με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος μέχρι τῆς ἐσπέρας.
- Λευ. 15,11 καὶ ὅσον ἐὰν ἄψηται ὁ γονορροῦής, καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται ὕδατι, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.
- Λευ. 15,11 Ἐκεῖνοι τοὺς ὁποῖους θα ἐγγίσῃ ὁ ἔχων τὴν ρεύσιν, ἀν δὲ ἔχῃ ὁ ἴδιος πλύνῃ τὰ χεῖρα του με νερό, θα πλύνουν τὰ ἐνδύματά των, θα λουσθούν με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαροι ἕως τὴν ἐσπέραν.
- Λευ. 15,12 καὶ σκεῦος ὀστράκινον, οὗ ἂν ἄψηται ὁ γονορροῦής, συντριβήσεται· καὶ σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι καὶ καθαρὸν ἔσται.
- Λευ. 15,12 Σκεῦος πήλινον, τὸ ὁποῖον θα ἐγγίσῃ ὁ ἔχων τὴν ρεύσιν, θα συντριβῆ· ἀν δε εἶναι ξύλινον σκεῦος, θα πλυθῆ με ὕδωρ καὶ θα εἶναι καθαρὸν.
- Λευ. 15,13 ἐὰν δὲ καθαρῶσθῃ ὁ γονορροῦής ἐκ τῆς ρύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμηθήσεται αὐτῷ ἐπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμόν αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται.
- Λευ. 15,13 Ὅταν θεραπευθῆ καὶ μέλλῃ νὰ καθαρῶσθῃ ἐκ τῆς ρύσεως αὐτῆς ὁ παθὼν, θα μετρηθούν ἐπτὰ ἡμέραι διὰ τὸν καθαρισμόν του, θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του, θα λουσθῆ με νερό καὶ θα εἶναι καθαρὸς.
- Λευ. 15,14 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται ἑαυτῷ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἴσει αὐτὰ ἔναντι

- Κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ.
Λευ. 15,14 Την ογδόην ἡμέραν θα πάρη αὐτὸς δύο τρυγόνας ἡ δύο νεοσσούς περιστερῶν, θα φέρη αὐτὰ ἀπέναντι τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ θα τα δώσῃ στον ἱερέα.
- Λευ. 15,15 καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου ἀπὸ τῆς ρύσεως αὐτοῦ.
- Λευ. 15,15 Ἀπὸ αὐτὰς τὴν μίαν θα προσφέρῃ ὁ ἱερεὺς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν ἄλλην εἰς ὀλοκαύτωσιν. Ἐτσι δε θα ἐξιλεώσῃ αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ Κυρίου δια τὴν ρεῦσιν τοῦ αὐτῆν.
- Λευ. 15,16 Καὶ ἄνθρωπος, ὃν ἐξέλεθ' ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
- Λευ. 15,16 Ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα πάθῃ νυκτερινὴν εἰς τὴν κλίνην τοῦ ρεῦσιν θα λουσθῇ εἰς ὅλον τοῦ το σῶμα με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος μέχρις ἑσπέρας.
- Λευ. 15,17 καὶ πᾶν ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα, ἀφ' ὃ ἐὰν ᾗ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυθήσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας.
- Λευ. 15,17 Καθε ἐνδυμα εἴτε ἀπὸ ὕφασμα εἴτε ἀπὸ δέρμα εἶναι αὐτό, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἠθέλε συμβῆ ἡ κατὰ τὴν νύκτα ρεῦσις αὐτῆ, θα πλυθῇ με νερό, καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτον ἕως τὴν ἑσπέραν.
- Λευ. 15,18 καὶ γυνὴ ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λούσονται ὕδατι καὶ ἀκάθαροι ἔσονται ἕως ἑσπέρας.
- Λευ. 15,18 Ἐὰν γυνὴ κοιμηθῇ με τὸν ἄνδρα τῆς καὶ ἐλθουν εἰς ἐνωσιν, θα λουσθούν καὶ οἱ δύο με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαροι ἕως τὴν ἑσπέραν.
- Λευ. 15,19 Καὶ γυνή, ἣτις ἐὰν ᾗ ῥέουσα αἵματι, καὶ ἔσται ἡ ρύσις αὐτῆς ἐν τῷ σῶματι αὐτῆς, ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφένδρῳ αὐτῆς· πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας,
- Λευ. 15,19 Γυνή, εἰς τὴν ὁποῖαν ἠθέλε συμβῆ ρύσις αἵματος, πρόκειται δε περὶ τῆς φυσιολογικῆς ἐμμῆνου ρύσεως, θα εἶναι ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ τὴν περίοδον τῆς ρύσεως αὐτῆς ἀκάθαρτος. Ὁποῖος δε τὴν ἐγγίσῃ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἑσπέραν.
- Λευ. 15,20 καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἐὰν κοιτάζῃται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφένδρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτον ἔσται. καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἐὰν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται.
- Λευ. 15,20 Καθε δε ἀντικείμενον, ἐπάνω στο ὁποῖον θα κοιμάται αὐτὴ κατὰ τὴν ἐμμῆνον περίοδόν τῆς, θα εἶναι ἀκάθαρτον.
- Λευ. 15,21 καὶ πᾶς ὃς ἐὰν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
- Λευ. 15,21 Ὁποῖος θα ἐγγίσῃ τὴν κλίνην αὐτῆς, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, θα λουσθῇ εἰς ὀλόκληρον τὸ σῶμα με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἑσπέραν.
- Λευ. 15,22 καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντὸς σκεύους, οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτό, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
- Λευ. 15,22 Καθένας που ἐγγίζει σκεῦος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐκεῖνη ἐκάθησε, θα πλύνῃ τα ἐνδύματά του, θα λουσθῇ με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἑσπέραν.
- Λευ. 15,23 ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὕσης, ἢ ἐπὶ τοῦ σκεύους, οὗ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ἄπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
- Λευ. 15,23 Ἐὰν δε κανεῖς ἐγγίσῃ αὐτὴν κοιμωμένην ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς κατὰ τὴν περίοδόν τῆς ἡ καθημένην εἰς κάποιον σκεῦος, αὐτὸς θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἑσπέραν.
- Λευ. 15,24 ἐὰν δὲ κοίτη κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἣν ἀν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ, ἀκάθαρτος ἔσται.
- Λευ. 15,24 Ἐὰν δε ὁ ἀνὴρ κοιμηθῇ μαζὴ τῆς καὶ ἡ ἐμμῆνος ρύσις τῆς πέσῃ στο σῶμα του, θα εἶναι αὐτὸς ἀκάθαρτος ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ ἡ κλίνη, ἐπὶ τῆς ὁποῖας αὐτὴ θα κοιμηθῇ, θα εἶναι ἀκάθαρτος.
- Λευ. 15,25 Καὶ γυνὴ ἐὰν ῥέῃ ρύσει αἵματος ἡμέρας πλείους, οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφένδρου αὐτῆς, ἐὰν καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἄφένδρον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ρύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφένδρου αὐτῆς, ἔσται ἀκάθαρτος.
- Λευ. 15,25 Ἐὰν γυνὴ ἔχῃ ρύσιν αἵματος περισσοτέρας ἡμέρας τῶν κανονικῶν, πέραν δηλαδὴ τοῦ χρόνου τῆς κανονικῆς ἐμμῆνου ροῆς, ὅλαι αἱ ἡμέραι τῆς ρύσεως αὐτῆς εἶναι ἡμέραι ἀκαθαρσίας, ὅπως καὶ αἱ τῆς κανονικῆς. Κατ' αὐτὰς ἡ γυνὴ θα εἶναι ἀκάθαρτος.
- Λευ. 15,26 καὶ πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἣς ἐὰν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ρύσεως, κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφένδρου ἔσται αὐτῇ, καὶ πᾶν σκεῦος, ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφένδρου.
- Λευ. 15,26 Καὶ ἡ κλίνη, ἐπὶ τῆς ὁποῖας θα κοιμηθῇ αὐτὴ ὅλας τὰς ἐπὶ πλέον αὐτὰς ἡμέρας τῆς ρύσεως, τὰς πέραν τῶν κανονικῶν τῆς ἐμμῆνου ρύσεως, θα εἶναι ἀκάθαρτος, καὶ κάθε ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἠθέλε καθῆσαι θα εἶναι ἀκάθαρτον, ὅπως καὶ κατὰ τὴν φυσιολογικὴν τῆς περιόδου.

- Λευ. 15,27 πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
- Λευ. 15,27 Καθένας που εγγίζει αὐτὴν θα εἶναι ἀκάθαρτος, θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του, θα λούσῃ τὸ σῶμα του με νερό καὶ θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἑσπέραν.
- Λευ. 15,28 ἐὰν δὲ καθαρῶσθῃ ἀπὸ τῆς ρύσεως, καὶ ἐξαριθμησεται αὐτῇ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα καθαρῶσθῃσεται.
- Λευ. 15,28 Ἐὰν δε σταματήσῃ ἡ μὴ φυσιολογικὴ αὐτῆς ρύσις, θα περάσουν ἑπτὰ ἡμέραι, μετὰ τὰς ὁποίας θα προσφέρῃ τὴν θυσίαν πρὸς καθαρῶσμον τῆς.
- Λευ. 15,29 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται αὕτη δύο τρυγόνας, ἡ δύο νεοσσούς περιστερῶν, καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Λευ. 15,29 Κατὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν θα πάρῃ ἡ γυνὴ αὐτῆς δύο τρυγόνας ἡ δύο νεοσσούς περιστερῶν, καὶ θα πρᾶσφῃ αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα, εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Λευ. 15,30 καὶ ποιήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα. καὶ ἐξέλᾶσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι Κυρίου ἀπὸ ρύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς.
- Λευ. 15,30 Ὁ ἱερεὺς θα πρᾶσφῃ τὴν μίαν ἀπὸ αὐτὰς θυσίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν ἄλλην εἰς ὀλοκαύτωσιν. Ἐτσι δε θα ἐξελᾶσῃ αὐτὴν ἀπέναντι τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὴν ἀκάθαρτον αὐτῆς ρύσιν.
- Λευ. 15,31 Καὶ εὐλαβεῖς ποιήσεται τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν ἐν τῷ μαινεῖν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς.
- Λευ. 15,31 Θα καταστήσετε τοὺς υἱοὺς σας προσεκτικούς ἀπὸ τὰς ἀκαθαρσίας τῶν αὐτῶν, δια νὰ μὴ θανατωθοῦν, ἐὰν δὲν τὰς προσέξουν καὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου τὴν μολύνουν με αὐτάς.
- Λευ. 15,32 οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονορροῦς, καὶ ἐὰν τινὶ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, ὥστε μίανθῆναι ἐν αὐτῇ,
- Λευ. 15,32 Αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος τοῦ καθαρῶσμου δι' ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος πάσχει παθολογικὴν ρεύσιν καὶ δι' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔπαθε νυκτερινὴν ρεύσιν, ὥστε νὰ μολυνθῇ ἀπὸ αὐτὴν.
- Λευ. 15,33 καὶ τῇ αἰμορροῦσῃ ἐν τῇ ἀφ᾽ ἑδρῶ αὐτῆς, καὶ ὁ γονορροῦς ἐν τῇ ρύσει αὐτοῦ, τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἐὰν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθαρμένης.
- Λευ. 15,33 Αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος δια τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία αἰμορροεῖ κατὰ καὶ μετὰ τὴν φυσιολογικὴν τῆς περιόδου, καὶ δια πάντα ἄνδρα πάσχοντα ρεύσιν, δια πάντα ἄνδρα καὶ πάσαν γυναῖκα. Αὐτὸς ἀκόμη εἶναι ὁ νόμος δια τὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη με γυναῖκα, εὐρισκομένην εἰς τὴν ἐμμηνον περιόδον τῆς”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 16

- Λευ. 16,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρῶν ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι Κυρίου καὶ ἐτελεύτησαν.
- Λευ. 16,1 Μετὰ τὸν θάνατον τῶν δύο υἱῶν τοῦ Ααρῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον, διότι πρᾶσφῃραν ξένον πυρ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὠμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν
- Λευ. 16,2 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· λάλησον πρὸς Ἀαρῶν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται· ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθῆσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου.
- Λευ. 16,2 καὶ εἶπεν· “εἰπὲ στον ἀδελφόν σου τὸν Ααρῶν νὰ μὴ εἰσέρχεται κατὰ οἰανδήποτε ὥραν καὶ ἡμέραν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, στο ἐσωτερικόν τοῦ καταπετάσματος, ἐνώπιον τοῦ ἱλαστηρίου, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐπάνω εἰς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, δια νὰ μὴ τιμωρηθῇ με θάνατον. Διότι ἐγὼ θα παρουσιάζωμαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου δια νεφέλης.
- Λευ. 16,3 οὕτως εἰσελεύσεται Ἀαρῶν εἰς τὸ ἅγιον· ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα·
- Λευ. 16,3 Ἐτσι θα εἰσέρχεται ὁ Ααρῶν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀφ’ ὅπου δηλαδὴ πρᾶσφῃ προηγουμένως θυσίαν περὶ ἁμαρτίας ἓνα μοσχάρι καὶ ἓνα κριὸν πρὸς ὀλοκαύτωσιν.
- Λευ. 16,4 καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται, καὶ περισκελῆς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ζώνη λινοῦν ζώσεται καὶ κίδαριν λινοῦν περιθήσεται, ἱμάτια ἅγια ἐστί, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται αὐτὰ.
- Λευ. 16,4 Θα ἐνδυθῇ τὸν ἡγιασμένον λινόν χιτῶνα, θα φορέσῃ κατὰσάρκα τὴν λινὴν περισκελίδα, θα ζωσθῇ με τὴν λινὴν ζώνην, θα φορέσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν του τὴν λινὴν κίδαριν, ὅλα αὐτὰ εἶναι καθιερωμένα ἱερατικά ἐνδύματα. Προηγουμένως θα λούσῃ ὅλον τὸ σῶμά του με νερό καὶ κατόπιν θα τα φορέσῃ.
- Λευ. 16,5 καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα.
- Λευ. 16,5 Θα πάρῃ κατόπιν ὁ Ααρῶν δύο τράγους ἀπὸ τὰ κοπάδια τῶν Ἰσραηλιτῶν δια τὴν θυσίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἓνα κριὸν δι' ὀλοκαύτωμα.

- Λευ. 16,6 και προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
- Λευ. 16,6 Θα προσφέρει, θυσίαν περὶ ἁμαρτίας, τὸν μόσχον, καὶ μετὰ τὴν θυσίαν αὐτὴν θὰ ἐξλεωθῇ ὁ ἴδιος καὶ ἡ οἰκογένειά του.
- Λευ. 16,7 καὶ λήψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στήσει αὐτοὺς ἔναντι Κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Λευ. 16,7 Θα λάβῃ τοὺς δύο τράγους, τοὺς οὗσιους θὰ τοποθετήσῃ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Λευ. 16,8 καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κλήρους, κλῆρον ἓνα τῷ Κυρίῳ καὶ κλῆρον ἓνα τῷ ἀποπομπαίῳ.
- Λευ. 16,8 Θα βάλῃ ὁ Ἀαρὼν κλήρους δια τοὺς δύο αὐτοὺς τράγους, ἓνα κλῆρον δι' ἐκείνον, ποῦ θὰ προσφερθῇ θυσία πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἓνα ἄλλον δια τὸν δευτέρον τράγον, τὸν ἀποπομπαῖον.
- Λευ. 16,9 καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν χίμαρον, ἐφ' ὃν ἐπήλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ Κυρίῳ, καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας·
- Λευ. 16,9 Τὸν τράγον, στὸν οὗσιον ἔπεσεν ὁ κλῆρος δια τὸν Κύριον, θὰ τὸν πάρῃ ὁ Ἀαρὼν καὶ θὰ τὸν προσφέρει θυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
- Λευ. 16,10 καὶ τὸν χίμαρον, ἐφ' ὃν ἐπήλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου, στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι Κυρίου, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπήν, καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.
- Λευ. 16,10 Καὶ τὸν τράγον, στὸν οὗσιον ἔπεσεν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου, θὰ τὸν τοποθετήσῃ ζῶντα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, δια νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν μετὰ αὐτόν, ὥστε νὰ τὸν ἀποστείλῃ κατόπιν εἰς τὴν ἐξορίαν καὶ νὰ τὸν εγκαταλείψῃ εἰς τὴν ἔρημον.
- Λευ. 16,11 καὶ προσάξει Ἀαρὼν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ σφάξει τὸν μόσχον περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ.
- Λευ. 16,11 Θα προσφέρει ὁ Ἀαρὼν τὸν μόσχον θυσίαν δια τὰς ἁμαρτίας του, δια νὰ ἐξιλέωσῃ τὸν ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, θὰ σφάξῃ καὶ θὰ θυσιάσῃ τὸν μόσχον τούτον ὁ ἴδιος ὁ Ἀαρὼν περὶ τῆς ἁμαρτίας του.
- Λευ. 16,12 καὶ λήψεται τὸ πυρεῖον πλήρες ἀνθρώκων πυρὸς ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ ἀπέναντι Κυρίου, καὶ πλήσει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς καὶ εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος.
- Λευ. 16,12 Θα λάβῃ ἔπειτα τὸ δοχεῖον τοῦ πυρὸς, γεμάτο ἀναμμένους ἀνθρακας ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ολοκαυτωμάτων, ποῦ εὐρίσκεται ἀπέναντι τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, θὰ γεμίσῃ τὰ χεῖρα του ἀπὸ τὸ λεπτόν παρεσκευασμένον θυμιάμα καὶ θὰ εἰσέλθῃ στὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταπετάσματος.
- Λευ. 16,13 καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμιάμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι Κυρίου· καὶ καλύψει ἢ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται.
- Λευ. 16,13 Θα θέσῃ τὸ θυμιάμα στους ἀνθρακας τοῦ πυροδοχείου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ὁ καπνὸς τοῦ θυμιάματος θὰ σκεπάσῃ τὸ ἱλαστήριον, τὸ οὗσιον εὐρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ τὴν Κιβωτὸν τῶν Μαρτυρίων. Μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπον, εὐλαβῶς εἰσερχόμενος εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, δὲν θὰ τιμωρηθῇ δια θανάτου.
- Λευ. 16,14 καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ρανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολὰς· κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ρανεῖ ἑπτὰκις ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ.
- Λευ. 16,14 Θα λάβῃ δια τοῦ δακτύλου του ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μόσχου καὶ θὰ ραντίσῃ τὸ ἱλαστήριον πρὸς ἀνατολὰς. Κατὰ πρόσωπον δε τοῦ ἱλαστηρίου θὰ ραντίσῃ ἑπτὰ φορές δια τοῦ δακτύλου του ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μόσχου.
- Λευ. 16,15 καὶ σφάξει τὸν χίμαρον τὸν περὶ ἁμαρτίας, τὸν περὶ τοῦ λαοῦ, ἔναντι Κυρίου καὶ εἰσοίσει τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου. καὶ ρανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου
- Λευ. 16,15 Ἐπειτα δε θὰ σφάξῃ τὸν τράγον τὸν περὶ ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, θὰ φέρῃ ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτοῦ στὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ θὰ κάμῃ μετὰ τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὅτι καὶ μετὰ τὸ αἷμα τοῦ μόσχου. Θα ραντίσῃ δηλαδὴ ἐνώπιον τοῦ ἱλαστηρίου.
- Λευ. 16,16 καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν.
- Λευ. 16,16 Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐξαγνίσῃ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τὰς μάνσεις τῶν Ἰσραηλιτῶν, δηλαδὴ ἀπὸ τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ γενικῶς ἀπὸ ὅλας τὰς ἁμαρτίας των. Τὸ ἴδιο θὰ κάμῃ καὶ δια τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ἡ οὗσιον εἶναι στημένῃ ἐν μέσῳ τῆς κατασκηνώσεως τῶν Ἰσραηλιτῶν, δια νὰ καθαρίσῃ καὶ αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἠθικοὺς μολυσμοὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Λευ. 16,17 καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἕως ἂν ἐξέλθῃ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Λευ. 16,17 Κανεῖς ὅμως Ἰσραηλίτης δὲν θὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅταν θὰ εἰσέρχεται ὁ Ἀαρὼν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, δια νὰ κάμῃ τὴν ἐξιλέωσιν αὐτὴν, καὶ μέχρις ὅτου ἐξέλθῃ. Ὁ Ἀαρὼν θὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν δια τὸν

εαυτὸν του, δια την οικογένειάν του και δι' ὅλον τον λαόν του Ἰσραήλ.

- Λευ. 16,18 καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὄν ἀπέναντι Κυρίου καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ. καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλω
- Λευ. 16,18 Θα ἐξέλθῃ ἔπειτα πρὸς τὸ θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων, το οποίον εὐρίσκεται ἀπέναντι του Κυρίου και θα ἐξιλεώσῃ και αὐτό. Θα λάβῃ ἀπὸ τὸ αἷμα του μόσχου και ἀπὸ τὸ αἷμα του τράγου και θα θέσῃ κύκλω εἰς τα ἐξέχοντα ἄκρα του θυσιαστηρίου.
- Λευ. 16,19 καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἐπάκτις, καὶ καθαριεῖ αὐτὸ καὶ ἀγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἰῶν Ἰσραήλ.
- Λευ. 16,19 Θα ραντίσῃ τὸ θυσιαστήριον ἀπὸ τὸ αἷμα με τὸ δάκτυλόν του ἐπτά φορές και ἔτσι θα τὸ εξαγνίσῃ και θα τὸ αγιάσῃ ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας των Ἰσραηλιτῶν.
- Λευ. 16,20 καὶ συντελέσει ἐξιλασκόμενος τὸ ἅγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καθαριεῖ· καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα.
- Λευ. 16,20 Θα τελειώσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸν εξαγνισμόν των Ἁγίων της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων. Θα εξαγνίσῃ ἔπειτα και τοὺς ἱερεῖς. Δια τὸ ἔργον αὐτὸ του εξαγνισμού θα φέρῃ τὸν ζῶντα τράγον,
- Λευ. 16,21 καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν υἰῶν Ἰσραήλ καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτοίμου εἰς τὴν ἔρημον,
- Λευ. 16,21 καὶ θα θέσῃ τὰ χεῖρια του ὁ Ααρὼν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του ζῶντος τράγου και θα ἐξομολογηθῇ ὅλας τὰς ἀνομίας των Ἰσραηλιτῶν, ὅλας τὰς ἀδικίας των και ὅλας τὰς ἀμαρτίας των, τὰς οποίας θα μεταφέρῃ και θα ἐπιρρίψῃ εἰς τὴν κεφαλὴν του ζῶντος τράγου, και θα ἀποπέμψῃ αὐτόν, με ἀνθρώπον ἐτοιμον πρὸ τούτου, εἰς τὴν ἔρημον.
- Λευ. 16,22 καὶ λήψεται ὁ χίμαρος ἐφ' ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον, καὶ ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον.
- Λευ. 16,22 Ὁ ἀποπομπαιὸς αὐτὸς τράγος θα πάρῃ ἐπάνω του ὅλας τὰς ἀμαρτίας των Ἰσραηλιτῶν και θα περιπλανηθῇ εἰς μέρος ἄβατον ἀπὸ ἀνθρώπου. Θα τὸν ἀποπέμψῃ Ααρὼν εἰς περιοχὴν ἔρημον.
- Λευ. 16,23 καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινὴν, ἣν ἐνδεδύκει εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ.
- Λευ. 16,23 Θα εἰσέλθῃ ἔπειτα ὁ Ααρὼν εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου, θα ἐκδυθῇ τὴν λινὴν λευκὴν στολὴν, τὴν ὁποίαν εἶχε φορέσει ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὰ Ἁγία των Ἁγίων, και θα ἀποθέσῃ αὐτὴν ἐκεῖ.
- Λευ. 16,24 καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ, ὡς περὶ τῶν ἱερέων.
- Λευ. 16,24 Θα λούσῃ τὸ σῶμα του με νερὸ στον ἱερόν τόπον, θα ἐνδυθῇ τὴν πολυτελὴ στολὴν του, θα ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν Σκηνὴν και θα προσφέρῃ θυσίαν τὸ ὀλοκαύτωμά του και τὸ ὀλοκάρπωμα του λαοῦ. Θα ἐξιλεώσῃ τὸν εαυτὸν του, τὴν οικογένειάν του, τὸν λαόν και τοὺς ἱερεῖς.
- Λευ. 16,25 καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
- Λευ. 16,25 Τὸ λίπος των θυσιῶν αὐτῶν, που προσφέρονται ὑπὲρ των ἀμαρτιῶν, θα τὸ θέσῃ στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.
- Λευ. 16,26 καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφεςιν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν.
- Λευ. 16,26 Ἐκεῖνος που θα ἐκδιώξῃ τὸν τράγον, τὸν ἀποπομπαιὸν δια τὴν ἄφεςιν των ἀμαρτιῶν του λαοῦ, θα πλύνῃ τὰ ἐνδύματά του και θα λούσῃ τὸ σῶμα του με νερὸ και κατόπιν θα εὐσέλθῃ εἰς τὴν κατασκήνωσιν.
- Λευ. 16,27 καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας, ὧν τὸ αἷμα εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρὶ, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν.
- Λευ. 16,27 Τὸν μόσχον και τὸν τράγον, που προσεφέρθησαν δια τὰς ἀμαρτίας ὅλων και των οποίων τὸ αἷμα εἰσῆχθη εἰς τὰ Ἁγία των Ἁγίων πρὸς ἐξιλέωσιν των ἀμαρτιῶν, θα τοὺς βγάλουν ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν και θα τοὺς καύσουν ἐξ ὀλοκλήρου μαζί με τὰ δέρματά των, με τὰ κρέατα και τὴν κόπρον αὐτῶν.
- Λευ. 16,28 ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν.
- Λευ. 16,28 Ἐκεῖνος που θα καύσῃ αὐτὰ, θα πλύνῃ κατόπιν τὰ ἐνδύματά του, θα λούσῃ τὸ σῶμα του με νερὸ και κατόπιν θα εἰσέλθῃ εἰς τὴν κατασκήνωσιν.
- Λευ. 16,29 Καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον· ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν·

- Λευ. 16,29 Η τελετή αυτή της εξιλέωσης, η εορτή του εξιλασμού, θα είναι δια σας νόμος παντοτεινός και απαράβατος. Την δεκάτην του εβδόμου μηνός θα συναισθανθήτε τας αμαρτίας σας, θα συντριβήτε και θα μετανοήσετε δι' αυτάς, και δεν θα κάμετε καμμίαν εργασίαν κατά την ημέραν αυτήν, ούτε ο εντόπιος Ισραηλίτης, ούτε ο ξένος που ήλθεν από άλλην χώραν και μένει μαζί σας.
- Λευ. 16,30 ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν, καθαρῖσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι Κυρίου, καὶ καθαρῖσθήσεσθε.
- Λευ. 16,30 Διότι κατά την ημέραν αυτήν θα γίνη η τελετή της εξιλέωσης σας, δια να καθαρῖση σας από όλες τας αμαρτίας σας ενώπιον του Κυρίου, ώστε να εἰσθε κατόπιν καθαροί.
- Λευ. 16,31 σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον.
- Λευ. 16,31 Σαββατα σαββάτων εἶναι αυτό, πλήρης και ολοκληρωτική ἀνάπαυσις θα επικρατήση μεταξύ σας και θα ταπεινώσετε δια μετανοίας και νηστείας τας ψυχὰς σας. Νόμος παντοτεινός θα εἶναι αυτός.
- Λευ. 16,32 ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς, ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἂν τελειώσωσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν, στολὴν ἁγίαν.
- Λευ. 16,32 Τὴν εξιλέωσιν θα τελή ο ἐκάστοτε ἀρχιερεὺς, τον οποίον θα ἔχουν χρίσει με το ἅγιον ἔλαιον και τας χεῖρας του και θα ἔχουν καταστήσει ικανός δια το ἔργον του, ώστε να ἀρχιερατεύη μετὰ τον πατέρα του, τον οποίον θα διαδεχθή. Αὐτός θα ἐνδυθῆ την λινὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν, την ἁγίαν στολὴν.
- Λευ. 16,33 καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλάσεται, καὶ περὶ τῶν ἱερέων καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλάσεται.
- Λευ. 16,33 Ὡς ἀρχιερεὺς θα ἐξιλέωνται τα Ἅγια των Ἁγίων, την Σκηνὴν του Μαρτυρίου, το θυσιαστήριον, τους ἱερεῖς και ὅλον τον λαόν των Ισραηλιτών.
- Λευ. 16,34 καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ ποιηθήσεται, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Λευ. 16,34 Η εξιλέωσις των Ισραηλιτών από όλες τας αμαρτίας των θα εἶναι νόμος παντοτεινός και απαράβατος δια σας. Μιαν φορὰν το ἔτος θα γίνεται η τελετή αυτή, ὅπως διέταξεν ο Κυριος τον Μωϋσῆν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 17

- Λευ. 17,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 17,1 Ἐλάλησεν ὁ Κυριος πρὸς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 17,2 λάλησον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἰοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἰοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ ἐνετείλατο Κύριος, λέγων·
- Λευ. 17,2 “μίλησε πρὸς τον Ααρών, πρὸς τους υιούς του και πρὸς ὅλους τους Ισραηλίτας και εἶπε πρὸς αὐτούς· Αὕτη εἶναι, η ἐντολή, την οποίαν ἔδωσεν ὁ Κυριος·
- Λευ. 17,3 ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἐὰν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς,
- Λευ. 17,3 Ἐὰν κανεῖς ἀπὸ τους Ισραηλίτας η ξένος που μένει μαζί σας, σφάξῃ μόσχον η, πρόβατον η αἶγα ἐντὸς της κατασκήνωσεως η ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν και δεν φέρῃ αὐτὸ εἰς την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, ὥστε να το προσφέρῃ η θυσίαν ολοκαυτώματος η εὐχαριστήριον εἰρηνικὴν θυσίαν, η οποία εἶναι δεκτὴ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἀπὸ τον Κυριον, η ἐκεῖνος που θα σφάξῃ ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν
- Λευ. 17,4 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ, ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ σωτήριον Κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ, ὥστε προσενέγκαι δῶρον τῷ Κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς Κυρίου, καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα· αἷμα ἐξέχεεν, ἐξολοθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς·
- Λευ. 17,4 και δεν θα φέρῃ αὐτὸ εἰς την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, δια να το σφάξῃ ἐκεῖ και το προσφέρῃ δῶρον πρὸς τον Κυριον ενώπιον της Σκηνῆς του Κυρίου, θα θεωρηθῆ τόσοσ ἐνοχος, ὅσον και ἐκεῖνος που ἔχυσεν αἷμα ἀνθρώπου. Ἐπειδὴ θα θεωρηθῆ ὡς φονεὺς, θα ἐξολοθρευθῆ ὁ ἀνθρωπος αὐτός ἐκ μέσου του λαοῦ.
- Λευ. 17,5 ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάξουσιν ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ οἴσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα καὶ θύσουσι θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ αὐτά.
- Λευ. 17,5 Αὐτὰ νομοθετοῦνται, δια να φέρουν οἱ Ισραηλίται τα πρὸς θυσίαν ζῶα των, ὅσα μέχρι τώρα ἔσφαζον εἰς τας πεδιάδας, να τα φέρουν στον Κυριον, πρὸς τον ἱερέα, εἰς την θύραν της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, ὅπου και θα σφάζουν αὐτὰ ὡς εἰρηνικὴν εὐχαριστήριον θυσίαν στον Κυριον.
- Λευ. 17,6 καὶ προσχεεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ.

- Λευ. 17,6 Ο ιερεύς θα χύση το αίμα κύκλω από το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων απέναντι από τον Κυριον πλησίον εις την θύραν της Σκηνης του Μαρτυρίου και θα προσφέρη το λίπος εις οσμην ευωδίας προς τον Κυριον.
- Λευ. 17,7 καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις, οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν· νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
- Λευ. 17,7 Δεν θα προσφέρουν ποτέ πλέον οι Ισραηλίται τας θυσίας των εις τα εἰδωλα, με τα οποία πλανώνται και διαφθείρονται οι ακολουθούντες ὀπίσω από τα εἰδωλα αυτά. Αυτό θα είναι δια σας παντοτεινός και απαράβατος νόμος εις ὅλας τας γενεὰς σας.
- Λευ. 17,8 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν ποιῆσῃ ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν
- Λευ. 17,8 Θα εἴπῃς πάλιν προς αὐτούς· Εάν Ισραηλίτης ἢ ξένος ἀπὸ αὐτούς, οἱ ὁποῖοι μένουν μαζὴ σας, προσφέρῃ ὀλοκαύτωμα ἢ κάποιαν ἄλλην θυσίαν
- Λευ. 17,9 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνης τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ Κυρίῳ, ἐξολοθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
- Λευ. 17,9 και δεν προσφέρῃ αὐτὴν εις τὴν θύραν τῆς Σκηνης τοῦ Μαρτυρίου προς θυσίαν δια τον Κυριον, θα ἐξολοθρευθῇ ὁ ἄνθρωπος αὐτός εκ μέσου του λαοῦ του.
- Λευ. 17,10 Καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα, καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσιν τὸ αἷμα καὶ ἀπολώσῃ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς·
- Λευ. 17,10 Εάν ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τους Ισραηλίτας ἢ, ἀπὸ τους ξένους, που εὐρίσκονται μαζὴ σας, φάγῃ αἷμα, ἐγὼ θα στρέψω ὠργισμένους το πρόσωπόν μου ἐναντίον του ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐφαγεν αἷμα, και θα ἐξοντώσω αὐτόν εκ του λαοῦ του.
- Λευ. 17,11 ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι, καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ ψυχῆς ἐξιλάσεται.
- Λευ. 17,11 Και τούτο, διότι ἡ ζωὴ κάθε ζωντανοῦ ὄντος ὑπάρχει στο αἷμα αὐτοῦ. Εγὼ δέ, ὡς χορηγός τῆς ζωῆς, σας ἔχω νομοθετήσῃ ὡς καθήκον να χύνεται τούτο στο θυσιαστήριον, δια να ἐξιλεώνονται αἱ ἁμαρτίαι των ψυχῶν σας. Δια του αἵματος τῆς θυσίας του ζῶου ἐξιλεώνεται ὁ ἄνθρωπος δια τας ἁμαρτίας του.
- Λευ. 17,12 διὰ τοῦτο εἶρηκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκειμένος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα.
- Λευ. 17,12 Δια τούτο εἶπα στους Ισραηλίτας· κανεῖς Ισραηλίτης και κανεῖς ξένος παρεπιδημῶν κοντὰ σας δεν θα φάγῃ αἷμα. Το αἷμα θα προσφέρεται προς ἐξιλέωσίν σας.
- Λευ. 17,13 καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινόν, ὃ ἔσθεται, καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῆ·
- Λευ. 17,13 Εάν κανεῖς ἀπὸ τους Ισραηλίτας ἢ ἀπὸ τους ξένους, που μένουν μαζὴ σας, συλλάβῃ δια κυνηγίου θηρίον τι ἢ πτηνόν και πρόκειται να το φάγῃ, θα χύσῃ το αἷμα αὐτοῦ εις τὴν γῆν και θα το σκεπάσῃ με χῶμα.
- Λευ. 17,14 ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι. καὶ εἶπα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἢ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστι· πᾶς ὁ ἔσθων αὐτὸ ἐξολοθρευθήσεται.
- Λευ. 17,14 Διότι ἡ ζωὴ παντός ἐμβίου ὄντος εἶναι στο αἷμα αὐτοῦ. Δια τούτο εἶπα στους Ισραηλίτας, δεν θα φάγετε αἷμα παντός ἐμβίου ὄντος, διότι ἡ ζωὴ αὐτοῦ ὑπάρχει στο αἷμα. Εκείνος που τρώγει το αἷμα, θα ἐξολοθρευθῇ.
- Λευ. 17,15 Καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις φάγεται θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας καὶ καθαρὸς ἔσται.
- Λευ. 17,15 Κάθε ἄνθρωπος, εἴτε ἐντόπιος Ισραηλίτης ἢ ἀπὸ τους ξένους που θα φάγῃ ζῶον θνησιμαῖον ἢ κατασπαραγθὲν ἀπὸ θηρίον, εἶναι ἐνοχος. Θα πλύνῃ τα ἐνδύματα αὐτοῦ, θα λουσθῇ με νερό και θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως τὴν ἐσπέραν. Κατόπιν θα εἶναι καθαρός.
- Λευ. 17,16 ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσῃται ὕδατι, καὶ λήψεται ἀνόμημα αὐτοῦ.
- Λευ. 17,16 Εάν δεν πλύνῃ τα ἐνδύματα αὐτοῦ και δεν λούσῃ το σῶμα αὐτοῦ με νερό, θα ἔχῃ ἐνοχὴν δια τὴν παραιομίαν του και θα τιμωρηθῇ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 18

- Λευ. 18,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 18,1 Εἶπεν ὁ Κυριος προς τον Μωϋσῆν
- Λευ. 18,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 18,2 “μίλησε προς τους Ισραηλίτας και εἶπε προς αὐτούς· Εγὼ εἶμαι Κυριος ὁ Θεός σας.
- Λευ. 18,3 κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου, ἐν ἧ κατῳκίσατε ἐπ’ αὐτῇ, οὐ ποιήσετε καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς

- Λευ. 18,3 Χαναάν, εις ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε. Τας αμαρτωλὰς συνηθείας τῆς Αἰγύπτου, εις τὴν ὁποίαν εἶχατε κατοικήσει, δεν θα τας ακολουθήσετε, καὶ κατὰ τας αμαρτωλὰς συνηθείας τῆς χώρας Χαναάν, εις τὴν ὁποίαν ἐγὼ σας εἰσάγω, δεν θα ζήσετε καὶ με τοὺς νόμους αὐτῶν δεν θα πορευθῆτε.
- Λευ. 18,4 τὰ κρίματά μου ποιήσετε καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε καὶ πορεύεσθε ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 18,4 Τας ἰδικὰς μου αποφάσεις θα τηρήτε, τας ἐντολὰς μου θα φυλάσσετε καὶ θα πορεύεσθε σύμφωνα με αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
- Λευ. 18,5 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά, ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 18,5 Φυλάξατε ὅλας τας ἐντολὰς μου καὶ ὅλας τας αποφάσεις μου ἐφαρμόσατέ τας εἰς τὴν ζωὴν σας. Ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος θα ἐφαρμόσῃ αὐτὰ θα ζῆ εἰρηνικὸς καὶ ἀσφαλὴς μέσα εἰς αὐτά. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας.
- Λευ. 18,6 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην· ἐγὼ Κύριος.
- Λευ. 18,6 Κανεὶς ἄνθρωπος δεν θα ἐλθῆ εἰς γάμον πρὸς γυναῖκα συγγενὴ του καὶ δεν θα ἀποκαλύψῃ ὅσα δι' ἐντροπὴν πρέπει νὰ εἶναι κρυμμένα. Ἐγὼ ὁ Κύριος διατάσσω.
- Λευ. 18,7 ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, μήτηρ γάρ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
- Λευ. 18,7 Ἐκ σεβασμοῦ καὶ αἰδούς πρὸς τὸν πατέρα σου δεν θα ἐλθῆς εἰς σχέσιν γάμου με τὴν μητέρα σου καὶ δεν θα ἀποκαλύψῃς ὅσα δι' ἐντροπὴν πρέπει νὰ εἶναι κεκρυμμένα, διότι εἶναι μήτηρ σου.
- Λευ. 18,8 ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη πατρός σου ἐστίν.
- Λευ. 18,8 Δεν θα ἐλθῆς εἰς σχέσιν γάμου με τὴν γυναῖκα του πατρός σου, διότι ἄλλως θα δεῖξῃς ἀδιαντροπιὰν πρὸς τὸν πατέρα σου.
- Λευ. 18,9 ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῶν.
- Λευ. 18,9 Δεν πρέπει νὰ ἐλθῆς εἰς ἰσχέσιν γάμου με τὴν ἀδελφὴν σου, ἀπὸ τὸν ἴδιον πατέρα ἢ ἀπὸ τὴν ἴδιαν μητέρα, ἡ ὁποία ἐγεννήθη ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σπιτιοῦ σας. Δεν θα ἀποκαλύψῃς ὅσα δι' αἰδῶν πρέπει νὰ εἶναι γραμμένα.
- Λευ. 18,10 ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστίν.
- Λευ. 18,10 Δεν πρέπει νὰ ἀποκαλύψῃς τὴν γυμνότητα τῆς θυγατρὸς τοῦ υἱοῦ σου ἢ τῆς θυγατρὸς τῆς κόρης σου. Ἡ ἐντροπή θα εἶναι ἰδική σου.
- Λευ. 18,11 ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
- Λευ. 18,11 Δεν θα ἐλθῆς εἰς σχέσιν γάμου με τὴν κόρην τῆς γυναικὸς τοῦ πατρός σου, με ἐτεροθαλή ἀδελφὴν σου, διότι εἶναι ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου. Δεν θα ἀποκαλύψῃς ὅσα δι' αἰδῶν πρέπει νὰ εἶναι κεκρυμμένα.
- Λευ. 18,12 ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεῖα γὰρ πατρός σου ἐστίν.
- Λευ. 18,12 Δεν θα ἐλθῆς εἰς συνάφειαν με τὴν ἀδελφὴν τοῦ πατρός σου, με τὴν θείαν σου, διότι εἶναι συγγενὴς τοῦ πατρός σου.
- Λευ. 18,13 ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεῖα γὰρ μητρός σου ἐστίν.
- Λευ. 18,13 Δεν θα ἐλθῆς εἰς συνάφειαν με τὴν ἀδελφὴν τῆς μητρός σου, με τὴν θείαν σου, διότι εἶναι συγγενὴς τῆς μητρός σου.
- Λευ. 18,14 ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ, συγγενὴς γὰρ σου ἐστίν.
- Λευ. 18,14 Σὺ, ἡ ἀνεψιά, δεν θα ἐλθῆς εἰς συνάφειαν με τὸν ἀδελφόν τοῦ πατρός σου· καὶ σὺ ο ἀνεψιὸς δεν θα ἐλθῆς εἰς συνάφειαν πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου, διότι εἶναι συγγενὴς σου.
- Λευ. 18,15 ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις, γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
- Λευ. 18,15 Δεν θα ἐλθῆς εἰς συνάφειαν με τὴν νύμφην σου, διότι εἶναι σύζυγος τοῦ υἱοῦ σου. Δεν θα ἀποκαλύψῃς ὅσα δι' αἰδῶν πρέπει νὰ μένουν κρυμμένα.
- Λευ. 18,16 ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου ἐστίν.
- Λευ. 18,16 Δεν θα ἐλθῆς εἰς συνάφειαν με τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν νύμφην σου εἶναι σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ σου.
- Λευ. 18,17 ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, οἰκεῖα γὰρ σου εἰσὶν· ἀσέβημά ἐστι.
- Λευ. 18,17 Δεν θα λάβῃς συγχρόνως ὡς συζύγους σου μητέρα καὶ κόρην. Δεν θα λάβῃς ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ

- της, ούτε την κόρην της θυγατρὸς της, διότι αὐταὶ εἶναι συγγενεὶς σου. Ἡ πράξις σου εἶναι ἀσέβεια.
- Λευ. 18,18 γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῆ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῆ, ἔτι ζώσης αὐτῆς.
- Λευ. 18,18 Δεν θα λάβῃς τὴν ἀδελφὴν τῆς γυναίκός σου ὡς σύζυγον, δια να μὴ καταστήσῃς αὐτὴν ἀντίζηλον τῆς γυναίκός σου, ἐφ' ὅσον ἡ γυναῖκα σου ζῆ.
- Λευ. 18,19 Καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.
- Λευ. 18,19 Δεν θα ἔλθῃς εἰς συνάφειαν με τὴν σύζυγόν σου κατὰ τὸ διάστημα, που αὐτὴ εἶναι, ἐν ἀπομονώσῃ λόγω τῆς ἐμμήνου ἀκαθαρσίας τῆς.
- Λευ. 18,20 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου, ἐκμιασθῆναι πρὸς αὐτήν.
- Λευ. 18,20 Δεν θα ἔλθῃς εἰς συνάφειαν με τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, ὥστε να μολυνθῆς με αὐτήν.
- Λευ. 18,21 καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον· ἐγὼ Κύριος·
- Λευ. 18,21 Κανένα ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους σου δεν πρέπει να ἀφιερῶσῃς ὡς υπηρέτην εἰς ξένον ἄρχοντα καὶ δεν θα μολύνῃς τὸ ἅγιον Ὄνομά μου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
- Λευ. 18,22 καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικείαν, βδέλυγμα γὰρ ἔστι.
- Λευ. 18,22 Δεν θα κοιμηθῆς με ἄρρενα, ὅπως κοιμάσαι με γυναῖκα, διότι ἡ πράξις αὐτὴ εἶναι μυσσάρά.
- Λευ. 18,23 καὶ πρὸς πᾶν τετράπουον οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμόν, ἐκμιασθῆναι πρὸς αὐτό. καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουον βιβασθῆναι, μυσσάρὸν γὰρ ἔστι.
- Λευ. 18,23 Με κανένα ζῶον δεν θα ἔλθῃς εἰς σαρκικὴν συνάφειαν, ὥστε να μολυνθῆς μαζί του. Οὐτε ἡ γυνὴ θα σταθῆ, ὥστε να βιασθῆ ἀπὸ τετράποδον, διότι ἡ πράξις αὐτὴ εἶναι μυσσάρά.
- Λευ. 18,24 Μὴ μιαινεσθε ἐν πᾶσι τούτοις· ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις ἐμίανθησαν τὰ ἔθνη, ἃ ἐγὼ ἐξαποπέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν,
- Λευ. 18,24 Μὴ μολύνεσθε με ὅλα αὐτὰ τα βρωμερὰ παραπτώματα. Με ὅλα αὐτὰ ἐμολύνθησαν τὰ ἔθνη, τα ὁποῖα ἐγὼ ἐκδιώκω ἀπὸ ἐμπρὸς σας.
- Λευ. 18,25 καὶ ἐξεμίανθη ἡ γῆ, καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτήν, καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς.
- Λευ. 18,25 Ἐμολύνθη ἡ γῆ καὶ ἐγὼ ἀνταπέδωσα τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν δια τὴν ἀμαρτίαν τῶν αὐτῆν. Ἡ γῆ ἐμίσησε τοὺς κατοίκους τῆς δια τα φοβερὰ ἀμαρτήματά των !
- Λευ. 18,26 καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ὃ ἐγγώριος καὶ ὃ προσγενόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν·
- Λευ. 18,26 Θὰ φυλάξετε ὅλους τοὺς νόμους μου καὶ ὅλας τὰς ἐντολάς μου καὶ δεν θα πράξετε τίποτε ἀπὸ ὅλα τα μυσσάρὰ ἀμαρτήματα τῶν εἰδωλολατρῶν, τόσον ὁ ἐντόπιος ὅσον καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ξένος, που διαμένει μαζί σας·
- Λευ. 18,27 πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς οἱ ὄντες πρότερον ὑμῶν, καὶ ἐμίανθη ἡ γῆ.
- Λευ. 18,27 διότι ὅλα αὐτὰ τα συχαμερὰ ἀμαρτήματα ἔκαμαν οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς αὐτὴν ἐνωρίτερα ἀπὸ σας, καὶ ἐμολύνθη ἐξ αἰτίας τῶν ἡ γῆ.
- Λευ. 18,28 καὶ ἵνα μὴ προσοχθῆσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαινεῖν ὑμᾶς αὐτήν, ὃν τρόπον προσώχθισε τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρὸ ὑμῶν.
- Λευ. 18,28 Ἀποφύγετε τα διεφθαρμένα ἔργα ἐκείνων, δια να μὴ ἀγανακτήσῃ ἐναντίον σας ἡ γῆ, τὴν ὁποῖαν θα μιάνετε, ὅπως ἠγανάκτησεν ἐναντίον τῶν εἰδωλολατρικῶν ἐθνῶν, που ἦσαν ἐκεῖ ἐνωρίτερα ἀπὸ σας.
- Λευ. 18,29 ὅτι πᾶς, ὃς ἐὰν ποιῆσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιούσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.
- Λευ. 18,29 Διότι οἰοσδήποτε θα διαπράξῃ τα μυσσάρὰ αὐτὰ ἀμαρτήματα, θα ἐξολοθρευθῆ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ του.
- Λευ. 18,30 καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου, ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων, ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς, καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 18,30 Φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου, δια να προφυλαχθῆτε ἔτσι οἱ ἴδιοι καὶ μὴ παρασυρθῆτε εἰς τὰς μυσσάρὰς συνηθείας τῶν εἰδωλολατρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐζῆσαν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἐνωρίτερα ἀπὸ σας. Δεν θα μολυνθῆτε μαζί με αὐτοῦς. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖος δίδω τὰς ἐντολάς αὐτάς”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 19

- Λευ. 19,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 19,1 Ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 19,2 λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

- Λευ. 19,2 “μίλησε προς όλους τους Ισραηλίτας και ειπέ εις αυτούς· Γινετε άγιοι, διότι εγώ ο Κυριος και Θεός σας είμαι άγιος.
Λευ. 19,3 ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,3 Ο καθένας να σέβεται τον πατέρα του και την μητέρα του. Να τηρήτε τα σάββατά μου. Εγώ ο Κυριος και Θεός σας δίδω την εντολήν.
- Λευ. 19,4 οὐκ ἔπακολουθήσετε εἰδώλοις καὶ θεοῦς χωνευτοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
Λευ. 19,4 Δεν θα ακολουθήσετε και δεν θα προσκυνήσετε εἰδωλα και δεν θα κάμετε ποτέ δια τον εαυτὸν σας θεοὺς χυτούς. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σας.
- Λευ. 19,5 καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε.
Λευ. 19,5 Εὰν προσφέρετε θυσίαν ειρηνικὴν και ευχαριστήριον στον Κυριον, να την προσφέρετε κατὰ τρόπον ευλαβή, ὡστε να γίνη δεκτὴ.
- Λευ. 19,6 ἢ ἂν ἡμέρα θύσετε, βρωθήσεται καὶ τῆ αὔριον· καὶ ἐὰν καταλειφθῆ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται.
Λευ. 19,6 Η θυσία που θα προσφέρετε, πρέπει να φαγωθῆ κατὰ την ἰδίαν ἡμέραν η και κατὰ την επομένην. Εὰν ὁμως υπολειφθῆ κάτι μέχρι της τρίτης ἡμέρας, πρέπει να κατακαή.
- Λευ. 19,7 ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῆ τῆ ἡμέρα τῆ τρίτη, ἄθυτόν ἐστιν, οὐ δεχθήσεται.
Λευ. 19,7 Εὰν ὁμως φαγωθῆ κατὰ την τρίτην ἡμέραν είναι σαν να μη ἔχη προσφερθῆ προς θυσίαν. Η προσφορά της ως θυσίας δεν θα είναι δεκτὴ ἀπὸ τον Θεόν.
- Λευ. 19,8 ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ ἁμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια Κυρίου ἐβεβήλωσε· καὶ ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.
Λευ. 19,8 Εκείνος δε ο οποίος θα φάγη αὐτὸ κατὰ την τρίτην ἡμέραν, θα αμαρτήσῃ, διότι ἐμόλυνε τα ἅγια του Κυρίου. Θα ἐξολοθρευθοῦν εκ μέσου του λαοῦ εκείνοι, οἱ ὁποιοὶ τρώγουν ἔτσι τας θυσίας.
- Λευ. 19,9 Καὶ ἐκθερίζοντων ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ σου ἐκθερίσαι, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις.
Λευ. 19,9 Όταν θερίζετε τα χωράφια σας να μη κάμετε ολοκληρωτικὸν και πλήρη τον θερισμὸν των αγρῶν σας. Τα πίπτοντα κατὰ τον θερισμὸν στάχυα δεν θα τα μαζεύσης.
- Λευ. 19,10 καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις, οὐδὲ τὰς ῥώγας τοῦ ἀμπελῶνός σου συλλέξεις· τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
Λευ. 19,10 Την ἀμπελὸν σου δεν θα ἐπανελθῆς να την τρυγήσης δια δευτέραν φοράν οὔτε τας ῥώγας των κλημάτων σου θα συλλέξης. Θα αφήσης αὐτὰ δια τον πτωχὸν και τον ξένον. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σας, που δίδω αὐτὴν την εντολήν.
- Λευ. 19,11 Οὐ κλέψετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκοφαντήσῃ ἕκαστος τὸν πλησίον.
Λευ. 19,11 Δεν θα κλέψετε, δεν θα πῆτε ψέματα, δεν θα συκοφαντήσετε ο ἕνας τον ἄλλον.
- Λευ. 19,12 καὶ οὐκ ὀμείψθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ’ ἀδίκῳ καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
Λευ. 19,12 Δεν θα ὀρκισθῆτε ψευδῶς στο ὄνομά μου, δεν θα ἀδικήσετε κάποιον, και δεν θα μολύνετε το ἅγιον ὄνομα του Θεοῦ σας. Εγώ είμαι ο Κυριος και Θεός σας.
- Λευ. 19,13 οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον καὶ οὐχ ἄρπάσεις καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωῆ.
Λευ. 19,13 Δεν θα ἀδικήσης τον πλησίον σου, δεν θα αρπάσης ο,τι του ανήκει. Το ημερομίσθιον του εργάτου σου δεν θα μείνη μαζὶ σου ἕως το πρωῆ. Θα πληρώσης αὐτὸν το ἴδιο βράδου.
- Λευ. 19,14 οὐ κακῶς ἐρεῖς κωφόν, καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
Λευ. 19,14 Δεν θα κακολογήσης τον κωφόν, και στον δρόμον του τυφλοῦ δεν θα βάλῃς πρόσκομμα δια να σκοντάψῃ. Θα φοβηθῆς Κυριον τον Θεόν σου και θα ἀποφύγῃς αὐτά. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σου.
- Λευ. 19,15 Οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ, οὐδὲ μὴ θαυμάσης πρόσωπον δυνάστου· ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου.
Λευ. 19,15 Δεν θα ἐπιζητήσετε να ἀδικήσετε κανένα, ὅταν θα γίνεται δίκη. Ὡς δικαστὴς δεν θα ἐπηρεασθῆς δυσμενῶς ἀπὸ το πρόσωπον του πτωχοῦ οὔτε θα καταληφθῆς ἀπὸ θαυμασμόν και θα ἐπηρεασθῆς ευμενῶς ἀπὸ πρόσωπον ἀρχοντος. Δικαίως θα κρίνης τον πλησίον σου, ὁποιοσδήποτε και αν είναι αὐτός.
- Λευ. 19,16 οὐ πορεύσῃ δόλω ἐν τῷ ἔθνει σου, οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ’ αἷμα τοῦ πλησίον σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
Λευ. 19,16 Δεν θα συμπεριφέρῃσαι δολίως μεταξύ των ὁμοεθνῶν σου και ποτέ δεν θα λάβῃς φονικὰς αποφάσεις ἐναντίον του πλησίον σου. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σας.
- Λευ. 19,17 οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῆ διανοίᾳ σου· ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου καὶ οὐ λήψῃ δι’ αὐτὸν ἁμαρτίαν.

- Λευ. 19,17 Δεν θα τρέφης εις την καρδιαν σου μίσος εναντίον του αδελφού σου. Θα ελέγξης τον πλησίον σου, εάν σου προτείνη κάτι κακόν και δεν θα θελήσης ποτέ να αναλάβης ενοχήν αμαρτίας προς χάριν αυτού.
- Λευ. 19,18 καὶ οὐκ ἐκδικᾷταί σου ἡ χεὶρ, καὶ οὐ μνηϊεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν· ἐγὼ εἰμι Κύριος.
- Λευ. 19,18 Δεν θα χειροδικῆς και δεν θα τρέφης οργήν εναντίον των συμπατριωτῶν σου. Θα αγαπήσης τον πλησίον σου ὡς τον εαυτὸν σου. Εγὼ εἰμαι ο Κυριος, που διατάσσω αυτά.
- Λευ. 19,19 Τὸν νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγω, καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον, καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ.
- Λευ. 19,19 Θα φυλάξετε τον Νομον μου. Δεν θα ζευγαρώσῃς προς ἑνωσιν ζῶα διαφόρων γενῶν. Δεν θα σπείρης στον αμπελῶνα σου διαφόρους ἄλλους σπόρους. Να μη ενδυθῆς ἱμάτιον κίβδηλον, υφασμένον ἀπὸ νήματα διαφόρων ποιότητων.
- Λευ. 19,20 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῆ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτη ἧ οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπων, καὶ αὕτη λύτρωσις οὐ λελύτρωται, ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπῆ ἔσται αὐτοῖς, οὐκ ἀποθανοῦνται, ὅτι οὐκ ἀπηλευθερώθη.
- Λευ. 19,20 Εάν ἕνας ἀνὴρ ἔλθῃ, εις σαρκικὴν συνάφειαν με γυναίκα δούλην, ἡ ὁποία ὁμως ἦτο προωρισμένη δι' ἄλλον ἀνθρώπων, εφ' ὅσον αὐτὴ δεν εἶχεν εξαγορασθῆ με χρήματα, οὔτε κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον τῆς ἐδόθη ἐλευθερία, θα υποβληθῶν και οι δύο εις ἀνάκρισιν και δίκην, και θα τιμωρηθῶν, ὄχι ὁμως δια θανάτου, διότι ἡ δούλη αὐτὴ γυνὴ δεν εἶχεν ἀποκτήσει τὴν ἐλευθερίαν τῆς.
- Λευ. 19,21 καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας·
- Λευ. 19,21 Ο εξαπατήσας αὐτὴν, εις ἐνδειξιν μετανοίας δια τὴν κακὴν του αὐτὴν πράξιν, θα προσφέρῃ εις τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου κριον τῆς πλημμελείας του.
- Λευ. 19,22 καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἔναντι Κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἤμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἤμαρτεν.
- Λευ. 19,22 Ο ἱερεὺς θα προσφέρῃ τὴν ἐξιλωτικὴν θυσίαν υπὲρ αὐτοῦ δια του κριου τῆς πλημμελείας ἐνώπιον του Κυρίου και θα του συγχωρηθῆ ἡ αμαρτία, τὴν ὁποῖαν διέπραξε.
- Λευ. 19,23 Ὅταν δὲ εἰσέλθητε εις τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύετε πᾶν ξύλον βρώσιμον καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ· ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρος, οὐ βρωθήσεται.
- Λευ. 19,23 Όταν εἰσέλθετε εις τὴν γην, τὴν ὁποῖαν Κυριος ο Θεὸς θα σας δώσῃ, θα καταφυτεύετε εις αὐτὴν κάθε καρποφόρον δένδρον, τους δε πρώτους αὐτοῦ καρπούς θα τους ἀπορρίψετε ὡς ἀκαθάρτους. Ο καρπὸς του νεοφυτευμένου δένδρου θα εἶναι ἀκάθαρος ἐπὶ τρία ἔτη και δεν πρέπει να τρώγεται.
- Λευ. 19,24 καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 19,24 Κατὰ το τέταρτον ἔτος ο καρπὸς του θα εἶναι ἅγιος, ἄξιος να προσφερθῆ εις δόξαν του Κυρίου.
- Λευ. 19,25 ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γενήματα αὐτοῦ· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,25 Κατὰ το πέμπτον ἔτος θα φάγετε σστον καρπὸν και ἀπὸ του ἔτους αὐτοῦ και εφεξῆς τα προϊόντα αὐτοῦ θα προστίθενται εις τα εἰσοδήματά σας. Εγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεὸς σας, που διατάσσω αυτά.
- Λευ. 19,26 Μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ οὐκ οἰωνιεῖσθε, οὐδὲ ὀρنيθοσκοπήσεσθε.
- Λευ. 19,26 Μὴ ἀναβαίνετε εις τα ὄρη κατ' ἀπομίμησιν των εἰδωλολατρῶν, δια να τρώγετε ἐκεῖ. Μὴ δίδετε πίστιν εις τὴν μαντείαν και μὴ προσπαθῆτε να γνωρίσετε το μέλλον ἀπὸ το πέταγμα των πτηνῶν.
- Λευ. 19,27 οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν.
- Λευ. 19,27 Δεν θα κάμετε εις τὴν κεφαλὴν σας κόρυμβον (κότσον) ὡς οι εἰδωλόλατραι και δεν θα ξυρίζετε το ἔμπροσθεν τῆς γιενειάδος σας.
- Λευ. 19,28 καὶ ἐντομίδας οὐ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῆ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,28 Δεν θα κάμετε ἐντομάς στο σώμα σας, οὔτε θα χαραῖξετε γράμματα στο δέρμα σας. Εγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεὸς σας.
- Λευ. 19,29 οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτὴν καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ, καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας.
- Λευ. 19,29 Δεν θα μολύνῃς τὴν θυγατέρα σου ἐκδίδων αὐτὴν εις διαφθοράν, και δεν θα μολύνῃς τὴν γην με τοιαῦτα μυσάρὰ ἔργα, δια να μὴ γέμισῃ αὐτὴ ἀπὸ αμαρτίας.
- Λευ. 19,30 Τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγὼ εἰμι Κύριος.
- Λευ. 19,30 Θα φυλάξετε τα Σαββατα μου και θα τρέφετε σεβασμὸν και φόβον προς τα ἁγία μου πράγματα. Εγὼ εἰμαι ο Κυριος!
- Λευ. 19,31 οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις καὶ τοῖς ἐπαιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε, ἐκμανθῆναι ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ

- Λευ. 19,31 είμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
Δεν θα ακολουθήσετε τους εγγαστριμύθους και δεν θα προσκολληθήτε εις αυτούς, που ψάλλουν μαγικάς ωδάς. Προσέχετε να μη μολυνθήτε δι' αυτών. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σας.
- Λευ. 19,32 ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἔξαναστήση καὶ τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου καὶ φοβηθήση τὸν Θεὸν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,32 Θα εγερθῆς με σεβασμὸν ἐνώπιον ἀνθρώπου, που ἔχει λευκὴν τὴν κόμην, και θα τιμήσης τὸ πρόσωπον του γέροντος, και θα φοβῆσαι πάντοτε τὸν Θεὸν σου. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σας.
- Λευ. 19,33 Ἐὰν δὲ τις προσέλθῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῆ ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν·
- Λευ. 19,33 Ἐὰν ξένος τις ἔλθῃ εις τὴν χώραν σας, δεν θα τον θλίψετε.
- Λευ. 19,34 ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυτόν, ὅτι προσήλυτοι ἐγενήθητε ἐν γῆ Αἰγύπτῳ· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,34 Ὁ ξένος αὐτός ο ἐρχόμενος ἀπὸ ἄλλην χώραν πρὸς σας θα εἶναι, ὅπως ο ἐντόπιος, ο συμπατριώτης σας. Θα ἀγαπήσης και αὐτόν ὅπως τον εαυτόν σου, διότι και σεις υπῆρξατε ξένοι εις τὴν Αἴγυπτον. Εγώ είμαι ο Κυριος ο Θεός σας, που διατάσσω αὐτά.
- Λευ. 19,35 οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμοῖς καὶ ἐν ζυγοῖς.
- Λευ. 19,35 Δεν θα ἀδικήσετε κανένα, οὔτε στο δικαστήριον οὔτε εις τα μέτρα μήκους, βάρους και χωρητικότητος· με κανένα ἀπὸ τα ζυγίσματά σας.
- Λευ. 19,36 ζυγὰ δίκαια καὶ σταθμια δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ἐν ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
- Λευ. 19,36 Ἡ ζυγαριά σας να εἶναι ακριβῆς, τα σταθμὰ δίκαια, τὸ πῆλινον μέτρον των υγρῶν προϊόντων πρέπει να εἶναι σωστόν. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σας, ο οποίος σας ἐβγαλα ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου.
- Λευ. 19,37 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 19,37 Θα φυλάξετε ὅλον τὸν νόμον και ὅλας τας ἐντολάς μου· θα ἐφαρμόσετε αὐτάς. Εγώ είμαι Κυριος ο Θεός σας, που σας δίδω αὐτάς τας ἐντολάς.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 20

- Λευ. 20,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 20,1 Ἐλάλησεν ο Κυριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 20,2 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις· ἐὰν τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν γεγεννημένων προσηλύτων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν δῶ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω· τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις.
- Λευ. 20,2 “αὐτὰ θα εἴπῃς στους Ἰσραηλίτας· Ἐὰν κανεῖς ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας, ἢ ἀπὸ τους ξένους που ἐγεννήθησαν μεταξὺ των Ἰσραηλιτῶν, δώση κάποιον ἐκ των ἀπογόνων του εις ἐιδωλολάτρην ἄρχοντα, πρέπει να θανατώνεται. Ἡ κοινωνία τῆς περιοχῆς ἐκείνης πρέπει να τον φονεῦση με λιθοβολισμόν.
- Λευ. 20,3 καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ ἀπολώ αὐτόν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἵνα μιάνη τὰ ἅγια μου καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι.
- Λευ. 20,3 Εγώ θα στρέψω με ὀργὴν τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον του ἀνθρώπου αὐτοῦ και θα τον ἐξολοθρεύσω ἐκ μέσου του λαοῦ του, διότι ἔδωσε ἐκ των ἀπογόνων του εις ἐιδωλολάτρην ἄρχοντα και δια τῆς πράξεώς του αὐτῆς ἐμόλυνε τα ἅγια μου, ἐβεβήλωσε τὸ ὄνομα των ἡγιασμένων και ἀφιερωμένων εις ἐμέ.
- Λευ. 20,4 ἐὰν δὲ ὑπερόψῃ ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν τῷ δοῦναι αὐτόν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν,
- Λευ. 20,4 Ἐὰν ὁμως δεῖξουν οἱ ἐντόπιοι ἀδιαφορίαν δια τὴν πράξιν του ἀνθρώπου ἐκείνου, ο οποίος ἔδωκε ἀπόγονόν του ὡς υπηρέτην εις ἐιδωλολάτρην ἄρχοντα και δεν τον θανατώσουν,
- Λευ. 20,5 καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἀπολώ αὐτόν και πάντας τοὺς ὁμοιοῦντας αὐτῷ, ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτόν εις τοὺς ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν.
- Λευ. 20,5 ἐγώ θα στρέψω με ὀργὴν τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον του ἀνθρώπου ἐκείνου και τῆς συγγενείας του και θα ἐξολοθρεύσω αὐτόν και ὅλους ἐκείνους, που συμφωνοῦν με αὐτόν και συγκατατίθενται, ὥστε αὐτός ἀρνούμενος τὸν ἀληθινόν Θεόν να παραδοθῆ εις ἀλλοφύλους ἄρχοντας.
- Λευ. 20,6 καὶ ψυχὴ, ἢ ἐὰν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπασιδοῖς, ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολώ αὐτήν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Λευ. 20,6 Ἐὰν κανεῖς ἀκολουθήσῃ ἐγγαστριμύθους ἢ αὐτοὺς που ψάλλουν μαγικάς ωδάς, ὥστε ἀρνούμενος τὸν ἀληθινόν Θεόν να ἀκολουθῆ ἐκείνους, ἐγώ θα στραφῶ ἐναντίον του και θα τον ἐξολοθρεύσω ἐκ μέσου του λαοῦ του.

- Λευ. 20,7 και ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
Λευ. 20,7 Ἀγιοι θα εἰσθε, διότι ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σας εἶμαι ἅγιος.
- Λευ. 20,8 καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς.
Λευ. 20,8 Θα φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου καὶ θα τὰς ἐφαρμόσετε. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος σας ἀγιάζω.
- Λευ. 20,9 ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἂν κακῶς εἶπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω·
πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν; ἔνοχος ἔσται.
Λευ. 20,9 Ἀνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα κακολογήσῃ τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του, να τιμωρηθῆ με θάνατον. Ἐκακολόγησεν ἓνας υἱὸς τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του; Εἶναι ἔνοχος θανάτου.
- Λευ. 20,10 ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα ἀνδρός, ἢ ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ
θανατούσθωσαν, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη.
Λευ. 20,10 Ἀνθρωπος, ὁ ὁποῖος θα κοιμηθῆ με γυναῖκα ὑπανδρον ἢ με τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον του, θα τιμωρηθῶν καὶ οἱ
δύο με θάνατον καὶ ὁ μοιχὸς καὶ ἡ μοιχαλὶς.
- Λευ. 20,11 καὶ ἐάν τις κοιμηθῆ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε,
θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἀμφότεροι ἔνοχοι εἰσὶ.
Λευ. 20,11 Ἐάν κανεῖς κοιμηθῆ με τὴν μητρειάν του, προσέβαλε τὸν πατέρα του. Εἶναι καὶ οἱ δύο ἔνοχοι θανάτου καὶ πρέπει
να θανατωθῶν.
- Λευ. 20,12 καὶ ἐάν τις κοιμηθῆ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι· ἡσεβήκασι γάρ, ἔνοχοι εἰσὶ.
Λευ. 20,12 Ἐάν κανεῖς κοιμηθῆ με τὴν νύμφην του, καὶ οἱ δύο πρέπει να τιμωρηθῶν με θάνατον. Διότι ἡσεβήσαν καὶ εἶναι
ἔνοχοι.
- Λευ. 20,13 καὶ ὃς ἂν κοιμηθῆ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικός, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι· θανάτῳ
θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσὶν.
Λευ. 20,13 Καὶ ἐκεῖνος που ἐκοιμήθῃ με ἄρρενα, ὡς με γυναῖκα, καὶ οἱ δύο διέπραξαν μισαρὰν ἀμαρτίαν. Εἶναι ἔνοχοι καὶ
πρέπει να τιμωρηθῶν με θάνατον.
- Λευ. 20,14 ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημά ἐστίν, ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν καὶ αὐτάς, καὶ
οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν.
Λευ. 20,14 Ἐκεῖνός που θα λάβῃ ὡς συζύγους κόρην καὶ μητέρα, διαπράττει ἀνόμημα. Αὐτὸς καὶ ἐκεῖναι πρέπει να καοῦν, δια
να μὴ ὑπάρχῃ τέτοια παρανομία μετὰξὺ σας.
- Λευ. 20,15 καὶ ὃς ἂν δῶ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράποδον ἀποκτενεῖτε.
Λευ. 20,15 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θα διαπράξῃ κτηνοβασίαν, θα τιμωρηθῆ με θάνατον, τὸ δε τετράποδον πρέπει να το φονεύσετε.
Λευ. 20,16 καὶ γυνή, ἣτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτῆνος βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ, ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ
τὸ κτῆνος· θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχοι εἰσὶν.
Λευ. 20,16 Ἡ γυνή, ἡ ὁποία ἤθελε προσέλθῃ εἰς οἰονδήποτε ζῶον δια να ἀμαρτήσῃ δι' αὐτοῦ, διαπράττει μεγάλην ἀμαρτίαν
καὶ πρέπει να θανατώσετε αὐτὴν καὶ τὸ κτῆνος. Θα τιμωρηθῶν δια θανάτου, διότι εἶναι ἔνοχοι.
- Λευ. 20,17 ὃς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ
αὕτη ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὄνειδος ἐστίν, ἐξολοθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν·
ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἀμαρτίαν κομιοῦνται.
Λευ. 20,17 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἤθελε πλησιάσει τὴν ὁμοπάτριον ἢ ὁμομήτριον ἀδελφὴν του δια να ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην τῆς καὶ
αὕτη να ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην ἐκείνου, διέπραξαν καὶ οἱ δύο ἐπονεϊδιστον πράξιν. Θα ἐξολοθρευθῶν ἐνώπιον τῶν
συμπατριωτῶν του, διότι αὐτὸς ἀπεκάλυψεν ὅ,τι δια λόγους αἰδοῦς ἔπρεπε να εἶναι κεκρυμμένον. Θα λάβουν τὴν
τιμωρίαν τῆς ἀμαρτίας τῶν.
- Λευ. 20,18 καὶ ἀνὴρ, ὃς ἂν κοιμηθῆ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν
αὐτῆς ἀπεκάλυψε, καὶ αὕτη ἀπεκάλυψε τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς· ἐξολοθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ
τῆς γενεᾶς αὐτῶν.
Λευ. 20,18 Ἐάν κάποιος ἀνδρας κοιμηθῆ μετὰ γυναικός, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐμμηνον περιόδον τῆς, καὶ ξεσκεπάσῃ
τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν τῆς ἐκροῆς τοῦ αἵματος, καὶ αὕτη ἐκουσίως ἀπεκάλυψε τὴν ῥοὴν τοῦ αἵματος
αὐτῆς, θα ἐξολοθρευθῶν καὶ οἱ δύο ἐκ μέσου τῆς γενεᾶς αὐτῶν.
- Λευ. 20,19 καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρὸς σου καὶ ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα
ἀπεκάλυψεν, ἀμαρτίαν ἀποίσονται.
Λευ. 20,19 Δεν θα ξεσκεπάσῃς τὴν ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς του πατρὸς σου ἢ τῆς ἀδελφῆς τῆς μητρὸς σου, τῆς θείας σου
(δια να ἔλθῃς εἰς γάμον με αὐτήν). Αὐτὸς διαπράττει μεγάλην ἀμαρτίαν, διότι ἀπογυμνώνει στενήν συγγενή του.
Καὶ οἱ δύο φέρουν τὴν εὐθύνην τῆς ἀνομίας τῶν.
- Λευ. 20,20 ὃς ἂν κοιμηθῆ μετὰ τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι
ἀποθανοῦνται.
Λευ. 20,20 Οἰοσδήποτε θα κοιμηθῆ με συγγενικὸν πρόσωπον καὶ θα ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ,
αὐτὸς καὶ ἐκεῖνη θα ἀποθάνουν ἄτεκνοι.

- Λευ. 20,21 ὅς ἐάν λάβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἐστίν· ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται.
- Λευ. 20,21 Εκείνος ο οποίος θα λάβῃ ὡς σύζυγον τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του, διαπράττει ἀκάθαρτον πράξιν. Απεκάλυψε τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ του. Αὐτὸς καὶ ἐκείνη θα ἀποθάνουν ἄτεκνοι.
- Λευ. 20,22 Καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ οὐ μὴ προσοχθίση ὑμῖν ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ’ αὐτῆς.
- Λευ. 20,22 Προσέχετε ! Θα φυλάξετε ὅλας τὰς ἐντολάς μου καὶ θα ἐφαρμόσετε ὅλας τὰς αποφάσεις μου, δια να μὴ ἀγανακτήσῃ καὶ σας μισήσῃ ἡ γῆ, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐγὼ σας ὡδηγῶ δια να κατοικήσετε εἰς αὐτήν.
- Λευ. 20,23 καὶ οὐχὶ πορευέσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξαποστέλλω ἀφ’ ὑμῶν· ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς.
- Λευ. 20,23 Δεν θα πορευθῆτε σύμφωνα με τὰ ἔθιμα τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐκδιώκω ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σας. Επειδὴ ἀκριβῶς τὰ ἔθνη αὐτὰ διέπραξαν τοιαύτας μυσαρὰς πράξεις, τὰ ἐμίσησα.
- Λευ. 20,24 καὶ εἶπα ὑμῖν· ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτήσει, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν.
- Λευ. 20,24 Καὶ εἶπα πρὸς σας· σεις θα κληρονομήσετε τὴν χώρα τῶν καὶ ἐγὼ θα δώσω εἰς σας ὡς ἰδιοκτησίαν σας αὐτήν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖός σας ἐξεχώρισα καὶ σας ἐξέλεξα ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη.
- Λευ. 20,25 καὶ ἀφοριεῖτε αὐτούς ἀνά μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνά μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνά μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων, καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσι, καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τῆς γῆς, ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ.
- Λευ. 20,25 Σεις δε θα διαχωρίσετε τὰ καθαρὰ ζῶα ἀπὸ τὰ ἀκάθαρτα, τὰ καθαρὰ πτηνὰ ἀπὸ τὰ ἀκάθαρτα καὶ δεν θα μολύνετε τὴν ζωὴν σας τρώγοντες ἀκάθαρτα κτήνη καὶ ἀκάθαρτα πτηνὰ καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς τὰ ἀκάθαρτα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἐχω ὀρίσει ὡς ἀκάθαρτα.
- Λευ. 20,26 καὶ ἔσεσθέ μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἶναι ἐμοί.
- Λευ. 20,26 Θα εἰσθε ἅγιοι εἰς ἐμέ, διότι εἶμαι ἅγιος ἐγὼ, ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖός σας ἐξεχώρισα, ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, δια να εἰσθε ἰδικοὶ μου.
- Λευ. 20,27 Καὶ ἀνὴρ ἢ γυνή, ὃς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαιδός, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι· λίθοις λιθοβολήσετε αὐτούς, ἔνοχοί εἰσι.
- Λευ. 20,27 Ἀνὴρ ἢ γυνή οἱ ὁποῖοι ἤθελον γίνεαι ἐγγαστρίμυθοι ἢ μάγοι ψάλλοντες μαγικὰς ὠδὰς, θα τιμωρηθῶν καὶ οἱ δύο δια θανάτου, θα τοὺς ἐκτελέσετε δια λιθοβολισμοῦ. Εἶναι ἔνοχοι.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 21

- Λευ. 21,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· εἶπον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μίανθῶσιν ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν,
- Λευ. 21,1 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “Λαλήσῃ πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ααρών, τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Δεν πρέπει να μιανθῶν καὶ να καταστῶν ἀκάθαρτοι πλησιάζοντες νεκρὸν ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνεῖς τῶν·
- Λευ. 21,2 ἀλλ’ ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστῳ αὐτῶν, ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν, ἐπ’ ἀδελφῶ
- Λευ. 21,2 μόνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν πολὺ στενῶν συγγενῶν τῶν, δηλαδὴ τοῦ πατρὸς, τῆς μητρός, τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων, τοῦ ἀδελφοῦ τῶν,
- Λευ. 21,3 καὶ ἐπ’ ἀδελφῆ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ, τῇ μὴ ἐκδεδομένη ἀνδρὶ, ἐπὶ τούτοις μίανθῆσεται.
- Λευ. 21,3 τῆς ἀδελφῆς τῶν ἢ ὁποῖα εἶναι παρθένος, μένει μαζὴ τῶν καὶ δεν ἔχει ἀκόμη ὑπανδρευθῆ, ἐπιτρέπεται να μιανθῶν πλησιάζοντες αὐτούς ὡς νεκρούς.
- Λευ. 21,4 οὐ μίανθῆσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ.
- Λευ. 21,4 Δεν ἐπιτρέπεται κανεὶς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς Ααρών τοὺς ἱερεῖς να μιανθῆ καὶ να γίνῃ ἀκάθαρτος, βεβηλώνων ἐτσί τὸ ἀξίωμα του, με τὸ να πλησιάσῃ ἄλλον τινὰ νεκρὸν ἐκ τοῦ λαοῦ.
- Λευ. 21,5 καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος οὐ ξυρήσονται καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας.
- Λευ. 21,5 Δεν θα ξυρίσουν τὴν κεφαλὴν τῶν εἰς ἐνδειξὴν πένθους δια τὸν θάνατον τίνος, οὔτε θα ξυρίσουν τὸ ἐμπρασθεν ἀπὸ τὴν γενειάδα τῶν καὶ δεν θα κάμουν ἐντομὰς στο σῶμα τῶν.
- Λευ. 21,6 ἅγιοι ἔσονται τῷ Θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν· τὰς γὰρ θυσίας Κυρίου δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσι καὶ ἔσονται ἅγιοι.
- Λευ. 21,6 Πρέπει να εἶναι ἅγιοι ἀφιερωμένοι στον Θεόν καὶ να μὴ μαινοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τῶν με τοιαύτας νομικὰς ἀκαθάρτους πράξεις, διότι αὐτοὶ προσφέρουν τὰς αἱματηρὰς καὶ ἀναιμάκτους θυσίας πρὸς τὸν Θεόν τῶν. Δι’ αὐτὸ

και πρέπει να είναι καθαροί και αμόλυντοι.

- Λευ. 21,7 γυναίκα πόρνην και βεβηλωμένην οὐ λήφονται και γυναίκα έκβεβλημένην από άνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἅγιός ἐστι Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
- Λευ. 21,7 Οἱ ιερεῖς δεν θα νυμφευθοῦν γυναίκα πόρνην η και απλῶς απωλέσασαν την τιμὴν της η γυναίκα την οποίαν διεζεύχθη ο ανήρ της, διότι ο ιερεὺς εἶναι ἅγιος, αφιερωμένος εις Κυριον τον Θεόν του.
- Λευ. 21,8 και ἁγιάσεις αὐτόν. τὰ δῶρα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει· ἅγιος ἔσται, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς,
- Λευ. 21,8 Αὐτόν τον καθαρὸν και αμόλυντον ιερέα θα αφιερώσης εις την υπηρεσίαν του Θεοῦ. Αὐτός θα προσφέρῃ τας θυσίας προς Κυριον τον Θεόν. Θα εἶναι ἅγιος, διότι και ἐγώ, τον οποίον αὐτός υπηρετεῖ, εἶμαι ἅγιος Κυριος, και ἐγὼ αγιάζω αὐτούς.
- Λευ. 21,9 και θυγάτηρ ἀνθρώπου ιερέως ἐὰν βεβηλωθῆ τοῦ ἐκπορνεῦσαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ βεβηλοῖ, ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται.
- Λευ. 21,9 Εἰὰν θυγάτηρ ιερέως μολυνθῆ εκτραπέισα εις πορνείαν και κηλυδῶση ἔτσι το ὄνομα του πατρὸς της, θα καταδικάζεται στον δια πυρὸς θάνατον.
- Λευ. 21,10 Καὶ ὁ ιερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ και τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδάρῶσει και τὰ ἱμάτια οὐ διαρρήξει,
- Λευ. 21,10 Ο μέγας ὁμως ιερεὺς, ο αρχιερεὺς μεταξὺ ὅλου του λαοῦ, εις την κεφαλὴν του οποιου εχύθη το ἅγιον ἔλαιον και εχρίσθη και ἐγινε χριστός Κυρίου και κατέστη ικανός να ἐνδύεται τα αρχιερατικά ἄμφια, δεν θα αφαιρέσῃ το κάλυμμα της κεφαλῆς του, δεν θα γυμνώσῃ αὐτὴν εις ἐνδειξιν πένθους και δεν θα διαρρήξῃ τα ἱμάτιά του.
- Λευ. 21,11 και ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μιανθήσεται.
- Λευ. 21,11 Δεν θα πλησιάσῃ κανένα ἀπολύτως νεκρόν. Ούτε τον νεκρόν πατέρα του, ούτε την νεκράν μητέρα του, δια να μη μολυνθῆ και καταστῆ νομικῶς ἀκάθαρτος πλησιάζων τα νεκρά σώματα ἐκείνων.
- Λευ. 21,12 και ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται και οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστόν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ· ἐγὼ Κύριος.
- Λευ. 21,12 Δεν θα ἐξέλθῃ ἀπὸ την περιοχὴν των ιερῶν τόπων, δια να παρακολουθήσῃ την κηδεῖαν, ἔστω και των γονέων του, δια να μη μολύνῃ το αγιαστήριον του Θεοῦ του, διότι αὐτός ως χριστός Κυρίου εχρίσθη με το ἅγιον ἔλαιον του Θεοῦ, το οποίον εχύθη εις την κεφαλὴν του και ευρίσκειται εις αὐτόν. Εγὼ ὁ Κυριος παραγγέλλω !
- Λευ. 21,13 οὗτος γυναίκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήψεται·
- Λευ. 21,13 Ο αρχιερεὺς θα λάβῃ ως σύζυγον παρθένον εκ του γένους του.
- Λευ. 21,14 χήραν δὲ και ἐκβεβλημένην και βεβηλωμένην και πόρνην, ταύτας οὐ λήψεται, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λήψεται γυναίκα.
- Λευ. 21,14 Δεν θα νυμφευθῆ χήραν η διεζευμένην η απωλέσασαν την τιμὴν της η πόρνην. Θα νυμφευθῆ παρθένον εκ του λαοῦ του.
- Λευ. 21,15 και οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτόν.
- Λευ. 21,15 Δεν θα μολύνῃ τους απογόνους του εγκαταλείπων υιούς ἀπὸ διαβεβλημένην σύζυγόν του. Εγὼ εἶμαι ὁ Κυριος, ο οποιος αγιάζω και θέλω ἅγιον αὐτόν”.
- Λευ. 21,16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 21,16 Ὡμίλησεν ὁ Κυριος προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 21,17 εἶπον Ἀαρῶν· ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εις τὰς γενεὰς ὑμῶν, τινὲς ἐὰν ᾖ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.
- Λευ. 21,17 “εἰπὲ στον Ααρῶν· ἄνθρωπος ἀπὸ το γένος σου και εις τας μετέπειτα γενεὰς, ο οποιος θα ἔχῃ κάποιο σωματικόν ἐλάττωμα, δεν θα προσέλθῃ να γίνῃ ιερεὺς και να προσφέρῃ τας θυσίας προς τον Θεόν αὐτοῦ.
- Λευ. 21,18 πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται, ἄνθρωπος τυφλὸς ἢ χωλὸς ἢ κολοβόριν ἢ ὠτότμητος
- Λευ. 21,18 Καθε ἄνθρωπος, δηλαδὴ, ἀπὸ τους απογόνους του Ααρῶν, ο οποιος ἔχει κάποιο σωματικόν ἐλάττωμα, κάποιαν ἀναπηρίαν, ο οποιος εἶναι τυφλὸς η χωλὸς η ἔχει κολοβὴν και ἀντιφυσιολογικῶς μικράν την ρίνα η ἔχει κομμένα τα αυτιά,
- Λευ. 21,19 ἢ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρός, ἢ σύντριμμα ποδός
- Λευ. 21,19 η ἄνθρωπος ο οποιος ἔχει σπασμένον το χέρι η σπασμένον το ποδί,
- Λευ. 21,20 ἢ κυρτὸς ἢ ἔφηλος ἢ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμούς ἢ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ᾖ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία, ἢ λειχήν ἢ μονόρχις,
- Λευ. 21,20 η εἶναι κύρτος η ἔχει στίγματα ὡσάν καρφιά στο πρόσωπόν του η ἔχει πρησμένα και μαδημένα τα βλέφαρα η ἔχει ἀγρίαν ψώραν η λειχήνας, η εἶναι μονόρχις,
- Λευ. 21,21 πᾶς ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρῶν τοῦ ιερέως, οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ Θεῷ σου, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ· τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν.

- Λευ. 21,21 οιοσδήποτε από τους απογόνους του Ααρών, ο οποίος έχει κάποιο σωματικόν ελάττωμα, δεν θα πλησιάση στο θυσιαστήριον, δια να προσφέρη θυσίας στον Θεόν, διότι έχει σωματικόν μειονέκτημα· όχι, δεν θα πλησιάση να προσφέρη τα δώρα του Θεού.
- Λευ. 21,22 τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεται·
Λευ. 21,22 Τα δώρα του Θεού είναι αγιώτατα, και από τα ἅγια αυτά επιτρέπεται να φάγη ο ιερεὺς ο ἔχων σωματικόν ελάττωμα.
- Λευ. 21,23 πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ, ὅτι μῶμον ἔχει· καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς.
Λευ. 21,23 Ἀλλά δεν θα πλησιάση στο καταπέτασμα και δεν θα ἐγγίση στο θυσιαστήριον, διότι ἔχει σωματικὴν αναπηρίαν. Δεν θα μολύνη τον ιερὸν χώρον του Θεοῦ του, διότι ἐγὼ εἰμαι ο Κυριος ο οποίος ἀγιάζω τους ιερεῖς”.
- Λευ. 21,24 καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραήλ.
Λευ. 21,24 Ἀυτὰς τας ἐντολάς του Θεοῦ τας ἀνεκοίνωσεν ο Μωϋσῆς στον Ααρών, στους υἱοὺς του Ααρών και εις ὅλους τους Ἰσραηλίτας.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 22

- Λευ. 22,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Λευ. 22,1 Ο Κυριος ομίλησε προς τον Μωϋσῆν λέγων·
Λευ. 22,2 εἶπον Ἀαρών καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐτοὶ ἀγιάζουσί μοι· ἐγὼ Κύριος.
Λευ. 22,2 “εἰπὲ στον Ααρών και τους υἱοὺς του τους ιερεῖς· Να προσέχουν τας θυσίας, τας οποίας προσφέρουν οι Ἰσραηλίται, ὡστε να εἶναι καθαροὶ και ἅγιοι, δια να μη μολύνουν το ἅγιον ὄνομά μου με ὅσα αὐτοὶ θα μου προσφέρουν. Εγὼ εἰμαι ο Κυριος !
Λευ. 22,3 εἶπον αὐτοῖς· εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν προσέλθῃ ἀπὸ παντός τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια, ὅσα ἂν ἀγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ’ αὐτῷ ἦ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ’ ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
Λευ. 22,3 Εἰπέ εις αὐτούς· εἰς τας δια μέσου των αἰῶνων γενεὰς σας ἕνας ἄνθρωπος εκ των απογόνων της ιερατικῆς φυλῆς σας προσέλθη προς τα ἅγια της Σκηνῆς του Μαρτυρίου, δια να προσφέρη τας θυσίας, τας οποίας οι Ἰσραηλίται φέρουν δια τον Θεόν, και εἶναι αὐτὸς ἀκάθαρτος, θα ἐξολοθρευθῇ ο ιερεὺς ἐκεῖνος ἀπὸ ἐμὲ. Εγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεὸς σας, ο οποίος διατάσσω αὐτά.
Λευ. 22,4 καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρών τοῦ ἱερέως καὶ οὗτος λεπρᾶ ἢ γονορροεῖ, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται, ἕως ἂν καθαρῶσθῃ· καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς ἢ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος,
Λευ. 22,4 Ἀνθρωπος, ἀπόγονος του ἀρχιερέως Ααρών, λεπρὸς η γονορρυῆς, δεν θα φάγη ἀπὸ τας ἁγίας θυσίας, μέχρις ὅτου καθαρῶσθῃ. Ἐκεῖνος ἐπίσης ο οποίος ἐγγίζει ἀκάθαρτον ἄνθρωπον η ο ἴδιος εἶναι ἀκάθαρτος, διότι ἐπαθε νυκτερινὴν ρεῦσιν,
Λευ. 22,5 ἢ ὃστις ἂν ἄψηται παντὸς ἐρπετοῦ ἀκαθάρτου, ὃ μιανεῖ αὐτόν, ἢ ἐπ’ ἀνθρώπῳ, ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ·
Λευ. 22,5 η ἐκεῖνος ο οποίος θα ἐγγίση οἰονδήποτε ἀκάθαρτον ζῶον, το οποίον θα μολύνη αὐτόν η ἄνθρωπος ο οποίος κατὰ κάποιον οἰονδήποτε τρόπον κατέστη ἀκάθαρτος και μολυσμένος ἀπὸ κάποιον ἄλλον,
Λευ. 22,6 ψυχὴ ἣτις ἐὰν ἄψηται αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἐὰν μὴ λούσῃται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι
Λευ. 22,6 Ο ἄνθρωπος αὐτὸς ο οποίος, ἔστω και ἀκουσίως, ἠγγισεν αὐτούς, θα εἶναι ἀκάθαρτος ἕως την ἐσπέραν. Δεν θα φάγη ἀπὸ τα προσφερθέντα ἅγια, εἰάν πρῶτον δεν λούσῃ το σῶμα αὐτοῦ με νερό.
Λευ. 22,7 καὶ δὴ ὁ ἥλιος καὶ καθαρὸς ἔσται, καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι ἄρτος αὐτοῦ ἔστι.
Λευ. 22,7 Θα δύση ο ἥλιος και τότε αὐτὸς θα εἶναι καθαρὸς, ὁπότε και θα δυνηθῇ να φάγη ἀπὸ τας προσφερθείσας θυσίας διότι αὐτὰ εἶναι η καθημερινὴ του διατροφή.
Λευ. 22,8 θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγεται, μιανθῆναι αὐτόν ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ Κύριος.
Λευ. 22,8 Ἐθνησιμαῖον και ζῶον κατασπαραχθέν ἀπὸ θηρίον δεν θα φάγη ο ιερεὺς, δια να μη μολυνθῇ με αὐτά. Εγὼ εἰμαι ο Κυριος !
Λευ. 22,9 καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα μου, ἵνα μὴ λάβωσι δι’ αὐτὰ ἁμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσι δι’ αὐτά, ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἀγιάζων αὐτούς,
Λευ. 22,9 Θα φυλάξουν τα προστάγματά μου, δια να μη διαπράξουν ἁμαρτίαν και τιμωρηθῶν με θάνατον, εἰάν τα παραβῶν. Εγὼ εἰμαι Κυριος ο Θεός, ο οποίος καθιστῶ και θέλω ἁγίους τους ιερεῖς.

- Λευ. 22,10 καὶ πᾶς ἄλλογενῆς οὐ φάγεται ἅγια· πάροικος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια.
Λευ. 22,10 Κανένas που δεν κατάγεται ἀπὸ ἱερατικὸν γένος, δεν θα φάγη ἀπὸ τας ἁγιασθείσας αὐτάς τροφάς οὔτε ο φιλοξενούμενος ξένος του ἱερέως οὔτε ο ἡμερομίσθιος ἐργάτης θα φάγη ἱεράς τροφάς.
- Λευ. 22,11 ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσῃται ψυχὴν ἔγκτητον ἀργυρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ· καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οὗτοι φάγονται τὸν ἄρτον αὐτοῦ.
Λευ. 22,11 Ἐὰν ὁμως ο ἱερεὺς ἀγοράσῃ δια χρημάτων καὶ ἀποκτήσῃ ἄνθρωπον ὡς δούλον, αὐτὸς ἡμπορεῖ νὰ φάγη ἀπὸ τας ἡγιασμένας τροφάς του ἱερέως. Ἐπίσης ὅσοι, γεννηθῶν στον οἶκον του ἱερέως ἀπὸ τον δούλον του καὶ θὰ εἶναι δούλοι του ἡμποροῦν νὰ φάγουν ἀπὸ τας τροφάς αὐτάς.
- Λευ. 22,12 καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένῃται ἀνδρὶ ἄλλογενεῖ, αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν ἁγίου οὐ φάγεται.
Λευ. 22,12 Θυγάτηρ ἱερέως, ἡ ὁποία ἠθέλεν ὑπανδρευθῆ ἀνδρα μὴ ἀνεῖκοντα εἰς τὴν φυλὴν Λευῖ, δεν δύναται νὰ φάγη ἀπὸ τας προσφερομένας στον ναὸν θυσίας.
- Λευ. 22,13 καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένῃται χήρα ἢ ἐκβεβλημένη, σπέρμα δὲ μὴ ἦ αὐτῆς, ἐπαναστρέφει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς, ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται· καὶ πᾶς ἄλλογενῆς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν.
Λευ. 22,13 Ἐὰν ὁμως ἡ θυγάτηρ του ἱερέως χηρεύσῃ ἡ διαζευχθῆ, δεν ἔχη δε ἀποκτήσῃ παιδί καὶ ἐπιστρέψῃ στον πατρικὸν τῆς οἶκον, δύναται νὰ φάγη ἀπὸ τὴν τροφὴν του πατρὸς τῆς. Ἀλλὰ κανεῖς μὴ ἀνήκων εἰς τὴν ἱερατικὴν οἰκογένειαν, κανεῖς δηλαδὴ ἐξ ἄλλης φυλῆς, δεν πρέπει νὰ φάγη ἀπὸ αὐτά.
- Λευ. 22,14 καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἂν φάγη ἅγια κατ' ἄγνοιαν, καὶ προσθήσῃ τὸ ἐπίεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον.
Λευ. 22,14 Ὁ Ἰσραηλίτης, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἄγνοιαν θὰ φάγη ἀπὸ τας ἁγίας τροφάς του ἱερέως, θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν τροφὴν αὐτὴν, προσθέτων ὡς πρόστιμον το ἐν πέμπτον ἐπὶ πλέον τῆς τροφῆς καὶ θὰ τα δώσει στον ἱερέα.
- Λευ. 22,15 καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τῷ Κυρίῳ,
Λευ. 22,15 Δεν πρέπει ὅσοι δεν εἶναι ἱερεῖς νὰ τρώγουν καὶ νὰ βεβηλώνουν ἔτσι τας ἡγιασμένας προσφοράς, τας ὁποίας οἱ Ἰσραηλίται ἀφιερῶνουν στον Κυριον,
- Λευ. 22,16 καὶ ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς.
Λευ. 22,16 διότι ἄλλως θὰ ἐπισύρουν τὴν τιμωρίαν ἐκ μέρους του Θεοῦ δια τὴν παρανομίαν των αὐτὴν καὶ τὴν ἀμαρτίαν των νὰ φάγουν τας ἡγιασμένας τροφάς. Ἐγὼ εἶμαι Κυριος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἁγιάζω τους ἱερεῖς καὶ διατάσσω αὐτά”.
- Λευ. 22,17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Λευ. 22,17 Ὁ Κυριος ὠμίλησε πρὸς τον Μωϋσῆν λέγων·
Λευ. 22,18 λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ πάσῃ συναγωγῇ Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτούς ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἴρεσιν αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ Θεῷ εἰς ὄλοκαύτωμα,
Λευ. 22,18 “ὠμίλησε πρὸς τον Ααρὼν, πρὸς τους υἱοὺς του τους ἱερεῖς καὶ πρὸς ὅλον τον λαὸν του Ἰσραὴλ καὶ εἰπέ πρὸς αὐτοὺς· Ἐὰν ἓνας ἄνθρωπος ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας ἢ ἀπὸ τους ξένους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν μεταξύ σας προσφέρῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δι' οἰονδηποτε τάξιμόν του ἢ δια χάποιαν ἄλλην αυτοπροαίρετον προσφορὰν, αὐτά τα ὁποῖα θὰ προσφέρουν οἱ ἱερεῖς ὡς ὀλοκαυτώματα πρὸς τον Κυριον
- Λευ. 22,19 δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενα ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν.
Λευ. 22,19 θὰ γίνωνται δεκτὰ ἀπὸ σας, εἴναι ἄρσενα χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα ἀπὸ τὴν ἀγέλην των βοῶν ἢ των προβάτων ἢ των αἰγῶν σας.
- Λευ. 22,20 πάντα, ὅσα ἂν ἔχη μῶμον ἐν αὐτῷ, οὐ προσάξουσιν Κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν.
Λευ. 22,20 Ἐὰν κανένα ἀπὸ αὐτά ἔχη σωματικὸν τι ἐλάττωμα, δεν θὰ το προσφέρουν στον Κυριον, διότι δεν θὰ γίνετα δεκτὸν ἀπὸ σας.
- Λευ. 22,21 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἴρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων ἄμωμον ἔσται εἰσοδεκτὸν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ.
Λευ. 22,21 Ἀνθρωπος, ὁ ὁποῖος θὰ προσφέρῃ εἰρηνικὴν εὐχαριστήριον θυσίαν πρὸς τον Κυριον εἰς ἐκτέλεσιν ταξίματός του ἢ ἄλλης πινὸς καλῆς ἐπιθυμίας του ἢ λόγῳ των εορτῶν σας, το προσφερόμενον πρὸς θυσίαν ζῶων ἀπὸ τὴν ἀγέλην των βοῶν ἢ των προβάτων θὰ γίνετα δεκτὸν ἀπὸ σας, εφ' ὅσον θὰ εἶναι σωματικῶς ἀρτιμελές. Ουδὲν ἐλάττωμα πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς αὐτό.
- Λευ. 22,22 τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσόμητον ἢ μυρμηκίῳντα ἢ ψωραγριῳντα ἢ λειχήνας ἔχοντα, οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ Κυρίῳ. καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.
Λευ. 22,22 Ζῶων τυφλὸν ἢ ἔχον κάταγμα ἢ κομμένην τὴν γλῶσσαν, πάσχον ἀπὸ φαγοῦραν ἢ ἀπὸ ἀγρίαν ψώραν ἢ ἔχει λειχήνας, δεν θὰ προσφέρουν τέτοια ζῶα στον Κυριον. Δεν θὰ τα δώσετε νὰ θυσιασθῶν στο θυσιαστήριον των

ολοκαυτωμάτων ως πρόσφοράν στον Κυριον.

- Λευ. 22,23 καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτόμητον ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς δὲ εὐχὴν σου οὐ δεχθήσεται.
- Λευ. 22,23 Μοσχάρι ἢ πρόβατον που ἔχουν κομμένα τα αὐτὰ των ἢ κολοβὴν τὴν ουρὰν των θα τα δεχθῆτε καὶ θα τα σφάζετε ὡς τροφήν ἰδικὴν σας. Ὡς θυσίαν ὁμως δια τὸ τάξιμόν σου δεν θα γίνονται δεκτά.
- Λευ. 22,24 θαλαδίαν καὶ ἔκτεθλιμμένον καὶ ἔκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε.
- Λευ. 22,24 Ζῶον του οὐοίου οἱ ὄρχεις εἶναι ολίγον ἢ πολὺ σπασμένοι δια συνθλίψεως ἢ κομμένοι ἢ ἀπεσπασμένοι, δεν θα το προσφέρῃς στον Κυριον καὶ εἰς τὴν περιοχὴν που κατοικεῖτε δεν θα κάμνετε σεις δι' ευνουχισμοῦ τέτοια ζῶα.
- Λευ. 22,25 καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων, ὅτι φθάρματα ἔστιν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς, οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν.
- Λευ. 22,25 Καὶ ἀπὸ τα χέρια ξένου δεν θα δεχθῆτε τέτοια ζῶα, δια να τα προσφέρετε θυσίαν στον Θεόν, διότι αὐτὰ ἔχουν υποστή φθοράν, ακρωτηριασμόν· ὑπάρχει σωματικόν ἐλάττωμα εἰς αὐτά. Δεν θα τα δεχθῆτε, δια να τα προσφέρετε θυσίαν”.
- Λευ. 22,26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 22,26 Ὁ Κυριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 22,27 μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα, ὡς ἂν τεχθῆ, καὶ ἔσται ἐπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα, κάρπωμα Κυρίῳ.
- Λευ. 22,27 “μοσχάρι ἢ πρόβατον ἢ, ερίφιον, ὅταν γεννηθῆ, θα μείνη ἐπτὰ ἡμέρας κοντὰ εἰς τὴν μητέρα του. Ἀπὸ τὴν ογδόην ἡμέραν καὶ πέραν δύναται να προσφερθῆ καὶ να γίνῃ δεκτὸν ὡς θυσία δια τὸν Κυριον.
- Λευ. 22,28 καὶ μόσχον καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, οὐ σφάζεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
- Λευ. 22,28 Μοσχάρι καὶ πρόβατον, τὴν μητέρα καὶ τα τέκνα της δεν θα τα σφάζῃς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.
- Λευ. 22,29 ἐὰν δὲ θύσης θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνην Κυρίῳ, εἰσδεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό·
- Λευ. 22,29 Ἐὰν προσφέρῃς θυσίαν στον Κυριον εἰς ἐκπλήρωσιν χαρμοσύνου τάματος, θα τὴν προσφέρῃς κατὰ τὸν πρέποντα τρόπον, ὡστε να γίνῃ δεκτὴ ἀπὸ τὸν Θεόν.
- Λευ. 22,30 αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται, οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρωῖ· ἐγὼ εἰμι Κύριος.
- Λευ. 22,30 Θα φαγῶθῃ ἡ θυσία αὐτὴ κατὰ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ θα προσφερθῆ. Δεν θα αφήσετε υπολείμματα ἀπὸ τα κρέατα αὐτὰ ἕως τὸ πρωῖ τῆς επομένης ἡμέρας. Εγὼ εἰμι ὁ Κυριος!
- Λευ. 22,31 Καὶ φυλάξτε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐτάς,
- Λευ. 22,31 Θα φυλάξτε τὰς ἐντολάς μου καὶ θα τὰς εφαρμόσετε.
- Λευ. 22,32 καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς,
- Λευ. 22,32 Τηροῦντες αὐτάς δεν θα μολύνετε τὸ ἅγιον ὄνομά μου. Ἐτσι θα εἰμι ἅγιος μεταξὺ σας καὶ θα δοξάζωμαι ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας. Εγὼ εἰμι ὁ Κυριος, ὁ ὁποῖος σας ἠγίασα καὶ σας καθιέρωσα εἰς τὴν διακονίαν μου.
- Λευ. 22,33 ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός, ἐγὼ Κύριος.
- Λευ. 22,33 Εγὼ εἰμι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σας ἐβγάλα ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς Αἰγύπτου, ὥστε να εἰμι ὁ Θεός σας. Εγὼ εἰμι ὁ Κυριος.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 23

- Λευ. 23,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 23,1 Ὁ Κυριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 23,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· αἱ ἑορταὶ Κυρίου, ἃς καλέσετε αὐτάς κλητὰς ἁγίας, αὗται εἰσιν αἱ ἑορταὶ μου.
- Λευ. 23,2 “ὠμίλησε πρὸς τους Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Αἱ πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου εορταί, τὰς ὁποίας θα αναγνωρίσετε ὡς καθιερωμένας ἁγίας εορτάς, εἶναι αἱ ἐξῆς·
- Λευ. 23,3 ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία τῷ Κυρίῳ· πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις, σάββατά ἐστι τῷ Κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.
- Λευ. 23,3 ἐξ ἡμέρας θα ἐργάζεσαι, ἡ δε ἐβδόμη ἡμέρα θα εἶναι δια σε σάββατα, δηλαδὴ ἀνάπαυσις. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ θα εἶναι ἁγία, καθιερωμένη στον Κυριον. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν καμμίαν ἐργασίαν δεν θα κάμῃς, διότι θα εἶναι ἀνάπαυσις πρὸς χάριν τοῦ Κυρίου εἰς ὅλους τους οἴκους σας.
- Λευ. 23,4 Αὗται αἱ ἑορταὶ τῷ Κυρίῳ κληταὶ ἅγιοι, ἃς καλέσετε αὐτάς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
- Λευ. 23,4 Αὐταὶ εἶναι αἱ εορταί, αἱ πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου, αἱ ὁποῖαι θα εἶναι καθωρισμένοι ἅγιοι καὶ τὰς ὁποίας θα τηρῆτε καὶ θα εορτάζετε στους ὀρισμένους δι' αὐτάς καιροῦς.

- Λευ. 23,5 ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἀνὰ μέσον τῶν ἐσπερινῶν πάσχα τῷ Κυρίῳ.
Λευ. 23,5 Κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ πρώτου μηνός, τὴν ἐσπέραν, θὰ εορτάζετε τὸ Πάσχα πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου.
Λευ. 23,6 καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τούτου ἐορτὴ τῶν ἀζύμων τῷ Κυρίῳ· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.
- Λευ. 23,6 Κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ἰδίου μηνός θὰ εἶναι ἡ εορτὴ τῶν ἀζύμων πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου. Ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας θὰ τρώγετε ἄρτον χωρὶς προζύμι.
- Λευ. 23,7 καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε·
Λευ. 23,7 Ἡ πρώτη ἡμέρα θὰ εἶναι δια σας αφιερωμένη πρὸς τὸν Κύριον καὶ ἁγία. Καμμίαν ἐργασίαν δὲν θὰ κάμετε κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν.
- Λευ. 23,8 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
- Λευ. 23,8 Κατὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας θὰ προσφέρετε στὸν Κύριον τὰς θυσίας τῶν ὀλοκαυτωμάτων. Ἡ ἑβδόμη ἡμέρα θὰ εἶναι δια σας ἐπίσης καθιερωμένη πρὸς τὸν Θεόν, ἁγία. Καμμίαν βαρείαν ἐργασίαν δὲν θὰ κάμετε κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν·.
- Λευ. 23,9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Λευ. 23,9 Ὁ Κύριος ἐλάλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 23,10 εἶπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ
θερίζετε τὸν θερισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα·
Λευ. 23,10 “ομίλησε πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ σας δίδω καὶ θὰ
θερίζετε τὰ σιτηρὰ αὐτῆς, θὰ φέρετε στὸν ἱερέα πρὸς εὐλογίαν ἓνα δεμάτι, ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ σας.
- Λευ. 23,11 καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι Κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς,
Λευ. 23,11 Ὁ δε ἱερεὺς θὰ προσφέρῃ τὸ δεμάτι αὐτὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, δια νὰ γίνῃ δεκτὸν ἀπὸ αὐτὸν πρὸς χάριν ἰδικὴν σας. Ἐὰν το προσφέρῃ δὲ τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς πρώτης τοῦ Πάσχα.
- Λευ. 23,12 καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἂν φέρητε τὸ δράγμα, πρόβατον ἄμωμον ἑνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ
Κυρίῳ.
- Λευ. 23,12 Τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ φέρετε τὸ δεμάτι αὐτὸ, θὰ προσφέρετε καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα δια τὸν Κύριον πρόβατον ἐνός ἔτους, ἀρτιμελές.
- Λευ. 23,13 καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ· θυσία τῷ Κυρίῳ, ὁσμὴ εὐωδίας
Κυρίῳ· καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ εἶν οἴνου.
- Λευ. 23,13 Μαζὴ με αὐτὸ θὰ προσφέρετε ὡς ἀναίμακτον θυσίαν πρὸς τὸν Κύριον δύο δέκατα (ἑπτὰ καὶ ἡμισυ περίπου κιλὰ) σημιγάλι ζυμωμένον με λάδι. Εἶναι αὐτὸ θυσία πρὸς τὸν Κύριον, εὐάρεστος ὁσμὴ εὐωδίας πρὸς αὐτὸν. Καὶ ὡς σπονδὴν θὰ προσφέρετε ἓνα τέταρτον τοῦ εἶν (ἓνα καὶ ἡμισυ περίπου χιλιόγραμμα) οἴνου.
- Λευ. 23,14 καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε
ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ Θεῷ ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.
- Λευ. 23,14 Μέχρι δε τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ προσφέρετε αὐτὰ τὰ δῶρα πρὸς τὸν Θεόν σας, δὲν θὰ φάγετε νέον ἄρτον οὔτε ξεροψημένον χονδροκομμένο φρέσκο σιτάρι. Ἡ ἐντολὴ μου αὐτὴ θὰ εἶναι αἰώνιος νόμος εἰς ὅλας τὰς γενεὰς σας καὶ εἰς κάθε κατοικίαν σας.
- Λευ. 23,15 Καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ
ἐπιθέματος, ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους,
- Λευ. 23,15 Ἐὰν μετρήσετε ἀπὸ τὴν ἐπομένην τῆς πρὸς ἀνάπαυσιν ἡμέρας ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν προσεφέρατε καὶ παρεθέσατε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τὸ δεμάτι ἑπτὰ ὀλοκλήρους ἑβδομάδας.
- Λευ. 23,16 ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πενήκοντα ἡμέρας καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ
Κυρίῳ.
- Λευ. 23,16 Αἱ ἡμέραι αὐταὶ υπολογιζόμεναι μέχρι τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς τελευταίας ἑβδομάδος εἶναι πενήκοντα. Κατὰ τὴν πεντηκοστὴν αὐτὴν ἡμέραν θὰ προσφέρετε νέαν θυσίαν στὸν Κύριον.
- Λευ. 23,17 ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δύο ἄρτους· ἓκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσσονται,
ἔζυμωμένοι πεφθῆσονται πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 23,17 Ἀπὸ τὸν οἶκόν σας δηλαδὴ, θὰ προσφέρετε ὡς θυσίαν παρουσιάσεως πρὸς τὸν Κύριον δύο ἄρτους· αὐτοὶ θὰ εἶναι ζυμωμένοι με δύο δέκατα σημιγάλι (ἑπτὰ καὶ ἡμισυ περίπου κιλὰ) καὶ ψημένοι, ἀπὸ τὰ πρωτογεννήματα τοῦ ἀγροῦ σας, χάριν τοῦ Κυρίου.
- Λευ. 23,18 καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἀμνοὺς ἀμώμους ἑνιαυσίους καὶ μόσχον ἓνα ἓκ βουκολίου καὶ κριοὺς
δύο ἀμώμους, καὶ ἔσσονται ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμὴ
εὐωδίας τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 23,18 Μαζὴ με τοὺς ἄρτους αὐτοὺς θὰ προσφέρετε ἑπτὰ ἀμνοὺς, ἐνός ἔτους ἕκαστον καὶ χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα, ἓνα μοσχάρι ἀπὸ τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν καὶ δύο κριοὺς χωρὶς κανένα σωματικὸν ἐλάττωμα. Αὐτὰ θὰ προσφερθοῦν ὡς θυσία ὀλοκαυτώματος πρὸς τὸν Κύριον· καὶ αἱ ἀναίμακτοι θυσίαι καὶ αἱ μαζὴ με αὐτὰς σπονδαὶ

του οίνου θα είναι θυσία ευάρεστοι εις οσμὴν ευωδίας προς τον Κυριον.

- Λευ. 23,19 καὶ ποιήσουσι χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας καὶ δύο ἀμνοὺς ἑνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος·
- Λευ. 23,19 Μαζὴ με τους ἄρτους των πρωτογεννημάτων του θερισμοῦ θα προσφέρουν ως θυσίαν περὶ ἀμαρτίας ἓνα τράγον καὶ δύο ἀμνοὺς ἐνός ἔτους ἕκαστον ως θυσίαν περὶ σωτηρίας.
- Λευ. 23,20 καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννήματος ἐπίθεμα ἐναντίον Κυρίου μετὰ τῶν δύο ἀμνῶν· ἅγια ἔσονται τῷ Κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται.
- Λευ. 23,20 Αὐτὰ, θα τα προσφέρῃ ὁ ἱερεὺς μαζὴ με τους ἄρτους των πρωτογεννημάτων, οἱ οποίοι θα προσφερθοῦν ως θυσία παρουσιάσεως ἐνώπιον του Κυρίου μαζὴ με τους δύο ἀμνοὺς, θα εἶναι ἅγια ἐνώπιον του Θεοῦ, θα ἀνήκουν δε στον ἱερέα, οἱ οποίοι τα προσέφερε.
- Λευ. 23,21 καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν· ἅγια ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν.
- Λευ. 23,21 Θα ἔχετε καὶ θα θεωρήτε τὴν ἡμέραν αὐτὴν ως ἐπίσημον καὶ καθιερωμένην. Θα εἶναι ἅγια δια σας καὶ κατ' αὐτὴν δεν θα κάμετε καμμίαν βαρεῖαν ἐργασίαν. Το προσταγμὰ μου αὐτὸ θα εἶναι αἰώνιος νόμος εἰς τὰς γενεὰς σας καὶ εἰς κάθε κατοικίαν σας.
- Λευ. 23,22 καὶ ὅταν θερίζετε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις, τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψεις αὐτὰ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 23,22 Όταν θα θερίζετε τὰ σιτηρὰ τῆς γῆς σας, δεν θα ολοκληρώσετε τὸν θερισμὸν του ἀγροῦ σας ἐπιστρέφοντες δια να θερίσετε τὰ ἀπολειφθέντα στάχυα ἢ δια να συλλέξετε ὅσα ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν. Αὐτὰ θα τα ἀφήσης δια τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ξένον. Εγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός, που δίδω αὐτὴν τὴν ἐντολήν”.
- Λευ. 23,23 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 23,23 Ὁ Κύριος ὠμίλησεν ἀκόμη προς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
- Λευ. 23,24 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου μιᾶ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπίγγων, κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν·
- Λευ. 23,24 “εἰπὲ στους Ἰσραηλίτας· Κατὰ τὴν πρώτην του ἐβδόμου μηνός, θα ἔχετε ἀργίαν καὶ ἀνάπαυσιν, ἡ ὁποία θα ἐξαγγέλλεται στον λαὸν δια σαλπίγγων· θα εἶναι ἐπίσημος καθωρισμένη ἡμέρα δια σας, ἀφιερωμένη στον Κυριον.
- Λευ. 23,25 πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα Κυρίῳ.
- Λευ. 23,25 Καὶ ἓνα βαρὺ ἔργον δεν θα ἐκτελέσετε, καὶ θα προσφέρετε κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὀλοκαυτώματα στον Κυριον.
- Λευ. 23,26 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 23,26 Ὁ Κύριος ὠμίλησε προς τὸν Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 23,27 καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξίλασμοῦ, κλητὴ ἅγια ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 23,27 “ἡ δεκάτη του ἐβδόμου αὐτοῦ μηνός θα εἶναι ἡμέρα ἐξίλασμοῦ. Καθιερωμένη καὶ ἅγια θα εἶναι δια σας. Θα ταπεινώσετε με νηστείαν καὶ μετάνοιαν τὰς ψυχὰς σας καὶ θα προσφέρετε ὀλοκαυτώματα στον Κυριον.
- Λευ. 23,28 πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ· ἔστι γὰρ ἡμέρα ἐξίλασμοῦ αὕτη ὑμῖν, ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.
- Λευ. 23,28 Καμμίαν ἀπολύτως ἐργασίαν δεν θα κάμετε κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, διότι αὐτὴ εἶναι δια σας ἡμέρα ἐξίλασμοῦ, δια να ἐξιλεώσεσθε ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας σας ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας.
- Λευ. 23,29 πᾶσα ψυχὴ, ἥτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Λευ. 23,29 Κάθε Ἰσραηλίτης ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν δεν θα θλιβῇ καὶ δεν θα ταπεινωθῇ ἐνώπιον του Κυρίου, θα ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου του λαοῦ του.
- Λευ. 23,30 καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ποιήσῃ ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολείπῃ ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
- Λευ. 23,30 Καὶ κάθε Ἰσραηλίτης, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν θα ἐκτελέσῃ οἰανδήποτε ἐργασίαν, ἔστω καὶ ελαφράν, θα ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου του λαοῦ του.
- Λευ. 23,31 πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν.
- Λευ. 23,31 Ουδεμίαν ἀπολύτως ἐργασίαν θα κάμετε. Αὐτὸ θα εἶναι νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς σας καὶ εἰς ὅλους τους οἴκους σας.
- Λευ. 23,32 σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν, καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνός, ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν.
- Λευ. 23,32 Σαββατὰ σαββάτων καθιερωμένη ἐπίσημος ἡμέρα ἀργίας θα εἶναι αὐτὴ δια σας, κατὰ τὴν ὁποίαν θα ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς σας με νηστείαν καὶ μετάνοιαν. Ἀπὸ τὴν ἐσπέραν τῆς ἐνάτης του μηνός αὐτοῦ ἕως τὴν ἐσπέραν τῆς ἄλλης ἡμέρας θα ἔχετε πλήρη ἀνάπαυσιν καὶ ἀποχὴν ἀπὸ κάθε ἐργασίαν”.
- Λευ. 23,33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 23,33 Ὁ Κύριος ὠμίλησε προς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·

- Λευ. 23,34 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· τῆ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἑορτὴ σκηναῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 23,34 “ομίλησε και εἶπε στους Ἰσραηλίτας· Κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ ἐβδόμου αὐτοῦ μηνὸς θα τελήτε ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὴν ἑορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας πρὸς τιμὴν και δόξαν τοῦ Κυρίου.
- Λευ. 23,35 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἡ κλητὴ ἁγία· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
- Λευ. 23,35 Ἡ πρώτη ἡμέρα θα εἶναι καθιερωμένη, ἁγία. Κανένα βαρὺ ἔργον δεν θα κάμετε κατ' αὐτήν.
- Λευ. 23,36 ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδοὴ κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, και προσάξετε ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ· ἐξόδιόν ἐστί, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε.
- Λευ. 23,36 Καθ' ὅλας δε τας ἑπτὰ αὐτὰς ἡμέρας θα προσφέρετε ὀλοκαυτώματα στον Κυριον. Και η ὀγδοὴ ἡμέρα θα εἶναι δια σας ἐπίσημος και καθιερωμένη, ἁγία. Θα προσφέρετε ὀλοκαυτώματα πρὸς τον Κυριον. Εἶναι η τελευταία ἑορτὴς ἡμέρα και κατ' αὐτήν δεν θα κάμετε κανένα βαρὺ ἔργον.
- Λευ. 23,37 Αὗται ἑορταὶ Κυρίῳ, ἃς καλέσετε κλητὰς ἁγίας, ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ Κυρίῳ, ὀλοκαυτώματα και θυσίας αὐτῶν και σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν·
- Λευ. 23,37 Αὐταὶ εἶναι αἱ ἑορταὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου, τας ὁποίας θα ἔχετε και θα θεωρήτε καθιερωμένας και ἁγίας, ὥστε να προσφέρετε κάθε ἡμέραν στον Κυριον θυσίας αιματηράς, ὀλοκαυτώματα και μαζὴ με αὐτὰς αναϊμάκτους θυσίας, ὅπως ἐπίσης και τας σπονδὰς του οἴνου.
- Λευ. 23,38 πλὴν τῶν σαββάτων Κυρίου και πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν και πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν και πλὴν τῶν ἐκουσίων ὑμῶν, ἃ ἂν δῶτε τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 23,38 Αὐτὰ θα προσφέρωνται, ἐκτὸς των ἄλλων καθιερωμένων θυσίων πρὸς τον Κυριον κατὰ τα σάββατα, ἐκτὸς των ἄλλων προσφορῶν σας, ἐκτὸς των θυσίων δια τα τάματα υμῶν και ἐκτὸς των ἄλλων ἐκουσίων προσφορῶν σας, τας ὁποίας θα προσφέρετε πρὸς τον Κυριον.
- Λευ. 23,39 Καὶ ἐν τῆ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ γενήματα τῆς γῆς, ἑορτάσετε τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας· τῆ ἡμέρα τῆ πρώτη ἀνάπαυσις και τῆ ἡμέρα τῆ ὀγδοὴ ἀνάπαυσις.
- Λευ. 23,39 Κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν τοῦ ἐβδόμου αὐτοῦ μηνὸς, ὅταν τελειώσετε τὴν συγκομιδὴν των διαφόρων προϊόντων τῆς γῆς, θα ἑορτάσετε πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου ἑπτὰ ἡμέρας. Κατὰ τὴν πρώτην και τὴν ὀγδοὴν ἡμέραν θα ἔχετε ἀργίαν και ἀνάπαυσιν.
- Λευ. 23,40 καὶ λήψεσθε τῆ ἡμέρα τῆ πρώτη καρπὸν ξύλου ὠραῖον και κάλλυνθρα φοινίκων, και κλάδους ξύλου δασεῖς και ἰτέας και ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρρου, εὐφρανθήναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας τοῦ ἔνιαυτοῦ·
- Λευ. 23,40 Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν θα λάβετε ὠραῖον ὠριμον καρπὸν καλοῦ δένδρου, κλάδους φοινίκων, πυκνοφύλλους κλάδους δένδρων, κλάδους ἰτέας και λυγαριάς ἀπὸ χειμάρρον, δια να εὐφρανθήτε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου και θεοῦ σας κατὰ τας ἑπτὰ αὐτὰς ἡμέρας του ἔτους.
- Λευ. 23,41 νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτήν.
- Λευ. 23,41 Ἡ ἐντολὴ μου αὐτὴ θα εἶναι παντοτεινὸς νόμος εἰς τὰς γενεὰς σας· κατὰ τον ἐβδομον μῆνα θα πανηγυρίσετε τὴν ἑορτὴν αὐτήν.
- Λευ. 23,42 ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας· πᾶς ὁ αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς,
- Λευ. 23,42 Θα κατοικήσετε ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς σκηνάς. Οἱ οἱ ἐντόπιοι Ἰσραηλίται θα κατοικήσουν εἰς σκηνάς,
- Λευ. 23,43 ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν, ὅτι ἐν σκηναῖς κατώκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 23,43 δια να ἴδουν αἱ γενεαὶ και οἱ ἀπόγονοί σας ὅτι εἰς σκηνάς ἐγὼ ἐγκατέστησα τους Ἰσραηλίτας, ὅταν ἐλευθέρους τους ἔβγαλα ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου. Ἐγὼ εἶμαι Κυριος ὁ Θεὸς σας” !
- Λευ. 23,44 Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰς ἑορτὰς Κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- Λευ. 23,44 Αὐτὰ ἀνεκοίνωσεν ὁ Μωϋσῆς και ὠρυσεν στους Ἰσραηλίτας δια τας ἑορτὰς τοῦ Κυρίου.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 24

- Λευ. 24,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 24,1 Ὁ Κυριος ὠμίλησε πρὸς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
- Λευ. 24,2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, και λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐλαῖνον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καῦσαι λύχρον διὰ παντός.
- Λευ. 24,2 “δώσε ἐκ μέρους μου ἐντολὴν στους Ἰσραηλίτας να πάρουν και να φέρουν εἰς σε ελαιόλαδον καθαρὸν, κοπανισμένον, κατάλληλον πρὸς φωτισμόν, δια να καίη πάντοτε ἡ λυχνία τῆς Σκηνης.
- Λευ. 24,3 ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καύσουσιν αὐτὸ Ἀαρὼν και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωῆ ἐνώπιον Κυρίου ἐνδεδεχῶς· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

- Λευ. 24,3 Εντός της Σκηνης του Μαρτυρίου και έξω από το καταπέτασμα, που καλύπτει τα Αγια των Αγίων, θα ανάπτουν και θα καίουν το φως αυτό ο Ααρών και οι υιοί αυτού ενώπιον του Κυρίου από την εσπέραν έως το πρωί πάντοτε. Αυτό θα είναι αιώνιος νόμος εις τας γενεάς σας.
- Λευ. 24,4 ἐπι τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους ἐναντίον Κυρίου ἕως εἰς τὸ πρωί.
Λευ. 24,4 Θα ανάψετε και θα μένουν έως το πρωί αναμμένοι ενώπιον του Κυρίου οι λύχνοι, οι οποίοι ευρίσκονται επάνω εις την επτάφωτον εκ καθαρού χρυσού λυχνίαν.
- Λευ. 24,5 Καὶ λήψετε σεμίδαλιν καὶ ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους, δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἶς·
Λευ. 24,5 Θα λάβετε σημιγδάλι και θα κάμετε με αυτό δώδεκα ἄρτους. Ο καθε ἄρτος θα είναι δύο δέκατα (επτά και ἡμισυ πρίπου κιλά).
- Λευ. 24,6 καὶ ἐπιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα, ἕξ ἄρτους τὸ ἓν θέμα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἐναντι Κυρίου.
Λευ. 24,6 Θα θέσετε αυτούς επάνω εις την εκ καθαρού χρυσού τράπεζαν της προθέσεως ενώπιον του Κυρίου, εις δύο στήλας ἐξ ἄρτους εις την κάθε μίαν.
- Λευ. 24,7 καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ ἄλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν προκείμενα τῷ Κυρίῳ.
Λευ. 24,7 Εἰς κάθε μίαν ἀπὸ τας δύο αὐτάς στήλας των ἄρτων θα θέσετε καθαρὸ λιβάνι και ἀλάτι και θα εἶναι οἱ ἄρτοι αὐτοὶ προσφορά ἐνώπιον του Κυρίου εις ἀνάμνησιν των δώδεκα φυλῶν του Ἰσραήλ.
- Λευ. 24,8 τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσθήσεται ἐναντι Κυρίου διὰ παντὸς ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, διαθήκη ἀιώνιον.
Λευ. 24,8 Παντοτε κάθε Σαββατον θα αντικαθιστάτε ἐνώπιον του Κυρίου και ἐνώπιον των Ἰσραηλιτῶν τους δώδεκα αὐτοὺς ἄρτους εις διαρκὴ ἀνάμνησιν της συμφωνίας ἐμοῦ και των Ἰσραηλιτῶν.
- Λευ. 24,9 καὶ ἔσται Ααρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ· ἔστι γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων τοῦτο αὐτῶν ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ Κυρίῳ, νόμιμον αἰώνιον.
Λευ. 24,9 Αὐτοὶ οἱ ἄρτοι θα ἀνήκουν στον Ααρὼν και τους υἱοὺς του, οἱ ὁποῖοι και θα τους τρώγουν στον ἱερόν τόπον, διότι εἶναι ἁγιωτάτη προσφορά ἀπὸ τας προσφερομένας ως θυσία προς τον Κυριον. Αυτό θα εἶναι αιώνιος νόμος για σας”.
- Λευ. 24,10 Καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλιτιδος, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλιτιδος καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλίτης·
Λευ. 24,10 Μαζή με τους Ἰσραηλίτας οἱ ὁποῖοι ἐφυγαν ἀπὸ την Αἴγυπτον ἐξῆλθε και ο υἱὸς μιας γυναικὸς Ἰσραηλιτιδος και Αἰγυπτίου ἀνδρὸς. Ο υἱὸς αὐτὸς της Ἰσραηλιτιδος ἐφιλονείκησε και συνεπλάκη με ἓνα Ἰσραηλίτην.
- Λευ. 24,11 καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλιτιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο. καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωουσῆν· καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμεῖθ θυγάτηρ Δαβρεὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν.
Λευ. 24,11 Επάνω δε εις την μάχην αὐτὴν ο υἱὸς της Ἰσραηλιτιδος ἀνέφερε το ἅγιον ὄνομα του Θεοῦ, το ὁποῖον και ἐβλασφήμησε. Ἀμέσως ὠδήγησαν αὐτὸν προς τον Μωϋσῆν. Η μήτηρ του ὠνομάζετο Σαλωμεῖθ και ἡτὸ θυγάτηρ Δαβρεὶ ἀπὸ την φυλὴν Δαν.
- Λευ. 24,12 καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρῖναι αὐτὸν διὰ προστάγματος Κυρίου.
Λευ. 24,12 Ἔθεσαν τον βλάσφημον εις την φυλακὴν, δια να αποφασίσουν περὶ της τύχης του κατόπιν ἐντολῆς του Κυρίου.
- Λευ. 24,13 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωουσῆν λέγων·
Λευ. 24,13 Ὁ Κυριος ὠμίλησε προς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 24,14 ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσουσι πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ.
Λευ. 24,14 “βγάλε τον βλάσφημον αὐτὸν ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν. Ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν την βλασφημίαν του, θα θέσουν τας χεῖρας των επάνω εις την κεφαλὴν αὐτοῦ και θα καταθέσουν την μαρτυρίαν των ἐναντίον του. Ἐπειτα δε θα τον λιθοβολήσουν ὅλος ο λαὸς των Ἰσραηλιτῶν.
- Λευ. 24,15 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ λάλησον καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταράσῃται Θεόν, ἀμαρτίαν λήψεται·
Λευ. 24,15 Ὁμίλησε προς τους Ἰσραηλίτας και εἶπε προς αὐτούς· Οἰοσδήποτε ἄνθρωπος θα βλασφημήσῃ τον Θεόν θα λάβῃ ἐνοχὴν και τιμωρίαν δια την ἀμαρτίαν.
- Λευ. 24,16 ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα Κυρίου, θανάτῳ θανατούσθω· λίθοις λιθοβολεῖτω αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ Ἰσραήλ· ἐὰν τε προσήλυτος, ἐὰν τε αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα Κυρίου, τελευτάτω.
Λευ. 24,16 Ἐκεῖνος, δηλαδὴ, ο ὁποῖος ἀσεβῶς θα ἀναφέρῃ το ὄνομα του Θεοῦ πρέπει να τιμωρῆται δια θανάτου. Ὅλος ο λαὸς των Ἰσραηλιτῶν θα θανατώσῃ δια λιθοβολισμοῦ αὐτὸν. Εἴτε ξένος εἶναι εἴτε ἐντόπιος αὐτὸς, που θα ἀναφέρῃ ἀσεβῶς το ὄνομα του Κυρίου, θα τιμωρῆται δια θανάτου.
- Λευ. 24,17 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω.
Λευ. 24,17 Ὅπως ἐπίσης και οἰοιοσδήποτε κτυπήσῃ ἄνθρωπον και θανάτωσῃ αὐτὸν θα τιμωρῆται δια θανάτου.
- Λευ. 24,18 καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτῆνος καὶ ἀποθάνῃ, ἀποπισάτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς.

- Λευ. 24,18 Εκείνος που θα κτυπήσει ζών και το ζώο θα αποθάνη εκ του κτυπήματος, θα δώσει στον ιδιοκτήτη άλλο ζών αντί του θανατωθέντος.
- Λευ. 24,19 και εάν τις δώ μῶμον τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ·
- Λευ. 24,19 Και εκείνος ο οποίος θα πράξει κακόν τι εις βάρος του πλησίον, θα υποστή το ίδιον κακόν, το οποίον ἐπράξεν εναντίον του πλησίον.
- Λευ. 24,20 σύντριμμα ἀντί συντρίμματος, ὀφθαλμὸν ἀντί ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντί ὀδόντος, καθότι ἂν δῶ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτω δοθήσεται αὐτῷ.
- Λευ. 24,20 Κάταγμα ἀντί κατάγματος, οφθαλμὸν ἀντί οφθαλμοῦ, οδόντα ἀντί οδόντος, ο,τι κακόν και οϊανδήποτε βλάβην ἔκαμεν στον πλησίον θα υποστή και ο ίδιος.
- Λευ. 24,21 ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον και ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθῳ·
- Λευ. 24,21 Εκείνος ο οποίος θα κτυπήσει ἄνθρωπον και ο κτυπηθεὶς ἀποθάνῃ, θα τιμωρηθῆ δια θανάτου.
- Λευ. 24,22 δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ και τῷ ἐγγωρίῳ, ὅτι ἐγὼ εἶμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 24,22 Μια και η αὐτὴ θα εἶναι η ἀπόδοσις δικαιοσύνης και η ἐπιβολὴ κυρώσεων δια τον ξένον και δια τον ἐντόπιον. Εγὼ δίδω αὐτάς τας ἐντολάς, διότι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ο Θεὸς σας”.
- Λευ. 24,23 και ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, και ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς και ἐλίθοβόλησαν αὐτὸν ἐν λίθοις· και οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.
- Λευ. 24,23 Διέταξεν ο Μωϋσῆς τους Ἰσραηλίτας και ἐβγαλαν ἔξω ἀπὸ την κατασκήνωσιν τον βλάσφημον και ἐθανάτωσαν αὐτὸν δια λιθοβολισμοῦ. ἔκαμαν οἱ Ἰσραηλίται, ὅπως ακριβῶς διέταξεν ο Κύριος στον Μωϋσῆν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 25

- Λευ. 25,1 Και ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ ὄρει Σινὰ λέγων·
- Λευ. 25,1 Επάνω στο ὄρος Σινὰ μίλησε ο Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν λέγων·
- Λευ. 25,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ και ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, και ἀναπαύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, σάββατα τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 25,2 “ὁμίλησε πρὸς τους Ἰσραηλίτας και εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Οταν εἰσέλθητε εἰς την γην της Χαναάν, την οποιαν ἐγὼ θα σας δώσω, θα ἀναπαύεται η γη αὐτὴ που σας δίδω, θα ἔχη και αὐτὴ σάββατα Κυρίου, δηλαδὴ ἀνάπαυσιν.
- Λευ. 25,3 ἔξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρὸν σου και ἔξ ἔτη τεμεῖς τὴν ἄμπελὸν σου και συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς.
- Λευ. 25,3 Ἐξ ἔτη κατὰ συνέχειαν θα σπειρῆς τον ἀγρὸν σου και ἐπὶ ἔξ ἔτη θα κλαδεύῃς την ἄμπελὸν σου και θα συγκομιζῆς τον καρπὸν της·
- Λευ. 25,4 τῷ δὲ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ σάββατα, ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῆ, σάββατα τῷ Κυρίῳ· τὸν ἀγρὸν σου οὐ σπερεῖς και τὴν ἄμπελὸν σου οὐ τεμεῖς,
- Λευ. 25,4 το δε ἐβδομον ἔτος θα εἶναι σάββατον, δηλαδὴ ἀνάπαυσις, θα ἔχη και γη το σάββατον αὐτῆς, την πρὸς τιμὴν του Κυρίου ἀνάπαυσιν της. Κατὰ το ἔτος αὐτὸ δεν θα σπειρῆς τον ἀγρὸν σου και δεν θα κλαδεύῃς το ἀμπέλι σου.
- Λευ. 25,5 και τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις και τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγιάσματος σου οὐκ ἐκτρυγήσεις· ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῆ.
- Λευ. 25,5 Τα αὐτοφυῆ προϊόντα του ἀγροῦ σου δεν θα τα θερίσῃς και τα σταφύλια, των οποιῶν τας ἀπαρχὰς προσέφερες στον Θεόν, δεν θα τα τρυγήσῃς. Ἐτος ἀναπαύσεως θα εἶναι αὐτὸ δια την γην σου.
- Λευ. 25,6 και ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι. και τῷ παιδί σου και τῇ παιδίσκῃ σου και τῷ μισθωτῷ σου και τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς σέ
- Λευ. 25,6 Τα δε αὐτοφυῆ προϊόντα κατὰ τα ἔτη της ἀναπαύσεως θα εἶναι τροφή δια σέ, δια τον δούλον σου, την δούλην σου, τον ἡμερομίσθιον εργατὴν σου και τον ξένον, ο οποίος παροικεὶ πλησίον σου,
- Λευ. 25,7 και τοῖς κτήνεσί σου, και τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ σου ἔσται πᾶν τὸ γένημα αὐτοῦ εἰς βρῶσιν.
- Λευ. 25,7 και δια τα ζῶα σου, δια τα ἀγρία θηρία της χώρας σου, ὅλα τα αὐτοφυῆ προϊόντα των ἀγρῶν σου θα εἶναι εἰς τροφήν ὅλων.
- Λευ. 25,8 Και ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἐπτὰ ἀναπαύσεις αὐτῶν, ἐπτὰ ἔτη ἐπτάκις, και ἔσονται σοι ἐπτὰ ἐβδομάδες ἐτῶν ἐννέα και τεσσαράκοντα ἔτη.
- Λευ. 25,8 Ἀπὸ το ἔτος τούτο της ἀγρاناπαύσεως θα μετρήσῃς ἐπτὰ φορές ἐπτὰ ἔτη και θα ἔχῃς ἐν ὅλῳ ἐπτὰ ἐβδομάδας ἐτῶν, δηλαδὴ τεσσαράκοντα ἐννέα ἔτη.
- Λευ. 25,9 και διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῆ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν ἐν τῷ μηνί τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν.
- Λευ. 25,9 Κατὰ την δεκάτην του ἐβδόμου, μηνός, του πεντηκοστοῦ ἔτους, θα ἀναγγεῖλετε τούτο εἰς ὅλην την χώραν σας με σάλπιγγας. Κατὰ την ἡμέραν του ἐξλασμοῦ θα ἀναγγεῖλετε με σάλπιγγας εἰς ὅλην την χώραν σας την ἔλευσιν τούτου του ἔτους.

- Λευ. 25,10 καὶ ἀγιάσετε τὸ ἔτος τὸν πεντηκοστὸν ἑνιαυτὸν καὶ διαβοήσετε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν· ἑνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἀπελεύσεται εἷς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε.
- Λευ. 25,10 Θα ἀγιάσετε τὸ πεντηκοστὸν αὐτὸ ἔτος καὶ θα διακηρύξετε εἰς τὴν χώραν σας ἐλευθερίαν εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους της. Ἐτος ἀφέσεως, ἔτος δηλαδὴ ἐλευθερίας θα εἶναι τὸ νόημα τοῦ σαλπίσματος. Ὁ καθένας ἀπὸ σας θα ἐπανέλθῃ ὡς κύριος εἰς τὴν ιδιοκτησίαν του, κάθε δούλος θα ἐπανέλθῃ ἐλεύθερος εἰς τὴν φυλὴν του.
- Λευ. 25,11 ἀφέσεως σημασία αὕτη, τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἑνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν· οὐ σπερεῖτε, οὐδὲ ἀμήσετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς,
- Λευ. 25,11 Το πεντηκοστὸν ἔτος, τὸ ὁποῖον θα σημάνουν αἱ σάλπιγγες, θα εἶναι ἔτος ἀπελευθερώσεως ἀνθρώπων, ἀποσβέσεως χρεῶν καὶ ἀποδόσεως ἀγορασθέντων κτημάτων στον τέως ιδιοκτητὴν των. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ δεν θα σπείρετε οὔτε θα θερίσετε τὰ αυτοφυῆ προϊόντα των ἀγρῶν σας καὶ δεν θα τρυγήσετε τὰ ἀμπέλια σας, δια να προσφέρετε θυσίας πρὸς τὸν Κύριον,
- Λευ. 25,12 ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν, ἅγιον ἔσται ὑμῖν, ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γενήματα αὐτῆς.
- Λευ. 25,12 διότι τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι ἔτος γενικῆς ἐλευθερίας. Θα εἶναι δια σας ἅγιον καὶ ἀφιερωμένον στον Κύριον καὶ θα τραφήτε ἀπὸ τὰ αυτοφυῆ γεννήματα των πεδιάδων σας.
- Λευ. 25,13 Ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ.
- Λευ. 25,13 Ὅταν σημάνῃ τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως, θα ἐπανέλθῃ ὁ κάθε ιδιοκτήτης στο κτῆμα του.
- Λευ. 25,14 ἐὰν δὲ ἀποδῶ πρᾶσιν τῷ πλησίον σου, ἐὰν δὲ καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον·
- Λευ. 25,14 Ἐὰν δε πωλήσῃ κανεὶς εἰς ἄλλον ἢ, ἀγοράσῃ κάτι ἀπὸ τὸν ἄλλον, δεν πρέπει, ἐν ὄψει τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, να ἐκμεταλλεθῇ καὶ ἀπατήσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.
- Λευ. 25,15 κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἑνιαυτῶν γενημάτων ἀποδώσεται σοι.
- Λευ. 25,15 Θα ἀγοράσῃ ἀπὸ τὸν πλησίον σου ἕνα κτῆμα υπολογίζων τὸν ἀριθμὸν των ἐτῶν, τὰ ὁποῖα παρεντίθενται μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, θα πωλήσῃ τὸ κτῆμα βάσει των καρπῶν, που θα ἀποδώσῃ αὐτὸ κατὰ τὰ ἔτη τὰ μέχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως.
- Λευ. 25,16 καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν, πληθυνεῖ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐτῶν, ἐλαττωνώσῃ τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, ὅτι ἀριθμὸν γενημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδώσεται σοι.
- Λευ. 25,16 Ὅσον περισσότερα εἶναι τὰ ἔτη ἕχρι τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, τόσο ἀκριβότερα θα ἀγοράσῃ τὸ κτῆμα ὅσον δε ὀλιγότερα εἶναι αὐτά, τόσο καὶ θα ἀλατώσῃ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, διότι αὐτὸ θα πωληθῇ εἰς σε εἰς τιμὴν ἀνάλογον μετὰ τὰ προϊόντα, που θα σου ἀποδώσῃ.
- Λευ. 25,17 μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεὸν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Λευ. 25,17 Ἄς μὴ ἐκμεταλλεῖται, λοιπὸν, καὶ ἄς μὴ ἐκβιάζῃ κανεὶς ἄνθρωπος τὸν πλησίον του. Πρέπει να φοβῆσαι πάντοτε Κύριον τὸν Θεὸν σου. Ἐγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας !
- Λευ. 25,18 καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες.
- Λευ. 25,18 Θα ἐφαρμόσετε ὅλας τὰς ἐντολάς μου καὶ ὅλας τὰς ἀποφάσεις μου· θα φυλάξετε καὶ θα τηρήσετε αὐτάς καὶ ἔτσι θα κατοικήσετε εἰς τὴν χώραν σας ἀσφαλῆς μετὰ τὴν πεποιθησὴν εἰς τὴν προστασίαν μου.
- Λευ. 25,19 καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς.
- Λευ. 25,19 Ἡ χώρα σας τότε θα ἀποδώσῃ πλοῦσια τὰ προϊόντα της, θα φάγετε καὶ θα χορτάσετε καὶ θα κατοικήσετε ἀσφαλῆς εἰς αὐτήν ἔχοντες πεποιθησὴν εἰς τὴν προστασίαν μου.
- Λευ. 25,20 ἐὰν δὲ λέγητε, τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τούτῳ, ἐὰν μὴ σπειρώμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γενήματα ἡμῶν;
- Λευ. 25,20 Ἐὰν σας γεννηθῇ ἡ ἀπορία καὶ εἴπετε· Ἐὰν δεν σπειρώμεν καὶ ἐὰν δεν συγκομίσωμεν τὰ προϊόντα ἡμῶν, τι θα φάγωμεν κατὰ τὸ ἔβδομον τοῦτο ἔτος τῆς ἀγρاناπαύσεως;
- Λευ. 25,21 καὶ ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ, καὶ ποιήσει τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη.
- Λευ. 25,21 Σας πληροφορῶ ὅτι ἐγὼ κάθε ἕκτον ἔτος θα ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου, ὥστε ἡ χώρα σας να ἀποδώσῃ καρπὸς δια τρία ὀλόκληρα ἔτη.
- Λευ. 25,22 καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γενημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου, ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γένημα αὐτῆς, φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν.
- Λευ. 25,22 Θα σπείρετε τὸ ὄγδοον ἔτος καὶ θα ἔχετε παλαιὰ προϊόντα ἀπὸ τὸ ἕκτον ἔτος να τρώγετε ἕως τὸ ἕνατον ἔτος. Μέχρις ὅτου ἔλθουν τὰ γεννήματα τοῦ ἐνάτου ἔτους, σεῖς θα τρώγετε ἀπὸ τοὺς καρποὺς τοῦ προπερασμένου ἔτους.
- Λευ. 25,23 καὶ ἡ γῆ οὐ πρᾶθήσεται εἰς βεβαίωσιν. ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γῆ, διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου·

- Λευ. 25,23 Τα χωράφια σας δεν θα πωλούνται οριστικώς και αμετακλήτως, διότι ιδική μου είναι η γη και σεις που κατοικείτε εις αυτήν, είσθε ξένοι και παρεπίδημοι ενώπιόν μου.
- Λευ. 25,24 καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς.
- Λευ. 25,24 Δι' αὐτό, ὅλα τα χωράφια, τα οποία θα αποκτάτε με αγοράν, θα εἶναι δυνατόν να εξαγορασθοῦν ἀπὸ τον πρῶτον ιδιοκτῆτην των.
- Λευ. 25,25 ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἐγγίζων αὐτῷ, καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
- Λευ. 25,25 Ἐάν, λοιπόν, ὁ πτωχὸς ἀδελφός σου, ὁ πλησίον σου, εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ πωλήσῃ τὸ κτῆμα του καὶ ἔλθῃ ὁ πλησιέστερος συγγενῆς του, δύναται να εξαγοράσῃ τὸ πωληθέν ὑπὸ του συγγενοῦς του κτῆμα.
- Λευ. 25,26 ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τινι ὁ ἀγχιστεύων καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἰκανὸν λύτρα αὐτοῦ,
- Λευ. 25,26 Ἐάν δε αὐτός, που ἐπώλησε τὸ κτῆμα, δεν ἔχῃ εὐπορον συγγενῆ, εὐπορήσῃ ὁμοίως ὁ ἴδιος καὶ εὐρῆ τα απαιτούμενα χρήματα δια τὴν εξαγοράν του πωληθέντος κτήματός του, ἔχει τὸ δικαίωμα να το εξαγοράσῃ.
- Λευ. 25,27 καὶ συλλογιέται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει ὁ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ, ὃ ἀπέδοτο αὐτὸ αὐτῷ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.
- Λευ. 25,27 Θα υπολογίσῃ καὶ θα αφαιρέσῃ τα ἔτη τῆς πωλήσεως του κτήματος καὶ θα καταβάλῃ τα ὑπόλοιπα στον ἄνθρωπον, πρὸς τον ὁποῖον το εἶχε πωλήσει καὶ θα επιστρέφῃ πάλιν ὡς ιδιοκτῆτης στο κτῆμα, το ὁποῖον καὶ προηγουμένως κατεῖχε.
- Λευ. 25,28 ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τὸ ἰκανόν, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἔκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως· καὶ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ.
- Λευ. 25,28 Ἐάν ὁμοίως ὁ πωλητής δεν εὐπορηθῇ οικονομικῶς ὥστε να αγοράσῃ τὸ κτῆμά του δια να ἐπαναποκτήσῃ αὐτό, ἡ ἰσχὺς τῆς πωλήσεως θα παραταθῇ μέχρι του ἔκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως. Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τῆς ἀφέσεως ὁ αγοραστής θα εγκαταλείψῃ τὸ κτῆμα καὶ αὐτὸ θα περιέλθῃ εἰς τὴν κυριότητα του πωλήσαντος.
- Λευ. 25,29 Ἐὰν δὲ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένην, καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς, ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτὸς ἡμερῶν, ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς.
- Λευ. 25,29 Ἐάν κανεὶς πωλήσῃ κατοικήσιμον οἰκίαν εἰς πόλιν περιτειχισμένην, ἢμπορεῖ να εξαγοράσῃ αὐτήν, μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ ἓνα ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πωλήσεώς της.
- Λευ. 25,30 ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτὸς ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὔσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τείχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτήν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει.
- Λευ. 25,30 Ἐάν ὁμοίως κατὰ τὸ διάστημα του ἔτους αὐτοῦ δεν καταβληθοῦν τα χρήματα πρὸς εξαγοράν τῆς οἰκίας, θα κατακυρωθῇ οριστικῶς καὶ αμετακλήτως ἡ ἐντὸς τῆς περιτειχισμένης πόλεως αὐτῆς οἰκία στον αγοράσαντα αὐτήν καὶ στους ἀπογόνους του καὶ δεν θα ἐξέλθῃ αὐτὸς ἀπὸ ἐκείνην οὔτε κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως.
- Λευ. 25,31 αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τείχος κύκλω, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήσονται· λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται.
- Λευ. 25,31 Ἀλλὰ αἱ οἰκίαι που εἶναι στους ἀγρούς, ὅπου δεν ὑπάρχει ὀλόγυρα τείχος, θα θεωρηθοῦν κατὰ τὴν πώλησιν ὡς ἀγροὶ. Θα εἶναι εξαγορασταὶ δια χρημάτων πάντοτε καὶ οἱ αγοράσαντες αὐτὰς θα ἐξέρχωνται ἀπὸ αὐτὰς υποχρεωτικῶς κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως.
- Λευ. 25,32 καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν, οἰκίαι τῶν πόλεων κατασχέσεως αὐτῶν, λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις·
- Λευ. 25,32 Αἱ οἰκίαι ὁμοίως των Λευιτῶν, που ὑπάρχουν εἰς τὰς πόλεις, τὰς ὁποίας αὐτοὶ κατέχουν ἐκ κληρονομίας, θα εξαγοράζωνται δια παντός ἀπὸ τους Λευίτας καταβαλλομένου ἀπὸ αὐτοὺς του ἀναλόγου τιμήματος.
- Λευ. 25,33 καὶ ὃς ἂν λυτρώσῃται παρὰ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Λευ. 25,33 Ἐάν κανεὶς αγοράσῃ οἰκίαν Λευίτου θα ἐξέλθῃ ἀπὸ αὐτὴν ὁποσοδήποτε κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως, διότι λήγει τὸ δικαίωμα τῆς δι' ἀγορᾶς κατοχῆς τῆς οἰκίας αὐτῆς· καὶ τούτο ἐπειδὴ καὶ αἱ πόλεις ἐντὸς των ὁποίων εὐρίσκονται αἱ λευίτικαὶ οἰκίαι εἶναι ιδιοκτησία εἰς μόνιμον κατοικίαν των Λευιτῶν ἐν μέσῳ των περιοχῶν του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- Λευ. 25,34 καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πρᾶθήσονται, ὅτι κατάσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἔστιν.
- Λευ. 25,34 Καὶ οἱ ὠρισμένοι ἀγροὶ γύρω ἀπὸ τὰς πόλεις των Λευιτῶν δεν θα πωλοῦνται ἀνεκκλήτως, διότι ἡ κατοχὴ αὐτῶν ἀπὸ τους Λευίτας θα εἶναι πάντοτε ἐνὶ ἑαυτῷ.
- Λευ. 25,35 Ἐὰν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ παρὰ σοί, ἀντιλήψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.
- Λευ. 25,35 Ἐάν ὁ ἀδελφός σου, που ζῆ κοντὰ σου, εἶναι πτωχὸς καὶ εὐρεθῇ εἰς ἀδυναμίαν να ἐπαρκέσῃ με τὴν ἐργασίαν των χερῶν του εἰς τὰς οικονομικὰς του ἀνάγκας, συ πρέπει να ενδιαφερθῆς δι' αὐτόν, ὡς ἐάν πρόκειται περὶ ξένου καὶ παρεπίδημου καὶ ἔτσι θα ζήσῃ μαζὴ σου ὁ πτωχὸς ἀδελφός σου.

- Λευ. 25,36 οὐ λήψη παρ' αὐτοῦ τόκον, οὐδὲ ἐπὶ πλήθει· καὶ φοβηθήσῃ τὸν Θεόν σου, ἐγὼ Κύριος, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ.
- Λευ. 25,36 Δεν θα λάβῃς ἀπὸ αὐτὸν τόκον δια τα χρήματα, που του εδάνεισες, οὔτε και περισσότερα εἶδη ἀπὸ ὅσα του ἔδωσες· να φοβῆσαι τὸν Θεόν σου, διότι ἐγὼ εἶμαι Κυριος που διατάσσω, και θα ζήσῃ ο ἀδελφός σου μαζὴ σου.
- Λευ. 25,37 τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου.
- Λευ. 25,37 Δεν θα δανείσῃς εἰς αὐτὸν τὸν πτωχὸν ἀδελφόν σου χρήματα με τόκον και οὔτε θα του δώσης τροφάς με τὸν σκοπὸν να ζητήσης ἀπὸ αὐτὸν περισσότεράς.
- Λευ. 25,38 ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χαναάν, ὥστε εἶναι ὑμῶν Θεός.
- Λευ. 25,38 Ἐγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεός σας, ο οποίος σας ἐβγαλα ελευθέρους ἀπὸ τὴν γην τῆς Αἰγύπτου, δια να σας δώσω τὴν γην Χαναάν, ὥστε να εἶμαι πάντοτε Θεός σας σεβαστός και ακουστός ἀπὸ σας.
- Λευ. 25,39 Ἐὰν δὲ ταπεινωθῆ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοί, καὶ πραθῆ σοι, οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου·
- Λευ. 25,39 Ἐάν δε ο ἀδελφός σου ευρεθῆ εἰς ἀπόλυτον ἀνάγκην και ταπεινωθῆ ἐνώπιόν σου και πωληθῆ εἰς σε ως δούλος, δεν θα εργασθῆ κοντά σου σκληρὰν δουλείαν του συνήθους δούλου.
- Λευ. 25,40 ὡς μισθωτὸς ἢ πάροικος ἔσται σοι, ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργᾶται παρὰ σοί,
- Λευ. 25,40 Ἀλλὰ θα εἶναι δια σε ως ημερομίσθιος ἐργάτης η ως παρεπίδημος και θα ἐργάζεται κοντά σου μέχρι του ἰωβηλαίου ἔτους τῆς ἀφέσεως.
- Λευ. 25,41 καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ, εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμεῖται,
- Λευ. 25,41 Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τῆς ἀφέσεως ελευθερος πλέον θα φύγῃ ἀπὸ σε αὐτός μαζὴ με τα τέκνα του και θα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν φυλὴν αὐτοῦ, θα τρέξῃ εἰς τὴν πατρικὴν του κληρονομίαν,
- Λευ. 25,42 διότι οἰκέται μοῦ εἰσὶν οὔτοι, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου· οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέτου.
- Λευ. 25,42 διότι δούλοι ἰδικοί μου εἶναι αὐτοί, τους οποίους ἐβγαλα ἀπὸ τὴν γην τῆς Αἰγύπτου. Δια τούτο δεν θα πωλῶνται, ὅπως οἱ ἄλλοι, οἱ ἀλλοεθνεῖς δούλοι.
- Λευ. 25,43 οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, καὶ φοβηθήσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου.
- Λευ. 25,43 Δεν θα καταβαρύνῃς αὐτὸν με πολλὴν και ἐξαντλητικὴν ἐργασίαν. Πρέπει να σε συνέχῃ πάντοτε ο φόβος Κυρίου του Θεοῦ σου.
- Λευ. 25,44 καὶ παῖς και παιδίσκη, ὅσοι ἂν γένωνται σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, ὅσοι κύκλω σοῦ εἰσὶν, ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δοῦλον και δούλην·
- Λευ. 25,44 Δούλον και δούλην θα ἀποκτήσετε ἀπὸ τα εἰδωλολατρικά ἔθνη, που ευρίσκονται γύρω σας. Ἀπὸ αὐτὰ θα ἀποκτήσετε δούλους και δούλας.
- Λευ. 25,45 καὶ ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅσοι ἂν γένωνται ἐν γῆ ὑμῶν, ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν.
- Λευ. 25,45 Ἐπίσης ἀπὸ τα παιδιά των ξένων, που ευρίσκονται μαζὴ σας ἀπὸ αὐτὰ θα ἀποκτήσετε δούλους και δούλας και ἀπὸ τους συγγενεῖς των· ὅσοι θα γεννηθῶν εἰς τὴν χώραν σας θα εἶναι εἰς ἰδιοκτησίαν σας.
- Λευ. 25,46 καὶ καταμεριεῖτε αὐτούς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχοι εἰς τὸν αἰῶνα· τῶν δὲ ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις.
- Λευ. 25, 46 Και θα καταμερίσετε αὐτούς ως κληρονομίαν εἰς τα τέκνα σας τα κατόπιν ἀπὸ σας. Θα εἶναι ὑπὸ τὴν κατοχὴν σας πάντοτε. Κανένας ὅμως ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας δεν θα καταβαρύνῃ τὸν ἀδελφὸν του ως δούλον με ἔργα συνεχῆ και ἐπίπονα.
- Λευ. 25,47 Ἐὰν δὲ εὗρη ἢ χεῖρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοί, καὶ ἀπορηθῆς ὁ ἀδελφός σου πραθῆ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοί ἢ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ,
- Λευ. 25,47 Ἐάν ο ξένος η ο παρεπίδημος, που ευρίσκεται κοντά σου ευημερήσῃ οικονομικῶς, και ο ἀδελφός σου ο Ἰσραηλίτης πωληθῆ ως δούλος εἰς αὐτὸν τὸν ξένον η τὸν παρεπίδημον η εἰς κάποιον γεννηθέντα ἀπὸ οἰκογένειαν ξένον,
- Λευ. 25,48 μετὰ τὸ πραθῆναι αὐτῷ, λύτρωσις ἔσται αὐτοῦ· εἷς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν.
- Λευ. 25,48 δύναται και πρέπει να εξαγορασθῆ μετὰ τὴν πώλησίν του. Ἐνας εκ των συμπατριωτῶν του Ἰσραηλιτῶν, κατὰ πρῶτον λόγον συγγενῆς του, πρέπει να τὸν εξαγοράσῃ.
- Λευ. 25,49 ἀδελφός πατρὸς αὐτοῦ ἢ υἱός ἀδελφοῦ πατρὸς λυτρώσεται αὐτόν ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ, λυτροῦται αὐτόν· ἐὰν δὲ εὐπορηθῆς ταῖς χερσὶ λυτρώται ἑαυτόν,
- Λευ. 25,49 Θα τὸν εξαγοράσῃ ο ἀδελφός του πατρὸς του η ο υἱός του ἀδελφοῦ του πατρὸς του η κάποιος ἀπὸ τους κατὰ σάρκα συγγενεῖς του ἀπὸ τὴν φυλὴν του οπωσδήποτε κάποιος πρέπει να τὸν εξαγοράσῃ. Ἐάν δε ο ἴδιος ευπορηθῆ οικονομικῶς, θα ελευθερώσῃ τὸν ἑαυτόν του ἀπὸ τὴν δουλείαν
- Λευ. 25,50 καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτόν ἀπὸ τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέδοτο ἑαυτόν αὐτῷ ἕως τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου· ἔτος ἐξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ.
- Λευ. 25,50 Θα υπολογίσῃ τὸ χρέος του πρὸς τὸν ἀγοράσαντα αὐτόν ἀπὸ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπωλήθη μέχρι του

ιωβηλαιίου, του έτους της γενικής αφέσεως. Τα οφειλόμενα χρήματα θα υπολογισθούν ως ημερομίσθια εργάτου. Το ένα μετά το άλλο έτος θα υπολογίζονται έτσι.

- Λευ. 25,51 **ἐὰν δὲ τι πλείον τῶν ἐτῶν ἦ, πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ·**
- Λευ. 25,51 **Εαν δε στον πωληθέντα ως δούλον υπολείπωνται πολλά ἔτη μέχρι του ιωβηλαιίου, ο θέλων να εξαγοράση αὐτόν θα καταβάλῃ τα ανάλογα χρήματα δια την εξαγοράν του.**
- Λευ. 25,52 **ἐὰν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἑνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ.**
- Λευ. 25,52 **Εάν δε ὀλίγα ἔτη υπολείπωνται μέχρι του έτους της αφέσεως, θα υπολογίση και κατὰ τον αριθμὸν των υπολειπομένων ετῶν θα καταβάλῃ τα ανάλογα χρήματα.**
- Λευ. 25,53 **ὡς μισθωτὸς ἑνιαυτὸν ἐξ ἑνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ· οὐ κατατενεῖς αὐτόν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου.**
- Λευ. 25,53 **Ο δούλος αὐτὸς θα θεωρηταί ως ημερομίσθιος εργάτης σου δια τα ἔτη που θα εἶναι μαζῆ σου. Δεν θα τον καταθλίβῃς με εξαντλητικὰς εργασίας.**
- Λευ. 25,54 **ἐὰν δὲ μὴ λυτρωταὶ κατὰ ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ·**
- Λευ. 25,54 **Εάν δε δεν εξαγορασθῆ αὐτος σύμφωνα με τα προηγούμενα, θα φύγῃ οπωσδήποτε ελεύθερος κατὰ το έτος της αφέσεως αὐτὸς και τα παιδιὰ του.**
- Λευ. 25,55 **ὄτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκέται εἰσὶ, παῖδες μου οὗτοι εἰσιν, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.**
- Λευ. 25,55 **Αὐτὰ τα διατάσσω ἐγώ, διότι ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται εἶναι οἰκέται μου, εἶναι ἰδικοὶ σου δουλοὶ, αὐτοὶ τους οποιῶν ἐγὼ ἀπηλευθέρωσα ἀπὸ την Αἴγυπτον. Εγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεός σας !**

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 26

- Λευ. 26,1 **Οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα, οὐδὲ γλυπτὰ, οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν, οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῆ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.**
- Λευ. 26,1 **Δεν θα κατασκευάσετε ποτέ δια τον εαυτὸν σας χειροποίητα εἰδωλα οὔτε γλυπτὰ ἀγάλματα θεῶν, οὔτε θα στήσετε ποτέ εἰδωλολατρικὴν στήλην, οὔτε θα θέσετε εἰς κανένα σημεῖον της χώρας σας περίοπτον λίθον, ὥστε να προσκυνήτε αὐτόν. Εγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεός σας.**
- Λευ. 26,2 **τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγὼ εἰμι Κύριος.**
- Λευ. 26,2 **Θα φυλάξετε την ἀργίαν και ἀγιότητα των σαββάτων, θα σέβεσθε και θα φοβήσθε τα ἅγια μου, (την Σκηνὴν του Μαρτυρίου και τα εν αὐτῇ). Εγὼ εἶμαι ο Κυριος.**
- Λευ. 26,3 **Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύσησθε καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ ποιήσητε αὐτάς,**
- Λευ. 26,3 **Εάν πορευέσθε σύμφωνα με τα προστάγματά μου, εὐφρανθήσεσθε και εφαρμόζετε τὰς ἐντολάς μου,**
- Λευ. 26,4 **καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν.**
- Λευ. 26,4 **ἐγὼ θα δώσω στον κατάλληλον καιρὸν την βροχὴν και ἡ γη θα ἀποδώσῃ τα γεννήματά της και τα καρποφόρα δένδρα των πεδιάδων θα δώσουν τους καρπούς των.**
- Λευ. 26,5 **καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπὸρον, καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν.**
- Λευ. 26,5 **Ἡ γη θα καρποφορῇ πλουσίως, ὥστε το ἀλώνισμα των σιτηρῶν, πλούσιον καθὼς θα εἶναι, θα διαρκῆ μέχρι του τρυγητοῦ των ἀμπελῶν και το τρύγημα των σταφυλῶν θα διαρκῆ ἕως την εποχὴν της νέας σποράς. Θα φάγετε πλούσια τα ἀγαθὰ της γης, θα χορτάσετε ἀπὸ αὐτά, θα κατοικήτε ἀσφαλεῖς εἰς την χώραν σας και πόλεμος δεν θα πέρασῃ ἀπὸ αὐτήν.**
- Λευ. 26,6 **καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῆ ὑμῶν, καὶ κοιμηθήσεσθε, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν, καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν.**
- Λευ. 26,6 **Θα δώσω εἰρήνην εἰς την χώραν σας, θα κοιμάσθε ἠσυχοι και δεν θα ὑπάρχῃ κανεὶς, που να σας εκφοβίζῃ. Θα καταστρέψω τα ἀγρία και ἀιμοβόρα θηρία ἀπὸ την χώραν σας·**
- Λευ. 26,7 **καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνω·**
- Λευ. 26,7 **θα καταδιώξετε και θα κατανικήσετε τους ἐχθροὺς σας και θα τους ἴδετε να πίπτουν φονευμένοι ἐνώπιόν σας.**
- Λευ. 26,8 **καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας, καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μαχαίρα.**
- Λευ. 26,8 **Πέντε ἀπὸ σας θα καταδιώκουν ἑκατὸν ἐχθροὺς και ἑκατὸν ἀπὸ σας θα καταδιώκουν ἀναριθμήτους ἐχθροὺς· και**

- οι εχθροί σας θα πλπτουν εν στόματι μαχαίρας νεκροί ενώπιόν σας.
- Λευ. 26,9
Λευ. 26,9
καί ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν.
Εγὼ θα ἐπιβλέψω εἰς σας με στοργὴν καὶ εὐμένειαν. Θα σας πληθύνω εἰς λαὸν πολὺν καὶ θα κρατήσω καὶ θα ἐκπληρώσω τὴν υπόσχεσίν μου πρὸς σας.
- Λευ. 26,10
Λευ. 26,10
καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε.
Θα ἔχετε υπερπαραγωγὴν αγαθῶν, ὥστε νὰ τρώγετε παλαιὰ καὶ παλαιότερα προϊόντα τῆς γῆς. Θα ρίψετε ἐξω ἀπὸ τὰς ἀποθήκας σας παλαιὰ γεννήματα, διὰ νὰ γεμίσετε αὐτὰς με τὰ πλούσια εἰσοδήματα νέας συγκομιδῆς.
- Λευ. 26,11
Λευ. 26,11
καὶ θήσω τὴν σκηνὴν μου ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς,
Θα στήσω τὴν Σκηνὴν μου καὶ τὸ κατοικητήριόν μου ἀνά μέσον σας καὶ δεν θα σας ἀηδιάσῃ ἡ ψυχὴ μου.
- Λευ. 26,12
Λευ. 26,12
καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός.
Θα περιπατῶ ἐν μέσω υμῶν. Θα εἶμαι ὁ Θεὸς σας καὶ σεις θα εἰσθε ὁ λαὸς μου.
- Λευ. 26,13
Λευ. 26,13
ἐγὼ εἶμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων, καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παύρησias.
Εγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς σας, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἦσθε δούλοι εἰς τὴν Αἴγυπτον, σας ἐβγάλα ἀπὸ ἐκεῖ ἐλευθέρους καὶ συνέτριψα τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας σας καὶ σας οδήγησα με δύναμιν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας.
- Λευ. 26,14
Λευ. 26,14
ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου, μὴ δὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα,
Εάν ὁμως δεν με υπακούσετε καὶ δεν ἐφαρμόσετε αὐτὰς τὰς ἐντολάς μου,
- Λευ. 26,15
Λευ. 26,15
ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθίση ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου,
ἀλλὰ παρακούσετε καὶ παραβῆτε αὐτὰς, ἀποστραφῆ δε καὶ ἀηδιάσῃ ἡ ψυχὴ σας τὰς ἀποφάσεις μου, ὥστε με τὴν παρακοὴν σας αὐτὴν νὰ διαλύσετε τὴν συμφωνίαν μου,
- Λευ. 26,16
Λευ. 26,16
καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν· καὶ ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, τὴν τε ψώραν, καὶ τὸν ἴκτερα σφακελίζοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκθήκουσαν, καὶ σπερεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν.
καὶ ἐγὼ θα κάμω τὸ ἴδιο πρὸς σας θὰ παραμερίσω τὴν υπόσχεσιν, πού σας ἔχω δώσει, καὶ θὰ ἀποστείλω ἐναντίον σας φτώχειαν καὶ ψώραν καὶ ἴκτερον, πού ἐξασθενίζει τοὺς ὀφθαλμοὺς σας καὶ λυώνει τὴν ζωὴν σας. Θα σπεῖρετε εἰς τὰ χαμένα τοὺς σπόρους σας καὶ τὰ προϊόντα τῶν ἀγρῶν σας θὰ τὰ τρώγουν οἱ εχθροί σας.
- Λευ. 26,17
Λευ. 26,17
καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς.
Θα στρέψω ὠργισμένον τὸ πρόσωπόν μου ἐναντίον σας καὶ θὰ πέσετε νικημένοι ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν σας καὶ αὐτοῖ, πού σας μισοῦν, θὰ σας καταδιώκουν. Θα ἐλθουν δε καὶ περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας πανικόβλητοι θὰ φύγετε, χωρὶς κανεῖς νὰ σας καταδιώκῃ.
- Λευ. 26,18
Λευ. 26,18
καὶ ἐὰν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.
Καὶ ἐὰν, παρ' ὅλας τὰς τιμωρίας αὐτὰς, δεν μετανοήσετε καὶ δεν με υπακούσετε, θὰ προσθέσω νέας καὶ θὰ σας τιμωρήσω ἐπτά φορές περισσότερον διὰ τὰς ἀμαρτίας σας.
- Λευ. 26,19
Λευ. 26,19
καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν, καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν.
Θα συντρίψω τὴν ἀλαζονείαν τῆς ὑπερηφανείας σας καὶ δεν θὰ στείλω βροχὰς, ὥστε ὁ οὐρανὸς νὰ φαίνεται σαν σίδηρος καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τὴν ξηρασίαν σαν χαλκός.
- Λευ. 26,20
Λευ. 26,20
καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ.
Ἡ δύναμίς σας καὶ οἱ κόποι σας θὰ εἶναι ἐπὶ ματαίω. Ἡ γῆ δεν θὰ δώσῃ οὔτε τὸν σπόρον, πού ἐρρίψατε εἰς αὐτὴν, καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα τῶν ἀγρῶν σας δεν θὰ φέρουν καρπούς.
- Λευ. 26,21
Λευ. 26,21
καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι, καὶ μὴ βούλησθε ὑπακοῦειν μου, προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἐπτά κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.
Καὶ ἐὰν παρ' ὅλα αὐτὰ ἐξακολουθήτε νὰ ζῆτε ἀμετανόητοι καὶ νὰ φέρεσθε με δολιότητα ἀπέναντι, μου καὶ δεν θελήσετε νὰ υπακούσετε εἰς τὰς ἐντολάς μου, ἐγὼ θὰ ἐπιφέρω ἐναντίον σας καὶ ἄλλας πολλὰς τιμωρίας, σύμφωνα με τὰς ἀμαρτίας πού θὰ διαπράττετε.
- Λευ. 26,22
Λευ. 26,22
καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καὶ κατέδεται ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσω ὑμᾶς, καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν.
Θα ἐξαπολύσω ἐναντίον σας τὰ ἄγρια θηρία τῆς γῆς, τὰ ὁποία καὶ σας θὰ κατασπαράξουν καὶ τὰ ζῶα σας θὰ καταστρέψουν· καὶ ἔτσι θὰ σας κάμω ὀλιγοστοὺς εἰς τὴν χώραν σας καὶ θὰ μείνουν ἐρημοὶ ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ δρόμοι σας.
- Λευ. 26,23
Λευ. 26,23
καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε, ἀλλὰ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι,

- Λευ. 26,23 Και αν πάλιν με αυτά δεν παιδαγωγηθήτε και δεν αλλάξετε ζώην, αλλά εξακολουθήτε να φέρεσθε με υποκρισίαν και πονηρίαν απέναντί μου,
- Λευ. 26,24 πορεύσομαι κάγώ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίω, καὶ πατάξω ὑμᾶς κάγώ ἐπτάκις ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν.
Λευ. 26,24 θα φερθῶ και εγώ απέναντί σας με θυμόν αιφνίδιον και θα σας τιμωρήσω πολλαπλασίως δια τας αμαρτίας σας.
Λευ. 26,25 καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικουσαν δίκην διαθήκης, καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν· καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμᾶς, καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν.
- Λευ. 26,25 Θα φέρω εναντίον σας εκδικητικὴν των εχθρῶν σας την μάχαιραν, η οποία θα σας τιμωρήσῃ δια την καταπάτησιν της διαθήκης μου. Και δια τον φόρον της σφαγῆς σας θα καταφύγετε ἀπὸ την ὑπαιθρον εἰς τας πόλεις. Αλλά και εκεί δεν θα εἴσθε ασφαεῖς· θα αποστειλῶ εναντίον σας θάνατον και θα παραδοθῆτε εἰς τας χεῖρας των εχθρῶν σας.
- Λευ. 26,26 ἐν τῷ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδεία ἄρτων, καὶ πέψουσι δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἐνί, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε.
- Λευ. 26,26 Όταν θα σας τιμωρήσω με ἔλλειψιν ἄρτων, δέκα γυναῖκες, διότι δεν θα υπάρχουν ἄλευρα ικανά, θα πῆνουν τους ολίγους ἄρτους σας εἰς ἓνα μόνον κλίβανον. Θα σας δίδουν το ψωμί με το ζῦγι και δεν θα χορταίνετε.
- Λευ. 26,27 ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ πορεύσηθε πρὸς με πλάγιοι,
Λευ. 26,27 Ἐὰν δε παρ' ὅλα αυτά και πάλιν δεν υπακούσετε εἰς ἐμέ, αλλά πορεύεσθε εἰς δρόμους πλαγίους, που απομακρύνουν ἀπὸ ἐμέ,
- Λευ. 26,28 καὶ αὐτὸς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίω, καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἐπτάκις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.
- Λευ. 26,28 και εγώ θα φερθῶ απέναντί σας με θυμόν που δεν περιμένετε, και θα σας τιμωρήσω σκληρότερον ἀνάλογα με τας αμαρτίας σας.
- Λευ. 26,29 καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἰῶν ὑμῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε,
Λευ. 26,29 Τοση δε θα εἶναι η πείνα σας και η αλλοφροσύνη σας, ὥστε θα φάγετε τας σάρκας των υἰῶν σας και τας σάρκας των θυγατέρων σας.
- Λευ. 26,30 καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ προσοχθεῖ ἡ ψυχὴ μου ὑμῖν.
- Λευ. 26,30 Θα κάμω ερήμους ἐγὼ τας εἰδωλοατρικὰς σας στήλας, θα ἐξολοθρεύσω τα ξύλινα χειροποίητα ἀγάλματά σας και θα απορρίψω τα μέλη του σώματός σας ἐπάνω εἰς τα συντρίμματα των εἰδώλων σας, θα σας αποστραφή και θα σας αηδιάσῃ η ψυχὴ μου.
- Λευ. 26,31 καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους καὶ ἐξηρημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν.
- Λευ. 26,31 Θα καταστήσω τας πόλεις σας ερήμους, ἐρημα θα κάμω τα ἅγια μέρη της Σκηνῆς του Μαρτυρίου και δεν θα ὀσφρανθῶ πλέον την ὀσμὴν των θυσιῶν σας.
- Λευ. 26,32 καὶ ἐξηρημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ θαυμάσονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
Λευ. 26,32 Θα καταστήσω ἐγὼ ἐρημον την χώραν σας, ὥστε και αυτοί ἀκόμη οἱ ἐχθροί σας, οἱ οποίοι θα την κατοικήσουν, να μένουν κατάπληκτοι.
- Λευ. 26,33 καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα· καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι.
- Λευ. 26,33 Θα σας διασκορπίσω εἰς τα διάφορα ἔθνη και εκεί θα σας ἐξολοθρεύσῃ εναντίον σας ἐπερχομένη μάχαιρα. Η χώρα σας θα ἐρημωθῆ ἀπὸ κατοίκους και αἱ πόλεις σας θα μείνουν ἐρημοι και ἀκατοίκητοι.
- Λευ. 26,34 τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν· τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, καὶ εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς.
Λευ. 26,34 Τότε που σεις θα ἔχετε ἀπαχθῆ ὡς δούλοι εἰς τα διάφορα ἔθνη, η ἐρημωμένη χώρα σας θα χαρῆ την ἀργίαν των σαββάτων, τότε η γη θα ἀναπαυθῆ και θα χαρῆ τον σαββατισμόν της ἀγρاناπαύσεώς της, διότι δεν θα ζῆτε πλέον σεις εκεί, δια να καταλύετε την ἀργίαν του Σαββάτου και την ἀγρανάπαυσιν του ἔτους της ἀφέσεως.
- Λευ. 26,35 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ, ἃ οὐκ ἔσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν, ἥνικα κατακείτε αὐτήν.
- Λευ. 26,35 Καθ' ὅλον το διάστημα της ἐρημώσεώς της η χώρα σας θα ἀναπαυθῆ και θα ἔχῃ σάββατα, δι' ὅσα σάββατα δεν ἀνεπαύθη, ὅταν σεις ἐμένετε εἰς αὐτήν και με την ἐργασίαν σας ἐβεβηλώνετε τα σάββατα.
- Λευ. 26,36 καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύγονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου, καὶ πεσοῦνται οὐδενὸς διώκοντος·
Λευ. 26,36 Ὅσοι ἀπολειφθούν ἀπὸ την σφαγὴν και τον θάνατον θα γίνουν δούλοι, θα ἔχουν δουλικόν και περί φόβον φρόνημα εἰς την χώραν των εχθρῶν των. Το ελαφρόν θρόϊσμα του φύλλου, που παρασύρεται ἀπὸ τον ἀνεμον. Θα τους τρομάζῃ και θα τους τρέπῃ εἰς φυγὴν. Θα φεύγουν πανικόβλητοι ὡσάν εἰς ἐπιδρομὴν εχθρῶν και θα πίπτουν

χωρίς κανείς να τους καταδιώκη.

- Λευ. 26,37 καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν ὡσεὶ ἐν πολέμῳ, οὐδενὸς κατατρέχοντος, καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν.
- Λευ. 26,37 Θα αδιαφορήση ὁ ἀδελφὸς δια τὸν ἀδελφὸν του, ὅπως εἰς καιρὸν μάχης· καὶ ἐνὸς κανεῖς δὲν θα σας καταδιώκη, σεις δὲν θα ἔχετε ψυχικὸν σθένος νὰ ἀντισταθῆτε στους ἐχθροὺς σας.
- Λευ. 26,38 καὶ ἀπολείσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
- Λευ. 26,38 Θα ἀποθάνετε ὡς ξένοι καὶ δούλοι ἀνάμεσα στους εἰδωλολατρικοὺς λαοὺς καὶ ἡ ξένη γῆ, ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν σας, θα σας καταφάγη.
- Λευ. 26,39 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακῆσονται.
- Λευ. 26,39 Καὶ ὅσοι ἀπὸ σας ἀπολειφθοῦν, θα καταστραφῶν δια τὰς ἰδικὰς τῶν ἀμαρτίας καὶ δια τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων τῶν (τὰς ὁποίας καὶ αὐτοὶ θα ἔχουν υἰοθετήσῃ) καὶ θα λυώσων ἀιχμάλωτοι εἰς τὴν χώραν τῶν ἐχθρῶν τῶν.
- Λευ. 26,40 καὶ ἐξαγορεύσουσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερεῖδον με, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου πλάγιοι,
- Λευ. 26,40 Καὶ τότε συντετριμμένοι ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἐνοχίας τῶν θα ἐξομολογηθῶν ἐν μετανοίᾳ τὰς ἰδικὰς τῶν ἀμαρτίας καὶ τὰς τῶν πατέρων τῶν, θα ὁμολογήσων ὅτι παρέβησαν τὰς ἐντολὰς μου, ὅτι δὲν με ἐλογάριασαν ὡς Θεὸν τῶν καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν δολίως ἐναντίον μου.
- Λευ. 26,41 καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλάγιῳ, καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίμητος, καὶ τότε εὐδοκήσουσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.
- Λευ. 26,41 Θα ἀναγνωρίσων ὅτι καὶ ἐγὼ ἐξ αἰτίας τῶν ἐφῆρθην πρὸς αὐτοὺς με θυμὸν καὶ ἀγανάκτησιν καὶ κατέστρεψα αὐτοὺς εἰς τὴν χώραν τῶν ἐχθρῶν τῶν. Τότε ἡ σκληρὰ τῶν καρδιὰ θα συγκινηθῇ καὶ θα ἐντραπή, θα κατανοήσων καὶ θα αἰσθανθῶν τὸ βάρος τῶν ἀμαρτιῶν τῶν.
- Λευ. 26,42 καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰακώβ καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαάκ, καὶ τῆς διαθήκης Ἀβραάμ μνησθήσομαι, καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι.
- Λευ. 26,42 Καὶ ἐγὼ θα ἐνθυμηθῶ τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν ἔδωσα στον Ἰακώβ, στον Ἰσαάκ καὶ στον Ἀβραάμ· καὶ τὴν χώραν θα ἐνθυμηθῶ.
- Λευ. 26,43 καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ἀπ' αὐτῶν· τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς, ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας, ἀνθ' ὧν τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον, καὶ τοῖς προστάγμασί μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν.
- Λευ. 26,43 Θα ἐνθυμηθῶ ὅτι ἡ γῆ Χαναάν ἐγκατελείφθη ἀπὸ σας τοὺς Ἰσραηλίτας. Καὶ καθὼς ἐμείνεν ἐρημος καὶ ἀκατοίκητος ἔλαβεν ὅλα τὰ σάββατά της, τὰς ἀργίας καὶ ἀναπαύσεις της, δια τὴν ἐρημωσίν της ἐξ αἰτίας τῶν κατοίκων της. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἔλαβον τιμωρίας κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, διότι κατεφρόνησαν τὰς ἐντολὰς μου, ἐδυσφόρησαν καὶ ἐβαρύνθησαν τὰ προστάγματά μου με ὅλην τὴν τὴν ψυχὴν.
- Λευ. 26,44 καὶ οὐδ' ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ ὑπερεῖδον αὐτοὺς, οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτοὺς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.
- Λευ. 26,44 Ἐγὼ, καὶ ὅταν ἀκόμη αὐτοὶ εὐρίσκοντο δούλοι εἰς τὴν χώραν τῶν ἐχθρῶν τῶν, δὲν τοὺς κατεφρόνησα, δὲν τοὺς ἀπεστράφη, οὐτε ἠγανάκτησα ἐναντίον τῶν, ὥστε νὰ τοὺς καταστρέψω καὶ νὰ διαλύσω τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν ἔκαμα με αὐτοὺς. Διότι ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς τῶν.
- Λευ. 26,45 καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς προτέρας, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας ἔναντι τῶν ἐθνῶν, τοῦ εἶναι αὐτῶν Θεός· ἐγὼ εἰμι Κύριος.
- Λευ. 26,45 Θα ἐνθυμηθῶ τὴν ὑπόσχεσιν, πὺ τοὺς εἶχα δώσει προηγουμένως, ὅταν ἐλευθέρους τοὺς εἶχα βγάλει ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον τῆς δουλείας, ἐνώπιον τῶν εἰδωλολατρικῶν ἐθνῶν, ὅτι θα εἰμαι ὁ Θεὸς τῶν. Ἐγὼ εἰμαι ὁ Κύριος.
- Λευ. 26,46 ταῦτα τὰ κρίματά μου καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ ὁ νόμος, ὃν ἔδωκε Κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, ἐν τῷ ὄρει Σινά, ἐν χειρὶ Μωυσῆ.
- Λευ. 26,46 Αὐτὰ εἶναι αἱ κρίσεις μου καὶ αἱ ἐντολαὶ μου καὶ ὁ νόμος, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Κύριος μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν στο ὄρος Σινά δια μέσου του Μωϋσέως”.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 27

- Λευ. 27,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Λευ. 27,1 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων·

- Λευ. 27,2
Λευ. 27,2
Λευ. 27,3
Λευ. 27,3
Λευ. 27,4
Λευ. 27,4
Λευ. 27,5
Λευ. 27,5
Λευ. 27,6
Λευ. 27,6
Λευ. 27,7
Λευ. 27,7
Λευ. 27,8
Λευ. 27,8
Λευ. 27,9
Λευ. 27,9
Λευ. 27,10
Λευ. 27,10
Λευ. 27,11
Λευ. 27,11
Λευ. 27,12
Λευ. 27,12
Λευ. 27,13
Λευ. 27,13
Λευ. 27,14
Λευ. 27,14
Λευ. 27,15
Λευ. 27,15
Λευ. 27,16
- λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ὅς ἂν εὕξηται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, “ομιλήσῃ πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ εὐπὲ πρὸς αὐτούς· Ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖός ἐτάξε τὸν εαυτὸν τοῦτον Θεόν, ἐπιθυμεῖ δὲ νὰ ἀπαλλαγῇ αὐτοῦ τοῦ ταξίματος, ἡ ἀξία διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ποῦ θὰ καταβάλλῃ στὸν Κύριον, ἔσται ἢ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἕως ἐξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἢ τιμὴ πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ, θὰ εἶναι διὰ μὲν τὸν ἄρρενα, ἀπὸ εἰκοσι ἕως ἐξηκοντα ἐτῶν, πεντήκοντα ἀργυρὰ δίδραχμα ζυγισμένα μετὰ τὰ ζῦγια ποῦ ἰσχύουν στὸν ἱερόν τόπον (τὸ δίδραχμον εἶχε βάρους 10,4 γραμμαρ.). τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἢ συντίμησις τριάκοντα δίδραχμα. Ἐὰν ὅμως εἶναι θήλυ, ἡ τιμὴ τῆς εξαγορᾶς θὰ εἶναι τριάκοντα δίδραχμα. Ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἰκοσιν ἐτῶν, ἔσται ἢ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἴκοσι δίδραχμα, τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα. Ἐὰν εἶναι ἀπὸ πέντε ἕως εἰκοσιν ἐτῶν, τὸ τίμημα τῆς εξαγορᾶς τοῦ ἄρρενος θὰ εἶναι εἰκοσι δίδραχμα, τοῦ δὲ θήλεος δέκα δίδραχμα. ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς ἔσται ἢ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα, τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα ἀργυρίου. Ἐὰν δὲ εἶναι ἐνὸς μηνός μέχρι πέντε ἐτῶν, τοῦ ἄρρενος ἡ εξαγορὰ θὰ εἶναι πέντε δίδραχμα ἀργυρὰ, τοῦ δὲ θήλεος τρία. Ἐὰν δὲ ἀπὸ ἐξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω, ἔσται ἢ τιμὴ αὐτοῦ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου, ἔσται ἢ τιμὴ θήλειαν, δέκα δίδραχμα. Ἐὰν δὲ εἶναι ἐξηκοντα ἐτῶν καὶ ἄνω, ἀνὰ μὲν εἶναι ἄρρην ἡ τιμὴ τῆς εξαγορᾶς αὐτοῦ θὰ εἶναι δεκαπέντε ἀργυρὰ δίδραχμα, εἰάν δὲ εἶναι θήλυ, δέκα.
- Ἐὰν δὲ ταπεινὸς ἢ τῆς τιμῆς, στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως, καὶ τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς· καθάπερ ἰσχύει ἢ χεὶρ τοῦ εὐξαμένου, τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. Ἐὰν ὅμως κανεὶς εἶναι πτωχὸς καὶ ἀδυνατὴ νὰ καταβάλλῃ τὴν τιμὴν τῆς εξαγορᾶς τοῦ, θὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ ἱερέως, καὶ ὁ ἱερεὺς θὰ κανονίσῃ τὴν τιμὴν. Ἐὰν τὴν κανονίσῃ ἀναλόγως τῆς οικονομικῆς ἀντοχῆς αὐτοῦ, ὁ ὁποῖός ἐκάμε τὸ τάμα.
- Ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ’ αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, ὅς ἂν δῶ ἀπὸ τούτων τῷ Κυρίῳ, ἔσται ἅγιον. Ἐὰν κανεὶς ἔχῃ τάξιον στὸν Κύριον ἕνα ἀπὸ τὰ καθαρὰ πτηνά, ποῦ προσφέρονται ὡς θυσία, θὰ προσφέρῃ στὸν Κύριον αὐτὸ τούτο τὸ πτηνόν. οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἔσται ἢ ἀλλάσσειν ἀλλάξῃ αὐτὸ κτήνος κτήνει, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια. Δὲν θὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ καθαρὸν τούτο πτηνόν μετὰ ἄλλο κατώτερον οὔτε τὸ κατώτερον μετὰ ἄλλο καλύτερον. Ἐὰν δὲ τάξιον ἕνα ἀπὸ τὰ ζῶα σου καὶ ἀλλάξῃς αὐτὸ μετὰ ἄλλο, θὰ προσφέρῃς στὸν Θεόν καὶ τὸ ζῶον ποῦ ἐτάξες, καὶ τὸ ζῶον ποῦ προσέφερες ὡς ἀντάλλαγμα. ἔσται ἢ πᾶν κτήνος ἀκάθαρτον, ἀφ’ ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ’ αὐτῶν δῶρον τῷ Κυρίῳ, στήσῃ τὸ κτήνος ἔναντι τοῦ ἱερέως, Ἐὰν ὅμως τάξιον πρὸς τὸν Θεὸν ζῶον ἀκάθαρτον, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ πρᾶσφέρονται θυσία πρὸς τὸν Θεόν, θὰ παρουσιάσῃς τὸ ζῶον ἐνώπιον τοῦ ἱερέως, καὶ τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνὰ μέσον καλοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πονηροῦ, καὶ καθότι ἂν τιμήσῃται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, οὕτω στήσεται. ὁ δὲ ἱερεὺς θὰ ἐκτιμήσῃ αὐτὸ κατὰ τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα ποῦ ἔχει, καὶ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἱερέως θὰ κανονισθῇ εἰς χρῆμα ἡ ἀξία τοῦ. ἔσται ἢ λυτρούμενος λυτρώσῃται αὐτὸ, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ. Ὄταν, λοιπὸν, θελήσῃ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ, νὰ εξαγοράσῃ τὸ ζῶον τοῦ ταξίματος τοῦ, θὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴν, ποῦ καθώρισεν ὁ ἱερεὺς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ προσθήσῃ καὶ τὸ ἐν πέμπτον τῆς καθορισθείσης τιμῆς. Καὶ ἄνθρωπος, ὅς ἂν ἀγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, ἀνὰ μέσον καλῆς καὶ ἀνὰ μέσον πονηρᾶς· ὡς ἂν τιμήσῃται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, οὕτω σταθήσεται. Ἐὰν ἕνας ἄνθρωπος θελήσῃ νὰ ἀφιερῶσθαι στὸν Κύριον τὴν οἰκίαν τοῦ, ὁ ἱερεὺς θὰ ἐκτιμήσῃ αὐτὴν ἀναλόγως τῶν πλεονεκτημάτων καὶ μειονεκτημάτων τῆς καὶ ἡ ἐκτίμησις αὐτῆς τοῦ ἱερέως θὰ ἔχῃ ἰσχύον. ἔσται ἢ ὁ ἀγιάσας αὐτὴν λυτρώσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσει ἐπ’ αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ. Ἐὰν δὲ αὐτός ποῦ ἐτάξε τὴν οἰκίαν τοῦ, θελήσῃ νὰ τὴν εξαγοράσῃ, θὰ προσθήσῃ καὶ τὸ ἐν πέμπτον τῆς ἀξίας τῆς εἰς ἀργυρον, καὶ ἡ οἰκία θὰ εἶναι καὶ θὰ μείνῃ ἰδική τοῦ. Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται ἢ τιμὴ κατὰ τὸν

- Λευ. 27,16 σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν πενήκοντα δίδραγμα ἀργυρίου.
Εάν δε κανεῖς τάξη στον Κυριον αγρόν από την κληρονομίαν του, η τιμή δια την εξαγοράν αυτού θα κανονισθῆ αναλόγως του ριπτομένου εις αυτόν σπόρου. Εάν ο σπόρος εἶναι βάρους ενός κόρου (201 περίπου κιλῶ), θα καταβάλῃ πενήκοντα αργυρά δίδραγμα.
- Λευ. 27,17 εάν δὲ ἀπὸ τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἀγίασῃ τὸν αγρόν αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται.
Λευ. 27,17 Εάν κανεῖς τάξη τον αγρόν του από την αρχὴν του ἔτους της ἀφέσεως, θα υπολογισθῆ ὁλόκληρος ἡ ἀξία του,
Λευ. 27,18 εάν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἄφεσιν ἀγίασῃ τὸν αγρόν αὐτοῦ, προσλογεῖται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα, ἕως εἰς τὸν ἑνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀνθυφαιρεθῆσεται ἀπὸ τῆς συντιμῆσεως αὐτοῦ.
- Λευ. 27,18 Εάν ὁμως τάξη τον αγρόν του μετὰ το ἔτος της ἀφέσεως, ο ἱερεὺς θα υπολογίσῃ το ἀργύριον, που πρέπει να καταβληθῆ, αναλόγως του αριθμοῦ των ἐτῶν, τα ὁποῖα υπολείπονται μέχρι του ἔτους της ἀφέσεως καὶ θα αφαιρέσῃ ἀπὸ τὴν ἀξίαν του αγροῦ το σχετικὸν ποσόν.
- Λευ. 27,19 εάν δὲ λυτρώται τὸν αγρόν ὁ ἀγίασας αὐτόν, προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ.
Λευ. 27,19 Ὅπωςδήποτε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θα θελήσῃ να εξαγοράσῃ τον αγρόν του ταξίματός του, θα προσθέσῃ εις τὴν τιμὴν, που θα καθορισθῆ, καὶ το ἐν πέμπτον ἀκόμη, καὶ ἔτσι ὁ αγρός θα εἶναι ἰδικός του.
- Λευ. 27,20 εάν δὲ μὴ λυτρώται τὸν αγρόν, καὶ ἀποδῶται τὸν αγρόν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ λυτρώσεται αὐτόν.
Λευ. 27,20 Εάν ὁμως δεν θέλῃ να εξαγοράσῃ τον αγρόν του, τον πωλήσῃ δε βεβαρημένον, ὅπως εἶναι, εις ἄλλον ἀνθρώπον, δεν δύναται πλέον να τον εξαγοράσῃ.
- Λευ. 27,21 ἀλλ' ἔσται ὁ αγρός ἐξεληλυθείας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ Κυρίῳ, ὡσπερ ἡ γῆ ἢ ἀφωρισμένη· τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις αὐτοῦ.
Λευ. 27,21 ἀλλὰ ὅταν θα ἔλθῃ το ἔτος της ἀφέσεως, ὁ αγρός θα εἶναι αφιερωμένος στον Κυριον, ὅπως ἄλλωστε ὅλη ἡ γῆ ἀνήκει στον Κυριον. Ὁ αγρός θα γίνῃ ἰδιοκτησία των ἱερέων.
- Λευ. 27,22 Εάν δὲ ἀπὸ τοῦ αγροῦ οὐ κέκτηται, ὅς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀγίασῃ τῷ Κυρίῳ,
Λευ. 27,22 Εάν τάξη αγρόν, ὁ ὁποῖος δεν περιήλθεν εις τὴν ἰδιοκτησίαν του ἀπὸ κληρονομίαν ἀλλὰ ἀπὸ ἀγοράν,
Λευ. 27,23 ὁ ἱερεὺς λογεῖται πρὸς αὐτόν τὸ τέλος τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἅγιον τῷ Κυρίῳ.
Λευ. 27,23 ὁ ἱερεὺς θα λογαριάσῃ τὴν ἀξίαν του αγροῦ αναλόγως των ἐτῶν, που υπολείπονται μέχρι του ἔτους της ἀφέσεως, καὶ ὁ θέλων να εξαγοράσῃ αὐτόν τον αγρόν του ταξίματός του θα καταβάλῃ πρὸς τον Κυριον κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν το κανονισθὲν τίμημα.
- Λευ. 27,24 καὶ ἐν τῷ ἑνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθῆσεται ὁ αγρός τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ κέκτηται αὐτόν, οὗ ἦν ἢ κατάσχεσις τῆς γῆς.
Λευ. 27,24 Κατὰ δε το ἔτος της ἀφέσεως ὁ αγρός θα ἀποδοθῆ στον πρῶτον αὐτοῦ ἰδιοκτῆτην, ὁ ὁποῖος ἐκ κληρονομίας εἶχε αὐτόν ὡς ἰδιοκτησίαν.
- Λευ. 27,25 καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίοις ἁγίοις· εἴκοσιν ὀβολοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον.
Λευ. 27,25 Καθε ἐκτίμησις θα γίνεταὶ σύμφωνα με τα ἱερά ζῦγια. Εἴκοσι ὀβολοὶ θα εἶναι ἓνα δίδραχμον.
- Λευ. 27,26 Καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν γένηται ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ἔσται τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐ καθαγιασῆ αὐτὸ οὐδεὶς· ἐὰν τε μόσχον ἐὰν τε πρόβατον, τῷ Κυρίῳ ἔστιν.
Λευ. 27,26 Καθε πρωτότοκον, το ὁποῖον θα γεννήσῃ σου τα ζῶα σου ἀνήκει στον Κυριον, καὶ ἄρα δεν ἠμπορεῖ κανεὶς να το τάξῃ, διότι εἴτε μόσχος εἶναι εἴτε πρόβατον, ἀνήκει στον Κυριον.
- Λευ. 27,27 εάν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξῃ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς αὐτό, καὶ ἔσται αὐτῷ· εάν δὲ μὴ λυτρώται, πραθήσεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ.
Λευ. 27,27 Εάν τάξη ἓνα ἀπὸ τα τετράποδα ἀκάθαρτα ζῶα, θα ἀνταλλάξῃ αὐτὸ με χρήματα, θα προσθέσῃ το ἐν πέμπτον της ἀξίας ἐπὶ πλέον, καὶ ἔτσι το ζῶον του ταξίματος θα του ἀνήκῃ. Εάν ὁμως δεν το εξαγοράσῃ, τότε αὐτὸ θα πωληθῆ εις ἄλλον εις τὴν τιμὴν, τὴν ὁποῖαν ἔχει ὀρίσει ὁ ἱερεὺς.
- Λευ. 27,28 πᾶν δὲ ἀνάθεμα, ὃ ἐὰν ἀναθῆ ἀνθρώπος τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πάντων, ὅσα αὐτῷ ἔστιν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ αγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδώσεται, οὐδὲ λυτρώσεται· πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἀγίον ἔσται τῷ Κυρίῳ.
Λευ. 27,28 Καθε τι που ἔχει αφιερώσει κανεὶς πρὸς τον Θεόν, ἀπὸ ὅλα ὅσα του ἀνήκουν, με τάξιμον ἀνεκκλήτων, ἀπὸ ἀνθρώπον ἕως ζῶον καὶ ἀπὸ αγρόν της κληρονομίας του, δεν ἐπιτρέπεται να το πωλήσῃ εις ἄλλον οὔτε να το εξαγοράσῃ. Καθε τέτοιο ἀφιέρωμα θα εἶναι ἀγιώτατον, αφιερωμένον ὀριστικῶς στον Κυριον.
- Λευ. 27,29 καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἀνατεθῆ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὐ λυτρωθῆσεται, ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθῆσεται.
Λευ. 27,29 Καθε ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος δια ταξίματος ἀνεκκλήτου θα ταχθῆ ἐξ ὁλοκλήρου στον Κυριον, δεν εἶναι δυνατόν να εξαγορασθῆ ἀλλὰ θα μὲν αφιερωμένος μέχρι θανάτου στον Θεόν.
- Λευ. 27,30 Πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τῷ Κυρίῳ ἔστιν, ἅγιον τῷ

Κυρίῳ.

- Λευ. 27,30 Το εν δέκατον από ὅσα σπεύρονται στους αγρούς και το εν δέκατον από τους καρπούς των καρποφόρων δένδρων ανήκει στον Κυριον· θα εἶναι αφιερωμένον εις αυτόν.
- Λευ. 27,31 ἐάν δὲ λυτρώται λύτρω ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπίεμπτον προσθήσει πρὸς αὐτόν, καὶ ἔσται αὐτῷ.
- Λευ. 27,31 Ἐάν ὅμως θελήσῃ κανεῖς να εξαγοράσῃ αὐτὴν τὴν δεκάτην, θα καταβάλῃ ἐπὶ πλέον και το εν πέμπτον της αξίας της, και η δεκάτη θα εἶναι ἰδική του.
- Λευ. 27,32 καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν, καὶ προβάτων καὶ πᾶν, ὃ ἐάν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ράβδον, τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ Κυρίῳ.
- Λευ. 27,32 Το εν δέκατον των βοῶν και των προβάτων, ὅπως ἐπίσης και το εν δέκατον παντός ἄλλου ζώου, ἀπὸ ἐκεῖνα που ἀριθμούνται με τὴν εἰδικῶς βαμμένην δι' ἐρυθροῦ χρώματος ράβδον, θα ανήκη στον Κυριον.
- Λευ. 27,33 οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ· ἐάν δὲ ἀλλάσῃς ἀλλάξῃς αὐτό, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον, οὐ λυτρωθήσεται.
- Λευ. 27,33 Δεν θα αντικαταστήσῃς το καλὸν με το κατώτερον, οὔτε το κατώτερον με το καλύτερον. Ἐάν τυχόν και κάμῃς αὐτὴν τὴν ανταλλαγὴν, θα αφιερώσῃς και τα δύο ζῶα στον Κυριον και δεν επιτρέπεται να εξαγοράσῃς αὐτά”.
- Λευ. 27,34 Αὗται εἰσιν αἱ ἐντολαί, ἃς ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινά.
- Λευ. 27,34 Αὐταὶ εἶναι αἱ ἐντολαί, τας οποίας ἔδωκεν ο Κυριος δια του Μωϋσέως προς τους Ισραηλίτας στο ὄρος Σινά.